UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0001
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

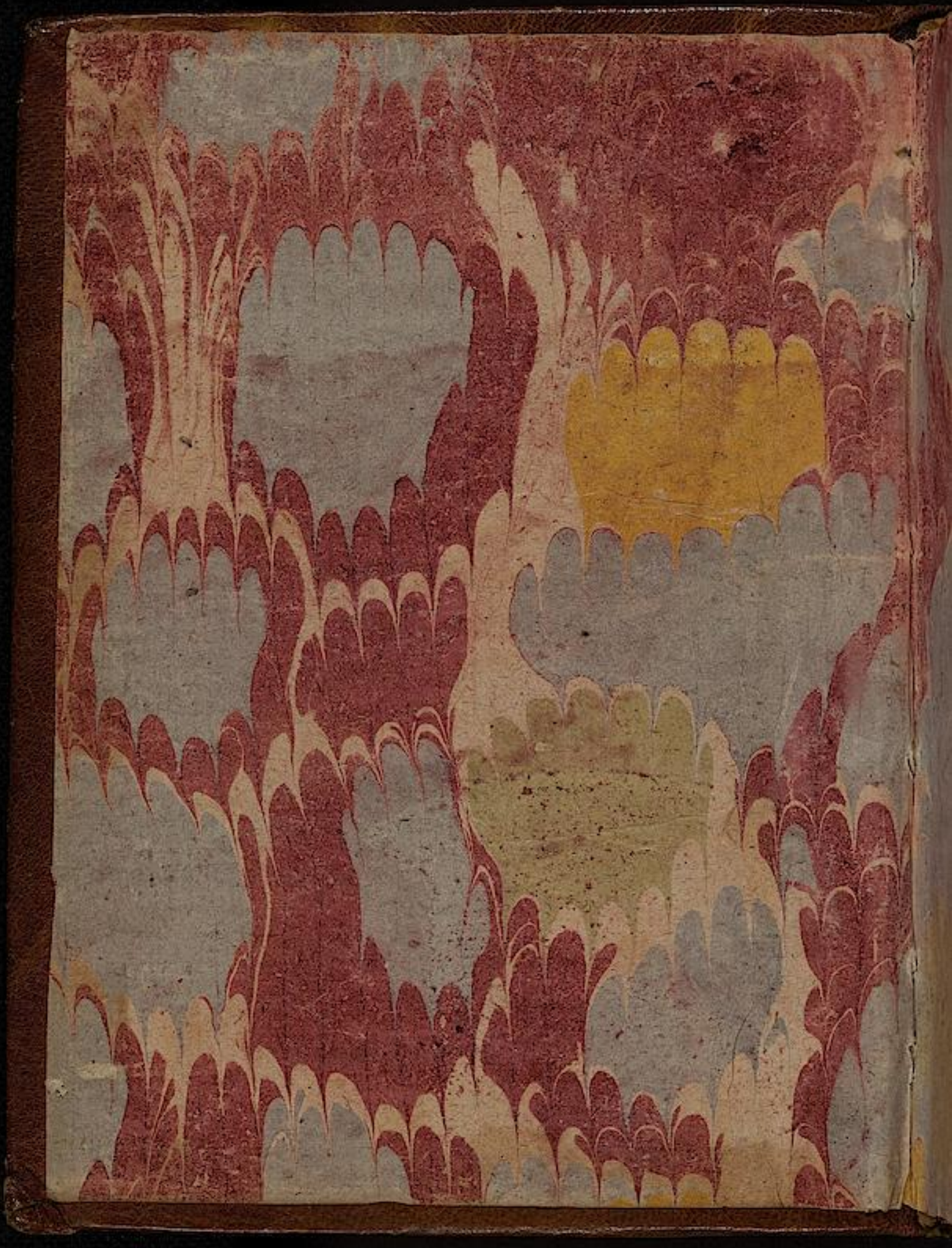

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0002
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0003
© Universitätsbibliothek Heidelberg

gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

1r

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0004
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0005
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Codicis Palatini N. 153

Plutarchi opuscula varia

N. 153

Index

De Romanorum fortuna sive virtute 1
De Alexandri M. fortuna et virtute 23
De usu vrij in irrationabilibus 37
Quaenam prudentiora animalium
Terrestria ne an aquatilia? — 76
Septem sapientum Convivium
sive Compotatio — 135
Plutarchi omnia

Explicatio brevis quarundam Evangeliorum 173

Homo quidam exivit puto Hierosolymam
conducere officium

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0008
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

C·10
414

Pal. = 153 Henric.

Plutarchi opuscula diuersa.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0009
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0010
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

5*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0011
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Sum de Bibliotheca, quam Heidelberga,
capta Spolium fecit, &
P. M.
GREGORIO XV.
trophæum misit.
Maximilianus Vtriusq; Bauariæ Dux &c.
S.R.I. Archidapifer, et Princeps Elector.

Anno Christi CIↃ IↃCXXIII

✣ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΕΡΙ ΤΥΧΗΣ ΚΑΙ ΑΡΕΤΗΣ ✣

Ἀπολλὼ πολλὰ μὲν ἡμῖν ὁμολογεῖται καὶ μεγάλου σώματος ἀρχὴ καὶ τύχη προσάπτεται, μέγιστον δὲ τὸ περὶ τὴν σωφροσύνην ὁμολογούμενον καὶ διαδιδόμενον ἀπὸ τοῦ θεοῦ γεγονέναι μαντεῖον. καὶ ποτέρᾳ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν ἐστὶν εἰπεῖν μᾶλλον ἢ τῇ νῦν ὁριζομένῃ τὸ μαντεῖον· μεμφομένοις δὲ ἀπολογίαν πρὸς κατηγορίαν. κατηγορεῖται δὲ ἡ ἀρχὴ μὲν ἀσεμνοῦ, ἀνωφελοῦς δὲ τὸ δὲ ἀσεμνοῦσθαι μὲν ἀληθοῦς· καὶ τὴν μὲν ἄλλως πως εἶναι λέγουσι· τὴν δὲ ἀνωφελῆ τὴν ἔξω τῆς σώματος προσφορὰν ἀφαιροῦσι· τὴν δὲ ἀληθῆ τὸ βέβαιον ἀρχὴν μὲν εἶναι τύχης ἀγαθοῖς ἀγαθὴν· κτῆμα δὲ τύχης χρόνου

BIBL. PALAT. HEIDELBERG
Bibl. Univ. Heidelb.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0013
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.

ἀλλ᾽ ὅτι τοῦτο αὐτὸν ἐποίησε τὸ ἄρτι προῖσαν·
ὡς μὲν οὖν ὁ ποιητὴς ὁμοίως διέχαμε-
τρον καὶ κατὰ μηδὲν αὐτοῖς γεγραμ-
μένοις φήσειν· ὁμοιότατον πρᾶγμα
τὴν σοφίαν τῇ τέχνῃ οὖσαν· ὁμοίως τὰ
τοῦ πράγματος μέρη διῃρῆσθαι δημιουργόν·
αὔξουσιν ἀμφότερα· προκοσμοῦσιν
ἄνδρας· εὐδοξίαν φέρουσιν· εἰσδύναμιν·
εὐημερίαν· τί δεῖ τὰ πολλὰ μηκύ-
νειν μέτρῳ ἀριθμοῦμενον· αὐτὴν τὰ πάν-
τα περιττὴν ἡμῖν καὶ φέρουσαν φύ-
σιν· οἱ μὲν τέχνην εἶναι νομίζουσιν·
οἱ δὲ σοφίαν· ὁ μὲν ὅτι τὴν ῥᾳθυμίαν καὶ
βηλαῶτὸν ὁ ἀργὸς ὡς μόγος ἀξίωμα πε-
ρι τίθησιν· εὐ ἀποροῦσι μὲν ὑπὸ
αὐτῆς ὡς ὑπὸ γῆς καὶ θαλάσσης· καὶ
οὐρανοῦ· καὶ ἄστρων· πότερον κατὰ
τέχνην συνέστηκεν· ἢ κατὰ πρόνοιαν·
εὐδοξοῦσι δὲ ὅτι μὲν εὐ καὶ τάχυ πρὸς ἅπαν-
τας ἀφ᾽ ὁρμητηρίου τέ-
χνη καὶ ἀρετή· πρὸς τὴν ἑκάστου τέλε-
πτησιν ἀρκεῖν καὶ δυναμένους εὐ ἐξ

ἐστὶν αὐτὰς ἀφ' ἑαυτῶν συμβῆναι.
καὶ συμβάντας ἐκ τοιούτων συναρτᾶσθαι τὸν ἄνθρωπον
μορφὴν τὸ κάλλιστον. ὀρθῶς οὖν
νοεῖν οἴομαι. καὶ νομίζω καθάπερ
τραπέζης φησὶν ὁ Εὐριπίδης καὶ γῆς ἀφ'
ἁρμονίας αὐτὸ καὶ πρόσωπον γεγονέναι
τὸν σύμπαντα κόσμον. καὶ ὁρατὸς
γέγονεν· καὶ γῆ μὲν τὸ ἐμπεδοῦν
σῶμα μοι αὐτοῖς συμμαχοῦν μέγιστον·
πυρὸς δὲ χρῶμα καὶ μορφὴν καὶ
κίνησιν· ἃ δὲ ἔμφυτα φύσει ἔδωρ
καὶ ἀὴρ μαλάττοντα καὶ συνδοῦντα
τὴν ἑλκτέρου τοῦ ἄλλου ἀνομοιό-
τητα· σωτῆρα δὲ καὶ ἀνθρώπου
τὴν ὑγιεινὴν αὐτῆς· οὕτως ἄρα καὶ
ὁ τὴν ῥώμην ὑπομαλάττων χρό-
νος· μεγάνθυ, τίχην καὶ ἀρχὴν διὸ
ρασθαι καὶ σωθῆναι· ἵνα δὴ ἑλκτέ-
τερα σλαυὸν τὸ οἰκεῖον· ἀπεργά-
σηται γὰρ πάσην ἀνθρώπου ἐπιστήμην
ῥᾳδίαν ἢ δύσκολον εἶναι.

καὶ πῆσμα μόνιμον· καὶ ταχθῆναι·
Δόον ὑποφθρομένοις τοῖς ἀραίμασιν·
ἁλμυρὴ μόλιον σάμον καὶ πράμνος· ὡς
φησὶ δημόκριτος· ὅσῃ ἀρ' οἱ φύσι
κοὶ τὸν κόσμον λέγουσιν· οὐδὲ θραύεται
τὰ σώματα σωθρυφόμενα καὶ σιγμὴ
γόμενα κοινὸν διὰ παντὸς εἶδος τὴν
φύσῃ παρασχεῖν· ἀμάτων μὲν ἐλάχιστον
κρῶν καὶ ἀραιὰν φθρομένων·
καὶ ὑποφθρόν τον τὰ ὑπολήθσο
καὶ πόρι πρὸ καὶ· τὰ δὲ ὑδροτέ
ρων καὶ σωδετικόν τον λίαν δφνδσ
φῶνας πρὸς ἀλλήλοις καὶ διατα
ραχὰ λαμπανόν τον· μεμύδορας
μρασμὸν εἶναι· καὶ φθόρον· καὶ πῦ
νησ· καὶ μαυφίων μετὰ πάντα·
πρίν γε τὴν γῆν μέγεθος μαθεῖν
ἐλάττων σωιστάμενον ἱδρυθῆναι πρὸσ
αὐτὴν· καὶ τοῖσ ἄρσεσιν ἱδρῶσιν ὁμοῖα
τη· καὶ πόρι αὐτὴν παραχθῆναι· ὅτε τὸν
μέγιστον ὁμαρτοῖσ δὶν ἀμβασ ἐλύθμο
μιαν κατατυχὰν ὁμαρτομένην καὶ

συμφόρομὸν ἀμ. ὑπὸ τὸν μηθὲν ἀκρα
τὴμ. μοῦλθε ἀδὲ πάντα. ἀμιχαμοσ
μ' φθορὰ καὶ πρᾶμη. ζμεταμομὴ πᾶσα
πάντα μ. μέχρι τοῦ τηῖ ὁρᾶ μησὶ χὼ
καὶ αὐζησιμ μαμούσησ. καὶ ἀμαδη
σαμέρμησ. τοῦτο μὲν θέμη καὶ δήμοισ
θμ αὐτηῖ. τοῦτο δὲ ἀμμοφύλοισ. ζδη ἀπὸν
τίοισ μασὶ λθοων ἡγεμονίασ. ὅδραμ
ὄχθ. τὰ μέγιστα καὶ ἀφ' ἁμάμ. φσ
ικόσμον καὶ ἰώλεμον τῆσ ἡγεμονίασ
ἅπασαι φὸν περὶ φθορομένησ. πᾶσησ
μὲν ἀρετῆσ ἀγθρομένοῖσ. τοῖσ αὐτοῖσ μὴ
χαμησαμέροισ, πολλῆσ δὲ καὶ τύχησ
συμβηθούσησ, ὥσθ' ἁμαὶ τὸν λόγον πρὸ
ἰόντοσ, ἁμδάζεσθαι. νεωὶ δὲ μοὶ δοκῶ
τὸν προειρημένων τοσ ὡσαὐτωρ ἀποσκοπῆσ
καθορᾶν ἐπὶ τὴν σύμφορισιν ζτὸν ἀρ
μόν. τὴν τοῦ τίχην ζτὴν ἀρχὴν, καὶ δη
ζοίσασ. ἁμα τῆσ μὲν ἀρετῆσ. πρω
όντοσ καὶ μαλακίαν. καὶ τὸ μὲν μέμημα καὶ
φθηνὸν παρέχει δὲ τὴν ζτοῦ προσωπο
ποιοῦσαν ἐμ χαμβρύθμιαν τῆσ φιλοτι

μιασ. Καὶ πομὲν ἐφ' ἑ β.
ἑαυτὸν δούσησ. ἄρουσι δὲ αὐτὴν καὶ
δορυφοροῦσιν κατάπληθοσ. ἄνδρα
ἀρηϊφάτοι, μύρια τοι μάρναται ἔχθεϊ
χόντε θεμαπτίον τραυμάτεσσι ἁμαι
πλόοι· ἅμα συμμιγέμεν μιθέμεν τε
τι ταλαίπορόν τε. Ἠμὲ μάχοισι ἐοικὼσ
μηκέτι σε μαφύροις· μοῦνοσ δὲ σὺ
θάμβοσ τι μάλα τοῦ ζώοντοσ; φασὶ
κιοι φασὶ μεῖναι· ἰσαμάχοι· ἰσόνκιοι.
Καὶ κιοὶ ἐμμάτοι· ἰσμαζιμοὶ φάσμοι.
Καὶ μεμάνδροι μάρμαροι· ἰσοκεπτάνδρο.
ὁρᾶσδὲ ἰσμάνδρον μάριομόρμιζόμενον
τὴν τύχη· ἰσμοῦρτὶ θυμίκεσθαι τὴν φλε
γομένην χάραδρίκμοι, μοῶν· μὴ ἰστὼν
τὴν τὴν τύχη χαρίζηι ἰσπαίκι· ἰσμαρίῳ·
ἀριστὸσ παραποταμὶ τυρηνικοῖσι μέ
μοι μαρνόμενοσ· ἰσμαζοντα μηρὸν
τ' ἀρέχων· θυμαυθέασ ὑποφθίμενα
δίνησ. οὐκοῦν καὶ κατατέχνωπε πε
ρόμας; τοιοῦτοσ ὁ τῆσ ἀρετῆσ
σφιν ἐπὶ σύμφορα τῆσ τύχησ

Καὶ θρασὺ τὸ φρόνημα. Καὶ μεγα
λαυχοῦντι θρασὺ. φρονοῦσα δὲ τὴν
ἀρχὴν ἀφ' ἑαυτῆς. οὐκ ἀφ' ἑτέρου
ζώσα καὶ κούφοις ἑαυτῶν, ὥδε ἀλιφά
ντινον ὑπὲρ φρένας τινὸς ἴχνος
καθῆσαι περὶ ὀφρῦσι καὶ ἀμφὶ κορῇ
πρόσθεν. εἶτ' ἄπτεσθαι ἀφανοῦς. ἀλ
λ' ὅ γε θρασὺς ἀνὴρ τῆς ἀπὸ τῆς Ἀφροδί
της ἁλούσης. διαμαίνουσαν τὸν ἔρω
τα. τὰ μὲν ἀνθηρὰ καὶ τὸν ἀνθρώ
πων καὶ τὸν ἀπὸ φύσεως. οὐρα
νὸν δὲ καὶ ἄστρων διαμαίνουσαν. κόσμου μέσην
τὰ μὲν ἐνεργοῦσαν. ὥστε ἱστίοις κατα
πεπταμένοις πόρους καὶ ἀσυρίους.
μαλεδονίαν μὲν θρᾴκης διέτμησε. ὡς
ἀπέβησαν ταχέως ἀνδρῶν.
Καὶ διὰ γύπου καὶ συρίας πορι φέ
ρουσα. πασιλήας διὰ δόσου. καὶ
καρχηδονίους τροφομένη. πολε
μικὰ διαπεραιοῦσα. τὰ δὲ πεζὰ πε
ραιούμενα. καὶ διαμαίνουσα
[illegible]

φόρμας· ἐξέμη τὸν πόδιλον· ἀπέ
λιπε τὴν ἀσπίδα καὶ παλίμορον
φάραν· ὅτι σὺ ἠλθες ἐπ' ἐμέ·
ὡς μὴ ἔσομαι καὶ τοῖς αὐτῆ παρέστιν·
ὡς ἔστι τὴν δίκην· οὐ μὴ ἅπαξ πάθῃς
καταπίμπλαρον· οὐδὲ δίδυμον φρέ
φος σὺ πηδᾶν· ἀλλὰ μᾶλλον ὁμο
μίας καὶ πρόθοισι ἀδελφή· καὶ προ
μηθίας ἀνεψιάτης· ὡς σὺ μὲν ἐμοὶ ἀλλ'
μαν· τὸ δὲ δίμυον μέρος ἐμοὶ νῦν τοῦ
φρόντου ἔσται· ἀλλ' ἀχάρος· οὐχὶ
πόρας ἀλλὰ θαμύουσης μᾶλλον· ἀλλὰ
σαφόρει· πᾶσαν ἠπείρους· πᾶσαν θάλασσαν·
καὶ ποταμοὶ· καὶ μέγα λα· καὶ λιμέ
νες· ἄφθονα· καὶ ῥύδην ἐοικυῖα·
λαμπροὶ δὲ καὶ ἀσπερχὲς ἀνδρῶν
οὐκ ὀλίγοι· μεταύτης ὁρῶνται· πομπὴ
λίος μοι μᾶλλον ἐκεκλήνων· καὶ πρίσ[ι]ν
ἔμοιγε κυρίων· ἐωνήλυδας ἀσκληρὸς
καὶ ξένους ἐμοὶ δρίσατο τοῖς σοφοῖς ἁλλ
θρόνοις· καὶ παῦλος ἀεὶ μᾶλλον ἀστο
πόροισι καὶ μυρίκεδόνων ἄπρακτον

πρατὸν ἄφον. καὶ μίκην ἀδαλφων
θριαμύαφ. μεγαμύφ δὲ τὴν τίχην.
μεγαμύφ δὲ. καὶ μεδιήλιος μεβόμ°
ὁμαικεδονικὸς γρόφ. ὑποτεταρφον
φαίδφον ὑπατικὸν ὁμιλεμμβόμεν°
κοΐντου μαρκικου. καὶ λδικίου δγά-
δημαουμάρκου μεβόμου. καὶ γαΐγ μάτου
καὶ πραρίου. καὶ δυεὶμγαμιροφν ὑπ χυπρ
τικὸν. καὶ θυγατριδῶν. κοσμουμέ
μφν ἐπιφαρόμ. ἀριαφάφς. καὶ πολι
τάφς. ἀμμιλιος δὲ σιαύρος. δικ
ταπφνὸν μίον. καὶ ταπφνοτόρου γέ
νους. κόμος ἀνθρωποσ ἀρθφς ὑπὸ
τῆς. προγράφφα τοῦ μεγάλου σωε
δρίον. κορμηλιομδὲ σύλλαμ. ὁμιφν
μικοπόλεφος τῆς ἑβδόμας ἀναμαβοῦ
σαν καὶ παφασασαικόλπῳ. ὑπὲρ ἡλότε
ρομ τὸμ κιμμρικὸν μαρίου θριάμ
μφν. καὶ τὸμ ἑαυτοῦ ὑπατφόμ. ἐπὶτι
θησι. μομαρχίαφς καὶ δικτατορίαφς
ἀντὶ λφιος. οὗτος τὴν τίχη μεγάστφν
προξεφν ἑαυτοῦ φσωσιφ. μφν.

Κατὰ τὸν οἰδίποδα τὸν σοφοκλέους.
φοβὸς δ' ὁ μαντὸν παίδα τὸν τύχη σε μοῦ.
καὶ ῥοδιανὴ τὴ μὲν φιλίζουσα μάζῃ.
τοῖς δὲ ὁμηρικοῖς γίνεται φραιδρός. λευκίππος. κορμήλιος. σύλλας. ἐναφρόδιτος. καὶ τὸν παρὰ μίμνερμον χαριδημίαν τρόπαιον. καὶ τὰ τοῦ μητροδωρικοῦ. γίνεται ἐναγώνιος. καὶ εἰκότως. τὸ γὰρ ἀφροδίτης οὐρανίας καὶ πανδήμου. ἀμφοτέρων μεθέξει κρατεῖν. ὁρῶν ταύτην τὴν ἀρχὴν ποιησάμενος οἰκεῖαν ὑπὲρ τῆς τύχης. ἐναγώνιος μὲν τυραννοκτόνος ἐστὶ καὶ ἀνδροφόνος. ἐπὶ τῆς τύχης πρόνοια. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς μεμιμημένος. ἀρχῆς μὲν γὰρ παρ' αὐτοῖς ὀλίγαι μὲν τὸ πολὺ δὲ χρόνου ἐδρύσαντο. σκιπίων ὁμοίως μαντινόος. εἶτα μὲν τὸ οὐρίζειν καὶ ὁμορίσαι προσαγορεύομενον. καὶ τὸ τῆς μὲν τοιαῦτα μίμησις μάλιστα περὶ τὰ μιμητικὰ τοῖς χρόνοις γεγονότα. τὸν δὲ πατέρα

γαρ. καὶ σοφιᾶς. καὶ σωμλίας
παρεισρυὲν ἐξ ἀτῶν πόλιν. ἤρχοντο
σθμμύμφμτοι αὐτοι αὐτας. σοφίᾳ δὲ
μέχρι καὶ μωϊβρὸν ζλιάδιν. οὐδὲ
σωφροσύνης. ἢ μεγαλοψυχίας. ἢ
καρτερίας. ἢ ζμφατέας. ἁμᾶτε
γὰρ τῆς τύχης ἰβραλαμπρὰ καὶ πα
λαιὰ. καὶ ὁμοίως τοῖς πρώτοις καὶ
τα μόμμ μόρα. τῆς πόλεως θε
μελίους γεγόμεν. πρώτος μὲν
γὰρ ἱδρύσατο τύχης ἰβρὸν. μάρκος
ἀγρικος. ὁμομάθης τριδοῖος. καὶ τε
τάρτος ἀπόρωμύλος πασι λόγε
νόμενος. καὶ τάχα που τῆι τύχηι.
τὴν ἀνδρείαν παρωμόμασεν. ἢ
τοιᾶφον ἢ τὸν ἱεὰν τύχης μέγαν.
τὸ δὲ τῆς γνώμης ἱδρύσατο τύχης. καὶ
τὸ δικαίωσαγτο πρὸ ἱαμήλου. ὅτε
μάρκιον ἱκόριος λαμὸν ἐωάγοντα
τὴν πόλεως οἰκοῦντας. ἀπήρεταν
τὸ δίκαιον γνώμης καὶ μ. πρόσω
σαμένου γὰρ αὐτὸν πρὸς τὴν ἀνδρείαν

μητρὸς αὐτοῦ καὶ τὴν γυ
ναῖκα. ὃς ἐμ παρῆσαν καὶ ματρι
γάσαντο. φεῖσασθαι τῆς πόλεως. ἐ
πὶ τῇ ταρατίᾳ τοῦ μαρμαρυγῆ
ν. τότε λέγεται τὸ ἄγαλμα τῆς
τύχης αἵματος καταθρόησαι. φο
μὴ ἀφεῖναι καὶ ἡ φάμ. ὅσιος μὲ
πόλεως νόμοι. γυναῖκα καὶ καθιδρύ
σασθε. καὶ μὴ καὶ φούριος καμιλ
λος ὅτε τὸ ἐμπιπλῶν ὅμιλος πῦρ. ἐ
πὶ τῇ ῥώμῃ ἀμπίρροπον χελώνῃ κε
λαινὴ μέρη. ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ καὶ τῆς
πράξεως ἀσεβήσαντ. οὔτε ἀνουλί
ας. οὔτε ἀνδρείας. ἀμφαίνησι
δρύσατο καὶ ἐμηδόνος θεᾷ. παρὰ
τὴν καὶ μὴν ὁδόν. ὅπου φασὶν πρὸ
τοῦ πολέμου μαρκωθῆναι ἀνα
δήσοντι. νύκτωρ φοβηθῆναι
καθεύδουσαν. ὀλίγοι χρόνοι γαλατι
κὸν πόλεμον προσδέχεσθαι. τὴν δὲ
ῥώσει τοῖς ποταμοῖς τύχην. ἐν ᾗ σ
τὶ ἐναγωνοῦσιν. ὁπόταν ἐπὶ ἐχθρῶν

λ' ἀριστάτι μεν. λ' ἀνδρ ϕαν. ὃ τὸ μι
κητι λιὸν ἅπαντων μιρατος ϕονσαν.
καὶ τὸ γυμναῖον αὐτῆς ὁμοίως ὑποκα
σαρος τοῖς δημοι. καταμαϕθῆσι κη
ποις. οἰκοδόμησαν. ἡγούμενοι μεγαλη
νον. ἀτυχίαι γενέσθαι μέγιστον. ὃς σὺν
τοσ ὁμαρτύρησιν. περὶ δὲ γαῖον
καῖσαρος. ἣ δὲ ὅλη ἀν ὃς ὑπατυχί
ας ἤρθη μέγιστος. ϕμὶ τὸν αὐτὸς
ὁμαρτύρησιν. ἐπεὶ γὰρ ἀπο μνη
τοῖ ου πομπήϊον διοίκων ἀν ἐπλήθη
προμαῖς ἡμέρας μόνον ἰαμουα
ριῶν. χϕμόνος ὁμτρο παῖσ ὄντος.
τὸ μὲν πέλαγος ἀϕαμαῖς διεπέρα
σεν. τῆς τύχης τὸν καιρὸν ὑπερ θε
μένης. ἁρπὸν δὲ τὸν πομπήϊον αὖ
θρων. καὶ πολλῶν μὲν ὀργή. πολλῶν
δὲ θαρραύσης μεταπάντων ἅμα
τὸν δυνάμενον καθεζόμενον. αὖ
τὸς ὀλιγοστὸς ὢν. τῆς μεταναστάσ
κὰι σαμίου ἀρατιαῖς αὐτὸ μεν
δυνάσης. ἐπόλιν σὺν ϕαλάντιον

μικρὸν θμιαῖον. καὶ μαῶν τὸν τὸ
μαυκμηρὸν καὶ τὸν λωμυρμήκιον.
ὃ τινος θρᾶττον ἁμαχθήμας.
σμικραῖος δὲ πρὸς τὸ ῥῶμα τοῦ ποταμοῦ γομομυρμηκος ἀντὶ μεγαλαιοθωσ.
καὶ λιμνάσαρος ἰσχυρὸν. μεγαλαιχλο
μυρμηκορῶν τὸν κυμυρμήκιον. ἀφ'
χθρ ἀπὸ τῆς λιθφαμήσ τοῖ μάτιον.
καὶ ἀναδήσασ ἑαυτόν. ἰθιόφηγθρ
μαῖθ. καὶ δεδιθι μηθθρ. ἀμβαινδή
δουτὴ τύχη τῶ ἰαία. καὶ δέχοντο
πρᾶμα μὴ ἁφήασθαι. ὅτι καὶ σαρα
φθρᾶς. καὶ τὴν καισαροστύχην. ὅτ
ἐωθωφόρο τὴν τύχην αὐτὸς συμπρᾶγ.
σων ἀποδημήμασιν ἀρατόδοθαι. σω
ρατιηγᾶν. ἱππόθρονον ἡμ. γαμίων ἡμ
μὲν. ἐωι τάξαι θαλάσσηι. θθροοδὲ
χᾶμαὶ μι. ταχοσδὲ τοῖσυμαδησαι
τοισ. τὸ δὲ τοῦτον ἀπιστότερον.
φυγὴν πομπηΐου. καὶ πολθμαῖος.
ξθνοκτονίαν. ἵνα καὶ πομπήϊος
πόλι. καὶ λιαισαρμὴ μ αὐτὸν.

τί δὲ ὁ τούτου μὲν ἴσος· πρῶτος δὲ
ἀμφορεὺς ὄγδοος ἀπὸ τοῦ ἄρξαντος
σαφῶς καὶ πρωτηκοντάζη· οὐκ ἂν
τὸς διπήχυτον τὸν θυγατρίδουν
ἐωι πρὸς τῇ ἀμφορῆι ἵζατο τοῖς θεοῖς·
ἀμβρῇ ἀμφὶ μὲν αὐτοῖ δοῖμα τὴν
σιμπίοσνος· ἄρ οἱ ἀμβρὸς τὴν πομ
πῆϊον· τίχησε δὲ τὴν αὐτόν· καθά
περ θρῆνοι μεγάλοι δημιουργὸν ἐωι
γραῖαν ἑαυτοῖ τὴν τίχην· ἡ τὸ
αὐτὸν ἐωι θέσαν ἑκκαίδεκα λιτρέων· καὶ λε
ῶν δύο· καὶ πάσαν· καὶ ἰρτῆα· ἓς
ἀμφορέος μέρος ἕκαστος ἐὼν ἀφί
κοιτο· καὶ χόες· καὶ μύες δύο· καὶ
τρόλοις· καὶ φρατοπέδοις· γόμος
μὲν πρῶτον φόντος ἄρασα· καὶ
καταναμοῦσα τὸν τοῦ ἀρούρης
ναὶ μὲν μόνον κατόμπερ· δίφρος γὰρ
ἐωι λιτάδε ἑκκαίδεκα λιτρέων· καὶ λέων δὲ
δερατικῆς· καὶ πάσας ὁμίλεως
ἰρτῆος ἐωι τῷ θρόνῳ· καὶ ἀμφορεὺς ὑπὲρ
ἕζεται γὰρ καὶ λιβὸς πατρὸς τὴν

τύχῃ καίσαρος τίθημι· περὶ μὲν
οὖ σύρμου κατὰ δὲ ὁ ἀρτόμιος· μιᾷ
συμφρίκῃ τὴν λιμῶντος αὐτοκράτωρ·
ἵνα ᾖ μόνος καίσαρ· λάβρα δὲ
πολλὴ σὶ κρότητος αὐτοῖς· μιᾷ συν
μηθείᾳ ὑπαρχούσης· πολλάκις
σχολάζοντες εἰς παιδιὰν φαίρας·
λίκυιον· μὴ δύα θρεμμάτων
ἁμίλλης· οἷον ὀρτύγων· ἀμβλυτρυ
νόμενα δὲ μικόμενον ἀρτόμιον ἁπαρ
λαγῆναι· καὶ τιμᾶται μὲν περιὼν
τὸν εἰμαρτήσας σύμφυμόμενον·
πολλάκις· παρρησιάζεσθαι μᾶλλ
θεῖν· ὅμε τίσοι πράγμα πρὸς τὰ
τόν ἐστι τὸμβαρίσικον· φάγε αὐτόμο
ἑβδοξότερος εἰ· προσωτέρος εἰ·
ἀρχῆσ ωμόνομ· ὁμηθμικασ πο
λέμιος· ὁμπυρία διαφόρησ· ἀλ
λ' ὁσσὸς δαίμων· τὸ μὲν τοῦ φοβεί
ται· καὶ ἡ τύχη συνικαθθαυτὴ ἐπὶ
μεγάλη· μεμαλιάφθη τὴν τοῦ·
ὁ αὐτὸ μὴ μαιρᾶ κίσ· οἱ χόσται μὲ

ει

ταμιασαι προς αυτον· αμφω γαρ αι
μεν απο του μιαρτυ[illegible]μπι αφος το
σαυτας τη τυχη πεφυσιν· δει δε
και τας απο των πραγματων αυ
τον φοσαγμ. αρχην τουλογον, την
αρχην της πολεμοσμακονταδος·
συνθησομεν τις· ου μαρ ει τοι προς την
ρωμυλου μορφοιν και σωτηριαν· μαι
τροφην· και αυξησιν· αρφης μεν
υπερωμαις κατατεθησεσθαι· την δε
τυχην θεσει κοδομηκεναι· πρωτον
μεν ουν, το περι την γονοιν· μαι
την τελεωσιν αυτου· του ομιδρυ
σαμενου και κτισαντος την πο
λιν, αστυχιασε δοικε θαυμαστος
γενεσθαι· θεοι γαρ ητουσα, μη
χθονιας λεγας· και μαθαπερ την
ηραικλεα παρηραι φασιν ομμα
κραι νυκτι· της ημερας δοι σχε
θεσης παραδυσιν· και τον ηλιον
ανδυναντος· ουτω περι την ρω
μην παρην και κατα μοιραν

ἥλιον δὲ μὴ φησὶν ἱστορεῖν, ποιεῖσθαι
μὲν γὰρ ἀστροθεσίαν τὴν ὁδὸν πρὸς σε-
λήνην. ὃ δ' ἂν ὁρᾶν δοκῶσιν, τὴν
σελήνην θεᾶσθαι τὸν ἥλιον. τοῦτο
δὲ συμβαίνειν τοῖς ὁμοίοις, καὶ πε-
ρὶ τὴν μεγαθοσύνην αὐτῶν τοῦ ἡλίου.
λέγουσι γὰρ ὅμοιόν ποτε τὸν ἥλιον
ἡφανίσθαι· μόνα δὲ τὰ στρατόπεδα
λίνα ἄχρι μιᾶς ἡμέρας. ἐοικέναι δ' ἀστέρι
τάζουσιν. ἐοικέναι δὲ καὶ τὸν τύραννον
τοῖς. τὸν τύραννον ἀεὶ τοίνυν τοσαῦτε
μάρ. παρόμοιον κατὰ τύχην, ὃν
μακαρέσιον δὲ ἄριστος ὑπηρέτης.
ὁμοίως δὲ τὸν καὶ φιλάνθρωπος.
ὃ δὲ μὴ ἱκτήρια. ἀλλὰ τὸν ποταμὸν
τίσιν ὃν ὄχθη χρόα πρὸς ἐμοῦ ζου-
σα καὶ περισχίζομένη. χθαμαλοῖς
δὲν δρᾶσιν· ὅτι αὖθα κατέθηκε τὰ
μὲ ἔφη. πλησίον ὅρμενος τινὸς, ὃν
ρουμένα μὲν ὁμόμαζον· εἰ ταμὼ καὶ
μα μὲν μὲν τόκος. ὃ δ' ἀφ' ὧν ἂν κ'
πλημμύρουσα τοῖσι ἀφανίσθαι γάλα.

τῶν σιώμενων ἀπομαμόταν· αὐτὴ
χρήζουσα κονφισμοῦ, περὶ ἧς
ἔδ τὰ μέρη· καὶ θήλεια ἔστοχον.
ὁ ἄστερ ὁ δίνα δάτερα μὲν ἀπὸ τὴ θε
μένη. τὴν τὸν γάμα κτος· ἱερὸς
δὲ ὄρνις ἄρβας. ὁμ δρυοκολάπτην
καλοῦσιν. ἔστι φοι τὸν· καὶ προσκα
θίζων ἀμφὶ μύχοσι μὲν τῷ τὸν
μητίονα, ὁ δατέρου τόματι χάλη
δοίγων, ὁμ φὶ θῆ τὸ μὶ σμα· τῆς
αὐτοῦ τροφῆς ἀπομερίζων· τὸ μ
μὲν οὖν βριμβόν. ρου μὶ μάμονο
μασαν ἀπὸ τῆς θηλῆς· ἢν δὲ μὴ λάβ
μα παρ' αὐτὸν ὁλμάσασα, τοῖς
μέρεφοι παρέχε· μάχει δὲ πολλὰ
δι βφύλαγον οἱ περὶ τὸν τόπον
ἐλεύμονα κατοικοῦντα, μὴ θὲν ἐκ
τιθέναι τῶν γόνμονων, ἀλλὰ
ἀναιρεῖσθαι πάντα καὶ τρέφειν.
τὸ ρωμὸν παθοσκαὶ ὁμοιότη
τα τὴ μαὐτῶ· καὶ μὴν τό, τὸ
καλιὰν αὐτὸν· τρεφομένου· καὶ

παι δ' ὁ μὲν ὁ πρεσβύτερος ὄνομα ἦν ἰοβιάσ ὁ δὲ ὁ νεώτερος ἰούστος, καὶ θυγατρὸς ὄνομα ἦν μαρία τοῦ βασιλέως. καὶ παρὰ τύχη συμβεβηκὼς καὶ σόφισμα φαίνεται γεγονὼς μόνον, ὅτι μὴ ἀπόλωνται πρὸ τοῦ ὁρίζειν τὸ ἀληθὲς γένος. ἀμέλει αὐτοῖς φανοῦσι τοῖς κατορθώσασι, μεριστὴν τὴν ἀρχὴν παρέχοντας· ὅταν θάμοι μεγάλου καὶ φρονίμως ἀρατὴ γοῦ λόγος ἔφησι θέμα τὸ μὲν ὄνομα ῥηθὲν πρόσταξιν τοῦ ἔθνους ἡμερῶν τὸν ἀριθμὸν ἀρατὴ γοῦμεν. καὶ πρόσταξιν μάθωμεν τοῦθ' ὃ μὲν ὄνομα ἀξιοῦντες· ἔφη γὰρ τὴν ἀβραὰμ ὁρίσαι πρὸς τὴν ὁρτὴν λέγουσαν, ὡς ὀβλίφ μὴ μὲν ὄντι κομιτόδακος καὶ ἀσχολος· ὁρᾶται δὲ τοῦ παρὰ τὸ λάσιον μένων ἀπορεῖσθαι μεθ' ἡσυχίας· τὴν οὖν ὁρτὴν εἰπεῖν· ἀληθῆ λέγεις· ἀχλόμενον μὴ γὰρ ὁμοῦ μὴ νὸν, τὸν ἀριθμὸν ἡσθαι· καὶ τοίνυν ἔφη μὴ γὰρ ὁμοῦ μὴ νὸν πόρι

διλεά, πόσα ἀμφ' ἡμῶν ὁμοίσ· τὸν
τόμοι δολιφ πρὸ τὴν ἀμόλον ἀρχὴν
ἡ τύχη λάβεν· λαμπρὰ μὲν τὰ σὰ ὄρ
γα καὶ μεγάλα· καὶ οἷον οὐσάμηθῶσ
ὀφθῆναι σὰ μα καὶ χόρουσ οἴσαν σε
αὐτῶν· ἀλλ' ὁρᾶσ πόσον ἁβρόσομαι;
φησὶ φὸ τότε μὴ παρηκολούθησα
χρηστὴ καὶ φιλάνθρωπος· ἀμὰ πέ
λιπον καὶ προὴκάμην τὰ μὴ πίω.
σὺ πόσ' ἀν φόνον· καὶ πόθεν ὀφθαλ
μῶν· φησὶ τότε μὴ θήμωθηρίον ἐωὴ λθον
φλαφόμενον ὑπὸ τῆ μὴ θουσ διὰ φορᾶσ
γάλακτος· διὰ τροφὴ νσ μὲν οὐν δύο
μόρφον ὄμοια μόνη θρέψαντοσ·
ἀμὰ ἡμόρφοντι τόρόσσ· καὶ λιμῶτ
τον· χλιαρῷ τι μῶ τὰ διαμὰ ταῦτα
πασχλφα· διὰ μαὶ· καὶ θέατρα·
φορὰ· διὰ ἀρχφα· διὰ μοτῆραι·
διαμὰ· διὰ τραθμοὶ μόμενοι ἦσαν
ἀμαρὸν ἡ τυρρηνὸν ἡ λατῖνον ἀν
δρα δεῶτῶν προσωνυμιῶν ἀρ
χαιρὸν δὴ τὸ μέγιστον ἐρπαστὴ μα

λιταν δὲ ὁρίδριος καὶ λιτίσχη πό
μβασσ· ταύτην δὲ ἡ τίχη παρόχε.
σθ σασαν καὶ φυλάξασαν τὸν λιτίφην·
λίγαρ ἀρχή· μέγαν ἐποίησε θρόμβον·
λὶ τίχη δὲ ἄχει τοῦ γενέσθαι μέγαν
ἔρησον· καὶ μὴν τὴν τε μοῦ μὰ ναὶ
σὶ λφάν πομυχρομιαν τάυτην γενομέ
μην· ὁμολογοῦμεν· ἀσυτυχίαν ἡ θέλω
μερμησθθαι μαχὴ· τὸ μὲν γὰρ ἄσθ
ρι αν τὶ μὰν μυρμᾶν μὶ αν δρυ ὰδαν δαί
μονα σοφὴν, ὅρασι τὰν ἀρὸσ θν
συμουσίαν μιμομένην παρα παι δα
γωγὴν καὶ συχηματίζην τὴν πομ
πήαν· ἴσασ μυθασάτερόν ἐστι· καὶ
γὰρ ἄμοι μεθέντασ ἅτασθαι γάμων
θέων· καὶ θεοῖσ ὁράσμοι γενέσθαι·
πηλεῖσ καὶ ἀγχίσαν καὶ ὁρίανθ· ὃ
ἡμεσθίανθ· ὃ πάντασσ ἁπαντᾶσ·
ὃν δὲ ἀμύπασσ ἡ θεμίασαν· ἀμμὰρ γὰρ
θοι λεὺ τὴν ἀμεινὸν τίχην ἔχην ἀσάμ
θασ· σὺν οἰκεῖν· καὶ σὺμ ἔρον· λεάγον
μάρχοναν· λὶ καταπόρ θμὸν ἐμὺ δαμι

θομβρῶ. καὶ τὰ φαραγμώνα πρὸς τὴν τῶν προσοίκων καὶ γλυκόνοον ἔχθραν
καὶ χαμεπότητι τὴν πόλιν φθρομένην καὶ φλεγμαίνουσαν ὑπὸ μυρίων πόνων καὶ διχοστασιῶν παραμαιούσαν. τὸ μὲν ἀντὶ τραγμένου σθημοῖσ. καὶ φθόνου. ὡς ὄμβρωμάτα κατόμενον. οἱ δὲ φασὶ τὰς ἀμμώδεις λοχάσας παραδεξαμένην τὴν θάλασσαν ὄμχα μοῖ. σοζφν καὶ συμβλητὴν θημεῖσθαι. τοιαύτην ἀναχαιμένην καὶ περιστήσασα πραγμάτων γαλήμην. καὶ ἀπόμβριον. καὶ ἄμοσον. ἁ ἀμύδνιον. καὶ ἄφορον. μόσταν θφάλμοι. καὶ λιμαδαιμομένων παρόχθριζόντων. καταστήσαι τὴν πόλιν αὐξανομένην λιοχίαν ὑβριστὰσ καὶ ἀμβωμποδίστουσ. ὡς ὄμβρ γὰρ ὁλικὰς λιτριήρησ. μαστηγόφορον ὑπὸ πνεόντων καὶ μίασ πολησ. θύραισ καὶ ἥλοισ παραστομένη.

καὶ γομφώμασι· καὶ πρίσμασιν· καὶ πε
λέκεσιν· γρομμήν δὲ· τὴν μὲν δεῖ ξύ
σαι λίθον σύμμετρον χέρσον, ὅσσοι τε
δόμοι κάτοχοι γόμφωται· καὶ σωή
θεσαν οἱ γόμφοι λάσιοι· ὅσαι δὲ
ὑγροῖσι ἐπὶ καὶ περιολισθαίνουσι τοῖσ
ἁρμοῖσι κατασωσθῆ, σάνταχα ρά
σσεται μαχθέντα καὶ δεξάσθαι τὴν
θάλασσαν. ὅτι τῶν ῥοσμὲν ὁ μὲν
πρῶτος ἀρχὴν καὶ δημιουργὸς, ὃς ἂν
ὑγρὸν καὶ ποτήρων ὕδατος ὑδρυά
σηται μέγαν σωτῆρα μέγιστος, οὐ
κομίζουσι πόνοις ἄχθη, οὐδὲ μικροῖσ
ἀρτήρισι πολεμίοις καὶ ἐμπιδῶσι.
ὃς ἀρ' ἀγκὼν ἀμφὶ πόμβρος τοῦσ ἀν
θισταμένους. πρὸς τῶν γόμφων καὶ
ἁρμοσμὸν αὐτῆς· ὁ δὲ δάκτυλος παρα
μικρὸν, χρόνον ἔσχε πήξαι καὶ
νεύματα ὅσα τῶν αὐξήσιν· τὴν ἄτυ
χίαν· ἔσι μικρὸν πομπὸς μὲν ὑγρή
νης, πολλὴ δὲ ἰσχύος· εἰδάφ
ροσι νάσσι τὸ ἔσθριον τυρρηνικὸν

χάραμα καὶ ἀρατὸ πόδον παραφη
σασ τείχοσιν ὑγροῖσ ἐξ ἰσαίων ἰσοδα
νομέρνοισ· ἰ' τὸ ὅλεμαρσὸν ἀπο
φασ ἀριμάριοσ δυνάσθησ· ἰ' λθυ
καρὸσ ὑπὸ φθόνου καὶ φιλονφίκιασ.
ἀνὴρ δύσορισ καὶ πολεμοποιὸσ ἔρε
ρουσμούϊλοσ· ἰ' σίφωνὸ θρασὺσ· ἰ' ὁ ἐκ ἀτομα τομόφμοσ ἀφθόνοσ
συνθήματοσ ὁμιλητὴσ ἀμίζων τὴν
ἰταμίαν· τὸν φιλόσοφον νοῦν μὴ πε
ριδαμπίζε· θύοντα καὶ προσεύχόμε
νον· οὐ μὰν ἀρτέχον αἱ πρὸ ταύτησ
πόλεωσ ἀρχαί· πρὸσ σάρον καὶ λιμὼ
δοναν τὸ σοῦτον· οὐδὲ φοῦ ἀνδρίαν
καὶ πρηθοσ ἐσέδοκιαν· μὴ δὲ θοι
κὸ τησ πρὸσ τοὺσ ἰάτρον πολέμου
παρασκευὴσ ἐφόδιον ἡρωμαίοισ· ἰ'
τὸ τὸ ἐρήμην χορέσθαι· καὶ μαθη
τὴσ ὁ δημοσθένησ ὁ τῶν καρα
ρωμένων φόνων ὁρμητὴσ ἡσυχίαν ἄγε
κον ἐφ' ἡμῖν καὶ τὸ παράλογον
τῶν σωμασκήσασ τὴν δύναμιν.

ἀξιόμαχον καταστήσασ τοῖς ἱε
ροῖς ἀντὶ ταλαιπώρων· οὐδὲ γὰρ μοι
μοῦ· οὐδὲ μέμνημαι· οὐδὲ διαφορίαν τινὸς·
οὐδ' ἀφορίαν τινὸς· θέρους εἰ χάμω
νος ὅτε τὸ τοῦ χρόνου παραμυθη
σαμένη τὰς ἐμοὶ λύπας· ὡς σοὶ λεγ
θρωπίνης· ἀμαθίας τύχης ἕνε
κα προπαλούσης τὸν μεταξὺ διάστημα·
διέστηκε δ' οὖν τότε καὶ τὸ τοῦ χαλ
δαίου· ὁ πολέμου τύχην λεγούσης·
ἀμφοῖν γὰρ· ὁ τὰν εἰ πολέμου· διὰ
ξασα δὲ· ἁρπάζουσα πάντας· καὶ ὑπὸ
τῶν· μεταξὺ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον αὐτὸν·
αὖθις ἀμφοῖν ἔχθη καὶ διέστησαν οἱ πο
λέμιοι· ἄχρι τῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου νίκης
καὶ σαρός· τότε δὲ ἥρμοσε τὰ πρὸς
μαίους ὅπλα· χρόνου τοσούτου· οὐ
γὰρ ἀπὸ καταστάσεως παραχαλινα
γωγίας συρραγέσης γὰρ μαίοις·
σωφρασύνην τὴν ἁρπάσης· ἀμφὶ τοῦ
ταμιεῖ ἀτυχίας τῆς σφετέρας προσφέ
ρησαν μαρτύριον· τὸν δὲ τύχης ς

οἱ μεθυσμοὶ θαύμασαν μαστιγώσ-
ὡς ἀπροστόπως. Καὶ τὴν θύμον καὶ
φρόνησιν τὴν ἀφόβως ἀνηθῶσ. Καὶ
τὴν ἄμυδαρον· ἐξ ἧς δ' οὕτως θεωρῶμ-
ἱερὸν ἔστιν ἀρετῆς σύμβολον μὴ τιμώ-
μενον· οὐ γὰρ τοῦτο αὐτοὶ καμοῦσιν· Βίρτους
ἀλλὰ τὸ καὶ μετὰ πολλοὺς χρόνους ἀ- ἀρετῆς
δρυθῆν. ὑπομαρτύρων τοῦ συρανίσ- μαρτύρων
σας βρόντος· ἔστι δὲ καὶ γυμνόμενος· ἢ
μὴ δηλαδὴ μουμίας· μᾶλλον· ἢν μεθύ- μεθύει
μασι καμοῦσιν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο· Καὶ ὧν
ροσάγμιλλος περὶ τὰ μυρικάρσιος Scaurus
χρόνοις σβόγγος. Καθιέρωσε βρύη Milleus
δηλότητος· μόγος καὶ σοφισμάτων
τῶν μωλίας ἐμμανικῆς· ἣ σὴν μὲν
παραρρεύσης· σοφίας δὲ ἥλικα
μωρὸν· γλίχονται· οὐδὲ σωφρο-
νήσ· οὐδὲ καρτερίας· οὐδὲ μεγαλο
τυχίας· ἀλλὰ τὴν τύχης ἐρᾶν.
παντοῖα καὶ πανταχοῦ καὶ μαμπρᾶ
τῆναι· πάσιν ὅσοι ἔποψε τῷ μόνῳ
δρυτᾶν· καὶ καταμόνας τοῖσ

ἐωι φαρέατοισ μέρ ἐοιμι καὶ τόποισ
τησ πόμφασσ· καὶ τὸ μὲν τῆσ ἀνδρ φ
ασ τίχησ ἰθρὸν· ἀπὸ μαρ μήχ ἀιγού
σου τέφ ρου μασ μόφασ ἰδρυθόν·
καὶ ὁμομασθὲν γέφασ· ὁ τῆ πλέφρον
ἀνδρέφασ· ἢ τίχησ· φᾶσ ὀνι καὶ μεγάλ
ικὸν· τὸ δὲ τῆσ γωνιασ φᾶσ αὐθισ·
ἀπὸ τοῦ γωνιασ κοῦν· ἀμ μαρικομ ικο
ριόλαμον ἀπέρετον· ἐσχόμενα τὴι
ῥοῦ μὲν ἰ πομφόμενόν σ καθοσιωθὲν· οὐ
δὲ σ ἀμφοεῖ· σύρμοσ δὲ τύλιοσ
ἀμ ηρ τοῦ μασ μφόων μάλιστα καὶ
τὴν δίναμιν αὐξ ησάσασ τοῦ δημ μγ·
καὶ τὸ σωμ τόμεια ικοσμ ησάσασ· καὶ
τάζιμ μὲν· ἐωι θεῖσ ταῖσ τῆ φοφο
ρίαισ· τάζιμ δὲ ταῖσ στρατιαῖσ· τὴ
μὲν τῆσ δὲ πρῶτοσ καὶ ψ ῆφον ἐοικό
τοσ καὶ σωφροσύμησ γνόμ μφνοσ·
καὶ δοκοῦν ἀνδρφότατοσ εἶναι καὶ
φρομιμώτατοσ· αὐτὸσ ἑαυτὸν φᾶπ μ
τίχων ἀμ ηχθ· καὶ ἀμ οδῆ το τὴν ἡ
γεμονίαν ὀχθεμ ήνησ· ὁ δὲ τοῦ καὶ τῶν

μαρκιανοῦ.

κ/ μαρκορι ὁλανοσ

στρβὶ τυλλ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0040
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μᾶμαι δοκεῖμ αὐτοῦ τὴν τίχην. διὰ
τί μοσθυρίδοσ. Καταμαίνουσαμ
ᾶ φὸ δοῦ ματίομ. ὃ νῶ φαι νᾶ δὲ λ
λαμ πύλην ειαμοῦσιμ. ἰδρύσαντο
δ' οἷῶ τίχεισ ἰβρὸμ ὁμ μὸμ Καπι τω
λίω. τὸ τῆσ πρι μιγὸμ φασ λφομὸ
μησ. ὃ πρω τογομοῦω τίσαμ ὁρ μημὸ
σᾶὸρ. Καὶ τὸ τῆσ ὁμτισ. ἦμ οἱ μὸμ πλ
θημίομ. οἱ δὸ μᾶλίχιομ εἶμαι νομίζᾶ
σιμ. μαμμομδὸ τασρω μαϊ Καὶ σὸ δᾶ
σασ ὁμομασίασ. ὁμμηωι σὶ τὰ σδωω
μᾶσ τοῦμ ἰδρυμάτωμ πᾶρᾶσομαι
Καταριθμήσασθαι. Καὶ γὰρ ἰδίασ
τίχεισ ἰβρομ ᾶτιμὸμ παμαπτίοι. μιᾶ
τὸ τῆσ ἰξ ᾶστρίασ. ὧ μιᾶ γὸμοι αμᾶ
μαχομ ἐκ τῆσ μᾶφορασ ἀμαπὸ
φόρησιμ. οἷομ ὁμκοῦσησ τὰ πόρρω Σ
ιρατούσησ σὺω προσιχόμὸμα. πα
ραδὲ τὴν μοῦσι Καὶ σαμ ειαμοῦ μὸμημ
κρήμην. ᾳὶ παρ θὸμοῦ τίχησ ἰβρὸμ
ἰδρίμ. ὁραμισῶ ειαμασ ἐωι φρεφομὸ
μησ. ὁρδὲ τοῦ μακρᾶ σὸμασ πᾶ. τῦ

χησ μοσ ὠδρπιδοσ. κὶ ὡσδρωιδς·
ἔσιδὲ κὰὶ παρὰτὸν τῆσ ἀφριδίτησ
ἔωι ταμαρίχ μοσμὸν, ἄρρενοσ τύχησ ἔ
δοσ· ἔμμαί τὸ μυρίαι τύχησ τῆμαὶ ς
ἔωι λιτήσφσ· ὧν τὰσ ωμήσασ, σδρχ
ἴοσ κατέσησδν· εἰδὼσ ὅτι μεγάλη
ροσὶ, μαμομδὲ ὅμον λὶτύχη, παρω
πάντα ἔσὶ τὰτοῦν ἀνθρώπων πρά
γματα· καὶ μαίμασα τὸ αὐτόν, δι ὰ
τυχίαν ὃς αἰχμαλώτου καὶ ωολὺμέ
γδνδσ, ἓσμασὶ μᾶσαν προ αχθέντοσ·
τὸν γὰρ ἰκορίομὰν ωα ἀᾶδοσ ἀμό ντοσ
ἐωσὸρωμαί ων, ὁ ἰκρησίαν παρθένο
αἰχμαλωτοσ. ἣσ οὐδὲ τὴν ὁτίμον
δὲ τὸμτρόπον ἡμαύρωσδν λὶτύχη·
δοθᾶσαν ταμαλωμίδι τῆι ταρἰκυμί
ουγυναικὶ τοῦ μασιμδοσ, ὁδουλδ·
Καὶ ωδρατήσιόσ εἰχδν αὐτὴν· οὗτος
δὲ μ τησορωμαὶ οἱ ἰκαμοῦσιν· ὁμετὸν
ταμγδγὸμᾶ σδρωμήλιοσ· οἱ δὲ οὐθα
σιν· ἀμμὰ παρθένον τὴν ὁἰκρησί
ὰν ἀπαρ γμασαι μοι μὴν ὁμαὶρ

Τοσκιώς.

Ὁ δὲ αἰχμαλωτὸς γρ
ὁ δὲ αἰχμάλωτος τὴν
ἀρχὴν τῆς γυναικὸς
ἀλλὰ τὴν παρθένον
ῥώμη·

ὄκρησι

Sorrulo?

τὸ μαμμάρουσαν ἀπὸ τῆς ναυλι-
κῆς τραπέζης. ἐπὶ τὴν ἀριστε-
μίζην. Καὶ ποτὲ τυχεῖν μὲν αὐτὴν
ἀσαφῶς θῇ τὸ πυρὶ τὰς ἀπαρχὰς
ἐναυλοῦσαν· ἀμφιλόγου δὲ τῆς
φλογὸς μαραινθείσης, μόριον ἀνδρὸς
ἀρετῆ καὶ γόνιμον ὑλιτῆς ἀριστε-
ας. Καὶ τοῦτο τὴν κόρην τῇ ταρμαλωμέ-
νῃ φράσαι μόρῃ. πορίφορον γὰρ ὁμε-
μνηνῆ· τὴν δὲ σωφρονῆν οἴσαν καὶ φρο-
νηρὰ. Κοσμήσαι τὴν κόρην, ὅσα
νύμφας πρέπει· καὶ συμμαθήσαι
καὶ φάσματι θεὸν ἡγουμένην· οἱ
μὲν Ἡρώδοτοι ἰσχυρὸν λόγον ἔχειν, οἱδὲ
ἡφαίστου τὸν βραστὸν τοῦτον γεγονέναι·
τίκτειν δὲ ὧν σπουδαῖος· καὶ ἡρέ-
φοντος ὄντος· ἡ λεβηρὰ σπάσασα ἄστρα
τὴν παρασπερμίσιον ἀποβαστάζειν· οἱ
δὲ περὶ Ἀντίαν, ἐχόντων μόνον.
ἁμαρτυχεῖν μὲν τὸ σπουδαῖον τὴν γυ-
ναῖκα καὶ μαγεύειν ἀρθήσεσθαι· ἀν-
τὸν δὲ τὴν σπερμάτρος παρούσης, ὡς

ὑπνον διδοὺς μίαν καὶ μύπνα ἀπο
λιμπάνει. καὶ λαθάνον τος αὐτὸ
τὰ σημεῖα τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ σου περιλαμπόμενον. ὅ ἐστιν
ἡμῖν μαρτύριον αὐτοῦ. τὴν διπυρετὸν
μόσθος. σημεῖον δὲ χρηστὸν ἐστι τὴν
ἀπροσδόκητον ἡμέραν. ἡ σύζυ
γος τοῦ ἀετοῦ τὸν μιαιφόνον τὸν ἀρ
χιλοχίαν σου διδάσκουσα. ἐὰν γὰρ
τὸν νεοσσὸν τῶν μαιμένων. πρὸς μὲν ἀρ
χίαν οὗτος ἀφυέστατος δοκεῖ γενέ
σθαι. καὶ ἀπροθυμότατος. ὅταν τὴν
μαιμάχαν ἀποθέσθαι διανοηθῇ.
διαφύσῃ. τετράτους γὰρ ὁ σοὶ κόκ
κους ὁ ἀρχαῖος τοῦτον ἐμέμνηται τὴν ἀρ
χήν. καὶ προσέσθαι τὴν πάτριον μέ
γαν πομπήν. οὕτως ἡ σοφρουΐχ
μαιμάχεια, παντάπασι τὸν τύχο
λιν ὑφαιρεῖσθαι μὴ προσδοκήσας. ὃ
μὴ μουμόμενος διεφύλαξεν. ἀλλὰ
μὴ δοκῶμεν ὡς ἀφ' ἑτοίμου ἀμελεῖν
τὸν παρόντα χρόνον ἕκτον λαμπρ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0044
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

Καὶ ὅμ ἀργὸν τὸ μεμιρίσθαι φάσκειν
καὶ ὑποχαρεῖν, φθορὰ τοῖσι μὴ
λείσι βάσαντος. ἐστὶ τὰ σύμμαρι μοῦ
τάτας πράξεσι· καὶ τοῖσ ἐστὶ φαυε
ταῖσι πολέμοισ, τὸν λόγον μεταγά
γοῦμεν· ὁ ἴσος λὴν τόμεαν καὶ ἀνδρεί
αν πρὸς σωφρονὸν ἀρετᾶς δορι μάχε
ως φησὶ τιμόθεος, τίς οὖν ἐστὶν ὁ μορο
γλίσειεν· ἡ δὲ ἄροια τὸν πραγματ
τον καὶ τὸ ρόθιον· τὴν ὁ σαυτὴν
δὲ ὡς αμμ ἰκαὶ αὐξησιν ὁρμῆς· οὐχὶ
σὶν ἀνθρώπων οὐδὲ ὁρμᾶσ προσ
χαροῦσαν ἡδονὴν ἀμ· θάλασσα δὲ
πομπὴ καὶ πνεῖ τύχησ ἐστὶ ταχυ
μένησ, ἐστὶ δὲ ἴσταται τοῖσ ὀρθᾶσ
λογιζομένοισ· τρόπαιατροπαίοισ
ἐσαρίσατας· καὶ θρίαμμοι· θριάμ
βοισ ἀπαντᾶσιν· καὶ τὸ πρᾶτον
ἄγμα τὸν ὅμηρον, ἐν θορμὸν ἀπο
λαμβάνειν· τὸ δὲ τέτρα Καταλαμβα
νόμενον· τὰσσόμβολα σὰριθμὸν ἴσην
ἡμέραν πρὸ ἡλίου καὶ λαμπρὸν, ἀμφὶ

καὶ λαῖς αἰχμαλώτοις. καὶ δένδρον
μορμύροις ὁδρύσιν. καὶ νήσοις. καὶ
ἠπείροις. προσορμίζομένας τοῖς με
γέθεσι τῆς ἡγεμονίας. μὴ αἰ μάχι.
φίλιπποι κατὰ ναῦς ἑπτὰ μὲν ἑβδομήκοντα.
μὴ αἱ τριήρεις. παρεχώρησαν ἀντιόχῳ
ὑσίας. ἀπὸ χαρχηδονίοις ὁρμῶν
τος, ἀποφόβου λιμένι. εἰς ἀμήρ. μὴ
ἀσόρμητος ἀρατία. ἀρμυρίαν προσε
κτήσατο. πόντον ἀξένον. συρίαν.
ἀραβίαν. ἀμμανοῦς. ἡμέρας. τὰ
μέχρι καυλιάσου καὶ ὑρκανῶν. καὶ
τρὶς αὐτὸν ὁπόρρησαν τῶν οἰκου
μένων οἰκιστὰς. εἰδημικόμται.
μομάδας μὲν ὁμλιβυκί. μέχρι τῶν
μεσημβρινῶν ἀποίκων τὴν ἡϊόνων.
ἰμηρίαν δὲ σύρτορίας συνῳκήσαν
σαν. ἄχρι τῆς ἀτραντικῆς κατέ
τρέτατο θαλάσσης. τὸ δὲ ἄμμα
μὲν καὶ λεῖος διοικουμένοις. ἐστὶ
τὸ κάστον ὄρμαγος ἐστὶ σὺν
τῷ πάντα κατορθοῦσθ. διὰ μοσκέ

τίχῃι χρόμβος· ἢ ταὶ πὸ τὴσ ἰδί
ας· ἀπὲρ ἀπὴ μοίρας· ὁρῶ μαί ων·
μέρας δαί μων· οὐ λιὸφ ή μβρομ πρά
σας· οὐδὲ λιαι ρὸμ ἀλεμά σας ιρ αχὺν,
ὡ σόμα κ ὸδὸν· οὐδὲ χ ὸρ σαῖ ος μό ν ε·
ὡ σόμα ικόμων· οὐδὲ ὁμ αύλιος· ὡ σὸ
ἀθ ημαί ων· οὐδὲ ὁτὲ λιμ η θὲ ς· ὡ σὸ
πὸρ σὸν· οὐδὲ ταχὺ παν σάμ βρος·
ὡ σὸ ικομ οφ ωμί ων· ἀμμὰ ἀμ ων θὲμ ἐκ
πρὸ τὸμ γὸμ ὸβ ων τὴι πόλ φ σωι
ιὴ σας· καὶ σωαυ ξη θὲ ς· καὶ συμπ
μτὸσὸν μβρος· καὶ παρ αμέ ν ας·
νὺμ φ ος ὁμ φὶ λιαὶ θαμάτ φὶ· λιαὶ
πολ ὸμ ιος· καὶ ἐφ ὶ λιωι· λιαὶ πρὸσ
μαρ μαίρους· καὶ πρὸς ὁμ μ ας·
οὗτος πρὸς αμμὶ μαν τὸν μαρ χὶ δου
ων· φθὰν ων· καὶ ταῖς πομ τὶ λιαῖς χρῆ
αις μὴ δὲ μὸς οἱ κο θὲμ ἐ πὶ ρρὸ ντ·
ὡ ὰν ὸρ χῆ μαρ ρομ ὸς ὁχ θὸν καὶ λιαν
ταμ ηλ ων σὸν πὸρ ὶ τὴμ ἰ ταμ ίαν· ὑπὸ
τὸ λιί μιρ ων καὶ τὸ τὸ τὸ ν ων φρὰ
τὰ μων· μ ἐ ρ ος δ ἐ ας τὴ μας ὶ τὸ πὸν

καὶ χρόνων. χωρὶς δὲ καὶ διαστάσεων.
ἵνα ἀρκῇ μέριμνα τοῖς ἑκατέροις ἀμφὶ
μέρος μαχομένοις. καὶ μὴ συμπε
σοῦσαι τριάκοντα μυριάδες ἀνδρῶν
ἀπηλλάττων. καὶ ἀμάχων ὄντων. ὁμοῦ
κατακαυσόντων τὴν Ἰταμίαν. Διὰ
τοῦτο ἀντίοχος μὲν ἡ σχολὴ τοῦ πολέμου
μέρους φιλίππου· φιλίππου δὲ δεκα
δυμάντος ἀντιόχου προηλθεμέν.
ἑωσφόρου μυριάσιν δὲ τοῦ παρθι
κοῦ πολέμου τὴν ῥώμην ἑωσφόρου
γόντος· οἱ σαρματικοὶ καὶ μαφαρι
κοὶ πόλεμοι κατεῖχον· τὴν γὰρ μὴν
δὲ μυριάδα τοῦ μαμπροῦ μὲν ὀπὸ
ὑπονοίας καὶ φθόνος χωρίζει.
ἡγεμονεύειν δὲ ἁρμόζειν ἑαυτὸν
σωσαπολλόθαι· τί δ' οὐχὶ καὶ πε
ρὶ τὰς μελίτας συμφορὰς ὀρθὸν
τὴν πολιμήτιχη; μεμνῆσθαι μὲν πε
ρὶ τὸ καπιτώλιον πρὸ τοῦ πόδας
τῶν καὶ πολιορκούντων τὴν ἱερο
πολιν, μοῦσαν ἀναστρατὸν ὀρθῶς

καὶ κλῶ. ὁ λθίκοντο δὲ λαοί· τλῶ δὲ
μυ λιτόριμλῶ ἔφοδον αὐτῶν. λθμὴ
θότων μ. πάντας ἀνθρώπους. λίτυ
χλι καὶ τὸ αὐτόματον. ἐβλιπτο μένοι
ησθῆσθαι· περὶ ησ, λαὶ μ ραχλπ ρὸ
ὁδῆλθῆν, ἵ σως σὺ λιὰ λαιρόν ὄφιν·
μετὰ τλῶ ὁμ παλλίαν ποταμοῦ ῥω
μαίων μεγάλην ἦγαν· οἱ μὲν εἰσ
ῥώ μλην λατάραυτῶ· ὑπὸ τὴν φυγὴν
τῆ λαὶ ταραχῆσ σωαναπλήσαν
των τὸν δῆμον. ὃς ἐπόησαν λαὶ δῆ
βλιέδασαν. ὁμίγων εἰ τὸ λαπιτω
λιὸν ἀναστλιάσαν μένων λαὶ δῆ
λων περοώτων· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀπὸ
τῆσ τροπῆσ εἰσωθοῦσι σωανθροι
σθέντῶ· λίρωῶτο δῆ λιὰ τὰ τοῦ ρα
φούριον λιάμλλων· οὐ δὲ τυχόν μὲν
λαὶ ὑπαυχρῶν ὁ δῆμοσ, ἀπὸ βό
σφορο λαὶ λατθύμλβ. δῆλη περὶ πε
σόν τα δῆμοσίων λιμοπῶν· φῆξαν
δὲ λιὰ ταπῆνωθῆσ. ἀνθλιαλῆτο
μετὰ τλῶ ἦγαν· φλχάριζον λιὰ τῶν

ραδηδοὸν ἀμυπάνθρωπον ἡγεμονί
αμ· ἵνα οἱ ὧν μὴ καιρῷ δοκῇ· μό
μοδὲ λαμπὰν φῦ ὁ ἀμήρ· μὴ ἀδόσ
ἀπ᾽ φμοκαὶ σ τὴν πόλιμ· ὁ πρὸς
ἀρχαιρεσίαις τοῦ τραστοῦ· καὶ πρά
μητος· ὁδῷ τὸν σθμὶ κατὰ τοῦμέσ·
προσιόσαμ τασ ἐωι τὴν φίσασθαι
τὴν τοῦμ τραστὶ σ τοῦμ γμοῦμεν μέ
μοῦτασ· ἰὼν οἱ ὧν γάϊοσ πόμπιοσ
ἀμήρ ἀγαθὸσ· καὶ τοῦμ δεδογμένον
αὐτάγγελμοσ ὑποτασ ὁσθῆναι τοῖσ
σθμὶ κατὰ πόλιοισ· μέγαμ ἀμ δοξαν
τολίμδυνον· ἦγ γὰρ ὁ δὸσ ἰὼν ἀὐτοῦμ
πολεμίωμ· ἰὼ λγω φυλακὰσ καὶ
χάραξι τὴν ἄλιμ ἀμ περιχόντων·
ὡσοὶ ὧν ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἦλθον
νύκτωρ· φθάλλοισ τρατῷσ ὑπὸ φερ
μισάμενοσ· καὶ τὸ σῶμα τηίκον·
φότητι τοῦ ὀχήματοσ παρ᾽ αθέμε
νοσ· αὐτὴ κε τοῦ ρόωτιχοῦμ· πράγ
καὶ σχολαίωσ ὑποφθρόντοσ· ἡ
ῥατο τὴσ ἀμτιπόρασ ὀχθησ αὐτῶ

λοσ. καὶ ἀπὸ μαὸς χορῆ πρὸς τὸ
τοῦ μφοῦ τοῦ μεσόμου. τοῦτο
σιότῆ μαὶ τὴν ἰσοπλ. τῶν ἡρε
μίαν τὸ μεμαιρόμενος. ὁμφὶ σ
δὲ τοῦ ἰκρημνοῦ. ἰκαὶ ταῖς δ. χομέ
ναις τῶν ἐπιπάσιμ ἰκαὶ παρεχέ
σαις ἀντίληψιν. ἐφεμίσθαι μαὶ πε
ριφορείαις ἰκαὶ τραχύτησι τῆς
πέρασ. παραδηλοῖς ἑαυτὸν μαὶ
ἐωσφορῆσαι μενος. ὃς ἰκεῖτο πρὸς τὸ
ἀντιπέρασ. καὶ ἀναμηφθεὶς ὑπὸ
τοῦ προφυλάκων. ὃς δὴ μοσθεῖσ
πιστοῖς τὰ δεδογμένα. μαὶ λα
μὼν τὸ τὴν φίσμα. πᾶμμ ἔχρησ πρὸ
τὸν ἰκάμηλον. ἡ μέρα δὲ τῶν
μαρμαρωνιτῶν, ἄμμος τὸ μετόπομπε
ριϊὼν. ὡς εἶδε. τοῦτο μὲν ἰχμὴ
ποδῶν ἀμφόμυχα μαὶ πέριολι
σθήσθαι. τοῦτο δὲ ἀπὸ τριμαὸς μαὶ
πέριμφάσθαι τῆς ἀπομμαφα
μούσησ τοῖς σφόδροις πόαις. ὁλ
ομόκαρφ σώματος φαγίοις. ζ

ἀπορῆσαι. ἔφραζε τοῖς ἄλλοις· οἱ
δὲ δηλήσασθαι τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ὑπὸ
τῶν πολεμίων νομίζοντες. ἐπῆλ-
θον ἅμα ἕωθεν· καὶ τὴν νύκτα τὸ
θρηνότατον διαφυλάξαντες, ἀνέ-
κλαυσαν μαθόντες· οὐ μόνον τὸ σφῶν
ἁλίσκεσθαι ἀλλὰ καὶ τοῖς τῆς φρουρᾶς
κύνας ὑπνῳ κρατηθῆναι· οὐ
μὴν ἡ πόρνη σβεσθεῖσα τῆς φλογὸς
φωνῆς, τὸ μὴ μύσαι δυναμένης·
ἀλλὰ καὶ ἱροὶ περὶ τὸν μέλανα τῆς ἡ-
μέρας· ἐγρέφοντο, θεραπεύοντες
τὴν θεόν· φίλος μὲν οὖν τὸ ζῷον·
ἄθυρον μὴ τόκαι τὸ φοβερόν·
τὸ δὲ σωτῆρον περὶ τοῖς ἔμβροντον
οὔσης ἀπορίας· ἀμβλυνομένων
τῶν λεπτῶν ἦχος καὶ λιμώδης ὕπνος·
πρὸς [illegible] ὑπνος· ὃ δὲ ἄθικτον
ἦθος τὸ τῶν πολεμίων ὑπερφα-
νὲν τῆς εὐφάνης· καὶ κατα-
νοοῦντες ἐταμῶς, προσέφερον·
τὴν τῶν ὅπλων ὁπλὴν καὶ κόμβους

ταραγόμενοι· φοβηθέντος
καὶ τραχήσας, ὅτε τοῦτο ἐκίνησαν τὸν τό-
πον· ὑφ' οὗ ἁρπαγέντος τοῦ γενο-
μένου, ὅσον τὸ τοῦ πολεμίου·
πομπάδι δὲ μέχρι νῦν ἐπὶ τύχης τοῦ
τότε συμπεσόντων· ἐκύων μὲν
ἀνθεστηκότος, χὠ δὲ μάλα σθε-
νῶς ἐπιφερόμενος τοῦτο ἐποίησε
φορείου κατθανόντος· ἢ δὲ ὅτι σὺν
δείκνυται· τύχης ἰσχύν· καὶ πρὸς αὖ
πάλιν ἀπορίαν ἕλκυσον παραλόγου·
ὅτι ἅμα πραγματάδη καὶ ἁρπα-
γῇ· τοῖς μὲν ἀλόγοις καὶ ἀφρο-
σύνῃ· ἀμείνων καὶ θρασὺς πολλοῖς ὂν
τιθῆσιν· τί γὰρ ἂν σὺν μὴ θοῦ-
νεκα ἐπιβουλῆς καὶ θαυμάσῃ
ὑπαθήσεται γενόμενος· καὶ λοιμῷ
τινι τῶν τότε κατηφείας καὶ τῶν
ὑπαρχόντων ἀδαημονίαν τῆς πο-
λέως· περιμάχων καὶ ἀποκλέτας
ἀφανεμπρότητα· καὶ πλοῦτον ἀφ
ἀπεμάτων· καὶ τέχνων ἀμήχανος·

φιλοτιμίας πόμπων· καὶ σφραγῖδας
καὶ λόγους· καὶ ὅσαι ἢ φορεῖ καὶ θά
λαττα· καὶ μῆσοι· καὶ ἤπειροι· καὶ
ποταμοὶ· καὶ δένδρα· καὶ ζῶα· καὶ
ᾠδήν· καὶ ὄρη· καὶ μεταλλα· πάν
των ἀπαρχὰς ὁρίζουσας φοινίκων·
ὅτι καὶ χάριτι κοσμούσης τὸ πό
πον· ὃς τὰ τῶν παραμυθίων ἦλθε
μὴ γίνεσθαι μηδὲ εἶναι· πυρὶ δὲ ζ
σκότει φοινικοῦν καὶ ὄρφνῃ· καὶ ζι
φοστιγμαῖς καὶ μάχαις· καὶ μυιοφόνοις
θηρίοις· καὶ λιμὸν τοῦ μέλλοντος·
ὀδύνῃ καὶ ἄλγεσι· καὶ ἀποκαθαίρε
σθαι· σωτηρίας ἀρχὴν παρεχόμε
νος· καὶ τὸν μεγάλου ὀνόματος ἀρι
στεῖς καὶ ἡγεμόνας, μαμμίους καὶ
σπουδαίους· καὶ ποσουμίους· καὶ πα
τρίους· τὸν αὐθις οἱ κοσμοκράτορες
χας· παρουσδὴ ἥκοντας ἀποκάθαι
χίως ἀρέσαι ὑπὲρ τοῦ πατρίκ
θεοῦ· καὶ τῆς πατρίδος ἀμύνε
σθαι· ᾗ δὲ ὑπὲρ πολέμους σπουδῆ

δευτέραν μέμψιν περὶ τοῦτο τὸν τῶν
ῥωμαίων πόλεμον καταμανθάνειν ἐστὶν
ἱστορικὸν καὶ κριτὸν ἀληθείας· ὅτι
πρὸς πόνους αὐτοῖς ἀγωνίας ἀφῃ
ρέθη τὰ οἰκεῖα· τὸν προσοικοῦντα μὲν
μάχιμον ἡμιβαρβαρικόν τε φαιδὼ χώ
ραν καὶ λιπαρὸν· ἀνέχωρησαν
εἰρήνην ἄγοντες πρὸς τὸν καίσαρα,
οὐδὲ ἀμφισυήτησις ἔτι πρὸς αὐτὸν
τύχην· ὥστε τῆς σωτηρίας αἰτίαν
κατάστασιν, πρίασθαι τὸν πόλε
μον· μᾶλλον δὲ ἀποδόσασθαι
τὴν ὁρμὴν ἀπροσδοκήτως· ἀλλὰ
τί δὴ περὶ τῶν διατριμμάτων· ἃ
φῶ οὐδὲν οὐδὲ ὁρισμένον ἔχει τὸ
καὶ τὰ πράγματα διαφθαρῆναι
τὸν ῥωμαίων· καὶ συγχυθῆναι τὸ
ὑπατικὸν ὑπομνήματισμοῖς, ὡς
μέμψις ἱστορικὸν· τὰ γὰρ ἱστορού
μενα μᾶλλον ὀνταδήλως καὶ διαφανῆ
ἔμελλε τύχης ἀμύνασθαι·
ἐγὼ δὲ τί θέμις καὶ τὴν ἀμόζ ἀνδρ

τρμάτων. ἀνδρὸς ἀτυχήμασι μὲ
γάροις καὶ κατορθώμασι λαμπροῖς.
ὑπὸ θράσους ἀμαχου μὲν καὶ φρονήμα
τος, ὡς οἱ πρὸ φθρομβῶν καὶ διατ
γόντος ἐωι δισμὰς ἓξ ἀνατρέπων· μὲν
μαμονὸς δὲ ἡδη τὰς τῶν ὅπλων αὐ
γὰς ἐωι τὴν ἰταμίαν· πρόφασιν μὲν
ἡν αὐτῶ τῆς στρατιᾶς ὁμολογῆς
ἀνδρὸς ἀνδρός· ὑπὸ μηδενὶ καὶ λε
καν ὧν περὶ παιδαγωγίαν κατακεκ
λιμένος· ὁ δὲ φὼν αὐτὸς ὡς ἁπλῆ
θὼς ὁ πάντας ἀνθρώπους δόξης
ὅρως καὶ ἡγεμονίας ζῆλον ὄχθον
ὑπερμαίεσθαι τὸν διονύσου· καὶ ἡ
ρακλέους πεῖραν τῆς στρατηλασί
ας· τῆς δ' ἰταμίας ἔωιν θαύματι τὴν
ῥώμην, δύναμιν καὶ ἀλκήν, ὡς ἀνδρ
ὸς μεγάλου προτεταγμένην· ὁμοίαν
καὶ δόξαν τούτων ἐπιφανεστάτην δι
έωθεν πρὸς αὐτὸν, ὡς ἀνδρὶ ἀθλη
τὴν μυρίοις ἀγωνισμένων πρὸ
μοις· οὐ γὰρ ἀναιμωτὶ γε διαλιμπή

μβρια οἷα συμπεσόντων ὁμοίοις ἀμφὶ
κήτοις φρομημάτων ἀδουλώτων·
πλήθος μὲν γὰρ ἦσαν οὗτοι τρισκαί-
δεκα μυριάδων οὐκ ἐλάττους· πο-
λεμικοὶ δὲ καὶ ἀνδρώδεις ἅπαντες·
ἐσθῆτα μὲν ἀφίπτασθαι ἀνδράσι
μάρμαρα· καὶ ὅτι χρὴ πλέον δόμῳ·

ἐπὶ τῆς ἑξακοσιοστῆς τύχης· ἤτοι ἀρε-
τῆς· λόγος ε·

Οὗτος ὁ τῆς τύχης λόγος ἐστίν· ἰδίων
καὶ μόνης αὐτῆς ἔργων ἀποφαίνο-
μένης· ἀνδρῶν· δεῖ δὲ ἀντιφιλο-
σοφίας· μᾶλλον δὲ ὑπὲρ
ἀνδρῶν ἀγώνων διαχράσθαι καὶ
ἀγωνίσασθαι· ἵππων οἱ καὶ δόξει
καὶ παρὰ τῆς τύχης μᾶλλον τὴν ἡγε-
μονίαν· ἢ ἀνδρῶν ἀγωνισμάτων πολλῶν·
καὶ τραυμάτων ἕως ἀμηχάνων κα-
μόντος· πολλοὶ μὲν ἄϋπνοι νύκτ-
ας ἀνδρῶν· ἡ μάτων δ' ὑγιαστόμενοι δὲ
πρὸς θανάτου μάχην· πρὸς ἀναίχοντος δὲ

ναμφσ· καὶ ἀπήραφυλαν· καὶ πο
ταμοὺσ ἀπόρατουσ· καὶ πήρασ
ατοξάτουσ· ὁμονοιαν καὶ ἀνδρία
καὶ ἰκαρτίαν· καὶ σωφροσύνη
παραπόμπομβροσ· οἱ μαὶ διὰ αὐ
τὸν ἔσχομ προσηκὼν τίχην· τοὶσ κα
τορθώμασιν αὐτὴν ἐπιγράφουσαν
μὴ μοῦ διαμαρβ τὴν ἀρχήν· μὴ δὲ
ἀφαιροῦ περιουσίαν τὴν δόξαν·
διαρροσ ἦν ὁ ἔργον· ὃν ἐλεδύμου καὶ
ἀταλάντου μασιλέωσ, ἰκύριον προσὸν
ἐποίησασ· καὶ σαρδαναπάλου· ὃσ τὸ
διαδημα τὴν μασιλείαν πορφύραν
ξαίνον μὴ περιέθηκασ· ἐγὼ δὲ ἔφ
σουσα μὴ ἰκὸν διαφυλάξον ἀναιδεία
καὶ μεμνημένοι πρατέραν ἀνδρα
ξὸν ἀίγυπτον· κιλικίαν δὲ, γραμμὴ
ὃν μυριάδασι καὶ ἀπὸ μυριάδασι με
ἰκροῖσ ἐπὶ μασὶ διεπόρασαν· ἰκόσμη
σαν αὐτὴν καὶ σθένος μοι μασιλέοι
ἀτρέκτοισι· ἀναμαλάκτοισι· θελήκοι
γὰρ ἐτυχέσ ἦσαν· ἄχοι· καὶ ἀρ τον

ξθρξαι· οἱ σ' ἀθὶο ὁμιγδνετηο. τὰ
ἰκύρου θρόνα ἐρίδρυσαο· τοὺμὲν
δὲ θοὰ μα. πολλὰ σιμιοραφθρει.
τίχηο ἀμταμομίζομέδμηο. ζοὶμ
μαχούσηοι· παρὰ τὸν ἐρί ἰκυριοῖο.
λίθω τηὼ ιδφαμὶν· ὑπέραιδὲ τὸμ
πράχηλομ ἠλοή-θην· ἔοφτα πέρι
γραμιτεὸμ, τηὼ ἰκδφαμὶν, μαρ μαρι
ἰκὴι μαχαίραιδη διώπημ· ἐρδὲ
ἰατὰ, ξίφφ τὸμ μηρόμ· πρὸ σδὲγα
ζηι, τὸ μὲὴ φυρὸμ, ἐο ξάθημ τὸὴ
δὲ ἄμοι ν' ὀκπόσα μ μαρὶ σ' ὀζέδραο:
πέρι σδὲ μηοω· πρὸ σδὲ μαρ ω ἰκα
δαρ τοῖο: το ξάμραοι· τὸ τηὶ σιμ ή μηο
ὁ φέο μδὴ ἀχλίσθημ· τάμοι πὰ δὲ, ἰ μ
δὲὸμ ωμηγαὶ· Καὶ μ ήαι θημεὸμ. ἐρ ὰ
πάοι μ οιο ἐο ξάθημ τὸμ ἄμοι ν· ἐρ
δὲγαμ δρί δαο. τὸ σιέβρο σ· ἐμ μαλ
λὸοι· μέρ ἡ μὲὴ ἀπὸ τὸ ξο ν τὸ φόρ
μο μ· ἐμ βρ ἡσθόντι ἰκὰι μ ατα δὲ ὁσαμτι
τὸμ σι ἄηρο μ· ὑπέρ ου δὲ ωμηγλὶ
ωαρ ὰ τὸμ τρ άχηλο ν· ὅτε πρὸ φε

θήσαν τοῖς τείχεσιν αἱ λεμέναιοι
ἐλείφθησαν· ἐμὲ δὲ ἡ τύχη μό
νον σωεῖρξεν. οὐδὲ λαμπροῖς ἀν
ταγωνισταῖς· ἀλλὰ καρκάροις ἀσθε
νέσι. χαριζομένη τῇ λιμένι τὸν ἔρ
γον· εἰ δὲ μὴ πρόχειρος ὑπῆρξε
χε τὴν πόρτον· ὁ ἀνὴρ ἔφασκε· λιμὴν
οὐδὲ πρόβολοι τοῖς σεσωρευμένοις ἅπα
σιν ἐφεστήκεσαν ἔφοδον· ἦρξαν
θεμένοις καὶ αἱ ναῦς ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ τεί
χος· ἔδει τάφρον ἀμύσσειν πρὸς τὴν
καρκάρον· ἐμέμνητο καὶ ἀνορύγμα
τος ὁμοίως ἐκείνης γενέσθαι· καὶ μὴν τὰ μὲν
ἄστεα τῆς Θρᾴκης· Χαλκηδὼν ἔσ-
χεν· Βυζάντιον· Σηλυμβρία· Πέρινθος· ἀπο-
θήκην ὑπερφυεῖς ὄντας· ἄγριοι δὲ
αὐτῶν· μεγαλοψυχίαν ἐπῃνοῦμεν
προδοσίαν· τὰ δὲ πρὸς τῆς Θρᾴκης
ἄσμενοι, ἐπὶ τοῖς φίλοις τοῖς πολεμίοις·
ἐπέσπασεν ἡμᾶς· ἀποδεξόμενος δὲ
αὐθημερὸν τὸν ὅρμον τὸν χαρακώ-
ματος τὸν κόλπον ἐκτὸς προβάτου ἀφι-

μόναι· καὶ συμπόρευμα αἱ Ἀθῆναι. Τὰς
χάρας ὀρφούσας· παῖδα δὲ ὑπουλὴ
ἡ Μακεδονία, πρὸς ἄμμα μὲν ἀπομε
πουσα· καὶ τοῖς ἀδρόπους παίδας·
ἀμφρήνωτο δ' ἰ Λυριοί. καὶ τὰς κν
θὼν ἐπηορεῖτο τοῖς προσοίκοις
μᾶσσον τόρους· τὸ δὲ πόρσιον χρυ
σίον δ' ἀτὼν ὄκ ἀσταχὺν δὴ μᾶλλον μὲν
ῥόον· ἡμίμναι τὼ πρὸ πόμπησον· ἰκε
μοὶ δὲ οἱ φιλίαι θησαυροὶ χρημά
των· καὶ προσήμεναι δάμφον ὡς ὁμή
λικες ἰσορεῖ· δ' αἰκοσίαν ταλάν
των ὁμ τοσαύτη πρίαι· καὶ πράγμα
τα ἀσταχὰς χουσι· μᾶρ ὠκιον ἄρτι
τὼ παιδιᾶν παραμάγορ ἡλικίαν,
θάρρησον ὁμ ὁμοίσαι καιρὸν ὧν
καὶ σοῖσαι· μᾶλλον δὲ τὼ πάντων
ἄμμιν ἀρχὼ ὅσμου ὁμμάσθαι·
τοῖς τρισμυρίοις οἱ θὼ πρὸς ἰσοὶ
τετρακισχιλίοις ἰ τοσοῖσι πλάσας·
τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν ὡς ἀριθμοῦ λό
γον· ὡς δὲ πολέμαιος ὁ βασι

μὸς· τρισμύριοι πεζοί· πέντε καὶ
χίλιοι δὲ ἱππεῖς· ὃς δὲ ἀμαυζι
μένης· τετρακισμύριοι πεζοί· ἓξ
τρισχίλιοι· πέντε καὶ ἑξακισχίλιοι δὲ ἑξ
πέντε καὶ εἴκοσι ἱππεῖς· τὸ δὲ μαμπρὸν
αὐτὸς καὶ μέγα παρασιλίσασθαι ὑπὸ
τῆς τύχης ἐφόδιον· ἐνδομήκοντα
τάλαντα ἦν· ὃς ἔφησεν ἀριστόμουλος·
ὃς δὲ δοῦρις, τριάκοντα μόνον ἢ
μυριάδων ἐνιαυτιαῖος· ἀπομυλοσοῦν
καὶ προπέτης ἀμύντας ἀνδρόσθενες
μὲν οὕτως, ἐνιαυτὴν δὲ ὅλην
μυριάδων μόνος; οὐ μόγις οἶν· τίς
γὰρ ἀπὸ μικρᾶς ἀρχῆς μεγάλην ἀρχὴν
ἀφορμὴν ἀνήγετο· μεγαλοτυχίας
συμβάσης· σωφροσύνης· ἀνδραγα
θίας· οἷς αὐτὸς ἐφοδιάζεται φιλοσο
φίαν πρὸ φίλων πραγμάτων· καὶ πλέο
νας παρὰ ἀριστοτέλους τοῦ μαθη
τοῦ· ἢ παραλίπλον τοῦ πρὸ
χωρ ἀφορμὰς· διὸ μὲν ἐνιαυτὸν
σας· ἀμμάντοις μὲν πράξουσι μὲν

ἀμὲν ἀνδροσθένη τὸν τὴν ἰλιάδα καὶ τὴν ὀδύσσειαν ἀλλομονθένη
αὐτὸν τὸν τὸν ἀρατύσσειον θέσθαι, τὸ
σθαι μὲν, ὀλίγον σθμμύμονα τοῦ.
ἀνδρίσθη τὴν ἰλιάδα καὶ τὴν
ὀδύσσειαν αὐτοῖ, παρ' ἀμύθιαπό
μου καὶ ἀλατριεὺς ὠνόμασαι. καὶ
σχολὴν μιμήσασθαι. ἔθαλομὲν ἀμη
θανόμενον. τὸν εἰς φιλοσοφίαν
λόγον. καὶ τοὺς περὶ αὐτομάτου καὶ
ἀνδράσι, αἰτίας σωφροσύμης. ὑ
μέλλοντυχίας ὑπὸ μμημάτισμοὺς,
κατάθρονοῦμεν. ὅτι δημαδὴ περὶ
συλλογισμῶν οὐδὲν οὐδὲ περὶ
ἀξιωμάτων ἔγραψεν. οὐδ' ὅμμω
λείω περὶ πάτου σωσχὸν. οὐδ' ὧν
ἀλλαδὴ μίαν θέσιν εἶπεν, τούτοις
γὰρ ὁρίζουσι φιλοσοφίαν, οἱ λόγον
αὐτὴν οὐκ ὄργανον μομίζομεν. καὶ
τοιγε οὐδὲ πυθαγόρας ἔγραψεν
δὲν. οὐδὲ σωκράτης, οὐδὲ ἀρίστε
ος λαος. οὐδὲ ἡαρμενάδης, οἱ δο

κιμεσ τατοι τσ φιλοσοφσμ· καὶ
οὐκ ἠσχολοῦντο πολιτικοὶ
τηλικοῦτοι· οὐδὲ μασὶ λέγεται
μαρμάρου ἡμιτρόπου· οὐδὲ πόλεις
ἐμμελῶς ἐκίνησαν τὸν ἀμφίονα
ἅρμοσι· οὐδὲ αὐθόματοι καὶ ἀμήκανοι
φύλαι νόμους ἐδιδάσκοντο· καὶ ῥᾳ
μως ἐπείσθησαν· ἀμφὶ καὶ σχολάζον
τες, τὸ γράφειν παρέσχον τοῖς σοφι
σταῖς· πόθεν οὖν ἐπλάσθησαν οἱ
νοι φιλοσοφίαν· ἀφ' ὧν εἶπον, ἢ ἀφ' ὧν
ἐμάθοσαν· ἢ ἀφ' ὧν ἐδίδαξαν· ἀπὸ τὸ
τσ μιμεῖσθαι καὶ ἀμάχεσθαι· ὀφθή
σεται γὰρ οἷσ εἰπεῖν· οἷσ ἐπράχθη·
οἷσ ἐναντία δόσιν, φιλόσοφος· καὶ πρῶ
τον τὸ παραδοξότατον εἰ μούλει· σκο
πεῖ τοὺσ ἀμάχεσθαι δοκοῦντας· τοῖσ
πλάτωνος· τοῖσ σωκράτουσ· ἀπὸ
παραπλάγιον· ἀθυμεῖσ οὗτοι καὶ ὁμο
γνώμοσι ἐναντία δόξαν· ἢ μὴ δὲν ἄμε
φοι μὴ ὁμμῶν ἐδόσαν συμβάντας· καὶ
πολλοὶσ γὰρ ἐπέπεσαν· ἀμφὶ μιτίαι·

ἀμμι μαθαι· Καὶ ἐμφτοφοῦτος, ὁ ἀσρ
χαμμὸμ τὸμ λόγομ ἐδιωρίσαμτος,
ἀμμ ἡπου παρε τρώπησαμ· τὴὼ δὲ
ἀμθρ ἀμδρου παιδφάμ ἀὶ ἐωι μιε
πησ· ἰρ μεαμοισ γαμμφμ ἐωαί λδοσ· ὶ
γεοφργφμ ἐδὶ δαχθμ· ἀρ ἰχοσίουσ· ὶ
σοιδιαμοισ ἐωφσ· πατρασ τρέφφμ·
μὶ φομάφμ· Καὶ πρασασ σθυσθαι
μὶ τρασ· ἀμαμὶ γαμεῖμ· ὁ θαμ
μαθησ φιλοσοφίασ· δι ἰὼ ἰμδοὶ, θε
οισ ὁμμιμι κοισ προσίκυμοῦσι· σὶκὶ
θαι· θάφοισι τοισ ἀποθαμόμτασ· ἢ
Κατοθίουσι· θαμ μάχομθμ τὴὼ ἰκαρ
Νεάδου δύναμμ· εἰ μφτόμαχομ·
ἀσδρουμαμ μαμού μθμομ πρότερομ·
Καὶ μαρχιδόμιομ τὸ γθμοσ· ὁμμιμι
ΖφμἐποίησΘ; θαμ μάχομθμ τὴὼ δὶ
αθοιμ ζὶὼφμοσ· ᾧ δι ογθμὶ τὸμ μαμ
μυλώνιομ ἐωφσ θφιλοσοφεῖμ; ἀμμὰ
λθὶ ἀμ δεχ τὴὼ ἀοἰαμ ὃχ Η μθρουῶ τ
ὁ μηροσ Η μὰ μάμαφομαι· πρόσωμ
Καὶ σοισι αμῶμ· Καὶ γε δρουσίωμ πάλθ·

ταὸ ἀριπίδον· καὶ σοφοκλέους τραγοιδίας· λίδον· καὶ σοφοκλέα τὸν μὲν
ξένα παραφθάρσαν δαμοσίαν· δίκην
τοῖς ἀθήνησιν ὀφλίσκειν καὶ θυλεφάντας· δὲ ἀνδρῶν, τοὺς τελ
λήνων θεοῖς, καὶ κτρα· καὶ καὶ καὶ κα
σος προσθεωμήσην· πράτορα μὲν
γὰρ μὴ ἀναγράτας πολίτας, οὐδὲν
πέπλεκθαι αὐτῆι· χρῆσθαι· δὲ τὸν ἀνάγ
ρον· ἀνδρῶν δὲ· ὑπὲρ ἑβδομή
κοντα πόλεις· καὶ μάροις ἑβδομήκον
τα κτίσας· καὶ καταστρέφας τὴν αὐτ
αν ὁμωνύμοις τόποι, τὴν σαμοθρᾴ
κὴν θηρίων δοὺς ἱερατήσασθαι· τὸν
καὶ τὸν μὲν πράτορος· ὀλίγοι νόμοι
ἀναγράφεσθαι· τοῖς δὲ ἀνδρῶν
μυριάδες ἀνθρώπων ἐχρήσαντο· καὶ
χρῶνται· μακάριόν τοι τὸν δὲ ἀφυ
γόντων ἀνδρῶν· οἱ ἱερατήσαντο
γενόμενοι· τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲ σέβας
σὺν αὐδήσας ἔχοντας· τοὺς δὲ ἡμέλη
σὺν ὕδατι μόνον, ὁμίκησας· ὃ τὸ

πρ ἐι πο θθμ τολμῆσ. ὁ πλωί καῖρυ
γοὶ. ἐίχ δορβοῶμ μεγάλοσ παραπλη
σι λθοσσ. Καὶ τρῖσ πόλισ ὑποφόρουσ
ἔμελλ. τὴν μὲν ἔλαίτον. τὴν δ' ἔλ
ὁίμον. τὴν δ' εἰσ ὅτον. ὧν παῖ δὸ ἀπο
λόμεθα ἂν ἔμὲ ἀπολόμεθα, τοῦτο
πρὶ τῶν ἀρόντων ὑπάρξῃ ἀνδρὶ
δικαιότρον ἡγεμ ἔλεῖν. ἔλεὰν ἡ μὲν
ῥάθησαν. ἔμὲ βίᾳ ατηθησαν. ὁμὰν
εἴχεν ἀμφῖ ἀνδρῖαν ἀίγυπτοσ. οὐδὲ
μεσοποταμίᾳ σφῖσι κεῖτ. οὐδὲ προ
φθασίᾳ σοῦσι ἀροὶ. οὐδ' ἰμδίᾳ λου
κεφαλίᾳ. οὐδὲ πόλιν ἔμπαίδα ικῶν
κασσοσ πρὶ οἱ κοῦσαν. ἂῖσ ὅμποδισθῆ
σαν. ἀνέβη τὸ ἄῖριον. Καὶ μεθημὲν
τὸ χάρον ὑπὸ τοῦ κρείττονοσ βιάζο
μενον. ἔλοίμων μέλλοντον μὲν οἱ φιλο
σοφοὶ φρονοῦσιν. ἐωὶ τὸ τὰ σημερὰ
καὶ ἅπαξάπαντα τῶν ἡθῶν ἔχῃ μεγέθη
καὶ μεθαρμόζῃ. μυρίαι δὲ φαίνε
ται γνῶμαι καὶ φιλόσοφοι μεγα
λοπρεπῶσ ἀνδρασι. ἔλκότωσ ἂν δοι

λοσοφώτατος μιμήσοιτο. Καὶ μὴν ἡ
πρώτη θαυμαζομένη πρωτεία τοῦ θεοῦ
ἱκανὴ ἀφορμὴ καταλαμβάνουσι νοῦν,
ὡς ὄντα τοῦτον σωτῆρα μεγαλοφυ-
έστατον, ἵνα μὴ καταπόρως, μηδὲ ἀν-
αισίοις ἱκανοῖς ἢ δυσὶ θείαις φύσεσι ὁρισμέ-
νοις δικαίοις, ἀλλὰ πάντας ἀνθρώπους
ἡγούμεθα. δημιουργὸν καὶ πρύτανιν. ὃς
δὲ ὑπόστασις καὶ κόσμος, ὡς ἂν ἀβρα-
σὼν νόμου. νόμῳ κοινῷ σωτρεφόμε-
νος. τοῦτο ζώων μὲν ἄριστον, ὡς ἂν
ὁμαρτὶ εἰ δοῦναι ἁρμόσασι φιλοσόφον.
καὶ πρύτανιν ἀρετύπωσαι μένος.
ἀνδρὸς δὲ, τὸ λόγῳ τὸ θρόνον πα-
ρέχειν. οὐ γὰρ ὡσαύτως τὸ θρόνος σωθεὶς
μᾶλλον αὐτῷ. τοῖς μὲν θνητοῖς ἡγεμονι-
κῶς. τοῖς δὲ ἀθανάτοις δεσποτικῶς
χρώμενον. καὶ τὸν μὲν ὡς φίλον
καὶ οἰκεῖον ἐπιμελούμενον. τοῖς
δὲ ὡς ζώοις ἰδίοις προσφερόμε-
νον. πολεμίῳ πολεμῶ. φυγὼν ὃν ἔπεισθ.
καὶ τάσσεσθαι ὑπούργων τὴν ἡγεμονίαν.

ἀλλὰ κοινὸς ἡ κεφαλὴ θεόθεν ἁρμοσθεὶς
καὶ διαμαλακτὸς τὸν ὅλον μόριον μίξον.
οἷς τὸ μόριον μὴ σωφρονεῖν. τοῖς δὲ πρὸς
μαζόμενος ἢ καὶ αὐτὸ σωφρονεῖν ἢ μὴ
τὰ παραταχόθεν ὁ σωτὴρ ἐμπαθῆ ἀτηρὶ
φιλοτησίαι μίξας τὸ σωφρονεῖν. καὶ
τὰ ἤθη. καὶ τὸ σωφρονεῖν. καὶ διαίτας.
πατρίδα μὲν τὴν οἰκουμένην πρό
σφατον ἡγεῖσθαι πάντας. ἀμφότερον
μὲν δὲ καὶ φρουρὸν. τὸ πρᾶστόπεδον.
σωφρονεῖς δὲ. τὸ ἰσόφαθον. ἀμφοῦ
νον δὲ. τὸ σπουδαῖον. τὸ δὲ ὄμμα
μικὸν καὶ μαρμαρικόν. μὴ χρᾶσθαι
δι. μὴ πόρνῃ. μὴ δὲ ἀλημάκτῃ.
μὴ δὲ μαρδυΐ διορίζειν. ἁπλοῦν μὲν.
ὄμμα ἰκὸν ἀρχεῖ. τὸ δὲ μαρβαρι
κὸν. μαλακίαι τὸ μαίρεσθαι. ἰκοι
νὰς δὲ ὀφθῆναι ἡγεῖσθαι καὶ πρᾶ
πόδας. καὶ γάμους. καὶ διαίτας. δι'
ἀίματος καὶ τὸ μὲν ὂν ἀναλιβραμμυ
μένους. δι' μαράτους μὲν οὖν ὁ κο
Διόθεος ὡς ὢν τῶν φιλίππου καὶ ζε

μορμιαὶ φίμον· ὁ τὸ ἀμβζ ἀνδρομέδ
δον ὑμνοῦσι, περιχαρὴς γενόμενος
μοσ δαμιρύσασ, μεγάλης ὀφθηναι χα
ρᾶς ἀσθρηθῆναι. τοῖς ὑμπροσθοτὸ
θμηκότασ ὑμνους· ὁ τὴ ἀμβζ ἀνδρο
ούμεδον. ὑπὸ δαρφοῦ θρόμοις καθὸ
ζόμενον· ἃ δὲ οὐδὲ τούτου μα
δὼν τοῦ θεάματοσ ζημιοῦτοισ φδο
τασ· ὁ καὶ τυχὴσ ἦν· καὶ κοιμοτέρω
νασι μέσον· ἀμβλεφήνησ ἡδέωσ ἀμμοι
δοκᾶ γενέσθαι τὴν σιαμῆσι καὶ ἱερᾶσ
μυφαγωγίασ θεατήν· ὁ τὸ μαὶ
σλεων ἦ· χρυσορόφω περιμανεὼν ὄφε
τίασι κοιμῆσ καὶ τραπέζησι· ὃ κατὸν
περοίδασ μέμφασ· ὃ κατὸν μυμφί
ουσι μαλιβδόμασι καὶ ὕμνασι· αὐτοῖσ
δὲ ὀφθαλμοὶ μέμοσ· πρὸσ τοσ ἀναμβλ
πων τὸν ὑμέναιον· ὡσ ὡσ φιλοτη
σιον ἔσαι δαιμόνιοσ· φησὶ κοιμωμίαν
σωιοῦσι τοῖσ μεγίφοισι καὶ δυνατω
τάτοισ γόνοι· μιᾶσ μυμφίοσ· πασῶν
δὲ μυμφαγωγὸσ ἅμα· μαὶ πατὴρ

ἁρμοστὴς. Κατασχὼν δὲ σωτηρίαν. ἡδέ
ως γὰρ ἂν εἴποιμι. ὡς ἁρμαρδ ζδρζη
καὶ ἁμόητδ. καὶ μάτην πολλὰ πε
ρὶ τὴν ὄρμην ἁμαρτίαν πομηθήσ γδ
φύραν, ὅτως ὁμφρομδ μασιλήσ.
ασίαν, ἀρδάπη σωσάπροισιν. οὐχ ὑ
λοις. οὐδὲ σχεδίαις. οὐδὲ ἀτίχοις
καὶ ἀσυμπαθέσι δδομοῖς. ἀμβρο
τὶ μομίμας. καὶ γαμοις σόφροσι. δ
κοιμαρίαις ἀπὸ δδον. τὰν ὄρμη συμα
χρομτὸν. πρὸ τοῦτον ἀπομὲ πομτὸν
κόσμον ἀνδρὸς. καὶ τὴν ὁδὸν
τὰν προσηκατὸ. τὴν μὴ δικὴν. ἀμφὶ
τὴν πρόσηκεν. πολλὰ τὴν μὴ δικὴν
ἀτυμβίαν οὖσαν. τὰ γὰρ δίκαια
καὶ τρανῆ. τοῦ μαρμαρικὸν κόσ
μου παραπτὴ σάμβρος. οἷον τὶ ἄραν.
καὶ μὰρ δω. καὶ ἀμφιχυρίδασ. δι
τοῦ πρόσηκον καὶ μακεδονικὸν τρό
που. μιμνημόνων τὶ μὰ σομὼ ἐφό
ρᾳ. καθάπερ ὁρατοσθένησ ἀόρη
κεν. ὡς σμικρὸν φιλόσοφος. τοῖς ἀδύ

αφόρ= σχρώμενος· ὡς δὲ ἡγεμὼν
κοινὸς καὶ πατὴρ φίλος. τὴν
περὶ τὴν ἀθηναν τιμήν. τὴν τῶν
ἐκβειρατημένων ἀμαλ<τ>ὸ μέρος δὲ
μοιαν· ἵμα μνήσασθαι παραμένουσιν
φαπόντος· ὡς σὰρ χρὴ τὰς μαλιστὰ
ναι· μὴ μισοῦντὰς ὡς πολεμίους·
τοῦ γὰρ ἡμὰς φόνου καὶ τὴν
φευγόντος τυχεῖν· τὴν μὲν αὐτόχειρ
χρυσῶ δαι θαυμάζειν· τὸν δὲ πα
ρα πορφύρου χιτῶνα δὲ χθραίνειν·
ἐν ᾧ ἁμ' ἐβιάσατο μὲν ἀπιμάζειν· τὰ
τοι δὲ ἔβιπε σὺν ἐχθαδὴς ἐκ μνήπ
ου ταῦτὰ σ. φυλάττοντα τὴν περι
κομὴν· ἣν ἡ πάτριος αὐτῶι σωκή
θαλ<ε> καθαίρετο τὴν περιέθηκε·
ζῶ ἀθηνάζοντος ἀμοι. δορὰς ὑβάφω
περὶ τιθέντα· καὶ φέρετοῖς ἀμπέ
χοντα χιτωνίσκοις· ἀγραῖς ἐπὶ
χλοῶντος ὁρμίθων· καὶ φυλάττον
τα ταύροις ὀφθήναι· φοινικίδας
ἔχοντας ὑβρίφασι δὲ· μάλιστα χιτῶν·

ὀρθοῖ ζ ἔφη γὰρ ὑπὸ τῶν χρωμάτων
τὰ ζῶα τοιοῦτον. καὶ διαθηριοῦται.
εἰδὼ μασι λὸ μέγας. θυμὴ δρομικὰ
θέλυτα καὶ μαχόμενα. καθάπερ
ζῶια τι θαασάων καὶ μιλισσόμενα.
ὀθηναῖοι μὲν οἰκέφαλος. καὶ σωκράτης μὲν ἔφη
πραΰμερδιάταγος. καὶ λεατάρμην.
οἰκεφούμενος αὐτῶν τὸ διάθημον.
καὶ παρηγορῶν τὸ σκυθρωπὸν. ἔφη
μοῦσι μὲν οὐχὶ θαυμάζουσι τὴν σοφί
αν. ὅτι τῷ τυχόντι μεγασχημάτῳ
τὴν ἀσίαν ὅλην μαγόγησε; τοῖσι δὲ
ὁπλίτῃσι. τῶν σωμάτων ἐστὶ μεγάθεος.
τὴν δὲ ὀθήνη. τὰ στιχάδα προσαγορεύ
μενος. καὶ τοι γε ἀρίστιππον θαυμά
ζουσι τὸν σωκρατικὸν. ὅτι μὲν τρίβω
νι λίτῳ. καὶ μικρῇ σισύρᾳ μόνῳ διχθα
μενος. διὰ ἀμφοτέρων ἐπῆρτο τὸ ἄ
σχημον. ἀμβλὺ ἀνδρωδὲς ἔφασκον.
ὅτι τὴν πατρίαν ὀθήνην τὴν κοσμοῦσαν. οὐ
δὲ τὴν δορίκτητον ὑβρίζοντα. μεγά
λων πραγμάτων καταναγόμενος

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0073
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἀρχαῖ· οὐγὰρ λήπρικῶς τὴν αὐτὴν
κατὰ δραμεῖν· οὐδὲ ὡς αὐτὸν ἁρπαγὴ
καὶ λάφυρον ἀτυχίας ἀνθρώπου
ἀναρπάζαι καὶ ἁρπασθῆναι δηλονό
τι θεῖον· καθάπερ ἔλαφρον μὲν ἁρ
πάσαι τὴν ἀρετήν· τὸ δὲ βαρὺ πεπη
ρωμένην· καὶ σωθῆναι μὲν δύνα
σθαι λίθον· ἀλλὰ νικᾶσθαι ὑπὸ κωλύ
των ἐπιγείων· καὶ μὲν δὴ πολιτεύσα
σθαι μὲν ἅπαντας ἀπὸ
θήμασι νουμένους, γίνεσθαι δὲ τὸν
σχηματίζειν· ἢ δὲ μὴ ταχέως ὁ
δὸν καταπέμψαι τὴν ἀρετὴν ἀν
δρὶ τυχεῖν ἂν δυναμένῳ δαίμονι·
εἶτα ἂν νόμος ἅπαντας ἀρετῆς θεω
μένους· καὶ προσθήκην δίκαιον, ὡς
προσκοινωνὸν δὲ ὄντα φόβου· μὴ δὲ
τὴν γῆς ἁρμόττον μέρος ὁμιλεῖν, ὃ
σον ἀνδρὶ ἀνδρὸς δίκαιον· οὐκοῦν
πρότην μὲν ἐπὶ τῆς ἀρετῆς ὑποθε
σις, φιλοσοφοῦντα ἄνδρα σωφρο
νεῖν· οὐχ ἑαυτῷ τρυφῶντα πολιτεύε
σθαι.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0074
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἀμφὶ πασιν ἀμοισ ὁ μόνοισαν καὶ εἰ
ρήνην καὶ ὁμονοίαν πρὸσ ἀμμὶ
μοισ. παρασιλάσασα διαμοιβάντων.
δ᾽ἑτέρον δ᾽ἀυτοῦν. καὶ τὰσφονασ
ἰ᾽δομεν. ἐωφ᾽ικαὶ τὰτὸν ἄμμον λί
θην ἀσιμβόλον καὶ δυνατὸν. μεμφ᾽
τὰσφονασ αἰ τυχαὶ προβαμμουσιν.
ἀντίγανοσ ὁγβρον. σοφιαῦ τινὸσ ἀω
τὸ συμπραμμα προσδόντοσ πόρι δι
καιοσώνασ. ἀμβρότροσ εἰ. εἶπεν.
ὃσ ὁρῶν μὲ τὰσ ἀμοτρίασ πόλφο
τύφοντα. λάφο πόρι δι καιοσώνασ.
ὁ δ᾽ονίσιοσ δὲ ὁ τύραμνοσ ὁ λεβέδι
τὸ ισομὲν παῖδασ. ἀστραγάλοισ.
τὸ σοὶ ἀνδράσι. ὁρκίοισ ὃ ζασπαταῖν.
τοῖσ δὲ σαρδανα πάλου μνημείοισ.
ἐποι νέγραπται. ταῦτ᾽ἄχω. ἀσσ᾽ἄφα
γομ καὶ ὃφ᾽ ὑμῖν ἰσα. τίσοῦ λιὰν
εἴποι τὸν ἀποφθεγμάτων τοῦτον.
τὸ μὲν ὁ μηροφάνη σθαι φιλανδρίαν
καὶ ἀνθρώπινα. τὸ δὲ. ἀδηλίαν σ᾽
τὸ μὲν ὑπεξίαν. τὸν δ᾽ἀμὲν ἀνδρηφα

μοῦ μ' ἀφόρμησο τὸ δ' ἄδημον. καὶ τὸν
ἄμμωνα. καὶ τὴν δρόσον φησὶ
κρᾶτος δὲ ἀμάτωνος. δὲ πυθαγόρ
σοι θαμοῦ τὰ μὲν γὰρ αὐτοῖ ποιητὴ
τὰ δ' εἰκότως μ' αὐτὸν καὶ τοῖς ἀνδρ
άσι μεγαληγορίας ἐσχαράγμ. ἢ
τῆς μερίδος τοῦ ἀμβροσίου δωμα
μέσσῃ σὺν ἀμβροσίῃσι δέκ σοχαζόμενοι.
ὠδῖνι οἰκοπόμων. ἀνδάσομ τι δ' ἔοικ
ὀχάριεσσ' ἔφη δαιμόσιον γὰρ ὑπόμοι
τι ἄθεμα ζῷ σὺ δ' ὄμμιτον ἄχθ. καὶ
ἀμβροσίαν δρόσον ἔφη. μὸς μὲν γὰρ
ταῦτα μὲν ὧν ὧδ' ἔφη μ. οἱ ποιητ.
κομαλιόντος αὐτὸν τὴν τίχλων προ
σεῖπον. τὸν δὲ ἀμηθιμόων ἀπροφθ
μάτων ἀμβροσίῃσι. πρῶτον ἄμπισ
τὰ ὧδε διὰ διέλθοι. τοδωδιάτα
τοσγὰρ τὸν ἔφημίας μέσσμ μέρο
μενος. καὶ τὸν ἔμαρμαρυῖαν τὸν
μάμπιαν παφορμοῦντον. ἥρωτη
σὸν ἢ μασιλεῖς ἀγανίζοντας. τὸν δὲ
ἢ φαμόμων. ἀδικον εἰ τὸ μ εἰμαι τὴ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0076
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἀμιλλαν· ὁμιλῶ μιλήσω μὲν ἡ δηότᾶσ·
μιλητήσω δὲ μασιμάσ· τοῦ δὲ
πρὸσ φιλίαν ὁ λόγοσ τὸν μὲν πρὸμ ὁμ
τριμαρμοῖσ διαπαρθέντοσ· καὶ τὸν
μὲν κίνδυνον διαφυγόντοσ· ἀχθο
μένου δὲ τὴν χολότητι· θαρρήσαν
τοσ ἔφη καὶ προϊὼν ἡ φαμβροῦσ· ἅμα
τὴσ ἀρχῆσ κατάκλιμα μνημονικόν·
ταῦτα οὐκ ἐκ διαμοίασ φιλοσόφου;
Καὶ ἀλκᾶτον ἐπὶ τοῖσ μαμοῖσ ὀρθοῦσ
θαι μὲν ἀνδρὸσ τῶν τοῦ σώματοσ ὁμαλ
μάτων κατοχὴ αἰμιαμβικῆσ; πῶσ
γὰρ ἂν αὐτὸν ἐπὶ τοῖσ ἰδίοισ ἀγαλλε
σθαι τραύμασιμ καθόλουσ μὲν ἐ
θέλοισ μνημονεύοντα καὶ νίκησ·
πόθουσ μὲν ἀμοιρομένουσ· καὶ μασι μέ
νων παραδιδόντων· οὐκ ἐγκαμψω
μένουμ οὐδὲ ματαλιρύπτοντα τὰσ
οὐρασ· ἀμφὶ ὠθρῴκομασ ἡμιχαρα
γμένασ ἀρχῆσ καὶ ἀνδραγαθίασ
περιφέροντα· καὶ μὴν εἴποτε
καὶ τὸ τῷ ὁμόμερον συγκρισισ ἐσῶν

ὁμοίως διαιρεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ συμπίπτον, ἄμοιρον ἄμοιρον τίχον προλιμπάνοντες, αὐτὸς ὁ διαφορὰ πάντων. ὁ δὲ μέλιμβος τοῦτον· ἀμφότερον μὲν μέρος τὸ ἄθροισμα· ἰσάτερον δὲ οὐχί· ὅλος γὰρ ὅλου τὸ χεῖρον προβαίνει· τοῦτον αὐτὸν μόνον ἰδεῖν λαμβάνομεν· ὅτι τοῦ αὐτοῦ μέρος, τὸν μὲν ἀγαμεμνονος ἀνδραγαθίαν, λιβυσὶ μὴ ἰδ· τὸν δὲ ἀλεξάνδρου μεμαντάται· διαιρεῖ τοίνυν τὸν ὅμηρον, ὁδοιπορεῖ τὴν τροίαν· ἀναπαύεται τοῦ Ἡρωϊκοῦ πράξεως· καὶ τί νοεῖ αὐτὸ τὸ μέχρι ὃν ὑποσχόμενος τὴν παράδοσιν εἰ μοῦνοι τοδοσάμην· οὐδὲν ἔφη τῆς διηγήσεως δεόμενον· τὴν γὰρ ἀχιλλέως ἰδιότητα, προσλιπὼν διηγήσεως ἀνδρῶν· ἡδὲ φορὰ διαδοχὴ ἄρα· ἰμβραν ἀνδρῶν· ἡδὲ παράδοσις, παντὸς μᾶλλον ἡμᾶς ἐπιμνησθήσεται ἁρμονίαν· ὅρα τί κοινὸν ἔχουσιν μεμβλωκότι· φιλοσόφου τοίνυν ὅτι

τυχῆσ, σοφίασθραι. Καὶ σοφοὶσ ἄν
δρασθαι μάχ ἡμ μάμαται. τοῦτο δὲ
ἀμβὰς ἀρ ἀ προσῆμ, ὃσσοὺ δεῖται. Τὸν
ναστῆβδον. Καὶ πῶσ μὲν εἶχε πρὸσ
ἀριστοτέλην. ἥρηται. Καὶ ὅτι τὸμ μὲν
ἁρμονικὸν ἀμ ἀρχαῖον. ὅτι μέτα
τὸμ τὸμ φίλων ὁμόμαχε. πύρρωμι
δὲ τὸ ἡλίου. πρῶτον ὁμτυχόντι. μω
ρίοισ χρισοῖσ ὥδοικεν. ἁρμοκρα
τῆ δὲ τὸ πλάτωνοσ σωήθη. πόλ
τηι κομτα ταλαντα δωρεὰν ἐωθμῖ.
ὁμησὶ κριτὸν δὲ τὸμ διογένουσ τὸ κυ
νὸσ μαθητήν. ὅτι ἀρχόντα τὸμ ἰω
νὸρμητὸν Κατάσησεν. Ὑπὸ πλά
τωνοσ ἱστόρηται. διογένη δὲ αὐτὸ περι
κόριμθον εἰσμόγοισ ὁμθρὸν, ὅτωσ
ἔφριξε καὶ λεπτεπλάγη τὸν μῦθον λέγ,
τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρόσ. ὧν ἐν πολλὰ
κισ αὐτοῦ μεμνήμεθα λέγων. εἰμὶ
ἀμβὰς ἀνδροσ ἡμῶν. διογένησ ἀὴ ἡ
μῶν τοῦ τάσιμ, διοχολούμεθα ἀὴ
πορὶ λότοισ. ἥμὶ δὲ ἔργον ἐφιλοσό

φοιν· οὐκ ἦ πον ἡ μὲν ναυσὶ λὸς ἡμῖν
δι ογμὸς ἀν' ἡ μῶν· οὐδ' εἰ μὴ σμι
σος ἐκ ἀργυ ρέ ου δος· οὐ γὰρ προ θέμι
μι τὴν τύχην τῆς σοφί ας· οὐδὲ τὴν
πορ φύ ραν ἐκ ἀ τὸ δι α δη μα, τῆς πη
ρας ἐκ ἀ τοῦ τρί βω νος, ἀλλ εἶ πον· ἡ
μὲν ἀμ βὶς ἀν δρὸς ἦν ἡμῖν, δι ογμὸς ἀν
ἦν ἡμῖν· τοὺς τεί χη ἡ μὲν τὰ ναυ αρ βα ρι κὰ
τοῖς σῶ μα σιν ἐκ εῖ σι ἐκ θρα σαν δι ὀρ ύ
ξαν τες· καὶ πᾶ σαν ἡ σφρον' ἐπι σὰν ὀχη
μα τώ σαν τες· καὶ πρα γμα τευ τὴς, ἀν δρὰ ν
θα νάτου· ἐφ' ὃ πα σα προ σορ ῶ σα μα
ι κε δο νί αν· ἐς τὴν ὁμό δου ἀσ φα λῆ
κατα χθῆ ναι γόμ ους πάν τως ἀδύ νη
ατον καὶ εἰ ρή σθαι, οὐ μὰ τὸν ὅρ κον
τρι φα νῶν ὀχυ ρό τα τον ἐκ αθ ή μην, ἀμ βὶς ἦ
μοι ων ἀν τὴν δι ογμὸν ἀν τὸν ὁμ ό σαι· μὴ
δὲ σύμ πα σθαι δι ό γμῳ· ἡ ρα κλεί δου μὴ
μοῦ μαι· καὶ πρὸς θά νη ναι· ἐκ αὶ τὸν
δι ονύ σου μετ ἐκ ἀν ἴ χνη θοῦ γόν ἀρ
χον καὶ πρὸ πά τορ ος· βούλομαι πά
λιν ὁμ ὶ μδῆ σαι μι κῶ ντας ὁμ ήν ἀσ φα

ρόσας. καὶ τὸν ὑπὲρ Λεανδρομέδας ὄρφ
ους καὶ ἀμείους τῶν μακρὰν κώ
μας ἀραμμένους. καὶ ἐφ' ἓν θεῖναι μέ
γιστα φρόνημα καὶ μνήμην δοὺς σοφί
ας ἑκάστῳ. ἀνδρώδεις καὶ αὐτόνο
μοι θεῷ σχολάζοντες. ἀτρόμους
δημοκρότους. οὐδὲν πέρας δυσμενεῖς.
προφθὰς γὰρ οὐκ ἀποτίθεται. πρό
φασιν αἰτίαν μάχης ἀπομηχανῶν
τες. τὸν δὲ ποταμὸν ῥοῦσι. φύλακα δὲ
αὐτοῖς δένδρων ἀποχωθέντων. ζ
πόλεις ἐφεστάλθαι. δημοκρατουμένας
καὶ κεῖνοι δημοκρατούμενοι, καὶ
δημοκρατούμενοι ἑλόμενοι. δεῖ καὶ μόνῳ
παρακόπτειν καὶ παραχαράττειν τὸ νομι
σματικόν. ὁμονοητικὴ πολιτεία· ἣ δὲ καὶ
δι' ἀρετὴν εἰς αὐτούς· πότερον αὐτομα
τισμὸν ἐπιφαίνουσι τύχης. καὶ μίαν
τομὴν ἐκλογῆς· καὶ χειροτονίαν. ἵν'
ὧν μὲν ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύ
νην· ὧν δὲ σωφροσύνην καὶ
ὁσιότητα· μεγαλοκόσμου καὶ σεμνό

σθαι. μήφοντι καὶ πάνυ μέγα τὸ
λογισμὸν πάντα πράγοντος· οὐ γὰρ
ἔστιν ἁφὴν δηλαδὴ ἁμαρτάνεσθαι τοῦ
θοὺς, ὅτι τοῦτο μὲν ἀνδρίζας· τοῦτο
δὲ φιλανθρωπίας· τοῦτο δὲ φιλοτιμίας·
ἀμαυρὸν γὰρ ἐλυσιτελοῦν ἔοικε φέρ
ειν ἀρετὴν μεμιγμένον ἢ οὕτως αὐτὴ
τὸν φαῦλον ἐλέγχον μόνον· ὅτι παρ' ὃ
ἀνδρεῖος σοφὸς· κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν
ἐνεργεῖ· καὶ μία μὲν ὡς ἔοικε ἀρε
τὴ, πρακτικὴ πρὸς ἕκαστα διάφησ·
παραλλαγὴ δὲ ταῖς ἕξεσι· ζητοῦντι γὰρ
πρὸς τὸ τέλος· ἡ δεῖ μὲν οὖν ἔστιν ἐκ
καὶ ὡς· τὸ μὲν πολεμικὸν, φιλαν
θρωπον· τὸ δὲ πρᾶον, ἀνδρεῖον· τὸ
δὲ χαριστικὸν, οἰκονομικόν· τὸ δὲ θυ
μικὸν, ἀδιάλλακτον· τὸ δὲ ἐρωτι
κὸν, σῶφρον· τὸ δὲ ἀμφίβολον, οὐκ ἀν
γόν· τὸ δὲ ἔμπορον, οὐκ ἀπαραμύθη
τον· τὸ δὲ μάχεσθαι πολεμίοις, ἀνδρεῖον·
τὸ δὲ κωλύειν πρᾶττειν· τὸ δὲ πρά
γειν ὁρκίοις καὶ πρᾶξαι· καὶ ἐχθρὸς

γαμοισ καὶ ἐμβαλοισ· τίσ ἀδικοῦν
σιν ἀχθρότροσ· ἢ διαιροῦσιν ἡμε
ροότροσ· τίσ μαχομένοισιν ἀμφό
τεροσ· ἢ δεομένοισιν ἀλλοκοτότε
ροσ· ἔφασί μοι τὸ τοῦ πόρου ὕδρο
μὴ δεῖν φθονεῖν· ὑπὸ νοσεῖν γὰρ ὅσ' ἤχθη
ται ὑπὸ σαμβᾶ ἀνδρομαιχμάοτοσ· πυ
θομένου πῶσ αὐτοῖσι χρήσηται, βα
σιλικῶσ εἶπεν ὁ σαμβᾶ ἀνήρ· πῶσ
λιμὸν ἐσβρομένου μὴ τὴν ἄμμον; οὐδὲν
εἶπε· πάντα γὰρ ἔστιν ὑπὸ τῶν βασιλι
κῶν· καὶ οἱ δὴ τᾶσ σαμβᾶ ἀνδρὸσ
πράττειν ἔφασιν εἶναι φονεῖν ἀφ. φι
λοσόφουσ· ὑπὸ τούτων γὰρ πάντα δρᾶν·
ῥᾳθύμωσ ὁρᾶσθαι τὴν σὺν αὐθρουθυ
γατρὸσ· ὑπὸ ταῖσ αἰχμαλωτίσι χορεύ
ουσησ, οὐχ ὑρισθῆναι, ἀμφὶ μὲν φιλο
σόφουσ· δαρφόνοι δὲ κατηκόωι σμέ
νοι γίνεσθαι· οὐδ' ἔστιν ἀρισθῆναι τὰ
μαλιρᾶ πολέμιχ τέροσ ἔχοντοσ, ἀλλὰ
τὴν χλαμύδα τὴν αὐτοῦ περιβολήν.
ἔσβριπτε τῶν μβλιρᾶν· καθαίπερ τὴν

τύχησ μασιλικῆσ γόνοσ μυλεών
φων. φιλοσόφωσ. ἐωι τοῦλὼ δέποτε
τῆσμέρσ ἀπόρρητον διορχόμενοσ. ἡ
φαιστίωνοσ ὢσ τύχῃ παραμεινθημέ
μου. καὶ ἀπρόσ σωκρατικόσ τρόπος.
οὐκ θελεῖ μόσον. ἀμαθὲσ δαιμόνιον
ἑαυτοῦ. τῷ σώματι προσέθηκε ἑαυτόν.
Καταφρονησάμενοσ φιλικῆ πάθ.
τῶν σοφῶν φιλοσόφωσ. ἐγὼ γὰρ ταῦτα
οὐ λέγω φιλοσόφωσ. τί μαίεσθαι μάμα.
παραυθαίμεν τὸν τῶν ὁμολογουμένων
φιλοσόφων. σοφιρότατοσ ἡμῖν ἔοχε
σημεῖον μηθέντοσ ἄμμι μάδου. ἀπὸ
ξανδροσ δὲ φιλοξένου τοῦτ ἦσ παρ
ρησίασ ὑπάρχου γράπτοσ ὅτι παῖσ
ὁμηρείαι γέγονεν ὅιοσ οὐκ ἄμμοσ ὧ
ραν καὶ εἶδοσ. καὶ πωθανομένῳ
δι ἀτῶν γραμμάτων ἐξ ἀναπομπεῖ.
σοι κρῶσ ἀντίγραφον. ὦ κάλλιστε ἑτ
τί μοι ποτε τοιοῦτον σωφρονεῖσ.
ἵνα τοι αὐτὸσ ὁμοίωσ καλὸσ κἀγαθὸσ ἦ δο
κῶ. ἔχω μὲν ἀρετὴν ποντικὸν

τάλαντα δοῦναι ἀμβλακόντα τοσοῦτον οὐ λιβρα μὲν θαυμάζομεν· τὸ δὲ δοῦναι· οὐ λιοἰχόμεθα κατα φρονεῖν χρημάτων δοκοῦμεν, τὸν μὲν προσιέμενον καὶ τὸν χαριζόμενον· οὐ λιβλῆτο πλούτου ἕνεκα λιρασπουδηταφιλοσοφίαν· ἀμβλακόντα δὲ βλῆτο δηταφιλοσοφίαν· ἵνα τοι γάροις χαρίζηται· τοῦτο πολλάκις ἀμβλακόντα εἶπον· μανόμενος· ἐλιμαζόμην· καί τοι λιρίσταμεν ὀρθῶς, πάσιν ὁμῦπαρχὴν ἀνοίσομὴν ἡμῖν φίσις ἀναγκάζει μὴ αὐθαυτῆς προφάσεως· οἱ δὲ φιλόσοφοι τὸν πολλὸν δηαὐθρόοισι· τὸ ταὐτὸ λιρίστασχεῖν ῥᾳθύμως παρὰ τὰ δηνῶ καὶ πίστιν· ἐὰν οὐ μεταπτοίγτων προμήτεων· ὅσ οἱ νόος ἀρίφρων· καὶ πέρας μὲν δὴ μὴ πᾶσι μὴ ἀνθρώποισι, θάνατος· ἀμὰ θραύουσι μοὶ καιροὶ παρὰ τὰ δηνῶ τὸ σῶμα μοὶ καὶ τὰς λιρίστασ ἐλιμῥούγοι μὴ φαντασίαι.

τῶν κινδύνων ἀποτρεπόμενον.
φόβος γὰρ οὐ μόνον μνήμην διαφθείρει
τῆς κατὰ τὸν θυνωδίαν, ἀλλὰ καὶ
προαίρεσιν παύων καὶ φιλοτιμίαν.
καὶ ὁρίζεται μερίμνησις φιλοσοφία
περὶ τὸ θαρρεῖν:-

περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης ἢ
ἀρετῆς λόγος β΄:-

λόγ. γ΄:

Δύο φησὶν ἡμᾶς ὧν σὺ οἴει δεῖν φεύγειν.
ὅτι ἰσχύομεν πολλοί. καὶ φησομεν
ἄν ὁ καταμεμψάμενος χρόνος ὅτε
μείζω ἰσχύσομεν. εἰ τοῦτο μὲν, οὐτῶν
ἀμείνων ἀνδρῶν τυχόντες γενόμενοι, ἀμαθεστάτων
θεμένων μαρτυρα μαμῆν. καὶ θαυ
μάζω. τὸν ἄριστα κρίναντα τὸ κατορθοῦν
μενον. καὶ μᾶλλον ἂν ἀμφίταθα δυ
νάμενον. μᾶλλον γοῦν ὅτι χρόνοις
ὕστερον. ἀρχὴ πράττουσι μὲν γὰρ οἱ
ἡ τοῦ χαρίεντος· ὁρᾶν δὲ πρέπει καὶ ἀν
δρείαν ἡ γέροντος. εἰ πᾶν τί σε πρὸς αὐ

τον· ἀλλ' ἡ μὲ τὰμβὲ ἀνδρον ἀδύνα.
κατασίχον ἀμ σοι. ὦ προν· λὶ φοιμί
κλω' ἔδοικεν· οἱ μαὶ δὲ κὰ τοῦτο
το τάχμι τὸν· οὐ μὲ τὰμβὲ ἀνδρον.
ἀμμὰ δ' ἄμβε ἀνδρον τὸν σ πρὸ τον σ
χεν θαι· κὰρ πὸν μὲν γὰρ ἄφορί
αν, ἄλιρασί α ποιεῖ· κὰ λεπό της,
τοῦ πόρι χόντος αὐρος· τάχμὸν δὲ
κὰ φύσεον ἀγαθὸν αὔξησιν, ὃν
μὲν ει α κὰ τιμὴ, ὃ φιλαμί α μασι
λέως ὃ μὲ μαμή τα· κὰ τοῦ μαντίον
ὑπὸ φθόμους ὃ σμὲ μρομο μίας· λὶ φιμο
μει κὶ άς τὸν λρατοῦ τος· μ. σιδ ρμυ
τα ὃ φθί μει τσαν τὸ τοι χίον· δ ο νύ
σιος γοῦν ὁ τύραμμος· ὃ φασὶ μὴ
θαρ σδοῦ τι νὸς ἀκούσαν τ ὑδο κὶ
μοῦτος, ὃ σπερ λάτο δ' ορ θαν αὐ
τὸ τάραντον· τὴν δ' ὑπὲρ αἰ αν τὰ
ἄμου τὴν ὑπόχοιν ἅπα τοῦτος,
χθὸ ἐ ὶ πὸν ἄφρα νο μένος ὑπὸ
σοῦ· παρ ὸν ἡ δὺ χρόμον, ἄφρα να
λιφ ὼσθ ταῖς ὁρμαῖς ιν· ὃ φθ' ἁπ χθὸ

τὸν μισθὸν. ὃν ἔδει πρὸ ἀμφοτέρων
μέρος· ἀμφοτέροις δὲ ὁ φθονῶν
τύραννος. ἔδει δὲ τοῦτο μόνον αὐτὸν
λαμβάνειν. καὶ μὴ κατασχόντα τὴν
ἐσθῆτα. τὸ μέρος τραγῳδὸν.
ὁμοίως ἀμφοτέρων ὑπὸ ἡδονῆς ἐσθῆτα
τὸ φθονοῦν οἰκεῖον. ἁρπάσαντα οἴκοι ἐκ
τοῦ θεάτρου. ταῦτα μὴ μάθων αὐτῆς.
δῆλον εἶναι χλαῖναν. ἣ τὸ σύστοιχον ἀπὸ
φαύλων κομίσας. ὃ φθόνος τοῖς
ἐλαίοις καὶ κομψὸν μῆλον πάθοιεν
ἐν δαλιρύοις. ἧττον μὲν οὖν μιμεῖ.
καὶ δίκην ἐπράξατο τὸν τραγῳδὸν.
ὅτι τὴν τύχην αὐτοῦ καταπόροις
δῆρον ὁμοίαν. ἀρχόμενος δὲ
δοκοῦσί τινες μακρότερα περὶ τοῦ δο-
ρέως εἶναι· τί μόθος ἀοίδιμον. ὅτε
σῆμα μὲν πολλάκις τυπτὸν σίκυον
ματίου· οὐδὲ τὸν μητέρα ἄρνυ-
σθαι μείους; ὁ δὲ ἀρχόμενος· οὐκα-
μούσους. ἀμφοτέρους· οὐδὲ
ἀτείους. ὁ δὲ τοῦ μισκυθῶν μέρος

μὸ ἀρτάσασ ἀμφίαν τὸν αὐχητὴν
μασῶν αἰχμάλωτον. ὁλίβρδον αὐχη
σαν παρ αὐτόν· θαυμάζοντα δὲ
τὸν ἄθλον· καὶ μετὰ τοῦτον, αὐτὸς
ὁμοσὸν ἁλῶναι τοῦ ἵππου χρὴ
μείζονος ἢ ἁλόντα· ὅτω μαλθακὴν ἀπε
σκηνώκει τὸν ὅσον τὸν μουσῶν· ὃ
τὴν τυχὴν ὁρτάσθαι σεῖχεν·
οὐχὶ ἵππων, ἀλλ' ὄνων ἐπὶ τὴν δεξιτέραν
ἀκούειν· τίσ ἂν οὖν παρ' αὐτοῖσ οὕτοισ
μασθλῶσιν· αὐχήσοισ· ἢ τὴν μὴ τέχνησ
χρῆσθαι· καὶ μούσησ τοιαύτησ· ἄθλου
δὲ παρ' αὐτοῖσ κατατέχνοισ ἀθλοθέτου
σὴν εἶναι· καὶ δι' αὐτοῦτο· μασκαρίαν·
καὶ διομβρᾶσαι, τοῖσ ἀμηθέσ τέχνη
σασ καθαρούσιν· οἷοσ ἦν πάμμεν
ὁ Διονύσιοσ· ὁ τὸν ποιητὴν φιλόζε
μον ὡσ ταὐλητὴν μισαμῶν· ὅτι
τραφεὶσ δι' αὐτοῦ διορθῶσαι βιβλά
θειον, ἀθῶον ἀπὸ τῆσ ἀρχῆσ ὅλων
μέχρι τῆσ κορωνίδοσ, περιῆρεν·
ὧν δὲ ὃ φίλιπποσ ὁμοὺ τοῖσ ὑπὸ ὅτι
μαθήσασ.

μιρό[τ]ερ ἑαυτοῦ. καὶ μὸ προσότερος·
ὁ θὸν καὶ φασὶ πρόσιμα ταύτην πε
ρὶ μερουμάτων αὐτοῦ διαφθορομὸν γ
καὶ δοκοῦντος ὃς ὀμφχειν. ἀτρόμω
μὴ δ' ἀσαντα τὸν ἀμορ. εἰ πεῖμ· μὴ
γὸν οἱ τόσοι μασὶ λὸ ἀθμίσσ οὕτως
ἵμα ταῦ ταυ ὁμοῦ μυρτιον ἓ δὴσ· ἀλ
λ' ἀμὸς ἀμδροσ εἰ δὸσ τί μοι μδ' ἓ θα
τὴν εἶμαι καὶ ἀμροσατὴν· καὶ τί νον
ἀμοριστὴν καὶ αὐτουργὸν, ἡσι<φ μὸν
ἀὴ δ' ἀτὸν ὁ πμοι δ' ἓ νὸσ εἶμαι· ς
κατὰτὸν αἰ σχίμον μιριθὸς ὁ πμι το
πάλασ. δαῖος ἀντι πεμοισι· ταύτην
τὴν ἓ λων χὸν προγομικὴν· ἀπαιάκι
δὸν· ἀπὸ Ἡρακλυδίσ· ταῦ σδὲ ἄμμας
τὴν μασ. τὸ τί μεαὶ ἀμ' αὐτοῦ ζηλοῦν
ἀπεδί δου· καὶ τὸ ὁμ δοξον αὐτὸν ς
χάριδν· τὸ τρ πὴν δὲ· οὐ κὴν λάμο
τοσ ἓ τὸ μὴ μὴ σθαι· γογό νασι δὲ
κατα τὸ ν· τραγοδοὶ μὲν, οἱ πρὶ
θὴν αμὸν καὶ ἀθημό δωρον· ὃ μαμ
ταγορι ζομὸν ον ἀμμὴ λοισ· χορὴ

γουμὲν, οἱ Κύπριοι ναυσὶ λέγω· ὅμοι
μον δὲ οἱ Δολικιμάδαι τοῦτοι τοῦμ πρω
τηγόν· ἔσχε δὲ ὁμίλκην σὺν Ἀθηνάδα
ρος· ὁμουρεῖ μὲν ἀὴρ ἔφη μάχιμον
ἀπολοχάγημα μέρος τῆς σβασιλέι
ως· λιθάγαλον ἔσι δ' ἡμιήμεμνον·
ἀλλ' οὔτε ὁμοίχε τοῖς λιθοτάγοις, οὔτ'
τὴν κρίσιν ὁμεμύητο· παρ' τοῦ οἱ
ὅμηρος δ' ἡν πρίφνα, τοῦ δὴ καίου
δὲ ἠγάσθη· καμεῖδοι δὲ ἦσαν οἱ
πρὶμίκωνα τὸν σιαφφόα· τοῦτο
δὲ ἕτινα κωμῳδίαν ὁμιλοῦντι
τίχον αἰτητικόν· γράσας· ἔδοκε
δέκα τάραντα· κιθαῳδοὶ δὲ ἄλ
λοι τε καὶ ἀριφόμικος· ὃς ὁμ μάχῃ·
τὴν προσωποθήσας· ἔσθλ' λαμπρ'
ἀμφισάμενος; ὁλίγου δεῖν αὐτοῦ με
μαθεῖν· καὶ σαυθήνας· χαμίσωσαν,
δριάντα πυθοῖ· κιθαῳδοὶ χόντας·
δόρυ προυβλημένον· γὰρ ἀνδρα
γαθὸν μόνον· ἀμμαχεῖ μουσικὴν
ὡς ἀνδροποιόν· καὶ μάλιστα δὲ ἡ πρ

ροισαν ὁμθοισ|ασμοῦ καὶ ὁρμῆσ
τοισγμησίοσ ὁμ τρεφομόμοισ· ὁ
γὰρ αὐτὸσ ἀμτιγόμει δου τοῦ τὸμ
ἁρμάτζομ ἀμροώτοσ νόμοσ· οὕτοσ
παρέχει καὶ δι ὁφλήμ τὸμ θυμὸμ ὑπὸ
τῶμ μόρῶμ, ὧ ἁθ τοῖσ ὁπλοισ αἴ
ξασ. ἐοικαμήμ τὰσχάρασ φιλὸ πα
ρακεῖ μόμοισ· καὶ μαρτύρησαι τοῖσ
ωαρ' ἡαύταισ αὐιδουσιμ· ὁρπήγαρ ὁ
ἀθμὰ τῶσι δάρῳ, τὸ μαμῶσ ἰκιθαρίζω
δου· ἡμδὲ ἰκὰι ἀπόβμησ ὁ ζωγράφοσ·
καὶ ὁλύσιπποσ ὁ ωραάστησ· ἰκατάμβαζαν
δρομ· ὧμ ὁμὲμ ἁρατὸ τὸμ μόραωμο
φόρομ· οὕτωσ ὁμαργῶσ ἰκθμρατη
μόμῳσι· ὧ ἁθ· λήγομ· ὅτι δυεῖμ ἀμβ
ξάμδραμ· ὁ μὲμ φιλίππου· γόγομὲμ
ἀμίκητοσ· ὁ δὲ ἀπόβμου· ἀμμίβητ·
λυσίππου δὲ τὸμ προ τὸμ ἀμβζαμ
δρομ ωραάσαμτοσ ἀμῳ μὲ πομτα
τῶ προσώπῳ ωρὸ τοῦ ὁμῶμ· ὧ ωερ
αὐτὸσ ἡῶθη μὲ πίημ ἀμβζαμδροσ·
ἰ συχὶ παρῆμμίμαν τὸμ τραχήλομ·

ἐωφράτης οὐκ ἀπὸ θαύμασον ἀνδ[ρ]ῶ
ὅθεν τὴν δ' ἐοικὸν ὁ χαλκοῦς ἡ δὲ γαῖα
σωμ' ἐλευθέρου ὑπόμοι τιθέμεναι ζᾶ· σὺ δ' ὁ
χαλκοῦς ἔβ' ἡδὺ καὶ μόνον ἀνδρὸς
ὁμοίους τοὺς ποιεῖν. εἰκόνας αὐτοῦ δὴ
μουργεῖν· μόνος γὰρ ὅτος ὡς ὁμοίους
κατεμήνυθ τῷ χαλκῷ τὸ ἦθος αὐτοῦ·
καὶ σωζόφρος τὴν μορφὴν τὴν ἀρε
τὴν· οἱ δὲ ἄλλοι τὴν ἀποφορὰν τοῦ
τραχήλου· καὶ τὸν ὀμμάτων τὴν δὴ
ἄχλυν· καὶ ὑγρότητα μιμεῖσθαι θέλον
τος, οὐδὲ φύλαττον αὐτοῦ τὸ ἀρρενω
πὸν καὶ τὸ μόνιμον δόξ· ὁμοίους τοῖς ἄλ
λοις τεχνίταις· καὶ φασὶ μιᾶς ἄρχι τέλεσθαι· οὐδὲν ἀνθηρὸν· οὐδὲ λιπὲς
καὶ πιθανὸν τὴν ὁπτικὴν δοκοῦν· ἀλλὰ
χαρὶ μεγαλουργοῦ· καὶ δι' ἀθόλου χορηγί
ας μᾶλλον ἢ οὐκ ἀποδυομένης χρώμε
νος· ὅτος ἀρμαῖος πρὸς ἄλλους ἄνδρων·
ὁμοίως τὰς γραφομένας εἰκόνας
αὐτοῦ καὶ σφαλερὰς· καὶ γεμφομέ
νας· ὡς σύριγα δηλοῦν· καὶ τεχνίτων

τοῦτο δ' ἐστὶν ἀληθές.

ἀμβρμῶν· ἡ δὲ ἤπαρ· ἡ σάρκιον
ὃ βασιλικὸν· καὶ ζῶσαν ὑμῶν· καὶ ῥίζας
ἔχουσαν αἵ δύο· καὶ παρασάλμητον
καὶ ἀσάλευτον· ἡ μὲν καθ' ὑπομονὴν
τὴν ὁμοιότητα· καταβάθραν τοῦ σώματος· ὁ γὰρ
θρόνος ἴσος ἄθως· ἢ μέγεθος αὐτοῦ καὶ
πάχος ἀκατάστατος ἔχων ἀκρίβειαν· ἔχων δὲ
αὐτὸ σύμμετρα πλάτη· καὶ ὕπνη· καὶ
μέρη· καὶ ἄρθρα· καὶ διαστήματα
μορφοειδῆ· δίκαια καὶ βραχυσθῆς
σχηματισθῆς· ἡ μὲν ἀμβλυτέρου καὶ
λείου καὶ εἶναι ταῖς σμιλεύσεσιν
ἀπαρεμβόλου τῇ σταλάσσῃ· τὸν δὲ ὀξύ
ρῶν· τὴν μὲν γὰρ μεσόγειαν ζωμερὰ καὶ φθορὰν
τοῦ πόμμορος καὶ μὴν μυρίαν φορὰν·
τὴν δὲ δύσιν αἰ· πορταμὸν ἀδηφαγὸν εἰς
ἅλμης ἀδηδόντος· ἡ σὴν θαλάσσαν εἰς
χόμβρον· χρυσὸν δὲ καὶ χαλκόν·
καὶ ὁμόφαντα· καὶ ξύλα ἡ μαφαῖς
ὁμιλαῖα μιᾷ· καὶ θύννα· καὶ μέ
λη· καὶ σύγχορα· κατα
πάλαι μέν· ταῦτα ἀλκόησαν ἀπὸ

ξανδροσ. τὸ μὲν φρόνημα τὸν τεχνί
του καὶ τὸ θάρσος ἀσθήσ. ἐωνημέ
σον. ἐὰν δὲ καταχάρᾳ ἔφη τὸν ἄθλο
μὲν ἡμ. ἀρκήγαρ ὁμόσαι καὶ λόγος
ὅρμιρίσαντος. ἅμα μὲν ἡμέρᾳ. ὁμὲ
δὲ ὁ καὶ κασος δήξῃ. καὶ τὰ μὴ ὠφελῶν.
Καὶ τάραξ. Καὶ τὸ κάσιον πῦρ. ος.
αὐτὰ τὸν ὁμεῶν ὄργανον ἡ κόνδυ. ἀμμὰ
φέρε προσθεῶν ἐκτυμβεῖν καὶ
φάνημα τοιοῦτον ὄργον. ἐὰν ὅτι
ἀνὴρ ἰδὼν ὑπόραιβ κατατύχῃ γόγο
μόρα. Καὶ αὐτο. μάτος τὸ σχῆμα ἢ τὴν
δ ἀνθρωπον Καὶ τὸ εἶδος; οὐδήσ ἀν οἶμαι.
τί δὲ τὸν κέραυνο φόρον. τί δὲ τὸν ζωὶ
τῆσ αἰχμῆσ προσαρμόζομενον. ἅτα
ἀνδριάντος μὲν μέγεθος. οὐ λεὰν αὐτὰ
τέχνησ ὑπὸ τίχης γόνοι το. χρυσὸν. καὶ
χαλκὸν. Καὶ ὁμόφαντα. καὶ ποχλίω.
καὶ τρομοσίαν ὑμῶν καταχθαμόνησ
Καὶ παραπαρούσησ. ἀνδρα δὲ μέγαν.
μᾶλλον δὲ τὸν γόγονότα μέγιστον δν
δήτα χωρὶσ ἀρετῆσ ἀποτελεσθῆναι

διατύχῃ. ὅπλα. καὶ χρήματα. καὶ
τοίχους. καὶ ἵππους παραλαβόντας.
ἃ τοῦ μὴ μαθόντι χρήσθαι. κίνδυνος
ἐστιν. οὐδὲν ὠφελοῦσι. οὐδὲ κόσμος. ἀλλὰ
λαχὸς τῆς ἀσθενείας καὶ μικρότητος.
ὀρθῶς γὰρ ἀντισθένης ἔφη. ὅτι παν
ταχοῦ τοῖς πολεμίοις ἔχεσθαι τὰ ἀγα
θά. πλὴν ἀνδρείας. μίμησαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον ἔχοντας. ἀλλὰ τοῦ μὴ πατ
τοντ. διὰ τοῦτο φασὶ καὶ τὴν φύσιν μᾶλλ
μᾶλλον ἐστὶ καὶ τραχύτητι. πρὸς
ἅπαν ἀμφισβητοῦσαν. διδάσκουσαν ἡμᾶς.
ὡς οὐδὲν ὠφελεῖ τὸ ἰσχύειν καὶ ὡπλί
σθαι τὸ σῶμα καὶ θαρρεῖν μὴ δυνα
μένους. οὕτως ἡ τύχη πολλάκις ἀπόλ
λοισι καὶ ἀνοήτοις προσαφεῖσα δυ
νάμεως καὶ ἀρχὰς ἀφῃρημένη
οἷς. κοσμεῖ καὶ σωίζησι τὴν ἀρετήν.
ὡς ἐμοὶ μὲν μέγεθος ἀνδρὸς καὶ μάκε
δόνα. ἡ μὲν γὰρ ὠφέλησι ἐοικὸς χαμαὶ
νοῖς ὄρνισι. καὶ νοῖς ἐλεφάντ. τάμαδὲ
κωφὰ καὶ τυφλά. λόγον τυγχάνει δὲ

μόνον· αἰ γὰρ αἰσθήσεις ἰδίας ἔχουσιν ἀρχὰς οἰκοῦσιν· ὅτι δὲ θεοῖς ἀφθαρ-
σία· καὶ νοῦς κοσμεῖ· τὸν ἱκανὸν· καὶ ἱεραίτην· καὶ βασιλέα· τὰ δ' ἄμματα τυφλὰ καὶ κα-
κοφαῆ καὶ ἀτυχῆ· παρθένε· καὶ μα-
ρίωφ· καὶ κατανοίωφ χωρὶς ἀρετῆς τὸ
φόμτας· ἀπὸ τῶν πραμμάτων μαθεῖν
ὅτι· τὴν γὰρ αὐτῆς δυνάμεως ὑποκεί-
μενος καὶ ἡγεμονίας· σεμίραμις μὲν
οὐσα μὴ· τόλμος ἐστὶν ἐρωτικὸς· καὶ φάλλων
ὢν ἐρωτικός· καὶ μαινάδων ὄντως· καὶ
σεμνότητι τὴν ὄψιν ἀφανίσασα, αἰθὶ
οπας κατάπτερος μόνη καὶ ἄφαυστος·
σαρδανάπαλος δὲ ἀνὴρ πόθυκος· ὃς μὲν οἰκοι σωφρόνως· ἀφανὴς δὴ, ὑπὸ
σωμα καὶ σκληρὸς καθεζόμενος· ἀποθανὼν
τοσόνδε ἀπολείπει· λιθίμων εἰκόνα κατασκευ-
άσαντος· ἐπορχουμένην ἑαυτῇ μαρ-
ρι αἰ· καὶ τοῖς δὲ ἀλλοτρίοις ὑπερεύφαι-
νης οἷον ὑπὸ τοφοῦσαν· ἐπέραστον· ὀθίε·
πίμε· ἀφροδισίαζε· τὰμμα δὲ οὐδέν·
ὁ μὲν οὖν ἱεράτης ἰδὼν χρυσῆν εἰκόνα

φρύμνος τῆς ἁμάξης ἑκατέρωθεν ἐκ δεξ
ιῶν, ἀμφίβραγον· ὅτι τοῦτο τῆς τῶν
ὀχημάτων ἁρμοστίας τρόπαιόν ἐστι κα·
τὸν δὲ σαρδαναπάλου μόρμυρτιν· ἢ
τάφον· οὐδὲν γὰρ οἶμαι διαφέρει θε
ασάμενον, εἴτουν τοῦτο τὸν τῆς τύχης
ἀγαθῶν, τρόπαιον φάναι· πόθεν· ὅτι
μὲν τὴν τύχην ἀμφιβάλλεσθαι μεγάλα σαρ
δαναπάλου ἄτοπον· καὶ τοῦ μεγέθους
ὄγκου καὶ τῆς δυνάμεως ἀμφίπολον
φοβεῖται; τί γὰρ αὐτῷ τοξεύειν ἔδοξεν·
ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ λάφυρον πάντων
τῶν· ὅπλων· ἵππων· ἀνδρῶν· χρημά
των· δορυφόρων· ποιοῦσι τούτοις
ἢ τύχη μέγαν· ἀριθμὸν ἐφιλοτιμήσατο·
τοιούτῳ τούτοις μέγαν· ἀμαυρὸν· ἢ
ἄχον· ἢ ὀφρύν· ἢ τί γὰρ ἂν ἦν τὸ μάρ
μαιον· ἢ τὸν μεθυόντων μικρομηδῶν·
ἀλλὰ μὲν τὸ δηλούμενον τοῖς ποιηταῖς
ποιεῖν ὑπερβάλλεσθαι· ἀεὶ χρῆσθαι τῶν βασι
λέων ἀπεναντίον λάφυρον γενομένην·
ὀλιγομηδῶν τῶν ἀνθρώπων ζυρᾶ

μβρος· καὶ τοὶ μὲν ἐοὶ θυμβρος, ἀπὸ
χάνθρομ ἐ αὐτὸμ ῥοαμαί αμ ἀμηνόρ ὰ
- σθμ· ἅ τοι μὲν οὖν ὅ τι μικροὶ σὶ τίχὴ
τοι εἶ Καὶ τοὶ δρὶ δᾶ σὶ καὶ ταπῆ νόφρο
μας; ἀμμὰ οὐ δὶ καιον· οὔτ ὲ καὶ κὶ αν ἅ σ·
ατυχί αν, οὔτ ὲ ἀν δρ ᾶ αν ὶ καὶ φρόμησιν.
- ἅ σ ὰ τυχί αν τί θεσθαι· μᾶ λ α δὲ τὸ ἀρχᾶν
ἀμβ ὰ αν δρομ ὶ τίχὴ· ὶ καὶ γὰρ ὁμ δοξος
ὁμ ὅ ὶ κᾶ νας· καὶ ἀ ὴ ητος· καὶ μᾶ γα μό
φρας· καὶ ἀ μύ ριτ ος· ὶ καὶ φὶ λ ά ν θρᾶ π·
εἰ ταὶ δ ὲ μᾶ φ τοντο ὅ· ἄ θὶ ὸ ὁ μβ ος θ ὁ μησ
ὁμ ᾶ β τὴν δ ὶ ὼ ἀμ ὲν ὁμ ὸ ῥ ᾶ ν ος μὸ νὴν
ἐ αὐτῇ Καὶ τοὶ ρὶ τοὶ ᾶ ρ ουσαν· ἅ οὶ κὸ ν αι
τᾶ ὶ κύ λ ῳ ος πὶ μὲ τὰ τὴν τύ ρ λ ος σὶ ν· ὁ κ τᾶ
νοντὶ ταχὺ ταχ ὺ τὰ χ ᾶ ρ ας· ὡ ὐ δ ὲν α
σὶ ς πὸ ν ᾶ φ ρο μὸ ν ᾶ ς· ὁ ὕ τ ως σ ὸ ρ ὁμ ὸ ς ᾶ φ
ὶ κὸ ν ὁμ ᾶ τ ων Καὶ ᾶ φ αμ ὸ μὸ νον ὑ πὸ
μ αρ χί ας τὸ μ ᾶ γ ε θος αὐ τῆ ς· μᾶ λ λ ον
δὲ ὡ ς ὡ ρ τὰ μ ὲ λ ᾶ σ ώ μ ατα τῆ ς
τί χῆ ς ὁ μ ᾶ λ ῳ ὺ σ ης οὐ ὶ κᾶ ί σ ω ὐ δ ὲ τ ὴ ὶ κὲ ν
οὐ δ ὲ σ υμ π ᾶ φ υ λ ον· ἀ μ μ ὶ ᾶ ζ ουσα ὶ ς
δ ὶ α μύ ξ α ς ἀ π ᾶ λ λ ή λ ων· ὶ ς ἀ ῶ σ ῃ· καὶ

φάγη. ὄντως ἀφῆσαι τὸν ἀμβροσίαν δρόσον
ἰδίδωμι. ἡ ἀμαρύσσω. ἐωαμφὶ. ὀφλέγμαινε. σφραδίμαις. καὶ μυρεάροις
καὶ σμυρνίκοις. καὶ ἀμπελόνοις. ὦ σφραγῖσι θερμοῖς φι. καὶ φλογμοῖς ἀγγέλοις. καὶ διαφερομένοις. τρόσδε
ἀπομαραινομένη. καὶ φθίνουσα περὶ αὐτῶν. οἷον δυλάσιμας ἀμβροσίην.
φόνον ἀν μασμύσσων καὶ ἡγεμόνα τὸν
χορηφορῶν. αὐτὸς μὲν οὖν ταῦτ'
ἂν σέ οἰκὸς ἦν φαιδίμοις διὸ ἐνεχθῆναι
προσιμαρτυρὸν ἐπὶ τιμῶν, τίς δὲ εἶ
σθένει ἰσχὺς δίδωμι. ἡ πρᾶξις. ἄμοιρ
τίς ἀφῆκε τὸν ἀμβροσίαν δρόσον. φοῦ δὲ τοῦτο
φανεῖν προσῆκεν τότε τυχών. οὐκ οἶμαι
σοφὸν. τίς οὖν τὸ μέγεθος. τίς δὲ ἡ δόξα.
ποῦ δὲ ἡ δίωμις. ποῦ δὲ τὸ ἀνίκητον.
ἀμφοτέρις ἀφῆκε τὸν ἀμβροσίαν δρόσον. τοῦ
τάδε. ἀμφοτέρις ἀφῆκε τοῦ ὁράσεως τὴν
ὑμπνοίαν. τοῦ πρόσω τὴν φιλοτιμίαν. τῆς πομπεύσας. τὴν ἡμερότητα. ὧν
φοβίζηται. τὸ θαρσοῦσα. ὑμοίσιμα τῆς τὴν

πραότητα τοῦ· ποίησον ἄμμον εἰδώλου
σαι μέγαν τοῖσχρήμασι μὴ χάριζό
μενον· τοῖσ ἁρπάγμασι μὴ προκινδυ
νεύοντα· τοῦ φίλου σε μὴ τιμῶντα·
τοῦσ αἰχμαλώτουσ μὴ ὑβρίζοντα· τοῖσ
ἡδοναῖσ μὴ σωφρονοῦντα· τοῖσ καιρο
οῖσ μὴ ἁρμοζομένα· τοῖσ νίκαισ·
μὴ ὑδρίαμβικτον· τοῖσ κατορθώμα
σι· μὴ φιλάνθρωπον· τῆσ μέγαρον ὑβρίζουσησ·
μεγαλαυχίασ καὶ μοχθηρίασ· ἀφε
λοῦ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀτυχοῦντοσ· καὶ
σωφρονοῦντα μικρόσβεσον· ὑβριστάν
μίαν· διὰ μικρολογίαν· ὑμ πόνοισ· διὰ φιλο
λακίαν ἀπὸ ἀρετῆσ· διὰ δόξησ διὰ φιλο
νίαν· τοῦ σώματοσ· διὰ ἀφροσύνην· ὑμ
ἀνδράσι· διὰ ἀφόβιαν· ὑμ γυναιξὶ· διὰ
ἀφιλανθρωπίαν· ὁ γὰρ οἰφαύλοι
τοιοῦτοι· καὶ βάσκε μεγάλασ μικροῖσ
ὑφιστάμενοσ ἀρετὴν μισῶν· ὑμ μιμήσοιο
αὐτὸν καὶ τὸ μικρότητασ· γίνεσθε τῶν
ἡττόνων· ὁ τὰρ μικρὸν ἡ θεὸσ ὑπάρχει· πρα
γμασιν ἔχουσιν ὁ γλοντιμαὶσ πορίσμασι

τῶν φιλο
ρούντ

μφαν. ἐπὶ δὲ λήμνου μάλιστα καὶ μάτα
χώφ. σφαλερόμυρον καὶ σαμδόμυρον
ὑπὸ κουφότητος. ὁ θρόνος δὲ κτη
σάμενος. ἀμύητος ἐπὶ τὸ μέ
γα δεῖμα. ἐπὶ καὶ νῆπιον ἐφέρη. μὴ
ρομόμει μασιλῆα πατρώιον μεγά
ἀρχον. ὃς χάριτι: οὐμμιούργος
ἅμα τοῖσι ἀναγάμφ κομίσας φῶς
φιλίτατον. ἀνθρώπου μασιλῆα
τῆς ἀναφήνορος. καὶ οὐν
κῆρ μέγας ὀμήπιος. ἀλλὰ τοῦμη
πίου. τὸ πάτρωον ἀποδιώγρας.
καὶ μὴ φθερισάμυρος. μὴ δὲ ἀπὸ
θρήσας. ἀριδαίομ δὲ. πόσα μὲ ἔποι
ησε μέγαμ. ὃμ οὐδὲν μὴ πίου δηαφέ
ρον τα. μόμομ δὲ ἀναγάμφ σας
τὴν πορφύραμ μυρίβοιρος. φῶς ὃμ ἅμε
ξάνδρου θρόνομ θῆκεν. ἄγε τοι
ὧν. ἵμα οἱ φθὴ παρῆμυρας ὀλίγας.
ὅσσα ἄρ φῆσι βασιλῆόισιν ἄμοι. καὶ
ὅσσα τίχοι. ἀναμίφηι γὰρ ἡγεμονί
ας. ὑπὸ κριτὴν ἔφοσιν. μάλιστα δὲ

ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ διάδημα. καθ' ὃν
διέξηλθε τῆς οἰκουμένης· καὶ κε
φαλὴ φέρει ἄχθος. ἐφ' ἑκάστην ἀμέρ.
ἁμαρτάνει· τοιαῦτα μὲν οὖν εἰ
ποιτίς ἂν· ὅτι λαμβάνει καὶ ἁμαρτά
νειν δύναται. Καὶ πρῶτον· καὶ
ἀρχῇ· Καὶ γυναικός ὅτι καὶ παι
δός· ὁ ἄρσην καὶ θῆλυ. καὶ πρέσβυς
ὁ ἄρχων ἀρχόμενος. ἐπὶ δὲ τὴν
πρᾶσιν ἔλαβον· τὸ δὲ μάχε
σθαι ἐνδέχεται ἀνδρὶ φίλῳ καὶ μάχε
σθαι. Καὶ μὴ σῶσαι τρῶσαι μὴ
δὲ διαφθεῖραι. τῷ μὲν καὶ με
γέθει τῶν πραγμάτων. ἀνδρός ἐστι
ἀρετὴν καὶ φρόνημα· Καὶ νοῦν ἔχειν
τοῦ. ἢ ἀνδρὸς ἔχθρον· ὃ μὲ
θηται ἐν δὲ φιλοῦσι οἶνον· ὁ
δὲ ἥρμασεν, ὄντοι ἁρπάσαι νήφων.
Καὶ μὴ μεθυσθῆσαι μὴ δὲ μαχέσ
ασθαι· ἐνδέχεται καὶ δύναται· ἢ σῶμα
κρὸν φέρει μεγαλοπρεπὲς καὶ ἀπο
γεδυναμένοι. μεγαλοπρεπὲς ἑαυτῶν οὐδὲ

ναυτας· καὶ οἱ γὰρ ἐμπρησθέντος τὸ μὲν
μέσματος· τὸ δὲ πόδος ἐμπεσόντος ἀφ
ἡμισείας ἦν ἀσφαλείας· ἀδύνατον.
ἐστηλίσαι τὸν δόμον· ἐμεῖτος ἐμ
ἀμοργῶ τρεῖς ἢ τέτταρας ἐμβολικὰς
ἀμφιτρέτας τριήρεις· ποσειδῶν ἀμηχο
ράθη· καὶ τριάκοντα ναῦς ἐφορεῖ· δημήτηρ
δὲ οἵη τῆς· ἀμβλυάνδρου δυνάμεως τὸ
χη σμικρὸν ἀπὸ τασάσας προσθη
κε· κατανεύσης μεγούμβρος· ὑπή
κουε· καὶ πρόσωφρος πρὸς αὐτὸν ὀνειδισθή
πον· ἀλλ' ἀθέμιστος οἱ πόλις· καὶ
τὰς ἀποκρίσεως χρησμὸς προσηνό
ρεον· λυσίμαχος· τὰ περὶ θρᾴκην
ὡς πρὸ ἔχατι ἀσίνας τῆς μασιλέως
κατασχών· εἰφοσοῦτον ὑπερτιάς
ἔφθασε· καὶ μαρύτης, ἃ δ' ἐφῶν·
νῦν ὠζαρτίοι πρὸς ὁμὲ ἵκοντι·
ὅτε τὴν λόγχην τοῦ ὠῶν ἀφεμαι;
παρὼν δὲ παῖς ἄδης ὁ ὠζαρτίος·
ὑπάρχομεν ἔφη· μὴ τὴν ἐωδοράτη
δ'· τὸν ὠῶν· τρυπήσῃ· καὶ τί ἂν

περὶ τούτων λέγοι τις, οἷς ἔξην διαμέζαι
δρον μέγα φρονεῖν, ὅτου συμβάρχος Ἡ
ραι μέγα τύραννος ὀμνύμενος· σὺ δὲ
τροφόφορει. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἁμαρτη
μάτων ἀνόμασεν· Διονύσιος δὲ ἀπολ
λωνος μὲν ἑαυτὸν ἀπηγόρευσεν· Ἑκα
τὸν δὲ ἀφορίσας ὅλεμβρος φοίβου κοι
νώνει μιάσματος· ὁ δὲ πὴρ αὐτοῦ τῶν
μὲν πολιτῶν ὑπερμυρίους ἀπέκτεινεν·
προδοὺς δὲ τὸν ἀδελφὸν ὑπὸ φθόνου
τοῖς πολεμίοις· οὐκ ἀπέκνησε δὲ τὴν
μητέρα γραῦν οὖσαν· ὀλίγαις ἡμέραις ἀπο
θανεῖν ἔταφρον· ἀλλ' ἀπὸ πύξας· ὁμὲ
τραγῳδίαν γράψας αὐτός· ἦ γὰρ τύραν
νις ἀδικίας μήτηρ ὄφυι ὅμοσε τῶν
θυγατέρων· τὴν μὲν ἀρετήν· τὴν δὲ
σωφροσύνην· τὴν δὲ δικαιοσύνην
ὠνόμασεν· οἱ δὲ ἀνδρεῖαν· οἱ δὲ ἐλευ
θερίαν· οἱ δὲ σωτῆρας· οἱ δὲ μεγα
λοίους· ἀπηγόρευσαν ἑαυτούς· γάμους δὲ
αὖ τῶν ἐπαμμήλους ὠνόμασεν ὁμ

ἀμβραισμωναι μὲν ἀμέλλων δημιουργόν
των· καὶ φθοραὶ παίδων· καὶ τυμπανις
μοῖσι θ' ἁμαδρομύκοισι· καὶ λωτίσασι μεθη
μερίναὶ· καὶ αὐλήσασι ὀρθοάτροισι· μαὶ
μύλιται μὲν θ' ἁλίπνοισι· ἡ μὲν ἀμελὲ θ'
ἁρίστοισι ἐπιλέποισαν, οὐδὲ σὰν ἐφίκοι
το τὸ λόγω δι θ' ἁθῆν· ἀμφάβεζα ἀνδροσηρί
ταν μὲν ὀρθρου καθεζόμενος· ἐδέ πω ἡ
δὲ πρὸς ἑωθρὰν μαθήσαν· ἐπὶ με δὲ
θύσας τοῖσθεοῖς· ἐλύμαλε δὲ προσμή
δεον πυρφόρον· ἔπαιζε δὲ ὁ δεῖπορῶν
ἅμαι καὶ μαθάσαν τὸ ζῶφν, μαὶ αὐτο
μαίμφν ἀρματος· ἐμὲ μὲ δὲ ῥαιζάμην
ἑαυτοῦ μόνην θρασθέσ· τὴν δὲ δαρέχ
θατέρᾳν, τὴν μασιλείαν καὶ τοῖσ πρά
γμασιν· σωόφρονι γὰρ ἡ τῶν γνόμων
ἀμάμιξις· τῶν δὲ ἄλλων πέρι δεῖν
ἐλιράτησθε πρὸς τὸν σωφροσύνη, ὅσον
ἀνδρὶ πρέπει· οὐκοῦσαν μὲν γὰρ.
οὐδεμίαν εἶδεν· ἀὸ δὲ εἶδε μάλιστα.
λὶ ἀὸ οὐκ εἶδε παρῆλθεν· καὶ πᾶσιν
ὧν τοῖσ ἄλλοισ φιλάνοσ· μόνοισι σὺν ε

ρηφάσω τοῖσι ναυλοῖσ χρῆτο· περὶ
δὲ τὴσ δαρείου γυναικὸσ εὑρεθεῖσαν
τησ γενομένησ· οὐδὲ φωνὴν ἔσαν μιν
σαν τὸ ναύλοσ ἤκουσεν· ἀποθανοῦ
σαν δὲ οὕτωσ ναυλικῶσ ἐλύσαντο
σε· καὶ συμπαθῶσ ἐδάκρυσεν,
ὡσ ἐπὶ τῶν ἀπίστων αὐτοῦ τὸ σῶφρον ἐμπῶ
φιλάνθρωπον θαι· καὶ λαμπρὰν ἀδη
ικίασ ἔλπιδα ἐμποιῶν τὴν χρηστότητα. δα
ρεῖοσ γὰρ οὕτωσ ἐλπιδηφόρησ ἐπὶ τὴν ἡγε
σίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἡλικίαν· εἰσὶ γὰρ
ἦν καὶ αὐτὸσ ἐπὶ τῶν μομμάτων τὸν
δι ατύχην ἱππεῖν ἀνδρῶν· ὡσ
δὲ τὸ ἀληθὲσ ἅπασι ναυσὶ κατὰ πάν
ταχόθεν· οὐ πάντα εἶπεν ἀρ ἀφ αὐ
λοσ ἀλλὰ τὰ πρῶτα· οὐδὲ πεζοὶ πᾶν
τα πασι καὶ κοινὰ ἦσαν οὐδὲ ἀνδρῶν
δρουσ· ὑπὸ τοιούτου ἱππασθέντασ·
ἐγὼ δὲ ἀτυχίαν μὲν εὔχομαι εἶναι ἱππά
του πολέμου παραυθεῖν· ἵππουσ δὲ
εῦ· ἀνδρῶν ὑπερναύλουσ· εἶναι
με τίσ ἀλλοτιμίαν καὶ ζῆλοσ· ἡ

μόρφωτερον αὐτοῦ φάρμακα· ἡ δὲ οἰχέται τὰ ἐμὰ ζῷα πατρῴοις πόροις· ἡ μασίλειοι θεοὶ μὴ δεῖσθε ἡ τὸν κύρου θρόμον ἄμμος· ἢ ἀμβὴ ἀνδροσκαθήσθε· τοῦτο ἔφασκεν ἦσσον ἦν ἀμβὴ ἀνδρὸς δηὰ θεῶν μαρτύρων· ὅτι ὅσμι καὶ σὺν ἀρετῇ· πρόσφορον εἰ μοῦλε τῇ τύχῃ· τὰ ἄρματα καὶ τὴν κιλικίαν· καὶ τὰ ἄμαξα· ἀγόρομεν· μίας ὀργυιὰς πολέμου· τίχῃ τὴν τύρον δόξουσιν αὐτῷ· καὶ τίχῃ τὴν ἄγνωστον ἀμβοᾶν· δὴ ἀτύχησ ἀμμιαρνασὸς ἔσεσθε· ἡ μὴ λητος καὶ γαγαῖος· ἀφράτην ὄρημον ἀποβιῶσθε· καὶ μὲν ἀμφὸν τὸ μασσαλιώτιον ἐσπόθη πεδίον· ἀλλοὐτι γε σοφρονα ἀπὸ τύχησ· οὐτε ἐμπορατὴσ δὴ ἀτύχην· οὐτε ἀμάμονα ἰφ' ἡδονῆσ· ἢ τύχῃ καὶ ἄτροφον ἐσι θυμάσια τὰ ἐμφάσασα τὴν τύχην ἐφρούρει· ἡ μὴν ταῦτα ἦν· οἷσ αὐτὸν ἔρρεται δαρεῖον· τὰ ἄμαξα δὲ· ὅπλων ἦσαν ἡμῖν· καὶ ἵππων· καὶ φόνοι· καὶ φυγὴ ἀν

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0108
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.

δρῶν. τὴν δὲ μεγάλην καὶ ἀναίτιον ἡ
τὴν ἡγεμονίαν ἐπιθήσεσθαι δαρεῖος. καὶ ὁμοίως
μὲν ἀρετῇ. καὶ μεγαλοφροσύνῃ. καὶ ἀν
δρείᾳ. καὶ δικαιοσύνῃ. θαυμάσας τὸ
ὁμήθους καὶ πόνοις. καὶ χάρισι μὲν ἀνίκη
τον. ὡς ἐμὲ πολλάκις. καὶ σαρίσσῃς. ὡς
ἀμαλκμοῖς. καὶ συμπράξοιμ' ὅπως ἀνί
κητος ἦν. καὶ ταρρίας ὁ δίκαιος.
καὶ ἀντιγόνης ὁ σωματώσας. καὶ φιλό
τας ὁ παρμενίωνος. ἀμφὶ πρόσκλο
νας. καὶ γύναια. καὶ χρυσίον. καὶ ἀρ
γύριον. οὐθένι ὑπερτίθεσθαι τῶν αἰχμα
λώτων. ἀλλὰ ταρρίας μὲν ὅτε τῶν
χρυσῶν ἡλευθέρου μακεδόνας ἀνέ
ξανδρος. καὶ δημόκριτος τοῖς δορυφόροις μ
ὑπερπάντων. τοσοῦτον ὀφείλειν ὡς
δορυφορήσειν ἂν φάσκοντα εἶναι τὴν τρα
πέζης προσαγαγών. εἶτα φορασθείς.
ὀλίγου δεῖν ἐφθάρη αὐτὸς ἑαυτόν. φιλι
γρόσσῃ ἀνδρός. ἀφικόμενος τὸν αἰτίαν
αὐτὸν καὶ συμφόρησον ἅμα τὸ ἀργύριον.
ἀναμνησθεὶς ὅτι φιλίππου προσμαχο

μέρου περίμεθα· μέρη δὲ τοῦ τε
ὀφθαλμοῦ, οὐ παρόχθη· οὐδ' ὑπέρμη
μερ ἔξαιρεθῆναι τὸ μέρος αὐτοῦ, πρὶν
ἢ τρέπεσθαι τοὺς πολεμίους· ἀντὶ γέ
μησε δὲ τοῖς ἀποπεμφθεῖσιν ἡ σωφρο
δοσία διὰ σοῦ καὶ πέρασιν ἀμαμί
ξασ' ἑαυτὸν καὶ ἀπογραπτάμενος· ὡς
ἐμίφθη μὲν δὴ καλὸν ἔχον, ἀμαυρω
ποιοῦ μέρος ἀρρωστίαν τινά· ἀμήρπο
μεν καὶ τραυμάτων τὸ σῶμα
μετὸν ὀφθῆς· ἡμίασθ' τὸν ἄνδρα·
ὡς ὠθαμομένου δὲ τὴν αἰτίαν, ὡμολό
γησεν τερπνοῖς ὡσαύτως ἡρᾶν· ὡς σωφρόνου
θῆναι θάλασσαν ἀπιούσης· μὴ δὲ
μαίνεσθαι ἀπομφθῆναι· καὶ τίνος
ὀφθῆ τὸ γίνεσθαι μὴ ὁ ἀνδρός· ὡς
ωροφίναι δὴ διαλέγεσθαι· τοῦ δὲ ἀν
τιγόνου ἡ τοσοῦτος ὡς σπερμαθρᾶναι· ἐπὶ
οὐκοῦν ἡ πεπαθομένην αὐτὴν Κατανε
μῆναι· ὡς ἀμφιπεμόμενοι καὶ δηδόντες· οὐ
τοπαντὶ μᾶλλον ἢ ὅτι συμπεμόμενον
εἶχεν· ἐπ' αὐτῷ· καὶ μὴν φιλοῦσας ὁ

παρμενίωνος. τρόπον τινὰ τῶν λοι-
ικῶν ἔοικε τὴν αἵρεσιν. ἀντίγονα
γὰρ ἦν πρεσβύτερον γνώριμον, ὅμοιοι δὲ
ριδαμαντικὸν αἰχμαλώτοις. ἡ λοιμὴ
δὲ ὑπὸ αὐτοφραδάτου πρότερον.
ἔφασαν θρᾴκην διαπρέσσασαν. τὴν
δὲ ὀτίμην ἡμίλιαν. διὰ τὸν φιλόταν
ἀτάμενον αὐτῆς. ἔχθεσθαι. διὰ δὲ
ὃ σι δάρδος ἐκλείπεσθαι νόμενος.
οὐ μὲν ἀτὰρ τῶν λογισμῶν ὄντας
ἡδονάς. ἀλλ' ἀνιγόμενος, ὃς ἔφερε
πολλὰ τὸν ἀπορρήτων πρὸς αὐτήν.
τί γὰρ ἦν ὀλίγος ὁ φίλιππος. ἢ μὴ
παρμενίων. τί δὲ ἄμβρακιώτης ὄντ.
ἢ μὴ φιλόταν. πῶς δὲ ὁ ἄμμων.
πῶς δὲ οἱ δρᾴκοντες, ἀν' ἣ μᾶς μὴ θέ
μενον. τούτοις τοῖς λόγοις τὴν ἀντί
γονα. προσῆκεν τῶν σωθέντων ἕνα
μνημονικῶν. ὀλίγῳ μὴ δὲ πρόσθεν
τερον. μετὰ τερὸς δὲ πρὸς ἄμβρακιώ
τῃ ἔσπευδε τὴν ἀντίγονον ἐπιφα:
Καὶ τοῦ μὲν σώματος οὐκ ἐθιγόν. ἀλ

λ' ἀπόχρη· τὸν δὲ φιλόσοφον ὑποικύ
ρωμα ἑαυτῆς, ὅλον ἐφάρασθ'· ἰκανὴ γὰρ
ὁμιλεῖ ἑαυτῇ μόνῃ διαλεγομένῃ, οὐλιβρόι
νοι ποτὲ τὴν ὑπόνοιαν ταύτην ἐκφέ
ρηται· ὁ μεθύων· οὐδ' ὀργίλον, ὁ θυμο
ειδής· οὐ πρόφιλον, ὁ παντὶ πάθει
ἡφαιστίωται· ἰκανὸν δὲ τοῦτο μέγα δεῖσθαι.
λέγεται γάρ ὅτι ἰκανὸς τῆς μέρος ἀπόρρητον
ἔσται φοβεῖν μύσαντος αὐτοῦ. Καὶ σίωπᾶ
πρὸς ἑαυτὸν ἀμφινόσιος, ἡφαι
στίων ἀτρέμα παραμάλλων τὴν κεφαλήν·
σωαμφίνοσις· ὁ δὲ λιμῶν μὲν
οὐχὶ πεινῶν· ἐκβρῶν δὲ τὸν δαιτυ
μόν· προσέθηκε τὴν φρεῖδατοῦ
σόματι τοῦ ἡφαιστίωνος· ἁμαται
ται μὲν ἄρτι ἀπέστιοι λέγων· ὅσ' ἀπο
δέλυται· λεάλλι ται· ἰκανὰ σασιλικώ
τατα τὴν ἐξουσίαν διατιθέμενος·
ἰκανὰ γὰρ ἑ διατύχῃ μέγας γόμος· μὴ
ζῶν δεῖν· ὅτι τὴν τύχην λεαλῶς λέχρη
ται· Καὶ ὅσῳ τίς ἂν μᾶλλον αὐτοῦ τὴν
τύχην ἔσαι μή, τοσοῦτῳ μᾶλλον αὐξῇ

τὴν ἀρχὴν. διὸ ἄξιος τῆς τύχης φέ
μω· οὐμὴν ἀμφίδηλη πρὸς τὰ πρῶτα
τῆς ψυχῆς σώματος αὐτοῦ. καὶ τὰς ἀρχὰς
τῆς δυνάμεως μαδίζω· καὶ σκοπῶ
τί τὸ τῆς τύχης ἔργον, ὃν ἐθέλει ποιεῖ
νομεν· διὸ φασὶν ἀνδρὸς ἀνδρα. ὑπὸ τῆς
τύχης μεγαλυνόμενα· πῶς γὰρ οὐχὶ
τὸν ἄτρωτον ὄζα. τὸν ἀνδρεῖον.
τὸν ἀφραίστον· ὃν χρὴ μισῆσαι ἵππ.
εἰ δὲ μὴ κύρου θρόμον ἐθέλει θέσθαι ὃν. ὡς
δαρεῖον τὸν Ὑστάσπου πρότερον· ἢ κο
μιδὴ θῆς ἀνὴρ ὑπὸ γυναικὸς. ὡς ὄζη
ην δαρεῖος ὑπ' Ἀτοσσης ἐκ θύρας
αὐτῶ τὸ δηλούμενον τῆς ἀσίας ἦλθον·
ὡς ἀπαρύσατις δὲ μεταγράψαν· καὶ φησὶ
ἔνδοξούμενος ἀφανέστερον· περιέθηκε τὴν
μασχάλην καὶ ὀρθοπαλίκιταρίν
ὄζαίφνης· καὶ ἀπροσδόκητος ἐμπρο
λαχὼν τῆς οἰκουμένης ἐμασχάλισεν.
ὡς σὰθήνησι ἐμπροθεσμοθέτουσι καὶ
ἄρχουσι· μοῦλα μαθὴν πῶς μασχά
λίσουσιν ἄνοι δ' ἀτυχῆν; ὄζ ἐμὴ πὸν ἀρ

γάοισ ποτὸ τὸ Ἡραλμᾳ δὸν γόμοσ.
ἓξ οὖ μασι μάεσθαι πάτριομ ἦμ αὐ
τοῖσ. ζ ἢ τοῦσι δὲ καὶ δ ἀπωθαμο
μόγοισ. ὁ θὸσ ἔχρησεν ἀφὸμ δᾴ ξᾳμ.
Ικαὶ μεθημέρασ ὁμίγασ ἀφὸσ ὑπερ
φαμφὸ Ικαὶ Ικατάρασ. ἐωι τῃὼ ἀίγαμ
ὸι Ικίαμ ὁμιάθιοσ. Ικαὶ μασι λὸσ ἠιρέ
θη ἀίγαμ. ϝαάμ ὁμπάφω τοῦ μασι
μὸντοσ ἀδῖκου Ικαὶ ποῃ ροῦ φαμόιτ.
ὁμμαμὸμ τοῦτομ ἀμβᾳ αμδροσ· ἓβδομ
ἓξ ἢ τᾳ. τοῦ Ικιμυραδὸν γόμοισ· Ἰ ἄδῃ
φθίμειμ Ικαὶ ἀπομᾴ ϝαμ δοΙκοῶτοσ·
ὁμαδ ὁῶ ὁφασαμ πόριείμαι. πόμητ
Ικαὶ ἄδοξομ ἄμομ. ὁμ Ικῃ ποτιμὶ παρῃ
μόμῃ μόμοισ δῃ ατρεφόμόγομ· ἐωι τοῦ
τομ ὸι πόμῳ θόντοσ ἦΙκομ· ἀρέθη δὲ
πρασι αἰσ ὕδορ ἐωαυτρὸμ· Καὶ δι ε
ταράχθη τὸμ αραυτι ο τὸμ ἐωι λαμβα
μομόμῃμ αὐτοῦ. Ικαὶ μαδῖζῃμ Ιόμβὸμ
τομ· ἀχθᾳσ δὲ πρὸσ αμβᾳ αμδρομ ὸν
ὰτόμᾳ. σιμδομίσΙκι μασι λὸσ ἀμηγο
ράθη. Καὶ πορφύραμ ὁμαμὸμ· Καὶ ᾳσ

ἠμ. τῶν ἐάρων προσαγορδομένων·
θλεαμή το δὲ ἄρα ἀμύνομεσ· οὕτωσ
αἰ τύχαι ποιοῦσι νασιλῆσ· μεταμφι
ζοισι· μεταφράφοισι ταχὺ· ῥαιδί
ωσ· μὴ προσδοκωμένουσι μὴ δὲ ὁμπι
ζοντασ· ἀμβαίνω δὴ παρὰ ζίαν
ἀραιαμοσ τὶ προῖκα τι· μὴ πομήσαν
τι τῶν μεγάλων· αἱ μαστὶ κθλιραμέ
νοισ ποταμοῖσ ἐωιθ· καὶ μθλιροῖσι γε
φυρωμένουσι δηθμὴ· καὶ πόαν ὄφε
δι ἀμμὸν· ἠν πρῶτον εἰ δὲ ἰκαὶ ναύ
θοι χόμων ἰκατα λιχωσιμένα ἐθμή·
καὶ πόλησ ὑπὸ γλῶ ὁμ δθδν ἰκύι ασ ὦ
ρυζθ· ἰκαὶ θαλάτταν μαχομένη μ· ἐωμ
σθ· ἰκαὶ θῆμασ ἀμύδροισ· τὰσ γὸ δρυ
σίων ἰκαὶ ἀραχοσίων· ὁ δὲ ὠν· ὁμθα
λάστι· πρότερον· ἰὸ ὁμ μὴ φυτὸν εἶ
δθμ· ἢ γὰρ ἠμ ὥσ πρὸσ ἀμον ἀναγὴ μ
παρρησίαν ὑπερβάλλ ἀνδρου τὴν
τύχην· οὐ λεὰν εἰ πο[illegible]που σὺ ἰκαὶ πόθ
ταῖσ ἀμβαίνω ἀνδρου πράζωι μὸ δὸν
ὅδοι ἰκασ; ποίαν πῆρ αν ἀναιμοῖ τὶ

διὰ σὺ ἄλλο· ποίαν πόλιν ἀφροῦρη
τὸν αὐτὸ παρέδωκας· ἢ ποίαν ἄμο
ρον φάλαγγα· τίσ ἀρέσθη μαιμὸ
ράθυμος· ἢ τραυτηγὸς ἀμβλὺς· ἢ
ἱκοι μοὶ μόρος πυλωρός· ἀμὸν δὲ δύ
ματος ποταμός· οὐδὲ χάμωμ μέριος·
οὐδὲ θόρος ἄμπον· αὔπλθι πρὸς σὰν
τίοχον τὸν σὸν μὲν ἱκου· πρὸς σὰν ταχὺ ξήν·
τὸν ἰώεου ἀδελφόν· αὖπλθε πρὸς σὸν μὲ
μαῶν· τὸν φιλάδελφον· ὄλιγ νοι σῶν
τῶν ἰὸν πατέρα· μαιμῶσ ἀμηγόρασαν·
ὄλιγ ἦνοι μάχας ἀδαλιρύτους ὀνίκων·
ὄλιγ ἦνοι παμηγυρίζοντας· ὀμπομπῆσ
κὰι θεάτροισ διεγείρασαν· ὄλιγῶν
ἔμαθεσ· διὰ τυχίαν μαιμώντων ἡμέρα
σθεν· ἀμὲ ἀνδρὸν δὲ· εἰ μὴ δὺ ἄμα· τὸ
σῶμα· ἰδοὺ κατατέτραμμένον ὃ ἀκρ
ικεφαλῆσ· ἄχρι ποδῶν· διαικέκοπται·
καὶ περιτέθραυται· τυπόμενον ὑπὸ
τῶν πολεμίων· ἀχθοῦ τ ἄορι τε· μέγα
λοισί τε χερμαδίοισιν· ὃσ γραικὸ
ξίφεσι καὶ κοπῆσ τὸ ἱερὰν ὃ· ἄχει τῶν

τριχῶμ· ἐμγάζη. μὴμὴ ποιήσῃς τὸμ ὦ
μον· ἐν μαραγαμδοῖσ. τοῖς ἄλμασι τὴν
ἡμέρην· ὡς φθησὶν ἡ βίβλος τὸ ὀφεόνα
φιὸν ἀποκλασθὲν· ὑπὸ τῆσ ποιήσεως
λόβας· περὶ τὴν ὑρκανίαν· λίθον τὸν
τράχηλον· ἐξὸν καὶ ταῦτ' ὀφθῆσαι μεγάλα
θῆσ ὀφημέρας πολλάς· ἐν φόμῳ πηρω
σεῶν ἐφέρετο· πρὸσ ἀσθενεῖσ καίροισ· ἡμέ
κῶν μὴμὴ τὸ φυρόν· ὅτε καὶ πρὸ τοιοῦτο
καλεῖσθαι εἰ πέρ ἐστι μὴ διάφορον· τοῦτο μὲν
ἄμμα· οὐκ ἐχὲρ οἷόν πέρ τε ῥάψαι μαλα
κῶσι θεοῖσιν· ἐν ἰῷ· ξίφει τὸν μηρὸν
ὡσχάρησφ ἡνοῖν ὑπὸ δαρφοῦ τοῦ μα
σιλέωσ· ἐσχάρασε αὐτὸν σωδραμὸν
τοσ· αὐτὸσ δὲ ἀμβὰσ ἀνδρὸσ ἀπροσῶπ
φορ ἐκαὶ μεταπαύσησ ἀμηθέσ πρὸσ
ἀμπάτορα· συμβουλὴ δὲ μοι φησὶ καὶ αὐ
τὸ ἐχάρι δέω ποιήσαι ἐ τὸν μηρὸν·
ἀμμοὶ δὲ μὴ ἄτοπον οὔτε παραχρῆμα· ἀλ
ὑφρονέοντι τῆσ ποιήσεως ἀπιὼν τὴν σὺν·
ἐν μαχοῖσ· τοξάσματι δὴ πλέξ δ ματοῦ
θώρακοσ ἐ τὸ φῆθοσ ὑπόβλαβ· ἐκα

ὁπλὸν ἐν
τρόπῳ χ
ἐφ' ἁλοῦ

τατοῦ αὐχένος ὡς ἀριφόμου λοιφόρηκε. διαμαὸς δὲ τὸν ταμαίμενον τὸ σκύθας. καὶ τριθάμενος. ὁδὸν ἔχεν ἵππω πεντήκοντα καὶ ὁμαλὸν πάσδηλον. ὑπὸ διαρροίας ὁμοχρούμενον. ἄλφι τύχη τὸν ἀμβροσίαν δρομαῖος. ὃ μεγαλοφόρος διορύσσουσα. παντάχοθεν. ὑπερφέρουσα. παῦ μέρος ἀμοίρουσα τοῦ σώματος. οὐχὶ ἀστρικὴ ἀθήμαν πρὸ τοῦ μεμβράνου τὸ μέρος ἢ φαιλαστρόφατα τὸν ὄφιν ὑπάρουσα. θώρακι. καὶ μίτρα. καὶ ζωστῆρι. τῆς ὠμηνῆς τὸ μὲν ὄμον ἀφῆκε θιγούσης τοῦ σώματος. ὅσον αἵματι προφασιμύημαι. ἀμφὶ μὲν παρέχουσα τοῖς συμβόλοις τὰ κύρια. καὶ δὲ ὁ φθόνος ὁμαύμουσα τὰς ὠμηνάς. καὶ περιτρέχουσα λύλεμος τὸ σῶμα. καὶ ὠμορίκους. τὰς ὄπλας. τὰς ὑπόδησις. τὰς ὑποδιζούσας τὰς δῆξις. περὶ ἀσφάσας τὰς μίκας. ἀμφιτρέπουσα τὰς ὁμοίδας. ὁμοὶ μὲν, οὐδὲ σμαρυτέραι δολιχῆς μαχρῆς τύχη τὸν βα

σιμβόων· Καί τοι πολλοῖσ ὀρ ἔωσθ ὁλμη
ρὰ Κἀμασίαμοσ· ἀμμόσσι κηφὸσ.
ἀπβίκοτε τὸισ ἄμμουσι κἀ δὴ ὄφθαρε·
πρὸσδὲ ἀμβρ ἀνδρομ αὐτῆσ τὸ δὸμεν
νῶι γόγομε φιλόμφικομ· Καὶ δὸσθρι·
κἀ δὸσθυμίαφον· ὡσ ωὐρ ωρὸφὸμ Η
ραλιβέα· ποίοσ γὰρ τυφῶμασ· λὶ πόλ ωριοσ μὲγ
οὐ κἀχύρωσθ τῶμ πολεμέωμ· ωμὴ θθιμ ὀ καμ
ὄ ωμωμ· λὶ μάθθι ποταμῶμ· λὶ τραχύ ἀμ τα ω
τησι λιμνημῶμ· λὶ θηρίωμ ἀμιαῖσ ἀμο ὐαυτόν·
φύλωμ· ἐ δὲ μὴ μέγα ἦν τὸ ἀμβρ ἀνδρ
φρόνημα· μὴ δὲ ἀπαρέσῆσ ὁρώμε
νομ· μεγάλησ ἐ ἀνὸφορε· κἀ δὴ δὴ
ηρέ ἤδη ωρὸσ τὴν τύχην, οὐ μὰ Δία μὲ
κἀ ἀπηγόρδοθ· παρατανόμενοσ·
ὀ ζωμιζόμενοσ· ωομιρικῶμ, διάκωμ· μέγα καλ
ἀποφάσθι μερίσασ· ἀποτροπαῖσ·
σικιρτήσθι μ' ὀθμῶμ· ωασι λόωμ ἀφη
μιασμοῖσ· μάλιστα· μαράμαμδαν·
σοιδιαμὸισ· ὁμ ὀθμῶσιμ ἀπ|φοισι κἀ
ἐωι μουμοισ· ὕδραντόμμωμ· ἀφ' τισὶ πο
λόμοισ ἐωι μαστάνοσαν· ἀποπόντ|

δόξαν λέγειν. ὁρᾶν δὲ ἀληθῆ· πρὸ μὲν
μοῦ δὴ αὐτὴν τίχην ἀμβλὺ αἰσθάνεσθαι· τὸ
μὲν δὴ κεῖνο ἄμεινον εἶναι· τί γὰρ
ἂν ἐλευθέρων γένοιτο, εἰ φαλλᾶσθαι
καὶ κωμῳδοῦσι καὶ τὴν μοναρχίαν ἐξεμέ-
χθησαν ἄθλιοι. πρὶν ὁ δῆμος ἡρέθη·
ἀμβλὺ μὲν εἶναι ἡρῶα τὰ ἐπὶ τοῦ
τοῦ λέγεται αἱρεῖν· καὶ μάτην
δῆλον· καὶ συβεῖν ὁρμᾶσθαι· ἵνα μὴ
σχολάζῃ τοῖς μέλλουσι πρᾶγμα, ἀντὶ
οὖσι κολάζειν· καὶ μυρίδας παύειν
μαθόντας· ἀμβλὺ ἄρα δὲ· εἰ τοῦ
τοῦ μὲν ἡ ἀρχή· τὸ μὴ ποιεῖν ὃ
θέλουσιν· οὐτέλεσε ἡμῖν οὐχρηστὸν ὑπὸ
μυρίων καὶ μηδέποτε πρᾶγμα ἐλευθέρους·
οὐδὲ τρυφᾶν μὴ δῆλον· καὶ τράπεζαις
μὴ αἴσθεσθαι· οὐδὲ χαμαιδόμους οἴμους· οὐ
δὲ ὑμεναίους ἰχθύσι, ἀλλὰ νόμοις ἐλευθέροις
σημῆναι πάντας ἄρουσι· μᾶλλον ὑπὲρ
ἐλευθερίας ἡγεμονίας· καὶ μᾶλλον θεάσασθαι
δῆλον τὸ ἐλευθερίαν· τοῦτο δὲ ἔστιν
δοῦλον ἐμφυτον ἔχειν ἔρωτα· σωτροφό-

μενον Καὶ σωαυξόμενον, ὡσ ἀφί
κοιτο πρόσω σφ παρ' αὐτοῦ πρὸσ σφ ν
καὶ λέοντα πρὸ φίλιππον· ὁ δ' οὐ
κ ἔφη δῆτα μοσ λῶ· φιλοφρονούμενοσ
κ αὶ ξενίζων αὐτὸν. ἀμὴ ἀνδροσ,
οὐδὲν ἥρωτα παιδικόν. οἷον οἱ ἄλ
λοι περὶ τὴσ χρυσοῦ ἀνανδρίαν·
ἢ τῶν κρημάτων κήπων. ἢ πόσο ὁ
καὶ λὸσ κθικόσμητα· ἀμφὸτερον
τοῖσ κυρίοις τούτοις ἦν τὴσ ἡγεμονίασ·
διαπιπτόμενοσ. πόσην δύναμιν
ἢ πρόσω· ποῦ τεταγμένοσ καὶ μὸν
ὁπλίταισ μαχαῖσ ἀνανίζεται· κατάπερ
ὁ διοσκὸρ ὁ μικκνοσ· ποῦ δ' οἱ ὁπλῖται
κ έτι ἀρκεῖαι, ποῦ δ' οἱ ἵπποι· τίνα δ'
ὁδοὺσ μαχίτατα, τοῖσ ἄνανπορεομέ
νοισ ἀποθαμάζησ· ὡσ δ' τὸν ὄχλον
ἐλιπεῖν μὴ χθαι κ αὶ λέγλην· ὡσ οὐ παῖσ ἔτ'
καὶ λὸσ μέγασ· ὁ δ' ἢ μέγεθροσ· πλού
σιοσ· ἐοικὸσ δὲ φιλίππου τεθαυτήσαι
ἄρ μενοσ διαπαλεῖν· κ αὶ ταῖσ θλιπίαν
ἰδὴ Καὶ ταῖσ παρασκευαῖσ ὁμοίωσ

κὼσ. ὅσα δὴ ἀτασθα τῆσ ἀσίασ·
ὁμῖ ασα τοδὲ λὶ τίχη λαὶ ἀπάρθφθ·ς
ἀρθείλκθν ὀπίσω· καὶ μυρίασ πόρι
ὅμα χλθν ἀσχολίασ λκὰ δηατριμάσ
ὠλλαμμαω μὸν μ·πρὸσ τὸν ἀυτὸ τὰ
μαρβαρι λκὰ τὸν προσοίλκθν δηφα
ραχθν· ἰχνυρι λκοὶσ· λαὶ τριμα χλ λκὸ
μιλχαμω μὸν μ πολὸμοισ· ὁὶσ μάχρι
σι λυθίασ τῆσ παρ ἴαρο μ ἀπο ασασθήσ
ἀπὸ τὸν ἀμω πράχθω μ λκὰ πόρι δρα
μὼ μ· λκὰ λατεργασάμθνοσ πάντα
λιν δύνοισ λκὰ φὼσι μαχόμοισ, ἀυτὸσ
ἄρ μη το· λκὰ ὅσα δὲ, πρὸ φηὼ δηά
μασι ν πάμ μ· λὶ δὲ πάμ μ ἀυτὸ τασ
θήβασ ὁμόφοθ· λκὰ πόλθμον ὁμμη
μι λὸν ὁμποδὼν λατὸ μαμβ· λκὰ δή,
μηὼ πρὸσ ἀνδρασ ὁμοφύλοισ λκὰ
συγγενεῖσ. δηαφόνω μ· καὶ σι δήρου·ς
πυρὸσ. ἀμάμμηω ἀμώμησ. ἀτερπέσα
τον τέρος ἔχουσαν· ὅτι τοῦτον δήθμα
μθν· ὡσ μὲν φύλαρχοσ φησὶ μ. λὶ μὲρῶν
τριάλκοντα ἔχων ἐφόδιον· ὡσ δὲ ἀρι

φόωυλος. ὁωδομήκοντατάλαντ-
τοῦμδὲ οἱ ἱκοι ἱκτημάτοωμ ἱκαὶ προ
σόδοωμ ωασι λιἱκῶμ. δηὁμφμὲ ταὸ
ωλήθεσ τοῖσ φάροισ· μόνοσδὲ ἥρ
δηλωσε. οὐδὲμ ὅμοιοσ δηδόντοσ.
ἀμμὶφώτηοὐμ· σαὐτῶδὲ. τίωσταυ
μάωφσ ἀμὲζαμδρε· τοὐδ' ὰφωόντοσ
ὁτὶ ταὸ ὁμοιόδασ, οὐωῶω ὄφηἱκαὶ
ἡμᾶσ τούτωμ μεθέζομεν· οὐγὰρ δὴ
ἱκαιομ ταὸαὐλαμμάμφμ, ἀμμὰ ταὸ
δαρείου περιμάχφμ· τίνεσ οὖω ἦ
σαμ ὁμοιόδωσ ὄφαῖσ δηδύωαμεμ φσ
ασίαμ ἀμὲζαμδροσ; οὐτέχθι τόμέ
ωμ μυριάμδρωμ. ἐλαχίστουμεμ ἡ δύ
ναμισ· οὐδὲ ἀόμοι δηὁρῶμ τωμέομτωμ,
οὐδὲ μάχιμοι· οὐδὲ πεδαι· μαμι
κὰὶ ἱκαὶ ναῦ ναῦαι ἱκομαχήριαθα
λάσσησ· ἀμματαμὲν ὅλωσὸσ. ὁμ ὀλί
γοισ ὁπλοισ. φιλοτιμίᾳ ποχλῖ. ὑαὶ
ζήλοσ ἡλικίᾳσ παραμίλου. ὑαὶ ἀὐ
μιλλαν περὶ δόξησ. ἱκαὶ ἀρχῆσ ἕκά
ρωμ· ἀὐτὸσδ' εἶχεν ὁμόωωσ τὸσωμάσ

μαο ὁμνοΐδαο· ἀοσυφαν πόρι θουσ. πί
αιν προσφίλοισ· ἀντόμφαν· ἀμφάτφαν·
ὁμπφρίαν· ἀφοβίαν πρόσθάματον· δυ
τυχίαν· φιλανθρωπίαν· ὁμιλίαν ἀάρ
μοσον· αἰτάδδὲ ἤθοσ· ἀσσάνθφαν δὲ
μουλαίσ· τάχοσ δὲ πράξοισιν· πρὸσ τ
δόξησ· προαίρεσιν ὁμτοῦ μαμοῦ· τόρε
σιουργόν· ὁ μικροσ μὲν γὰρ· οὐ πρεπόν
τωσ οὐδὲ π/θανὸσ· τὸ ἀγαμεμνονὲ
μάμοσ· ὁμτριῶν σωκρμοσύνη ἡ μό
νων· ὁ μοιόσασ· ὁ μματαὶ ἰμὸφαμὴ
ἰμὸσ δὲ ἰ τόρ πι μὸρ αὐνω· ἀρ ὁῖ δὲ
ζῶκμων· αὐρμον δὲ ποσφ δαῶμι· τὴν
δὲ ἀμὸ ἀν ἀρουφίσιν εἰ πόρ ὁμπολῦ
σωκρμοσύ Ικαὶ σώθη μὸν ἀρ ἐῶν
ὁγὸνμνήσασ θεὸσ· ἀρ αὐ μὰν εἰ ποιμῦ
ἄχην· φρόνημα μὲν τὸ μύρου· σωφροσύ
μην δὲ τὴν ἄμοι λάου· σώσοιν δὲ
τὴν θεμισόμβόσ· ὁμπφρίαν δὲ
τὴν φιλίππου· τόλμαν δὲ τὴν μρα
σίδου· ἀφνότητα δὲ μὰ πολιτφαν
τὴν πόρι μβόσ; τῶν δὲ ἐ πασμο

ζ

τέρων. σοφρονέστερος μὲν ἀγαμέ
μνονος· ὁ μὲν γὰρ προέμενος τῆς
γαμετῆς τὴν ἀμαρτίαν ἔσχεν, ὁ δὲ σ
ωρὶν ἡνιόχησεν. τῶν ἀμείνων μὲν ἀγα
χῶ· μεγαλοψυχότερος δὲ ἀχιλλεύς·
ὁ μὲν γὰρ χρημάτων ὀλίγων τὸν βίκτο
ρος μέρον ἀπεμέτρησεν· ὁ δὲ πολ
λοῖς χρήμασι δαρεῖον ἔθαλε· καὶ
ὁ μὲν παρὰ τῶν φίλων δῶρα καὶ μι
σθὸν ἀντὶ τῆς ὀργῆς διήλλαξε θέμε
νος· ὁ δὲ τοῖς πολεμίοις στρατὸν
ἐκρούτιζεν· ἀσυνέστερος δὲ δηομή
δους· ὁ μὲν γὰρ θεοῖς μάχεσθαι ἦν
ἕτοιμος· ὁ δὲ πάντα τοῖσθεοῖς ἐνό
μιζε κρατεῖσθαι· ποθητότερος δὲ
τοῖς προσηκόυσιν, ὁ δυστέως· ἑκάτε
ρος μὲν γὰρ ἡ τελευτῶσα δηαμάρτημα ἀπέ
φαινε· τούτων δὲ ἡ τοῦ πολεμίου μή
τηρ, ὑπάρχουσα σωτὴρ ἐφάνη· τὸ δὲ
μον· εἰ μὲν καὶ σόλωνι διατέλεσεν
ἐτελεύτησε· καὶ μιλτιάδης διατέλε
σε στρατηγῶν· καὶ ἀριστείδης ἀπὸ τύ

χησιῶν δίκαιος. οὐδὲν ἀρα τῆς ἀρετῆς δεήσεται· ἀλλ' ὀνόματος τοίνυν καὶ λόγος ἀξιος δόξαν. ἄμφω δὲ ἐξ ἑτοίμου· παρασκευάσθω ὑπὸ τῶν σοφιστῶν καὶ τῶν νομοθετῶν· ἐξ δὲ τούτων ὁ τῶν ὁμοίων ἀνδρῶν. ὅλεθρος. πένης μὲν ἰσχυρὸς· ἰσοστάσιος· ἰσοψήφιος· ἰσχυρὸς· ἀμορφος· ἰσχνός· ἰσχνός· ἀνήρως· ἰσόκυμορος· διατυχὼν γενόμενος· μέγας δὲ στρατηγός· καὶ μέγας νομοθέτης· καὶ μέγας δημαρχῶν· καὶ πολιτόμενος ὅλεθρος ἑαυτόν· ἀρξηι καὶ λόγων ῥητόρων καὶ θεῶν· φέρε θεῶν τὸν ἄνδρα ἅπασι παραπλήσιον· σῶμα χρυσοῦν ἀπὸ κεφαλῆς ἐποίησεν· ἡ σάρξ ἀργυρᾶ προσφορέσασα· ἀνδρὶ δὲ τοῖς ταχέως ἀναλίσασιν ὑπὲρ τὸ μέτριον τῶν αὐτοῦ ἐξιόν· ὑβριστὴς φορολογήσας τοὺς ὑμνῶν· ὅλεθρον χρημάτων· ἐλεύσεται δὲ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις· ἀνδρὸς δὲ τὰ τοῦ παρανάρου χρήματα

λαβὼν ἐνέμεται τὴν ἐμάδα. καὶ ὁ τοῖς θηρίοις ἀπομυρίσας ταμίας τοῦ, οἱ κοδομήσαντες. μυρσίδαν δὲ τὴν ἐμάδα τὸν ἱστοῖ Ηοθ. τὸ πρόμβαθμα διάβασιν τὸ ἀραιὸν πόδον τοῦ πολεμίου. καμπόμενον παρὰ τὴν θάλασσαν. ἀμβλὺν δρυὸς δὲ ὁ ξυλίνας. τὸ δὲ νῦν ὁλοσχερῆ. καὶ ἀπίστορα οἰκοῦντες καὶ θεωμένοις φοβερόν. ἐλπίζων ἑαυτὸν τοὺς πολεμίους. δόρασι καὶ ὕβρεσι. καὶ ξίφεσιν μαχομένοις, τιμιάτης ἢ καθαρόν. ἡ πυρὶ ὑπερμαμφόρα γόμφοι καὶ φερόμενα μεγάπνοα τοσ. οἷον ἑστῶσι. κατόσιος τὸ φάσμα. φλογοφόροις ὅπλοις περιλαμπόμενος. οἱ δὲ τὸ πρὸ τὸν ὑπερβαλόντο. ἀμαυρίσκει. δὲ ἔρασαν καὶ ἀνέχωρησαν. εἶτα ὁ ὀπίσω ἄμον ὑπαπλοῖς ἑστῶσι φερόμενον, ἀντέστησαν. ὁρᾶτε θαρσαλέα τύχη μεγάλα λαμπρὰ

διέφημεν ἔργα. τῆς πρὸς ἄνδρα
ἁμαρτίας. ὅτε αὐτὸν μὲν φρούριον
ἄσημον καὶ μαρμαρόμμαλον
κατέλιμψε καὶ περιφάλιος. τὸν δὲ
πανδήμου ἐπὶ μοναθοῦσας ἔξω θεν.
τοῦτο χάρακι περιέμενον. ἐμάσσασα
σωτρίταινα τὰς μιμμαλκας. ὑπεσκέ
λισε καὶ διατειμήμησε. τριῶν δὲ
οἱ πρὸ ἔφθησαν μόνοι τοῦ τείχους λα
βέσθαι. καὶ καθέντες ἑαυτοὺς περι
τὴν μασιλῆ. τὸν μὲν ἕνα ἀνήρ
πασε καὶ προσανέλαβεν. ὁ δὲ τὸ ξάνα
σι πολλοῖς δι' ἀπείραρμένος. ὅσον ὁ
ρᾶν καὶ συναισθάνεσθαι. μόνον ἀπὸ
χε τοῦ τεθνάναι. μιᾷ δὲ ἔξωθεν
προσδρομαὶ καὶ ἀμαμφιμοὶ μαικεδό
νων. οὐ μιχανῆς τινος. οὐ μαργανῶν
παρόντων. ἀλλ' ὑπὸ πανδήσις ξίφει
τυπόντων τὴν τάχη. καὶ χρησίμμαις
παραρρίζαι. καὶ μόνον δι' αἰφανῆ
μαχόμενον. ὁ δὲ ἀτυχὴς μασιλεὺς
καὶ ὑπὸ τῆς τύχης φυλαγόμενος αἰεὶ

Καὶ δορυφορούμενος ὥσπερ θηρίον
ἁρκτοι μ ἐμ χεθφσ. θρηνος Καὶ ἀβοη
θητος· οὐχ ὑπερσυνσωμ· οὐδὲ μαιμ
λῶμος· οὐδὲ μάλιτρα μαμῆμ· οὐδὲ τὸ
μέγα τοῦ πόρου μρατηῆσαι· τοῖσγὰρ
ἐμ δόξοις Καὶ μεγάλοις σαγῶσι μὰμ
δυαιχῶντας· τὸγοῦν αἰχρὸμ. ὑπρόσεται·
ἀλλ οὗτος δύσθριος ἦμ Καὶ μάσμαμος μὶ
τύχη· Καὶ φιλοναρμαρος Καὶ μισαμέ
ξανδρος. ὃς ἀθ μὴ τὸ σῶμα μόμον αὐ
τοῦ· μὴ δὲ τὸμ βίον. ἀλλ αἰσὰ τὴν δό
ξαν ἀμθμεῖμ. ὅσον ἐφ ἑαυτῆι, Καὶ δὴ
αἰφθάρα τὴν ἄλεμφαμ· οὐγὰρ παρθέ
φράτην ἀμδρα μὶ ἐλάσσω πε
σόντα Καθεῖν δῆμον ἦμ· οὐδὲ ἀμθμ
μὲν ἐμ χθροῖ δαρφούγομόμενον· ὲ
ἵππους· Καὶ ἐφ ἵππους Καὶ Καπίσι πορ
σῶμ ἀμωμομένωμ ὥσπερ τοῦ βασιλέ
ως· ἀποθαμῆμ· οὐδὲ μαιμῶνος
ἕνεκα μάνον ταῦτα χῶμ σφαγῆναι· ὲ
πρεῖμ ἀπθμπίδος μεγάλης· οὕτως
ὥρμωσι δας· Καὶ ἑτοίμως δας·

ἀρξῆσ ὁ τοῦτον θανάτοσ ἦν. οὐδὲν
τυχίασ ἐοὶ τηλικούτοισ· τῆσδὲ μῶ
ὄχθασ μέγηθοσ τίχησ. οἷον τὸ ἔργον·
ὄχατιὰ παρ παρ ου παραποταμίασ.
καὶ τείχοι μ ἀδόξου πολίχνησ. πέρι
μαλούσησ καὶ ἀποκρυπτούσησ τὸν
τῆσ οἰκουμένησ πασι μεγαλειώτατον·
ὅπλοισ ἀτίμοισ· καὶ σιδήροι τοῖσ
φαρατυχοῦσι. τυφόμενον ζ μαμέ
μενον ἀπολέσθαι· καὶ γὰρ κ= πὶ δη
τῶν λεόφαμεν δη ατοῦ κράσσοσ ἐσμέ
νη· καὶ μέμφεται ἀπὸ τοῦ ζου τὸ μεφά
ρα καὶ δημοκόπον. ὅτοῖσ πέρι τὸν μα
κὸν ὄμβρον φθόνησ ὁ φθοισι καὶ λιατα
παγόνησ. ὁ μὲν καλὸσ. ὄχθ ἔχθ μα
νύμφον· τῆσδὲ ἀλκιδοσσοῖσι δήροσ.
τὸν ἀφαρδαλιτύμφον ὄροσ ὄχθ ζ
πέντε μιλίοσ· ὄχατον δὲ τὸν δη
μόν· ὁ μὲν ἡμῶν μόρο τὸν σι κατάφε
μαι· καὶ τὸν μαλόμενα· καὶ πέμασα
τολμήσαντα μεγαζίφουσ. αὐτὸσ
τὸ ἔχαριδίου φθάσασ. κατθυμαλ

καὶ ἀπόλυτα μὲν· ὅ ἐστι τοῦτο δηλοῖ ὅτι
δραμὼν ἐλεμύθωνος· ὑπὲρ τοῦ κατὰ
τοῦ αὐχένος ὀπισθοτονήσας κατὰ
μέλειν· ἵνα σώζηται τὴν ἀίσθησιν αὐτῆς
ἐκ τοῦ θέντος· ἡ δὲ ἀρχὴ παρὴν· θαρ
σος μὲν αὐτοῦ, ῥώμην δὲ καὶ ἀσυδίην
τοῖς περιοῦσιν ἐμποιοῦσαν· λιμναῖ
οἱ γάρ, καὶ πολεμαῖοι· καὶ λοιμαῖ
τοι· καὶ ὅσοι τὸ τεῖχος ὑπὲρ κατα
μαίτου λίθους ἔθηκαν πρὸ αὐ
τοῦ· τεῖχος ἀρχὴς ἦσαν, ὁμοίως καὶ
φιλίαν τοῦ μασθλέους τὰ σώματα
καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ τύχη ἀσ
προσμαμόμενοι· οὐ γὰρ ἀνετίχισαν
θεὸν μασθλέων, ἕτεροι πρὸ ἀποθνή
σκουσιν ἢ κοιμῶσι καὶ προκινδυ
νεύουσιν, ἀμβροσία τῆς ἀρχῆς· ὡς ἂν
ὑπὸ φίλτρων μεμηνὼς τὸ ἄρχοντι
προσβρέχονται καὶ προσπεφύκασι·
τίς οὖν ἂν εἴποι τότε παρὼν ἀνίμδυ
νος θεατής· ὅτι τύχης μεγαλοφώνου
καταρχῆς θεᾶται· καὶ τὸ μὲν παρ

μαρον παραζίαν ἐπὶ λευκατῆ λίμνη
χην· τὸ δὲ ἔμπροσθεν κὸμ ἀντίχα πα
ραδύσασθαι μὲν διὰ ἄρχην· καὶ μὴν ἐπὶ
νοι σφίσιν ἐγένοντο τύχης· καὶ δαίμο
νος φθονερᾶς· καὶ μεμφόμενοι ἔφασαν τὸ
ἔργον· ἀν δὲ οὗτοι λευκατικὴν σοφίαν ἀρχὴν
καὶ τόλμαν· καὶ φιλίαν καὶ πίστιν ἔχοι
σφᾶς τὸ μὴ κτητήσιον· ταῦτα γὰρ μόνα
παρὴν ἀμύναν δρᾶν· τὴν δὲ ἄμμον δυνά
μενοι καὶ παρασκευὴν καὶ φόρον· ἵ
ππων· καὶ ἁρματοπόδων μὲν ἔθη
κεν ἐπὶ τὴν τεῖχος· ἁρέταρτον μὲν
οὖν τὸν σὺν ἄρουσι οἱ μακεδόνες·
καὶ πόσου σιν αὐτοῖς· ἐπὶ κατοικάταν
τὴν πόλιν· ἀμύναν δρᾶν δὲ οὐδὲν ἦν
ὄφελος· ἦρ παφορᾶ γὰρ μετὰ τοῦ βέλους·
καὶ τὸν πόλεμον ἔντοῖς ἀπλάγχνοις
εἶχε· καὶ δόμος ἦν αὐτῶ καὶ ἦλος·
τὸ τόξευμα τοῦ θαρακος πρὸ τοῦ σώματος·
καὶ πᾶσαν μὲν ἀσφάλειαν τοῦ
τραύματος ἔχομένοις· οὐχ ὑπῆκεν
ἔμπεσὸν ἔδρος· ὅδραν δὲ ἔχον τὰ πρὸ τῆς

λαρδίας φορβὰ τοῦ ἀνθρώπου· θυμρί
σας δὲ τοῦ δόναξος οὐλεβθάρρωνα
προύχομ· ἀλλὰ φοιώτο· μὴ ποσσα
ραμμοὶ χιζόμενον τὸ ὀφθόν· ὑπερβο
λὰς ἀμυγδόνων παράσχη· καὶ ῥιζι
ώματος θλιμάθους γόμηται· πολλὴν
δὲ ἀπορίαν καὶ διατριβὴν ὁρῶν· ἀν
τὸς ἐκχάρησον ὂν χρῶ τοῦ θώρακος
ἀποτέμνειν τῷ ξιφιδίῳ τὸ μόλυβδον·
ὑπόκειται δὲ καὶ ἡ χάρ· καὶ μάρος εἶχε
μαρκῶδες· ὑπὸ φλεγμονῆς τοῦ τραύ
ματος· θλιβόμενον οὖν ἀναθεῖναι καὶ μὴ
δεδηγόμενα· θαρρώνων τὸν σαυτόν·
Καὶ τοῖς μὲν θμοιδορρόῳ λιμαίνουσι
πυρι παθοῦσι· τὸ σὸν δὲ λιποταύκτας
ἀπθλιαίνῃ· μὴ τολμῶντας αὐτῷ βο
ηθῆν· θυμὸν δὲ πρὸ τοῦ καίρου·
μὴ δῆσον ὅτου μὴ δὲ ὑπὲρ θυμοῦ δῆλος·
ἀνὴρ τοῦ μὴ μὴ φοβῆσθαι θάρσος·
ἢ τὸν θυμὸν φοβεῖσθε ὑμεῖς:-

ἐπ τοῦτα ἀλογάλογω χρῆσθαι ::

Ταῦτα μὲν ὁ κύριος μεμαθήκαμεν
δοκῶ. καὶ διαμνημονεύσομεν· εἰ δέ
δ' ἄρ σου τοῦτοι μέλλω. ἐπιμασάχα
σθε μαυτοῦτοις· οὐσμῶκοις καὶ
μόνταις ἐξαριθμὸν πεποίηκας:
- καὶ πολλοῖς ὁ ποθούμενος διασά-
- φησεν δὲ τοῦτο θρασταῖς: ὅτι μὴ δέα
ἐκαμὲ ἄρ μοι δοκῶ γενέσθαι φιλοτι
μίαν πρὸς τοὺς ἔμπασας. ἐχάριτι.
μᾶλλον τούτοις αὐθις ἀμοῖς ἑαίρε
ἀμασσόσαι μι· καὶ μὴ πέρι ἴδοι μι.
. καταγηράσαντας παραψύξιν ἔμ
σόμασι θηρίων. οἱ ἱκτᾶν καὶ αὐτὴ
μὲν γὰρ δέα ταν ἔχοντας· ὥστε ὁ ἀνὴρ.
οὐχ αὑτῷ μόνον οὐδὲ τοῖς ἑαίροις.
ἀλλ' αὐτοῖς μὴ δὲ πρόσηκον εἶναι
δέν ὑπὸ ἀνιάτων συμφορᾶν γε
νέσθαι τὴν αὐτοῦ φιλοτιμίαν: ἔβρον
αὐτὴ μὰ τοῦτον ὁ κύριος κυλίσσων λό
γον παράλιγε καὶ ὑποφαρμάτιγε·
ἐμὲ γὰρ ὧν αὐτὸς ἔμπασον ποιοῦσα θηρίον. ἐ

πρὸς μαίσοι ὡς συμφοράς ἡμῖν ἀμο-
βλιθρίους γενέσθαι: οὐ γὰρ δὴ τοῦτον
ἀντὶ πατρὸς πεποίηκας σεαυτόν.
ὃς τὸν ἀθάνατον καὶ ἀγήρω σοι θεοὶ
μοῖρ' ἄφεις. ἐοι γυναικὶ μαθμηθῆν. ὡς σ'
δ' ἐγὼ φήμι καὶ τρὶς μὴ δὴν. δηλαμυρίων
ἐπὶ καλκῶν. πάλλας. ὡς σὺ δὴ περὶ μὲν
πρὸς ὁλυτούτου καὶ ὀνόματος ἐπὶ μὰν
μοι. μὴ μὼ γενόμενος: κε θνητὸν ἀγαθὸν
καὶ εἴ δαίμονι. ἀντὶ τῆς ἀμηφάσθαι δὴ
ἄλκαμ; ἔχεο ταὐτα ὡς μάλιστ'. ἀλκίρ
κη. τίγὰρ δὴ πομάκιος ἐμοὶ μαχεῖν
ἢ μάσ περὶ τῶν ἀυτῶν, τούτου δὲ
μοι δὸς ἀμαμύσασαι καὶ χάρισαι τῷ
ἀνδρασ: οὐχ οὗτος γε ἀπρὸς μάτην
ἔλιάτην. οὐ γὰρ οἱ τυχόντες φασίν. ἀλ
λὰ κρατερώτατον αὐτῶν. φθονέουσιν
ἀν δὲ μὴ φῶσι. δηλαδὴ χθὲς ὧδε μάχε
σθαι. ἐὰν δὲ μὴ πάσης ἀμμαι καὶ
περιγένωνται δηλαδή. ἡμῖν
ἔτι σοι περὶ σεαυτοῦ καὶ τῶν φίλων.
καὶ κῶς ὑμεῖς μάθω: τί μου κατα

γράσ ὧ μαίμαρίαν· πῶσ γὰρ λ̀ δοίην
ἂν οὗτοι λόγον· λ̀ λάβοιεν. ὅσσ ὀνοι ς
σύδ· καὶ λ̀ σόμτὸ φσιν· θαῤῥῷ φιλοτι
μότατόν ἄμμιν· φσὶ σοι παρ ζῷ· καὶ σὺ
μιθήτασ αὐτὸ ισ· καὶ δι αμφομιθμοισ·
μᾶλλον δὲ φσὶ μαρὸσ ἄσαι· καὶ δι δγσ·
καὶ λαμιάμαν ὑπὲρ πάντων λόγον·
ἰδοὺ τοῦτο δι αμφοῦ· καὶ τί μα τοῦτον
ὧ κύριλλε προσαορδοσομεν· λ̀ τίσιν
οὗτοσ ἄμμιν· τί γὰρ τοῦτο πρὸ φὲν λό
γον· ἀμμὰ καὶ μαίμῃ αὐτὸν φ μοῦλφ. πρέ
λον· φὸ δὲ δ̀ διατήσομαι ὑμῖν· μὴ καὶ
παραμμόμην· ὑμοὶ δοκῆι χαριζόμενο
διαμένεσθαι· χαῖρε ὁ διαβόλοσ· καὶ σὺ μὴ
δι αμρύχθ· τί μοῦλφ ὅρωταν· φὸ γὰ
νώσκω ὑμᾶσ ἀμοισγομόταν· οἱ
κτφρῶ μὲν οὖν ἅπαντασ· ὅτασ φόν
τασ· φ κοσ δὲ ὑμοὶ μᾶλλον δι αφόρφν·
ὅσοι ὑμνῶ μὲν ὁμτῶ· φ ταύτην ἀφὶ
χθ τὴν διαιχίαν· μῶν οὖν ἐποιησ
μὴν τῆσ κίρικησ δόξησιν, ὅσσ τὸν
μυρόμενον ὑμῶν ἀν αμῶσασα καὶ

καταστήσασα τὰ μὴ τὸ ἀρχαῖον
εἶδος. ἀπὸ πέμπτης μέθης μέσον: παῦε
ὁ διασυρικὰ σφραγίδα μηδὲν εἰπεῖ-
ν ὡς καὶ σοῦ παντὸς ἡμεῖς καταφρο-
νῶμεν· ὡς σμάτην ἀραδήνοσ ὄμφου. ὃ
τὸ φρονεῖν τοῦ τὸν ἄμμον ἀμῶν ὁδὸ
κῶς δὴ αφθρεῖν. ὃς αὐτὸ τοῦτο ὀδήσασ
θαι μεταμέλειν. ὃ διεχθρόμενον ἐσαμή-
νων· μὴ σκεταίμενος ὡς σφροῖ παῖδα
τὰ φάρμακα τὸν ἰατρὸν φοβοῦ-
ται καὶ τὰ πάθη ματα φάγουσιν.
ἃ μεταμέλονται ὁ μὲν σφῶν καὶ ἀμο
λίτων. ἡμῖν σφίσι τρόποις καὶ φρονιμώτε-
ρους ποιοῦσιν αὐτούς· ὅτι σὺ δὴ διερά-
σω τὸ ἄμμος ὃ ἀμμουγονέσθαι· καὶ μὴν
αὐτὸ ἀφρίγων καὶ ὑποδήμαίνων
τὴν κίρκην σωείναι· μὴ σὺ ποι μίσην λα
θοῦσαν σὺν ἡμῶν κόμ, ἡμᾶς τὸ πάθος
ὃ μὲ αφθόνοις ζῶν τας φανθοῖς, ἀπομ
πόντας ἀμαυτούτοις τὴν ταύτα
σας οἰκειάζουσαν· ἐκ πλέμ μεγάσου τὸ
πάντων φιλοσοτμότατον ζῶιον αὐθις

ἀνθρώπους γονομένους· ὑμεῖς οὐ
τρύχεσθε δοκεῖς· οὐτιὼν μορφὴν μόνον
ἀλλὰ καὶ τὴν διάνοιαν ὑπὸ τοῦ πό
ματος ὑλιμένου διαφθαρῆναι· καὶ γε
γονέναι μετὸς αὐτόπων καὶ διαμε
μενηκέναι παντὸς παντὸς δοξῶν·
ἢ σὺς αὖ σωκράτης ἢ δημόκριτος προφέ
ρεται τὸ σῶμα κατάγειον τάφον· οὐ
δ' ὑβρα τούτων ὧν μάλιστα μὲν ἁμαρ
τάνων· ἂν δὲ διαμένεσθαι μάλιστα θε
μις ἢ λοιδορεῖσθαι· ταχίστη μεταπί
πτουσιν· ἑκατέρου τῶν μέσων ὑμπέρασ
χοντος· ὅτι τοῦτο πρὸς ὑλιμένα φύ
σεως ἁπτόμενον· ἀμμαμὴν ἔστι προ
φήμασι ἀλεροῦσθαι· καὶ ἡ μέσοι τοίνων
μάλιστα· ἀρίστη δὲ πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν
ἀρχῶν· ὑφ' ἡσυχίαν ὁρῶμεν ὑμᾶς μεγαλο
νοῶν τας· ὡς ἀνθρώπινον πολύ· καὶ
δικαιοσύνη· καὶ φρονήσεως· καὶ ἀν
δρείαν· καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς διαφέ
ρουσας· ἀποκρίνεσθαι δή μοι σοφώ
τατε ἀνδρῶν· ἢ οὐσαγαρόσου πο

τὸ δημοσιεύμενον τὴν κίρκην περὶ τῆς
κυλικοποιΐας. ὡς οὔτε ἄρουραν ἡ
τοῦ παραπαν· οὔτε τὴν ὁσαυτὴν
φυτάσιμος οὐδεμίαν· οὕτως ἀπηγόρευσαν.
καὶ ἀναθὴ τὴν φύσιν. ὡς τὰ ἅπαντα
διαφέρειν τοῖς καρποῖς ἅπαντας·
τοίνυν οὖν τοῦτον τὸν ἐσαμφισμαλλον,
ἢ τὴν αἰγίλωπα ἢ θρᾴκην καὶ τραχῶνα· ἢ μόλις ἀπέργασον τὸν πολλὸν
καὶ διαπόνων μεγάλων· μὴ ἱερὰ καὶ
μὴ σχολαῖα καὶ μὴ δημόσια ἄξια τοῖς τὸ
ἀργοῦσιν ἀναδίδωσιν· καὶ ὅπως
οὐχ ἁμβροσίους οἴους παρὰ τὸ φαινόμενον ἐμοὶ τῆς πατρίδος ἀπολιπόν-
μενος· ἀμοῦ δὲ τὸ δοθαι· φιλῶ μὲν
γὰρ καὶ ἀποζῶμαι τὴν ἐμαυτοῦ πα-
τρίδα καὶ χώραν, μᾶλλον· ἐσαμνὸν δὲ
καὶ θαυμάζω τὴν διάνοιαν· οὐκ ἔν
τοῦτο μὲν οὕτως ἔχειν φήσομεν· ὡς
ὀφρομιμόταται ἀμοῦ· ἅμα μὲν οἱ
ἔσαν δὲν ἐσαμεῖν καὶ δοκιμάζειν·
ἅμα δὲ αἱρεῖσθαι καὶ φανεραὶ· διάνοι

δὲ οἱ μαίσθ καὶ περὶ τῆς τιχῆς ἀποκε
λρίσθαι· ταυτὸν γάρ ἐστι τὸ περὶ τῆς χώ
ρας ἀμφήνωμ. ἢ τῆς ἀφ' ἑπόνου τιὼ ἀρε
τὴν ὡς ἄνδρ' αὐτοφυῆ λαρπόμ' ἀραδήδω
σιν· ἔστω καὶ τοῦτό σοι οὕτως· λίδη οὖν
ὁμολογῆς τὴν τῶμ θηρίωμ τιχὴν δυ
φυεστέραν εἶναι προσγόμδιμ ἀρετῆς
καὶ τόλμης τέραμ· ἀμεωί ταὶ κτοσγὰρ
καὶ ἀδήδακτος, ὡς ἄνδρ' ἄπορος καὶ
ἀμήροτος· ὁλιφθορᾷ καὶ αὔξῃ κατὰφύ
σιμ, τὴν ὁλιάφω προσηκουσαμ ἀρετήν·
Καὶ τίνος ποτὲ ἀρετῆς ὡς τρύλλε μέλλει
τοῖσθηρίοις· τίνος μὲν οὖν οὐχὶ μάλιστ'.
λὶ τῶ σοφ.ω τούτω τῶμ ἀμεωμ· οἰκόθι
δὲ πρῶτομ ἡ μούλη τὴν ἀνδρείαν. ἔφλι.
σὺ φρομεῖς μέγα, καὶ οὐ κέφλαμύσηι θρά
σὺς καὶ πολίπορθος ἀπολαμούμεν.
ὅτιο ὡς χερμιόταται, δόλοισι καὶ μη
χαναῖς· ἀρούσ ἀπρούων καὶ γόμφαιον
ἢ δόλασ πολυβόμου τρόπομ· ἀπάτης
δὲ καὶ τὸδ' ἀπήρους, παφαιρούσαι
μένους· ὁμόμαν τὴ παμουργίαν προφίθης

ἀρξησ. ἡ ἱκιαν παμουργίαν τροσιε
μένησ. ἀμαιτωμένθ θηρίων τοῖσ πρ
ὰλλήλων καὶ προσιμάσφωμασ. Ὁ
ραϊσ ὡσ ἄδολοι. καὶ ἄτεχνοι. καὶ με
ταδημφαροῖσ γινμενοῦτὸ τοῖνθαρρῆν
τρὸσ ἀμηθιμήσ ἀμκήσ ποιοῦντασ τασ
ἀμύναασ. καὶ οὔτε μόμου λαμοῦντοσ.
οὔτε ἀστρατήασ δεδοικότασ γραφὴν.
ἀλλ ἀφίσησ φάγομτα τὸ ἱρατῆσθαι. με
χρι τοῦ ἑκατόν ἐνιαυτοὺσ εἶ. καὶ δη
αφυλάττει τὸ ἀνήνυτον. οὐγὰρ ἡγὰ
ται ἱρατοῦ μένμον τοῖσ σώμασιν. οὐδὲ
ἀπαγορεύει ταῖσ τυχαῖσ. ἀμὰ ταῖσ μά
χαισ ὁμαποθνήσκει. πολλῶν δὲ θνη
σκόντων. οὐ ἀμελεῖ μετὰ τοῦθ ομοδοῖσ
ἀποχωρήσασάπου καὶ σωαθροισθῆ
σαν τοῦ σώματοσ μόριον. ἀν
θίστατα τῶ κτήνοντι. καὶ τὸν δαΐζ
ὰγαν αἰκτῆ. μέχρισ ἂν ὦσιν τὰ μέλη
τα συμβοθῆ. καὶ ἀπόλητα. δθή
σι σδὲ. οὐ κάτιν. οὐδ' οἱ κτείνοντεσ
σι σ. οὐδ' ἐχομολόγησι σ ἤλησ. οὐδὲ

δουμώφλοσμλόμτι· Καὶ ἵππους
δηάνδρφάμ, ὡσπερ ἀπὸσ ἀμφὶ τὴν τησ
Μηλίασ ἐσφόμυμομ. ἀλιόλουσ ὅμ ασασα
ζόμβμοσ· ὁσανδὲ ἀμφὶ παγασ· λὶ δό
λοισ ὄφρ ὁσαμτο, ταμὸμ λίαν τὸμ φὼς
τροφὴν ἀπὸ σαμβμαν· Καὶ προσδή
ταμ φμαρτὸρησαμτα, τὸμ πρὸδουλφ
ασ ἐσφάξαν Καὶ φαπὰ θάνατομ· μὸσ
σὶ σδὲ Καὶ σὶ κύμμοισ τούτομ. δὶ ἠλι
λίαμ ἀναγόμοισ Καὶ ἀπαμοὶσ οὐσὶν.
πολλὰ λαὶ ἀπατηλὰ μηλίγματα· ὃ
ὑπὸ πεμδόματα προφέρομτὸ λαὶ
καταφαρμάσσομτὸ· λὶ δομὸμ παρὰ
φὶσὶμ γλόμβμαν· Καὶ δηάτησ, ἄδραν
μὴ χρόνο Κατφργάσαντο Καὶ προσε
δέξαντο· Καὶ ὑπόμφμαν τὴν λιαμου
μόμ λὶν ὃ ζὴ μόρφοσὶμ, ὡσπερ ἀπογυναὶ
κασὶμ τοῦ θυμοφδοὶσ· ὃὶσὶμ ὧμ μάλλι
σταδηλονότι τὰ θηρία, τὸρὸ φόβαρ
ρεὶμ ὑπέφυκεν· τοῖσδὲ ἀμφὶσ λὶ
παρρησίαν· Καὶ παραὐφὶσὶμ ἀγὶμ· ὁμὴ
θὸμδὲ ἀὶ ὃ βόλεται ὁ δηάβολοσ

λιτα κατὰ μάθοις· ὁρμὴ γὰρ τοῖς θη
ρίοις· ἰσορροπῆ πρὸς ἀμυνὴν ἐφίοις·
καὶ τὸ θῆμα τοῦ ἄρρενος· οὐδὲν ἀπο
δεῖ πορεύεσθαι τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀμφιλα
οις πόνοις· ἁρμόζεσθαι τε· τοὺς ὑπὲρ
τῶν τέκνων ἀγῶνας· ἀμφὶ λιὶ λιφορμ
μωδίαν πρὸς σωφροσύνης· λὶ πρᾶγμ
τα πολλὰ θηλυθηρίον οὖσα· τὸ θηρ
σαρκοφαγον· καὶ τὴν φίλανδρίαν·
οὐ μὰν ἀλλὰ μηδὲν λὶ σοφίαν περὶ τὸ φίλτρ
ον ἁρμόττουσαν καθέζομένην· αἰμίγματος
γρίφους προβάλλουσαν· ἡ μὲν ῥωμὴ λιὰ
ἀνδρός· πολλὴ τῶν λιαδεδεμένων ἐπ
λιρατή· ὁλιὴ δὲ οὖσα καὶ τὸν μῆσίαν
ἀπὸ πόλεως· μέρος μέρος χρήματος· καὶ πρη
σίον ὄφιν τοῖς ἀπὸ λιμνῶν περὶ τοῖχρη
στηρίου μονομαχοῦσαν· ὁρᾶν δὲ μὴ φοῖς με
μαθηκόσιν· τὴν δ' αἰθέρα ὁρᾶν
σιλὸν ὑμῶν ὅραμα μὴν παρ' αὐτοῦ σιλανω
μίου· μισθὸν ἀφραντήσας· ἀφίσταν
λόσα μέρος· ὁ δὲ λοιπὸν προφιλίμισθον
ἀνδρός· ἵ πορφαυθὴν καὶ φιλόμιλον·

αὐτὸς δὲ λαὶ παρδαύλφσ· καὶ λθαύμασ·
πολλὰ ἴκισ ὁόραι καασ. ὧ σοὶ δὲμπὶ τὰ
θήλεα τοῖσ ἄρρασιν ὑφίφας θυθμοὺς
ἁμικῆσ, ὧ σπερ λὶ σὶ γωλὶ σοὶ πολεμίων
τοσ. οἱ ἴκοι ἱκάθη ται πρὸσ ὁχάραι πυρ᾽
ὑλιὰ μοὶ δ᾽ ὅσον ἀ ιχμὴ δόνα θ᾽ ἁμῶμομέ
μη τοῖσ ἑωὐτὴ ωὶ καὶ τὸμ οἱ ἴκομ μαδή
ζοντασ· καὶ ταὶ ταμά ἴκαι μαι οὖσαι·
τί οἷ ὦφίσοι λφόω. ταὶ σ ἰκαρίμασ, λὶ μαι
ομί δασ· ἀμμὰ ὁ λιτοὶ τοῦμ γε δηλόμφσιμ,
ὅτι λ τοῖσ ἀνδράσιμ, οὐφίσφ μεφάσιμ
τὴσ ἀνδρφάασ· μεφὶ ὼ γὰρ ἂν ὁμοίασσ·
καὶ ταὶ σημαι ξὶν ἁμικῆσ· ὧ σπ᾽ ἰμφὶ σ
ἰκατὰ ρόμασιν ἀμφὶ λὴ ωι· οὐχ ὑ ἰκούσιομ οἷ
δὲμ ουρομὲν μὲν ἡμ· ἀμμὰ δοὺμ μόσασαν ὅθε
σι ἱκὰ τοῖχοισ· καὶ δόξασ ἐωὴ λισιμ· ὲ
λόγοισ ωραιγομὲν ηι· μὲν μφάτε ἀν
δρφάν· καὶ τοῖσ πόνοισ· ὑφίφασθε ὲ
τοῖσ ἱκιμδύοισ· χωρὸ ταὐτα τὰ θαρρο ὼ
τὸ· ἀμμὰ τὸ ὁόρα μάλομ τοῦτο μδε
δηόμας· ὧ σπερ οὖν τὸμ σὸμ ὁάρφομ
ὸ φθάσασ πρὸ τοῦ ἐωὶ τὴν ὁραφραν

ἀμίσατα κόπην· οὐ καταφρονέων
ὀλιγάμνος· ἀμφαδὸν δὲ ἐόσσ καὶ φάσθαι
τὴν ἀρυτέραν, ὅττοσσ ὁ τρηχὺς ὑπὸ
μέρμερίμνα μελίμαιμι τραύματα· ὃ
τρὸ ἀμικίασι τινὸς λιθαρέου τρομέ
μεν ἀμμόμβνος· οὐ πρὸ σαύταν φαρ
μακὸν ἀμμὰ πρὸ σθένος δηλόσασθαι·
οὕτοσσ ἀρ αφαίνει ἡμῖν· ἡ μὲν ἀνδρία.
δηλία φρόνιμος οἶσα· τὸ δὲ θάρσος.
φόβος ἐστὶ μὴ σχεῖν· τοὺς δὲ φέβεσθαι
φέβος αφάλλει· ὁμοσσὲ φὴ τρὸς ἄνδρα
οἱ σθένος μέτιον εἶναι τὸν θηρίον·
τίπτε δ' ἐμὲν οἱ ποιεῖ τὰ τοῖς κρατέ
σι τοὺς πολεμίους μαχομένοις· μὴ
κόφρονας· καὶ θυμολέοντας· καὶ οὐ
φέροις ἀμελεῖν προσαρράσιν· ἀλ
λ' οὐλέον τάπτος αὐτὸν ἀνθρωπόθυ
μον· οὐσιῶν ἀνδρὶ φέλιβον ἀμελεῖν προ
σαρράς· ἀμ' ὄσσοις οἱ μαι τοῖς ταχέσ
σοδημόμοις· καὶ τοὺς μαλοίσθους φ
δῆσ ὑπερμαμόμβνοι ταῖς φίλοσιν
ὁμοιάζοσι μ· οὕτοσ τὸν δηνὸν μαι

χεθαι. πρὸ αὐλιφήνομα ποιοῦνται
τὰσ ἀφομοιώσεισ· αἴτιον δὲ ὅτι τὴν
μὲν ἀμβρᾶσιν· οἷον μαφήτισ ὁ θυμόσ
θαι καὶ τὸ μόμα· τοῦτο δὲ ἀλιφάτω
τὰ θηρία χρῆται πρὸ τοῦ σφόμασιν·
ἡμῖν δὲ προσμιγνύμενον πρὸ τοῦ
λουσμὸν ἀποβρίνει πρὸ σὺδωρ.
ὀξύτατα παρὰ τὰ δάκνα. καὶ ἀπο
λάπτει τὸν καιρόν· ὄφιοι δὲ ἡμῶν. οὐ
δὲ ὅλωσ φασὶ χρῆναι παραμαμυά
σθαι τοῖσ μάχαισ τὸν θυμόν· ἀλλ
ὑγιὲσ δοῦναι θέμενοι· μὴ φθονεῖ χρῆ
σθαι τοῦ λουσμοῦ· πρόσεστι δὲ καὶ
ρίνα ἀρίζηλον ἄμφω· ὀρθοῦσ· πρόσωπον δὲ ἀλ
λὰ λίθου καὶ ἄμμου· αἱ χίνεσ λάπτουσι·
ἀποφαίνουσι γὰρ οὐκ ἄτοπον· αἱ πάσθαι μὲν ἡμᾶσ
τὴν φύσιν· ὅτι μὴ λέπτρα προσέφυ
σεν τοῖσ σώμασιν· μὴ δὲ ἀμυντηρί
οισ ὀδόντασι· μὴ δὲ ἀλεύροισι ὄνυξι·
αὐτοῖσι δὲ τῆσ τυχούσησ τοσούτου ἀφα
ρέσθαι ὅσον λαμβάνουσι· φασὶ δὲ
τρίχασ· δάκνουσι δολερῶσ γεγονυίαν

σοφιστὴς ὁ ἀβέλτερος καὶ μωρὸς ἐλεεινὸς συνήρι
ασφθαρμένος. ὥσπερ καὶ κόσμος πρὸ
τῶν ὑποθέσεων ἐστὶ μεγάλη ἀρετὴ σωφρο-
σύνη. ὅφελος ἦν
διεζητήθη: ὅτι οἱ μὲν σοφροσύνην τὴν φρό-
νησιν πρότερον ἐκάλουν. οὐ
δὲ ἀεὶ δὲ σοφροσύνην τὸ περὶ τὴν σω-
φροσύνης. ἐπεὶ σωφροσύνη μὲν
ἀνὴρ ἢ γυνὴ καλός. ἀποδέξιμον δὲ σωφρο-
σύνης αὐτὸς οἷς δεδοίκεν τὸν κύρ
ιον ἀφροδισίων περιφρονήσας. καὶ
τούτων μὲν οὐδενὸς τῶν θηρίων δεῖ
ἀφεῖται πρὸς φειδόμενον. οὐδὲν γὰρ δεῖ
ματοῖς κρέασιν ἐπιθυμεῖν πολυτε-
λῶν. ἀλλὰ καὶ τὰς ἡδονὰς καὶ τοὺς
βρώτας. πρὸς τὸ μὴ φύραν ποιεῖται.
οὐθαυμαστὸν οὖν ἐστὶν εἰ καθαίρει
μεν δήσιος ἐμαίνετο τραγοσκέλη
ποιλὰς καὶ λαμαίς σωφρονοῦμεν
γυναῖκα, οὐκ εἶναι μίγνυσθαι πρόθυ
μος. ἀλλὰ πρὸς τὰς ἁγνὰς ἐπὶ τὴν
μάχην. ὥστε σὺ χαίρων ἀφροδισίοις

ἢ ἐστὶ τὸ
διπλόον
εἶναι

σωή θσι μ. οὐθέμφσ ἀμοσ ὠμ θσαι
συμεαθάδμ. τὴν δὲ πημθμόπησ
σωφροσύωμ. μυρίαι κορῶμαι ιμόζου
σαι. γόμφσ ταθήσομται καὶ ιεατάφρο
μήσοισι μ. ὧμ ὅιεάθησ ἂν ἀποθάμη
ὁ ἄρρην, οὐκολίγομ χρόμομ, ἀλλ' ὁμμέα
χηράφ γόμθσὰσ ἀμφμ. ὧ σθοι τὴν ιεα
μὴν πημθμόπην. ὁμμάκισ ἀπομήπε
σθαι τοῦ σωφρομήμ. ἶσ βούλφ κορώ
νησ. ἀλλ' ὧφόσθ μὴ λόμη θα σοφισὴσ
ὧμ, φόρθχρήσομαι ταὐτῇ τὶ μὶ τοῦ λόγ.
τῆσ μὲν σωφροσύωησ ὅρομ θσμὲμοσ.
Καταγόμοσ δὲ ταὐσ ὧι θιμίασ διθμό
μθμοσ. ἡ μὲν οὖν σωφροσύωη. μραχύ
τησ τίσ ἐστιμ ὧι θιμῶμ. Καὶ ταχὺσ
ἁμαιρούσα μὲν ταὐσ ὧφσούκτοισι ιαὶ
σθριηαὐσ. ιαιρῶ δὲ Καὶ μήτριότητι
ιοσμοῦσα ταὐσ ἁμφιαίασ. ταῖσδ' ὧι
θιμίαισ, ἐφοραῖσ δ' ποὺ μυρίαι διαφο
ραὶ, Καὶ τὴν πόσιμ ἅμα τοῦ φυσικῶ.
Καὶ τὸ ἀμφιαίον χόσισ μ. αἱ δὲ τῶν
ἀφροδισίων ἀπ' ἀρχαὶ σ ἡ φύσισ ὁμδὴ

δωσιμ. ὅτι δεῖ ου καὶ μὴ χρώμενον
ἀφ' ἱερωσύνης ἀπαλλαγήναι. φησὶ
καὶ μὴν οὐ λειμφθείσας δὲ ἐλιμήθη
σαν. τὸ δὲ τοῦ μὴ τὸ ἀμφιεσάσθαι μὴ
τὸ φησὶ κωλῦσαι ἀμβλωθὲν ὑποδήλω
σιν ἐμποιῆσαι δηλαδὴ πρόληψιν ἐπὶ μᾶλλον μένον
γένους. ἡμῶν μὲν ὁμίλου δὴ τὰς φησὶ
καὶ ἀπόβλητον ὑπὸ σωμήθους ἀπαί
σας. ἀφ' δὲ καθαίρεσιν ὄχλος
ἔωνημος. ὃν δήμου καταμαζόμενος. πρὸ
τοὺς ἀγορείους σωμίτας. τὰ δὲ θηρία.
σωμτάπασι μὲ ἀμαύτοις καὶ ἂν ἐπὶ μὴ κτᾶσθαι
χόμενα τοῖς ἐπὶ σωῆσαι κτοις πάνθ' ὅτι τοῦ
τυχασ. καὶ τοῖς ἡμίοις πόρρω τῆσι κε
μὴσ δόξησ ὡσ σωρθαμάσησ ἀπροι
κισμένων. τοῦ παφλαγόνασ καὶ πέρι τ
τοῦσ δι' ἀγῆνα ἀποκλῆπται. τὸ δὲ σω
φρονεῖν καὶ μᾶλλον ὁμομοῦσθαι ταῖσ
ἐπιθημίαισ. οὔτε πολλοῖσ σωοικίσ
σαισ. οὔτε ἀμφοτρίαισ. σφόδρα δεῖ
φυλάττεται. ὁμιλοῦσιν καὶ αὐτομοιχῆσαι.
λίσθρωσ. ὃς ἐπὶ μὴ τὸ μὲν χειρὸσ. ὡσ ἐπὶ τῆ

ματῶν ἄμμον οὐδενὶ παραμιγνύμενον.
λίπρῳ δὲ ἀργυροειδὲς ὑπόψαυον. ὁ δὲ
σμῆγμα τούτων κεκτημένος. ὑδρόλιθος
μαλακώτατος εἶναι καὶ θερμοφιλὴς
ἁπλῆ. ἢ τὸ φρύγιον. ἢ τὸ λευκόν. τοῦ δόμω
νος ἀμβλυτέρους. καὶ τοῦ πριάμου
μαρυποτμητέρους. ὑπὸ ταύτων ἁπλῆ
τὴν μύλων ἀφ' ταῖς ἐσωθημίαις. οὔτε
χάριν οὔτε ἡδονὴν ἀπὸ τῶν ἄμμων
τῶν ῥαφμάτων ἀφθόνων ὄντων καὶ
καθαρῶν λευκοτάτων, τὸν ὑμαυτοῦ
μόνον ὡς τῶν μιγάτων ὑπὸ δόξης καὶ
ἀμόρου ἀγαθῶν ἀπολαμβάνομενος.
τοιγαροῦν ὡς τὸ μύρμηκα καὶ ὑπὸ μερίμνης
θεασάμενος. ἀμπεχόμην λεπτομερῆ
μένον παρηγορικῶς. οὐτὲ τὴν ὀφρύ
νην. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ὑγιέχουν.
ἀμμάτου χιτῶνος ἐργασμένου περὶτ
τὸς ἰσορεπότητας. καὶ τῆς χραμ
δος οὔσης ἀμουργοῦ τὴν οὐλότητα
καὶ τὸ λεῖον ἀφαιρῶν καὶ τὸ θηπῶς.
ἐχόμενος καὶ λιπαρῆ χειρὸς οὖσα.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0150
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

παίγνιον οἶμαι τορήσασθαι ἡλίκον μέγεθος. καὶ φησὶν ὁ γεωγράφος
νος. ὡσαύτως αἰγυπτίους. ἀμμωνίους
ἀπὸ λαγυβύης ὀλίγον τῶν ἐλέφαν
τος δοξῶν. καὶ καθαρότητος χρυσοῦ
μὲν καὶ ἀργύρου. ὡσαύτως τοὺς
ἄμμους λίθους τοὺς περιορῶν ὑπερφυῶς
νους. τοὺς δὲ σαῖς χρωμένους δακτύ
πτοις οὐδὲν ἂν μᾶλλον λίθους. λίνα
θοὺς καὶ μαλθακοὺς κοσμεῖσθαι μᾶλλον
ἐλεαναλεμπτοτέρους ἀραπαυομένους.
τοὺς δὲ τοιούτους τῶν ἐσθιόντων
ἐσθιομένων· οὐδεμίαν τοῖς ἡμετέ
ροις ὁμοίως ἐξαπτυχοῖς· ἀμφὶ τοὺς
μὲν πόδας τοῖς ἀμφιλαίοις ὁμοί
ους ἡμῶν ἐσθιομένοις καὶ ἡδομένοις
δὲ οἰκείους· τοὺς δὲ οὐκ ἀμφιλαί
ους, ἀμφάβοις καὶ σαῖς μόνον, οὔτε ἀ
τάκτους, οὔτε ἀποχήτους ὁμαλοῦ
μενον. καὶ τούτους τοὺς τροφοὺς τῶν ἐλ
θόντων μὲν ἡμῶν οὐ προσεπαύσατο
κίνους τοὺς τοῖς ἀπὸ φοραῖς τῶν

ὀφρησιν οἰκφοσιδομὴ πρὸφοὸ τὸ
ὄφθρμοσ καὶ προῖκα καὶ ἀπρόῳ ἔχλν.
ἀμαχρφάρτιμὰ σημαίλφαι τὴδγ
αμφόφῆσ προφῆσ. ἡμεῖγὰρ τροφὴ
τοῦγμωικθοσι καὶ δριμεῖοσ. καὶ αὐφη
ρού:γμόμεομαι δαι τὸ δὲ καὶ λέφφαι. ὁταῦ
τὸμμοφαικὸ προσμιγόντοσ οἰχυμοί.
σύγχυσιν τιμὰμάμεσθαι μ. εἰδὲ ὀφρη
σισ ἡμεῖν πρὸ τοῦ χυμοῦ μ. γλύκμεσμ
ὐῦσα τὴσθνωάμθοσσ διαφου. πομὺ
τὸμ μασθλικὸν προγλαφοῦ σκεψότε
ρομ δ αισθανομέθμη. τὸμεῖγὰρ οἰκφον.
εἴσω παρίησιμ. τὸδὲ ἀμφότριομ ἀπε
λαύνφι καὶ οὐκ θαῦ θίγλη οὐδὲ μπη
σαι τὴν γλῶσσαν. ἀμὰδ ἁπαλύφλαι
κατηγορφῆτὴν φαυλότητα. πρὶμὲν γὰρ
ιέναι. ταμαδὲ οὐλιθνοχλῆ. μαθάπερ
ἐμὲν τὰθηρία ματα καὶ μυάμεσμαι.
καὶ μαρδοῖσ. καὶ φύμα. καὶ μαλάμοισ
ἀραμικοῖσ. μεταδλήνησ τινὸσ καὶ δκ
σοποιοῦ φαρμακίδοσ τέχνησ. ἢμὲ
σθενικῆσ ὄνομα. σωφλὴν εἰ ταυτὸ μαὶ

οἱ τὴν
συμφαλήν ἀμφιέζουσα χρημάτων
πολλῶν, ἢ δυπάθησαν ἂν ἀνδρομίκαι
κορασιδῆ· καὶ πρὸς οὐδὲν οὐδαμῶς
χρήσιμον ὂν μυθεύουσι· ἀλλὰ καὶ πέρ
οὖσα τοιαύτη. δηὲ φθαρικὸν οὐ μόνον
παίσασα μανίας. ἀλλὰ καὶ τὸν ἀν
δρῶν τοὺς πλησίον. ὡς μὴ δὲ ταῖς
αὐτῶν ἑαυτῶν συμμίξασθαι γυναιξὶν.
ἢ μὴ μύρων ὑμῖν ὁ δεσπότης διαπα
σμάτων. ἢ ταυτὸ φοιτᾷ ὄν· ἀλλὰ καὶ
προσαγορεύεται. καὶ τράγος αἰγός· ἢ
τὰ ἄλλα θηρία τὰ ὁμοιούμενα αὐτῶν.
ταῖς ἡδοναῖς ὁμιλῶσι ἐπιφέρεται. δρόσος δὲ
τὸ καθαρὸν· καὶ λιβανωτὸν ὁ δεσπότης
τοῦ· καὶ χρόνος συμφορᾶς πρὸ τοῦ
γάμου. ὑπὸ κοιμήσεως φιλοφροσύνης·
οὐχὶ θρυπτόμενα μὴ ἀπειθῆσαι, καὶ
προισχόμενα τῆς ἐπιθυμίας. ἀπ᾽
ταῖς· καὶ γοητεύσας· καὶ ἁρμονίσῃς· οἱ
δὲ ἄρρενες. ὑπὸ οἴστρου καὶ μανίας
τοῦ ἀνδρομύμενοι μισθῶν καὶ πόνου· ἢ
μαστρεύσας· τὸ τῆς ὀργῆς ὄργανον· ἀδο

μὲν δὲ σὺν καιρῷ καὶ ἁρμόττον ἀφροδίτην μιγνύντω. ἵν' καθαρὰν ἔρωτα
ὃν ἂν ὁρᾷ φυτὸν μαθητὴν ἀγαθὸν αὐτὸν
ζῆν ἂν τὴν ἐπιθυμίαν. ἀθιὸ δεῖ μὴ ὄντε
οὔτε τοῦ θήλεος προσιέμενον μετὰ
τὴν κύησιν. οὔτε πέρα μὸς ἐπὶ τοῦ
ἄρρενος. ὅτω μὴ μεταλαμβάνει καὶ αἰσθάνηται μὴ τι μὴν. ἵν δοκῇ παρὴ μῖν. τὸ δὲ ὅλον
ἡ φύσις. ὅθεν οὔτε ἄρρενος πρὸς
ἄρρεν. οὔτε θήλεος πρὸς θῆλυ μίγνυσθαι
εἶναι τὸν θηρίων ἐπιθυμίαν. μέχρι
γὰρ μὴν ὁρμῆς ἔχουσιν. ὑμῶν δὲ. πολλὰ
τοι αὐτὰ τὸν σώματα καὶ ἀγαθόν.
ἐπεὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐδενὸς ἄξιόν. ὁ δὲ
φαινόμενον τὴν ποιότητα ἐπῆλθεν.
Κυνηγετῶν τὸν ἀργαῖον ὑπὸ φάλλον
τον. Καὶ μεταβάδόμενος τὴν θαλάσσης καὶ τὸν πραγμάτων. εἶτα μὲν
μὲν μαρὸς ἑαυτὸν μανθάνων φάτην
Κῶπαϊ δαλίμμην ὡς σαυτὸν θήκατα
τα σωθῶν τὸν ὄρφεα τα. Καὶ τὴν σὴν
θυμίας ἀπαλλαζόμενος. ὅδε ἡ

ραλημῆσ ὁμοίωσι ἑαίρομ ἀμφότερον
ἐωι διάκομ· ἀπομάβθη τὸμ ἀριτέ
ωμ· καὶ πρόυδοικε τὸμ τόμον· ὁμδὲ
τὴθόμω τοῦ ταφοΐου ἀπόλλωμοσμα
θώμτισ ἡμῶμ, ὁμφραυτόμ· ἀχι λλὰ
λαμόσ· λίδητοῦ ἀχι λλόωσ ἡὸμ χομτ·
καὶ τὰμ ράμματα σωυθάμομαι δὴ
αμφότερα· ἀμβλιτρυὼμ δὲ, ἀμβλιτρυ
όνοσ ἐωι μαίμωμ· θηλάσμὴ παρούσησ· καταπίμπρατα ζωὸσ μὰν
τόωστι νὸσ, λὶ τόρασικόπου· μάλα
καὶ δάμὸμ ἀπὸ φαίνομτοσ ἅματὸμ
νόμβρομ· οὕτωσ καὶ παρ' αὐτοῦμ ἀπο
μολόγηται τοῦμ ἀμωμ· ὁτὴ μαύμομ
τοῖσθηρίοισ σωφρομοῦμ προσήκε·
καὶ μὴ παραμαίνεσθαι τοῖσ ἡδομαῖσ
τὴν φύσιμ· τὰδὲ ὑπὲρ ἡμῖν ἀλόγατα·
οὐδὲ τὸμ μόμομ ἔχουσα σύμμαχομ λὶ
φύσισ, ὑπὸσ ὁρωμ καθάρσιοιμ·
ἀλλ' ὡσπερ ὑπορήματοσ ὑλιφθρόμε
μομ πολλαχοῦ τοῖσ ἐωιθημίοισ· δὴ
μὴν ὕριμ· καὶ ταραχὴν καὶ σύγχοιμ

ὑπτοῖσ ἀφροδισί οἱ σ ἄπορ γάζ ἑαυτῆσ
φίσθοσσ· Ἰκαὶ γὰρ αἰγὸν ἐσφράθησαν
ἄνδρεσ· Καὶ ὗσ ἔσ· Καὶ ἵππουσ μιγνύμε
νοι· Καὶ γυναῖκεσ ἄρρεσι θηρίοισ ἐσε
μάνησαν· ἐκ γὰρ τοῦ τοιούτου γάμου
ἡμίμνησ τάυροι Ἰκαὶ αἱ γίνασθε·
ὡσ δ' ἄφοι μαι· Καὶ ἀφίκοντο ἁμαμαίτας
σι· Ἰκαὶ Ἰκέταυροι· Ἰκαί τοι διὰ λιμόν
ποτε ἄρου Ἰκαὶ ἰὼσ ἔφαγον ὑπὸ ἀνά
Ἰκησ· Ἰκαὶ ὄρνισ ἀνοφλώσατο· πρὸσ δὲ
σωσισίαν, οὐδέποτε θηρίον ἐσχάρησ
ἀπέχρήσασθαι· θηρία δ' ἄριοι· Ἰκαὶ πρὸ
ταύτα Καὶ πρὸσ ἅμα πομαί· Καθ' ἡδο
νασ μάζονται Καὶ παραμοῦσι·
γίτοσ δὲ φαῦλοι Ἰκαὶ ἀμαθέσ περὶ τασ
ἁρμονίασ ἐσι θυμίασ ὄντεσ· ἡμίμαν
μον ὑπτοῖσ ἀφροδισίοισ ὁμίλχονται· τοσ
μὲν τὸ σωφρονεῖν ἀποκλίνουσι μόνοι τῶν
θηρίων· αὗται δέ φασιν, αἱ περὶ μιρῶσιν
Καὶ τοῦσιν· ὧν ἡ μὲσ μὲν τὸ ἡδὺ μετὰ
χρείασ τῆσδε ἀφλαμβάνομεν· ἡμὲσ
δὲ τὴν ἡδονὴν μᾶλλον· ἢ τὸ κατάφυ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0156
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

σ/ν τῆσ τροφῆσ δι᾽ ὀκοντῶ. ὑπὸ πολ
λῶν/ καὶ μακρῶν/ κολάζωθαι νοσή
ματων. ἀπὸ ρ ἐκ μιᾶσ πηγῆσ ἅπαν
τρύμβρων. τῆσ πλησμονῆσ. τοῖσ ὠσὶ
μασι παντοδαπῶν πνευμάτων καὶ
διακαθαρτῶν ἡμᾶσ ἐμπίπτομεν.
πρῶτον μὲν γὰρ. διαφυγόντες ζῶιά
μία τροφῆ. συμφυλόσθαι. τοῖσ μὲν
πόα. τοῖσ δὲ ῥίζα τίσι. καὶ καρπόσ. ὅσ᾽
δὲ σαρκοφαγεῖ. πρὸσ οὐδὲν ἁμοτρέ
πεται μοιρᾶσ εἴδοσ. οὐδὲ αἱρεῖται
τῶν ἀσθενεστέρων τὴν τροφήν. ἀλ
λὰ θαι μέμισθαι. καὶ λέοντ. ὄρνιθον.
καὶ λύκοσ. πρόβατον ἢ πόφυκεν.
ὁ δὲ ἄνθρωσ. ἐκ πάντα ταῖσ ἡδοναῖσ
ὑπὸ λαμπρύνασθαι ἀγόμενοσ. καὶ
φθειρόμενοσ πάντων. καὶ ἀπογλύ
μμενοσ. ὧν οὐδὲ πω τὸ πρόσφορον καὶ
οἰκεῖον ἅρμοσεν. μόνοσ γὰρ μετὰ τῶν
ὄντων πεφάγηκεν. καὶ σαρξὶ χρῆ
ται πρῶτον. ὑπουδεμιᾶσ ἀπορίασ
οὐδὲ ἀμηχανίασ. ἐκ παρεσκευάσ

καθαίρων ἅμα βοσκήμοισι ἀπὸ φυτῶν
καὶ αὐθρ μάτων τρηχὺ μὴ καὶ λαμ-
νοντι καὶ δρεπομένῳ μὴ καμμφν
δηλαπρήθησ· ἀλλ ὑπὸ τριφῆσ καὶ κό
ρου τοῖσ ἀμφιλαφέσσιν ἡρέασθησαν
τηδ ἤσιν καὶ οὐ καθαρσίοισ ἀναγκήσ
βοῶν μὲν βρόμος· τοιῶν τὰρ φίλι
ον τάτων θηρίων ἀκούετο μύκημα· ἅμα
γὰρ καὶ φόνοσ· καὶ σαρκοφαγίη·
καὶ μιλφή· καὶ δρᾶ κομπὶ σι τίον οἰκή
ον· ἀνθρώπου δὲ ὅτου δεῖμα· ἔσται τα πανυ
γόρης χρήματος· οὐχὶ σαθηρίαι
τῶν πρήσσουσιν ἀπίσχεσθαι· ὀλίγοισι δὲ
τοῖσι μεῖ δηλαὶ τὴν τροφὴν ἀμφίλη-
ψιν· ἀλλ οὐτὶ τὴν μὲν· οὐτε μὴ κτὸν ἴσον
ἴσοσ φορήν· οὐτε χρόσιον ἐλυτρώθη
σε τὰσ ἡμέρασ δηλήσαμένας μέν
καὶ φιλοξενούσας τραπέζασι φέρ· ἀλ
λ ὁτοισι χρὴ οὐδὲ τούτοισ ἔφη δίκαιον
τὸ τὴν τροφὴν· τοιῶν ἔσται τῶν
τα φάγεσθαι· ἀλλὶ τὸν θηρίων φό-
νησισ· τῶν μὲν ἀχρήστων καὶ μιαιφό-

τάχρων. οὐδ θρμαὶ χόραν δίδοσι·
τὰ δὲ ἀμφιμαίασ οὐκ ἔστ ἔχοσα κίτρο.
παρέθραν· οὐδὲ μισθοῦ δηδακτὰ σ.
ὀνδὲ κόλλοσα μυρίκη καὶ σμυρνη
γρύσασα μίσχρασσ τὸν θθαρμακον
τὸν ἕκαστον πρὸς διαφορ. ἀλλ' ἀν
τὸ θθρίξ αὐτῆσ οἷον ἰθαγενεῖσ·
σημφύτοισ ἀμαδίδοσιν· τοῖσ μὲν
γὰρ ἀγνωτίουσ πάντασ· ἰατροῖσ ἀκὸ
ομὲν εἶναι· τὸν δὲ ζάιαν ἕκαστον·
οὐμόνον πρὸσ ἴασιν αὐτὸ τὸ χρόν ἔχειν·
ἀλλὰ καὶ πρὸσ δηατροφὴν· καὶ πρὸ
ἀμελιῶν θήραν τε καὶ φυλακὴν· καὶ
μοσικόν· ὅσον διάφορ προσήκ ἔ
κατάφυσιν· παραπίνοσι γὰρ ἡ
μείσ θμάθομεν νοσοῦντασ· ἐπὶ τοῖσ
ποταμίοισ χάριν τὸν καρκίνον
καδίζειν· τίσ δὲ τὰσχθρόνασ δδὶ
δαζειν· τὴν σχοῖνον φανύσασ· τὴν
ὀρίγανον ἐπιθυίειν· τίσ δὲ τὰσ ἱερὴ
τὴν καὶ αἰγασ ὁ τὰν πτερὶ πόσσι
τοῖσ φοζάμασι· τὸ δὲ κάνναβον διόλλειν·

ὀνυμφοθρύτος. ὁ μυκάμενος ταὐτὰ κί
δαος· ἀμφὶ γὰρ εἶπεν ὀπώπαμεν θ' ἅμα μ.
τοῦτον δὴ δαΐσκαλον εἶναι τὴν φύσιν.
ἥ τε τὴν κυρίως τάτην καὶ σοφωτάτην
ἀρχὴν ἀναφέρουσι. τὴν τοῦ μυθηρίων
φρόνησιν· ἣν ἡ μὲν λόγον οἱ ἀθάνατοι.
μὲν δὲ φρόνησιν μεταλεῖν, ὁρᾶν σκοπὴν
ὄνομα ἴσαμον αὐτῆι· καὶ τιμιώτατον.
ὃ ἀεὶ βροτοῖς ἐνόμιζε καὶ δι' ὄργανον. ἀμήχανον
καὶ θαυμασίως τὸ ἄν παρέχεται τὴν
δύναμιν· οὐκ ἀμαθὴς οὐδὲ ἀπαί
δευτος. αὐτομαθὴς δήιος μᾶλλον ἢ
καὶ ἀπροσδεής· οὐδὲ ἀσθενέστερον ἀλλ'
ῥώμηι καὶ τελειότητι τῆς καταφύ
σεως ἀρετῆς· χαίρειν ὅσα τὸν παρόντα
ῥᾳον δὲ μανθάνουσιν τοῦ φρονεῖν σωφρο
νισμόν· ὅσα γοῦν ἀμοιρεῖ τρυφῶντος.
δὲ παίζοντος· ἃ τὸ μανθάνειν καὶ μι
μεῖσθαι ὁμοίως, τοῦτον δὲ δὴ ἀμοιρεῖ καὶ
παραφυσιῶν τοῦ σώματος· καὶ περι
οὐσίαι σωζόμενοι. ἀναλαμβάνεται τὸ
μαθήσεως· ἐὰν γὰρ ἰχνεύσηι λάχα

καο. καὶ μαδίζῃμ ὁμ ῥυθμῶι πᾶμ ὁμο
μυμφῶμταο. ἀμμὰ ἰκόρα καο δ᾽ αμέ
γυθαι. ἰκὰὶ ἰκύναο ἄμυυθαι. δ᾽ ἀτρο
χῶμ πόρι φόρομυόμῶμ. ἰ᾽ πποι δὲ μαὶ
μύῶ ὁρθοάτροισ. ματαμιμίσῃσ. ὲ
χορῄαο. καὶ ταύσῃσ παραυόλοισ.
καὶ ἰκιμήσῃσ. οὐ δὲ ἀμοισ ῶάμυρ αι
δῄαο ἀλιριμοῦσιμ ὁμ δ᾽ ιδ᾽ δαισόμυμοι.
καὶ μμη μομόομτῶ. ὁυ μαθῄαο ἐωι
δῄξιμ ῶ σάμμο οὐ δὲ ὴ οὐ δαμῶσ χρή
σι μομ χόισιμ. εἰ δὲ ἀπι αεῖσ ὁ᾽ τι τέ
χμαο μαμθάμομυ. ἄ᾽ ικοισομ ὁ᾽ τι ὲ
δι δαισόμυμ. αἰ᾽ τογὰρ πόρ δ᾽ ικῶ ὁμ
τῶ προφάῄῃμ τὸισ μυολοισ. ὑθίζοισιμ
ἀπο ικρύῳῶθαι. ἰκὰὶ προϊ᾽ σχῶθαι μῶ
λομ ἀμθ᾽ ἑαυτῶμ. τοῖσ ποσὶμ ὑῳιόισ
ἀμαπτῶόμταο. καὶ τοῖσ πόμαρμ δᾶ,
σι μ ὁρᾶισ ἐωὶ τῶμ τῄῶμ. ῶ σοὶ τόμῳοι
παρόμτῶ ἀμαπτῄρ ῶμυόμοισ. ἰ᾽ φημοῳ
ται τὶὼ ῳημσι μ. αἰ δὲ ἀμ δόμῶ. τὸισομε
οσοισ προδ᾽ δαισόισι μ αὐ ιδῄμ. οἱ δὲ
λημ φθόμτῶ ἑι μήῳοι. καὶ τραῳόμτῶ

ὁμ χθρ οἰμ ἀμ ων. χ ἅ ρομ αὐ ἰ δοι σι μ· ὦ ἄ ωρ
πρὸ ὥ ρας ἀπὸ δι δασ κά λου γ νο μό τω ν·
Κ α τ α δ ὶ σ ὰ ἑ α υ τ ὶ τ ὸ σ ῶ μ α, θ α υ μ ά ζ ω
τ ὸ ι σ ο μ ό γ ο υ σ ’ ὁ μ ι λ ή κ ο υ σ ι ν. ὃ ἶ σ ’ ἂ ν ἐ γ ὼ φ θ ό μ η ν
ὑ π ὸ τ ῶ ν σ ο φ ι σ τ ῶ ν· ἅ μ ο γ α ἶ κ α ὶ ἀ μ ό ν η τ ’
π ά ν τ α, π λ ὴ ν ἀ μ ο υ μ ο μ ί ζ ε μ ι· μ α ῦ μ ὲ ν
ο ὖ ὦ ὀ τ ρ ύ ν η θ ’ μ ε τ α μ έ λ η μ α σ ι σ ὺ· κ α ὶ τ ὸ
π ρ ό β α τ ο ν, λ ο γ ί ω ν μ ὲ ν ἀ π ο φ α ί ν ε σ ι κ α ὶ
τ ὸ ν ό μ ο ν· α ὐ τ ο ῖ σ ι μ ὲ ν ο ὖ ν τ ο ύ τ ο ι σ ι ὃ
μ έ μ ν η τ α ι ὁ δ ι α σ κ ε ύ α λ ι τ α δ ὴ τ ὸ κ μ α
ῥ ω θ ῆ σ α τ ὴ ν τ ῶ ν θ η ρ ί ω ν φ ύ σ ι ν, ὡ σ μ ό
γ ο υ ς κ α ὶ σ ι ω δ ό ν τ α σ. ο ὐ λ ί θ ι ν ἄ μ ο ι ρ ο σ·
ὃ π ω ς ο ὐ λ ί θ ι δ ρ ό μ ο ν ἕ τ ε ρ ο ν ἕ τ ε ρ γ
μ ά λ μ ο ν, ο ὐ δ ὲ ἤ ν ο ν ἄ τ υ χ ο ν· ἀ λ λ ὸ
μ ο ί ω σ ε χ ρ ὴ π ά ν τ α π ρ ὸ σ ἁ ρ μ ο σ θ ῆ ν ι
α ι· ο ὐ δ ὲ ν ὶ γ ὰ ρ α ὐ τ ῶ ν τ υ χ ὸ ν μ έ φ θ η ν.
γ ί τ ω σ ο ὐ λ ε ὰ ἐ δ ό κ ε ι ζ ῷ ο ν ἕ τ ε ρ ο ν ἐ φ ε ῖ
ρ ο υ τ ὸ φ ρ ο ν ί μ ω ν ἀ ρ γ ό τ ε ρ ο ν ε ἶ ν α ι κ α ὶ
δ υ σ μ α θ έ σ τ ε ρ ο ν, ἢ μ ὴ π ά ν τ α λ ό γ ο ν
κ α ὶ σ υ ν ό δ ο υ σ ι ν· ἀ λ λ ὰ δ ὲ μ ᾶ λ λ ο ν ἀ μ φ ὶ
κ α ὶ ἤ ν ο ν π ῶ σ ι μ ε τ ε ί χ ε ν· ὁ μ ό η σ ο ν
δ ὲ ὅ τ ι τ ὰ ὸ ν ί ω ν ἀ ν υ β ρ ι σ τ ό ρ ι α σ· ς

μαλ<φασ. ὁμέχουσι μέβρομ παν
μουρ γίαι κὰι δριμύ τητοῦ. ὁ τὰμ
ἀμοῦ πθικι κὰι μῶκα κὰι μεβρίπλι
παραπλάμησ. ὁμομ Καὶ πρόματομ.
ὦ ωβρὰ σαυτῶ. τὸμ πομίφημομ. ἰὸ
τῶ πάνωσσουτῶ αὐτομῶκα ι. τὸμ
κορίμθιομ ὁλίφμομ ὀμικρομ. οὐγαρ
ὀι μαγθηρίου ωρὸσ θηρίομ ἀπόφαν
σιμ εἶναι τοσαύτην. ὁσομ ἀμοσ ἀμ
θρώπουτῶ φρομήμ ικὰι λογίζεθαι
καὶ μμημμονεύφμ. ἀφ ἑαυτικόμ: ἀλ
λ ὁράις ρύχθ. μὴ δήμομ ἰὼ ικὰι ψήφι
ομ ἀπολιπὼν λόγομ. ὁὶ σοὺ κφιλίνε
ταιθεοῦ νόησι σ. εἶτα σὺ μὴ φῶ
μβρ ὦ ὁ δι ασῶσο φὸμ οὕτωσ ὁ ὄντα
Καὶ πρὶ πνόμ. σι σὺ φουγ βογομ βύαι:—

κ̄ ..... — * ..... ⁘

+ πότερα τῶν ζώων φρονι μωτερ
τὰ χερσαῖα. ἢ τὰ ἔνυδρα:—

Τὸ μὲν γὰρ ὁλοσχερὲσ ἀνθρώπου φύσει ποιόν τι ἀμαυρὸν ἔχειν τὴν ἔφεσιν. μόνον τυχὸν ἀκρίβειαν.

ὡς τοῖς μὲν ἀπὸ τῶν ἐναντίων ὁρμὴν
ὑμποιοῦντα μεγάθημον καὶ φιλο
τιμίας ὑπὲρ τῶν μαχομένων ἀφ ἑαυτῶν
αὐτῶν· δέδιμα δὲ ὦ φίλοι μὴ καὶ τὸ
τῆς ἰκυμηνίας ἡμῖν πάθος ἀχθόμενον
μνησόμενον ἐπάρῃ τοῦ μετρίου πόρρω
τοὺς φιλοθήρους ἡμῖν μυθαρίσκους.
ὧν θ ταῦμα παράδοξα καὶ τὸ μὴ δὴν
ἡγεῖσθαι πρὸ ποῦ τὸ παντὸς παιδὸς
ὑμῖν· ὅπου δοκῶ μοι καὶ αὐτὸς ἐκ
μέσου αὐθις ἀρχὴν παρ ἡλικίαν ὑμῖν
θέαθρος γενόμενος· καὶ ποθέν, ὡς ἔοικε
λὶ ὠριπίδου φάδρα· κυσὶ θοῦς ὑζαν
μαμίας ὑμάφοις ἔχει μητρόμενος·
οὕτως ἐθὶ γόμου πυκνὰ καὶ πλεθαρὰ
τῶν ἐπιχαρημάτων ἐπάγων ὁ λό
γος· ἀμηθὴ λάθος ὡς αὐτὸ μου μέ· καὶ
γὰρ ἐλεύθερος τὸ ῥητορικὸν ἁρμόσαι δὴ
αὐχρόνου χαριζόμενος· καὶ σωφρο
νίζων τοῖς μάρακίοις· μᾶλλον δὲ
λίσθην τὸν σμικρομαχοῦντα αὐτοῦ παν
ραθύμως· ὡς σὺ χλίκιαν τὴν θηρᾶτ

κλιὼ ἄξιον ἐσσομεῖν· ὅτι τοὔπω φυ
ικότος ἐν ἡμῖν μιν μεμαθηκότος ἀχαι
ρειν μάχαισ ἀνδρῶν πρὸς ἀμφιλόλουσ
δλασι δήρου· τὸ τοῦ δὲ ῥ' ὀτρύνασα
καθαρὰν παρέχ' ἀθάνατος μάτηρ
καὶ τόλμησ μοῦνον ἔχουσησ πρὸς ἀνό
κτορι ἴχνι καὶ ἡ μὰν ἀμπαταγομένησ
καὶ ἐσσυμένουσ· τὸ δ' ὑρι πίδδρον· ἰὴ
ῥα χίτοισ θέρμοσ ἄνθροσ ἀμφαποικι
λίασ πραπίδεσσιν ἀνδάνων ἀπὸ πόντου
χθονίοιο καὶ μιν
ἐλιφθὰν ὄφιμβ σόλμαρε φασὶ μιν
ἰκειν ἐσ ἄρουσ τὴν ἀπάθειαν καὶ τὴν
ἀριότητα γλυκαμένην φόνου· καὶ
προθυμοσύνασ ὄρτασ ἄρασ καὶ τοῖσ
κυνηγοίοισ· ἅμα καὶ τραύματα
βοῶν μὲν δολιχοσκίμφ, ἀμφαχαίρειν
ἀφαιρεμένοισ καὶ ἀποθνήσκουσιν·
ἢ θ' ὡσεὶ ἐρίηνασ πρῶτοσ τίσυπ
τῶν τρι ἀίκομαι συκοφαντήσ ἀποθα
νὼν ἐσ τὴν δλοόν· ἐμάχεσ· καὶ δ' ἄτερθε
ὁμοίωσ καὶ τρίτοσ· ἓξ τοὺσ δὲ καὶ α

τὰμ μιρὸμ λίδι προϊόντος. λίβρον τὸ
τῶν θυλάκων. καὶ τόρος. οὐδὲ τῶν
ἀριστερῶν ἀποδέχονται τῶν μὲν τῶν. οὕτως δὲ
τὸ πρῶτος ἄριστον ἀμβρῶν. λίμνικον. δυ
δολιχίμηδον. Καὶ βοῦται λίσυδ αἰτίαν
ὄχθ προλιμβάνων ἱερᾶν γάσαμβρ.
θυλάκη δὲ ἀποθαμβρ. ὄμφοι δὲ
τουτόθεν λίδι καὶ λφοὶ καὶ δορ
κὰς ὀθιόμβροι. προκάτων καὶ λι
κῶν ὄμιαχοῦ καὶ ἵππων κρόταφου
ζόμησαν. τὸ θασὸν δὲ χήμα. καὶ πε
ριφέρειαν ἔφεδρον. οἱ κέφημι δὲ σοφολιμῆς
ἀχάσγαμαι καὶ αἴλουροι προφῆς ὄμε
καὶ δὲ λιμὸν. ἀλλ' ὄφη δομὴ καὶ ὁ τῶν
δ' ἀσσῶν τὰς καὶ λιατὰ κόρων τὰς ὁ σὸν
ὅτι τὴν ἰόφοφορικὸν καὶ θηρίων δὲς.
ὄρρωσαν. καὶ πρὸς οἱ κτον ἀλιαμπὰς
ἀπῴργάσαντο. τοῦ δὲ ἡ μὲν ρουτὸ πρῴ
τον ἀπήμιμνων. ὃ ἄσθρ αὖπάμ
οἱ πυθαγορικοὶ τὴν προφάθηρίαν
πρᾳότητα μὲν μέμην ἔσοι ἦσαν τὸ πρ ©
τὸ φιλάνθρωπον καὶ φίλοι κτίρμον.

λαμβρωπον

ἡ γὰρ σωφροσύνη διχῇ τοῖς καταμι-
κρὸν ὁμοίκειον μέρεσι πάθεσι πέρ-
ρωσε προσαγαγεῖν τὸν ἔρωτα· ἀμφοῖν κοι-
νὸν ὅπως ὁμολόγοις γενόμενον λήξει
θάμβος· οὔτε τὸν χθὲς ἡμῖν γενόμε-
νον, οὔτε τὸν πάλαι δι' ὑπερβολὴν
σπάνιον· αὐτὴ γὰρ χθὲς
ὡς οἶσθα μεγάλην ἀμφοτέρωσε πορί-
σασα τὴν ζοίαν διαμοίρασι καὶ λογισμῷ.
παρέχομεν οὐκ ἄμοιρον οὐδὲ ἄχαρι
τοῖς θηρατικοῖς μεσαιτάτοις περὶ οὐ
μόνον θηρίων ὁ λόγος τε καὶ πρᾶγ-
μα ἀμφαίνεται· ὧν σπάνιον ὡς οἱ κε μά-
λιστα μέν. ἀλλὰ δι' ταῦτα προθυμήσε-
ται μοι περὶ ἀριστοτίμου καὶ φαιδίμου
ὁμιλῆσαι· ὁμιλῆσαι γὰρ. ὁ μὲν τῆς
γῆς ὡς ὁδὶ αἰφρόμενα τῷ φρονήματι ζοίαν
γενναίως, ὡς δὴ δοὺς τοῖς ἑαυτοῦ
σωματοφύλαξιν ἑαυτόν· ὁ δὲ τῆς θαλάτ-
της ὁμιλήσομαι ὡς αὐτὸ μοῦνο καὶ ὅσον
ὑπὸ παρῇσι· σωτάσασι μὲν γὰρ
αὐτοῖς ὡς θεὸν θεάσασθαι· ἀμφὶ μούνῃ

πρὸ τοῦ φωνῆσαι τοῖς ἄλλοις
προσηκόντως ἐχθῆναι καιρὸν οὐ
κ ἔχθη λ ἴσως οἰμαι καὶ παρὰ τὸν
μετὰ ταῦτα δηλ ὃν ἐμέχθη ἂν πρὸς αὐτοὺς
ἁμαρτάνομεν· ἐδόκει γάρ τι πρᾶγμα
τι κῶς οἷον ἀντιχάρ ἐλευθέρως φωνῆσαι.
ὃ φωνῆν τὸ τὸ ἄθαρτον ἀντικεί
μενον· καὶ τὸ φθαρτὸν τὸ ἄφθαρτον·
καὶ σωματικὸν τὸ ἀσώματον, ὅτως
ὑπάρχον τῷ λογικῷ χρῆμα τὸ
ἄλογον ἀντικεῖσθαι καὶ ἀνθυπάρ
χειν· καὶ μὴ μόνην ὅτι τοῦ θεοῦ
ζητήσαι αὐτὸν μὴ· τὴν δὲ μὴ πεφυκέναι
πεπροφασμένην· τί δὲ ὦ φίλτατε
λεγάρετε τοῦτο ἠξίωσεν ὁ ὅτος ὅτοις
τραύμασι τοὺς λογικούς, μὴ εἶναι τὸ ἄ
λογον· πολλαχοῦ γὰρ καὶ ἀφθόνως ὅτ
ωσὶ τοῖς τυχοῦσι μοιρῶσι· καὶ οὐ
δεῖ ἕτερα δεόμεθα· πρὸς τὸ λογικὸν
ἀντιβάλλοντα· ἀμφοτέρωθεν τὸ αὐτὸ
χρῶ ὡς ἄλογον καὶ ἀνόητον ἀντικεί
μενον τῷ μεταλαμβάνοντι λόγου καὶ δη

ἀμοιαμ· ἡ δὲ τίς ἀξιοῖ μὴ κολοβὸν ἡ
ναι τὴν φύσιν· ἀμφοτέρων ὑμοιχομ φύ
σιν ἔχειν· τὸ μὲν φανταστικὸν· τὸ δὲ
ἀφαντασίωτον· καὶ τὸ μὲν αἰσθητι
κὸν· τὸ δὲ ἀναίσθητον· ἵνα δὴ τὰς
ἀντιζύγους ταύτας καὶ ἀντιθέσους
ἕξεις καὶ διαφορὰς περὶ ταυτὸν ἡ φύ
σις ἔχῃ μόνος οἷόμοι σορροπούσας· ἡ
δὲ ἄτοπος ὀζήτησις τοῦ ὑμοιχου· τὸ
μὲν αἰσθητικὸν τὸ δὲ ἀναίσθητον
εἶναι· καὶ τὸ μὲν φανταστικὸν μόριον·
τὸ δὲ ἀφαντασίωτον· οὐπαρ τὸ ὑμοι
χον· αἰσθητικὸν ἄυθις εἶναι καὶ
φανταστικὸν πόφυκεν· οὐδὲ ἴσως
ἐστὶ φύσις ἀπαιτητική τὸ μὲν λογικὸν
ἔχειν τοῦ ὑμοιχου· τὸ δὲ ἀλογον· πρὸς
ἄμοιρον διαμόριος μὴ δὲ ὑμοιομε
νοις αἰσθήσεσι μεταχεῖν· ὁμὴ καὶ
συμβαίνει· μὴ δὲ εἶναι ζῶιον· ὁμὴ
δόξαν τίς καὶ λογισμὸς ὁποῖαι αἰσθή
σις καὶ ὁρμὴ κατάφυσιν παρέστιν·
ἡ γὰρ φύσις ἰὼ θεάτου καὶ πρόσθι

πάντων ποιήμορθώσωμεν· οὐ μέντοι
ἥλιόν τε πάσχοντι αἰσθάνεσθαι τὸ ζῶι
ον αἰσθητικὸν ἔστιν ἢ σῶμα· ἀμήχανον
μὲν οἱ μεῖζον πρὸς αὐτὸ πολλῶν· ὅμοιον
δὲ ἀμμοτρίων, οὐδὲ ἀλεαρὸν ἡμπόρι
εἶναι μαθόντι τὰμὲν φυλάττεσθαι.
τοῖς δὲ συμφέρεσθαι· τὴν μὲν οὖν
γνῶσιν ἀμφοῖν ὁμοίως ἡ αἴσθησις
ἑκάστῳ παρέχει· τὰς δὲ ἐπομένας
τῇ αἰσθήσει τῶν μὲν ἀφεμίμεσιν ἡ
ἧσις καὶ διάξεσις· διαλυούσας δὲ ὁ
φυγὰς τῶν ὀλεθρίων καὶ λυπηρῶν·
οὐδεμία μηχανὴ τοῖς μὴ λογίζεσθαι
τὴν καὶ εἰρήνην· καὶ μνήμην καὶ
προσοχὴν πεφυκόσιν· ἀμὰ δὲ ἀφέ
λησι πάντα πᾶσι προσδοκίαν· μνή
μην· προόρασιν· παρασκευήν· τὸ ὁλ
πίζειν· τὸ δεδοικέναι· τὸ ἐπιθυμεῖν·
τὸ ἀσχαλᾶν· οὔτε ὁμμάτων ὄφελος
οὐδὲν αὐτοῖς παρόντων, οὔτε ὤτων·
αἰσθήσεσι δὲ πᾶσι καὶ φαντασίαις
τὸ χρέμπτον οὐ μάχουσι ἀπηλαύ

χθαι μέμτιον. λὶ πομφ̂ν. καὶ μπτ̂
σθαι. καὶ ἀμμέμ ὧδ ἀλιρούσθαι
ταῦτα μὴ παρόντος. καί τοι ἀρα
τὸ νόσημα τοῦ φυσικοῦ λόγου ἄτιμ
ἀποδ ἡκνύσαμ, ὡσ οὐδ ἀμοθάμθαι
τὸ παράπαμ, ἀμ ἀτοῦμο εἰμ ὑπαρ
χή. καὶ γὰρ μραμματα πολλάκισ
ἔωι πορδομέμοισ τὴν ὄψ̂ν. καὶ λόγοι
προσπίπτομτεσ τὴν ἀκοήν. δι ἀμαρθά
νουσιμ ἡμᾶσ. καὶ δι ἀφάτοισ. προσ
ἐθροισ τὸμ μοῦσ χόμτασ. εἶτα αὖθισ
ἔωαμ ἥλθε. καὶ μεταθ̂ν καὶ δι ὁ ἡκ̂ν
τὸμ προϊόμτα μέμ ἄλλαφομ ἀμαμφί
μεμοσ. λὶ καὶ λέγεκτα. μοῦσ ὀρνι.
καὶ νοῦσ ἀκούειν. τὰ δ ἄμμα κωφὰ
καὶ τυφλά. ὡσ σοῦ περὶ τὰ ὄμματα
καὶ ὧν τα πάθουσ ἀμ μὴ παρὶ τὸ φρο
νοῦμ. αἰσθήσιμ οὐ ποιοῦμτοσ. διὸ
ἰκλεομένησ ὁ βασιλεὺσ παραπόλομ
ὠδοικιμοῦμτοσ ἀλιρομάματοσ θρο
τηθ̂σ ἡ μὴ φάνηται σοῦ δαίομ. ἐλέ
μεβεν ἐλεήνουσ ἰκοπ̂ν. αὐτὸμ γὰρ

ὁρπεροπομπήσω τὸν μοῦσαν. ὅθεν
ἀμφίκηπαῖσι μοῖσα γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι
καὶ τὸ νοῆσαι ὑπάρχει. ἢ τὸ μὲν αἰσθάνεσθαι
μόνων ἐστὶ τῶν φύσει ἀμβροτικῶν, ἐπεὶ δὲ μὴ δήπου
τοῦ μοῦσαν τὴν αἴσθησιν μόνον φησὶν ὁ ἀντήσας
ὄρνεον· ἀλλ' ὅτι καὶ τὸ ζῆσαι πρὸς φόβους
ἱκέσιον καὶ τὸ ἀμφότριον ἡ αἴσθησις
ὑπεργασαμένη διαφορὰν ἀπέφηνε.
τί τὸ μὴ μεμαθὼν ἔπος ἴδηι καὶ δὲ
δισσὰ τὰ μυσωπώντα καὶ σοφοῦντα τὰ
ὀφθέντα καὶ μὴ παρόντα ὅπως
παρέστηκε μηχανώμενον ὁρμὴν αὐτοῖς
καὶ παρασκάζον ὁρμὴν τήρι
καὶ καταφυγὰς καὶ θήρατρα. πα-
λιμβῶν τοῖς ἀμφισβητοῦσι καὶ ἀπο-
δράσας τὸν ἐωυτοῦ θεμένων. καὶ
ταυτὶ γὰρ ἰκαλκάζοντο. ἀπολιμναίοισιν
ὁρτυγάσι παραπλησίως ἐλεάφοτε
τὴν πρόθεσιν ὁριζόμενοι σημήνασιν
ἐωυτοῦ μάσσασθαι· τὴν δὲ ἐωυτοῦ βολὴν ὁρ-
μὴν προορμήσας· παρασκάψας δὲ
πρᾶξιν περιπράξασθαι· μὴ μὴν δὲ

Κατὰ λήθην ὀφθαλμοῦ παρόμην
θόησον· οὐτὸ παρὸν αἰσθήσθαι
κατορμήθη· τοῦτο γὰρ οὐδὲν ὅτι
μὴ λογικόν ἐστι καὶ πάντα τοῖς θε-
οῖς ὑπάρχειν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ
καὶ τὰ περὶ τὰς μουσικὰς ἀεὶ ὁρᾶν πο-
λὺ μὲν ἁρμονίας μὲν, ὁμοίας καμοῦσιν·
κινοῦμεν δὲ ἁρμονίας· τὰ δὲ
πάθη συμπάντα κοινὰ κρίσεις
φαῦλας καὶ δόξας ὁμολογοῦντα φύ-
θαι μᾶλλον ὅτι δὴ παρορᾶται μὲν ἐν τοῖς
θηρίοις ὀργὰ καὶ κινήματα· πολλὰ
μὲν θυμόν, πολλὰ δὲ φόβον. καὶ ἡδο-
νὰς ἀδίας φθόνον· καὶ ζηλοτυπίας·
αὐτοὶ δὲ καὶ ἵπποις ἁμαρτάνομεν·
καὶ ἵππους κολάζομεν· οὐδ' ἀκόλα-
στος· ἀλλ' ἐὰν σωφρονισμὸν μὴ δὲ
δόνος ἐμποιοῦντα αὐτοῖς· λύμε
τάροι ἂν ὁμολογοῦμεν· ἡ δονὴ δὲ
τὸ μὲν δι' ὃ τὸν ὄμομα, κίνησιν·
τὸ δὲ διὸ ματον, γονητέα· χρόνον
τὰ δὲ θεατροῖς· ἐὰν τὰ θηρία· κὴ

λοῦται μὲν ὄμφοι καὶ ἵπποι σύρι-
γξι μ καὶ αὐλοῖσ· καὶ τοῖσ παγούροισ
ὅκ τοῦμ χηραμοῦμ ἀμ ἀκαλούπται μη
αζόμενοι ταῖφ φόπ ηγξι· καὶ τὴν θρί-
σαμ ἀιδόνΤαμ καὶ ἱροΤούΤαμ ἁμα
δύεσθαι καὶ προϊέμαι λέγουσι μ· ὁ δὲ
ὅΤοσ αὖ πάμ μ ἀμίσι κέφαγοη τὸ
μενοσ ὀρχοῦμενοσ θρόΤῃ μεθη
δονῆσ ἅμα ῥυθμοῖσι μ μὲ χόμενοσ
τοῖσ ὅμοιοσ ὧδ ἀμ ἀφόρφμ· οἱ δὲ πε
ρὶ ΤούΤαμ ἀμβμτέραμ λέγοΤΤο· μὴ
ΤΤο ἠλέσθαι· μὴ ΤΤοθημοῦσθαι· μή ΤΕ
φοβῆσθαι· μὴ ΤΤο παραοἰκάζεσθαι·
μὴ ΤΤο μμημομένφμ τὴν μέμηγαμ· ὡ
ὡσαύΤωσ παραοἰκάζεσθαι τὴν χθμι
δόναι· καὶ ὡσαύΤῳ θημοῦσθαι Τὸμ λΕ
οΜΤαι· καὶ ὡσαύΤῳ φοβῆσθαι τὴν ἐ
λαφοΜ· οὐκοῖδα Τί χρή σαμΤα Τοῖσ
λέγουσι μὴ δὲ μμέπφμ μὴ δὲ ἀλκά
φμ· ἀλλ ὡσαύΤῳ μμέπφμ αὐΤαῖ· καὶ ὡσ
αὐΤῳ ἀκούφμ· μὴ δὲ φωμῆφμ· ἀλλ ὡσ
αὐΤῳ φωμῆφμ· μὴ δὲ ὁλοσχῆφμ· ἀλλ ὡσ

ἀμφὶ ζῆν· ταῦτα γὰρ ὀλίγον μοι μέλει
μόνον ὅτι λέγομεν παρὰ τῶν ὁμοδόξων
ἢ ἀφ' ἑαυτῶν πιθόμενοι. καὶ μὲν τοίνυν
οὐδ' αὐτὸ βουλόμεθα ταῦτα τίθεσθαι πιθόμενον·
τὸν δὲ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι καὶ βίοις καὶ πράξεσι καὶ
διαίταις· τοῦτον ζῶον παρατιθέσ. ἄμεινον δὲ πολλῷ ὁμόφυλον
ῥώμην αὐτῶν. καὶ τῆς ἀρχῆς πρὸς ἣν
ὁλόσον γίγνομεθ. μὴ δὲ ὁμοφυῆ μηχανὴν
χαριέν αὐτῶν. μὴ δὲ προκοπῆς.
μὴ δὲ ὀργῆς· ἀπορῶ πῶς ἡ φύσις
ἔδοικεν τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς ἴσον τὸ
ἔμφυτον ἐγκεῖσθαι μὴ δυναμένοις.
ἀμαυροῦ τοῦ μὲν, οὐδὲ αὐτοῖς ὀλίγοις
οἷς σώζεσθαι τοῖς ἀνδράσιν
αὐτοῦ πόρρω εἶναι δοκεῖ· τὴν γοῦν πρὸς
τὰ ἔμφυτα φιλοσοφρόνως ἀρχὴν μὲν
ἡμῖν ἰσοιμοιρίας καὶ δικαιοσύνης
τιθέμενοι· πολλῷ δὲ τοῖς ζῴοις
καὶ ἰσχυρὰν ὁρῶντες παροῦσαν·
ἔθασιν αὐτοῖς οὐδὲ ἐγγίνονται μεγέθη

δη καὶ σώνησ· ἡμιόνοισ δὲ τὸν μὲν
μηδὲν μόριον οὐδὲν δη δή· καὶ γὰρ
ἀηδοῖαν· καὶ μήτραν· καὶ τὸ χρῆσθαι
μεθ' ἡδονῆσ τούτοισ ἔχουσι, πρὸ ὅτε
λοσ οὐ μεῖζι μοιῶν ταῖσ τῆσ μὲν ὄσσοισ·
σκόπει δὲ ἄμμοσ μὴ καὶ καταγράφομ
ὅτι τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ ἰσχυρὸν
οὐδὲν διαφορώτερα καὶ κίαι τοῦ τυχόν
τοσ ἀνδραπόδου σωεῖμαι φάσκοντασ,
ἀλλ' ὁμοίωσ ἄφρονασ εἶναι· καὶ ἄλο
λάτουσ· καὶ ἀδίκουσ· ἔτι τὸν θηρί
ων αἰτιᾶσθαι τὸ μὴ ἱκανὸν μὴ δὲ
ἀπηλιριωμένον προσάρχειν· ὥσπερ
οὐχὶ φανερόν τὴν τοῦ λόγου καὶ αἰσθήσιν·
καὶ τούτων καὶ κίαν ὁμολογούντασ
εἶναι λογικήν· ἢ σπάνθηρίον ἀναπε
πωρηκέναι· καὶ γὰρ δηλίαν πολλοῖσ καὶ
ἀλωπεκίαν, ἀδηλιᾶν αὐτὸ καὶ ἀλωπεκή
θειαν ὁρᾶν μὲν ὑπάρχουσαν· ὁδὸν δὲ
ἀν τὸ μὴ πεφυκὸσ ὀρθότην τοῦ λόγον
δέχεσθαι· πρῶτον μὲν οὐδὲν διαφέρει
τοῦ μὴ τεθηπέναι ἀσχολουμένου με

τῆς μὴ τοῦ μόνου μεταδοτικοῦ ἀγαθοῦ
ἀξιοῦντος ὅτι μὴ δὲ μᾶλλον ἐστὶ δὲ
καὶ μὴ δὲ ταῦτα ἐστί· ἐφ' ταύτην
δὴ αἱρομένους οὐσαν οὐσιωδῆ·
λόγος μὲν γὰρ ἁμῆς φύσεως
δηλοῖ δὲ λόγος καὶ τρόπος· ὃς ἐστι με
λέτας καὶ δηδασκαλίας δηλαδὴ λογι
κὰ πᾶσι τοῖς ὁμοτύχοις μεθέτειν· ἡ
δὲ ζήτησις ὀρθότητα καὶ σοφίαν·
οὐδὲ ἄμοιρ εἰ τῆς κτιστῆς μόνον ἀλλὰ
καὶ τῆς ἀκτίστου προσώτητος
καὶ τῆς ὄντως προσώτητος· οὐ γὰρ ὁμοί
ως ἱερὰ καὶ τὰ μέτρια καὶ τὰ ἄλογα· οὐ
δὲ ἀφὶ πόρτας καὶ ὥρας καὶ· οὕτως
οὐδὲ παντὶ λόγῳ καὶ μέθεξιν ἀσαύτως
τῆς ἀρομένης τὸ ἀκρον ἀληθείας
καὶ ὀξύτητος· ἐστὶ δὲ γράμματα πολλὰ
καὶ μορίας καὶ ἀνδρείας· καὶ τοῦ πα
νούργου περὶ τὸν ὁρισμὸν καὶ τὰς
οἰκονομίας, ὡς ὥρας ἂν καὶ τὸν ὅρκον
τίων ἀδικίας· δειλίας· ἀνδρείας
ὅρκον αὐτοῖς· καὶ μαρτυρῆτον νῦν

πῶσι ἢ ἴσως ὑπὸ τοῖς μεταμίσγοισι τὴν
ἀμμαχλαν· ὡς γὰρ οὐσιστικὸς διαφο
ρᾶς οἱ μὲν τὰ χροιὰ φασιν· οἱ δὲ
τὰ θαλάττια μᾶλλον προσήχθαι φύ
σει πρὸς ἀρετήν· ὃ δὴ καὶ δηλόνοτι
παραμαλλομένων πολλαχοῦ· ἵππ
πων ποταμίων· οἱ μὲν γὰρ τρέφουσι
τοὺς πατέρας· οἱ δὲ ἀποκτεννύου
σιν· ἵνα τὰς μητέρας ὀχεύσωσιν·
καὶ πυρίας πρὸς δίκαν· οἱ μὲν
γὰρ ἀφαμίζουσι τὰ ὠιὰ καὶ διαφθεί
ρουσι τὰς θηλείας· ὅταν δ' ὠοτοκῶσιν
σιν οὐ προσδέχονται τὴν ὀχείαν· οἱ
δὲ καὶ διαδέχονται τὴν ὠοτοκίαν
ὑπὲρ μέρος θαλπόντων τὰ ὠιὰ· καὶ τὰς
μείζους πρότροποι τὰς μοσυλίας· καὶ
τὴν θήλειαν ἀρχομένου χρόνου
ἀποκαμηθεῖσαν κόπτουσιν ἄρρενες· ὅτε
λαύνει πρὸς τὰ ὠιά· καὶ τὸ σμοσυλᾶν·
ὅνοι δὲ καὶ πρόβατοι ἀντὶ πατρὸς
ἅμα μὲν ὀλιγωρίαν καθαριότητος·
ἅμα δὲ τὰς μίξας

καὶ τὰς χθμιδόνας· ὧν αἱ μὲν δι<
τοπίζουσι παντὰς πάσι· ἱκρύπτουσα
καὶ ἀφαρίζουσα τὸ μυρίον· αἱ δὲ
χθμιδόνες ἐξ ὧν τρέφομένοις δηλοῖ
σι τοῖσι τὸν ὀρθὸν ὁδόν· ἀφιέμαι τὸ πε
ρίτημα· καίτοι διὰτί δὴ δρυὸς δὴ
δρυὸς οὐλοφρονέστερον ἢ σίδη
ρος πρόβατον· οὐδὲ μαχάμους λάχα
νον ἀνανδρότερον ἢ σώματος λόγον
τος· ἢ καθαπερεὶ τοῖσ ἀκινήτοις
ἕδρον ἕδρου μᾶλλον τὸν ἵκετην·
οὐδὲ μὴ ἱκροφωνότερον εἶναι τοῖσ ἀμά
δοισ· οὕτως οὐδὲ δηλητήριον οὐδὲ
μωθρότερον· οὐδὲ ἀλιρατέστερον·
οἷσ μὴ φύσις πᾶσιν ἢ τοῦ φρονεῖν
δύναμισ· ἄλλοισ δὲ ἄλλασ ἱκανὰ
τὸ μαίνεσθαι καὶ τὸ ἥττον παροῦσα
ταῖσ ὁρωμέναισ διαφορᾶσ πεποίη
κεν· ἀλλὰ θαυμαστὸν ὅσον ἄμοσθυ
ηθῆναι καὶ ἀγχίνοιαι· καὶ τοῖ αὐτοῖ δὴ
καὶ ὁσιότητα καὶ κοινωνίαν διαφορᾷ
τὸν ζῴων· καὶ γὰρ ὁλιήνων ὃ ἑλάφε

πολλὰ τοῦτο μὲν μεγέθη καὶ πολλοὶ
κίαι· τοῦτο δὲ ὁ τόσος ῥόμβος καὶ
ἀκοὴ σὰ περιβάλλει πάντας ἀμοῦ
σα πομβροι πὲρ· ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ τοῦτο τὸ
φλοὸς· οὐδὲ ἀδύνατος οὐδὲ ἀμο
σος ὁ ἄμος ἔσται· ἅμα καὶ χάρον
βρὰ καὶ ἰσχύος τε καὶ μεγέθους ἡφύ
σισε ἡμᾶς οὐ καταβρήσει· καίτοι
τὸ μὲν δὴ ὑμετέροισι προσβλέφαντ
καὶ καὶ καμηλοπάρδαλιν· οὐ κοῦ· ὁ μοί
ως μὲν δὲ τὰ θηρία λέγομεν· ἵνα
θρότερον φρομεῖ· καὶ καίκιον δια
νοεῖται· μὴ λέγειν μὴ δὲ φρο
μεῖ μόλως· μὴ δὲ ἰθύκτην λόγον·
ἀσθενὴ δὲ καὶ θολερὰν ἰθύκτην.
ὡς ὅτε ὀφθαλμὸν ἀμυμονέοντα·
καὶ τεταραγμένον· ἵ δὲ μὲν πολλὰ
τὸ ισμεταρίσκουσι αὐτὶ καὶ δὲ μέλα
τροσβδόκαμ· τὸ μὲν ἐκγήσ. τὸν
δὲ ὑμεναγήσ ὑμεῖς τὰ σωτῆρα
μίσθιμ φιλολόγους καὶ φιλογραμ
μάτους ὄντας, οὐκ ἀποχόμενος.

μυρίαμεν ἀμαθίας. μυρίαδὲ
ἀφυΐας παραδείγματα θηρίων
δηλοῦμεν· ὧν ἅμαις καὶ σὺ καὶ
φαῖς ἡμῖν ἐλευθέρως ἀλλὰ μὴν
σαθρᾶς θεάτρων, ἢ λεαμένης παρ
ρόχθικεν· ταῦτα μὲν οὖν ἐλέγ
νοις μὲν ἀρχαϊκὰ καὶ ἄθικτα πρὸς τὸν
λόγον ἐγλεγόμενα πίσσαθα κατα
σσομεν· νοῦλομαι δὲ μικρόν
μεταστὰς ἐκ τοῦ θαττικὰ θηνυχίαν·
οἱ μὰρ γὰρ ἰδίαν τιμὰ μέρος οὐσίαν
τοῦ καὶ δωάμεως φαυλότητα·
καὶ σπήρως ἐστὶν εἶναι καὶ νόσον·
ὡς σωφρόνως μοῦ τυφλότητα· ὡς
ἐκ ἔλλογος χωλότητα· καὶ ἔλλο
τητα τοῦ λόγου· ἅμα οὐδὲ μὴν δίκης·
οὐ γὰρ ἐστὶ τυφλότης μὴ πέφυκό
τος ὁρᾶν· οὐδὲ χωλότης μὴ πέφυ
κότος περιπατεῖν· ἔστι δὲ τοῦ
ἀλόγου· ἢ τοῦ ἀναύδου φύσ
τραυλὸν· οὐδὲ ἀπρ[illegible]πριστ· οὐ
κοῦν οὐδὲ παραπαίον· ἢ παρα

φρονοῦ· ἢ μανόμενον· ὃ μή τὸ
φρονεῖν ἢ δ' αἰσθάνεσθαι καὶ λογί
ζεσθαι κατ' ἄφρονα ὑπῆρχεν· οὐ
γὰρ ἦν ἐμπαθὲς γενέσθαι· μὴ
κεκλιτημένον δύναμιν· ἢ τὸ πά
θος· ἢ ἄρρησιον· ἢ πήρωσιν ἢ τι
ἄμμη κἀκκωσιν ἢν ἀλλ' ἀμελῶν ἐπὶ
τυχὴ κἀσθενὲς προσπαίσειεν· φω
δὲ κἀν ἵπποις· ἐρίοις δὲ φασὶ κἀν
νοίσμαίνεσθαι· κἀν ἀμφίποις κασ·
ἀρκεῖ δὲ τὸ τὸν κύνα ὃ ἀναμφι
σμήτητον εἶναι κἀν μαρτυρεῖν λόγον
ἔχειν κἀν δηλοῦν ἀνοὐφαύλην τὸ ζῷ
ον· ἧς παραγενομένης κἀσυνεχομέ
νης· ἢ λεγομένης λύπας κἀν μανίας
πάθος εἶναι· οὔτε γὰρ ὁ τὴν ἀνόνου
μένην αὐτῶν, οὔτε ἀκολουθοῦντα ὁρᾶν μέ
λλει· ἀλλ' ὃ σωφρονοῦν ἔσται
τοσαῦτα κἀτοσοῦτον ὁ μὴ λεγεῖν ἔξε
στιν κἀν δηλοῦν ἔοικε τὸ φρονοῦν·
κἀν λογιζόμενον κἀν μεμνημένον ὧν
ἕκαστον ἔστιν· κἀν γὰρ ἢ σωφθεῖσα.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0182
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ταὐτὰγὰ κατηγορῆ τὸν παραφρο
νοῦντα μὴ εἶναι παρ' αὐτοῖς· ἀμ
λὸ δὲ μὴ βαρβαρικὸν τὸν λογισμὸν.
οὕτως ὁ τοὺς μεγάλους ἱκύμας·
ἀλλ' ὅτι πρωμνθύμως νομίζομ. ἀλ
λ' οὐχὶ τὸ φρονίμ πρὸς φυσικὸν τι καὶ
λογίζεσθαι. καὶ μὴ μοῦλόμ ἀρα
πρὸς μισθοὺς ταραχὴς καὶ παρα
πρὸς ἱκότας ἀμφοῖν ταῦτ' ἴλιγξ
πρόσωπα· καὶ φλέγμ τὰς σωτρο
φοὺς δηλαδὴ τὰς ἡ παροραῖ τὸ φλεγμο
μένον. ὅτι κὸ μὴ σωφρονῶν τὸ μὴ μο
μένον ἑαυτοῦ φιλομφικὸν πρὸ τὴν
ἀληθῆ ὀρθοῦσι δοκοῦσ ὑπομο
νόν· οἱ γὰρ ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τοῦ
σωφρονοῦντος μᾶλλον τὸ σοῦ μὴ τί
ὀμ ὀρτῆ νοντα τὸ λόγου τῆς δικαι
οσύνης ἑρμηνεύσιμοῦ κεχούσης·
ἁμαρτάντα πᾶσιν ἀσυνάτου καὶ
ἀμυπάρκτου μὴ μομένης φάσκοντος
φόβοις λόγου μεῖζον· μήτε γὰρ ἡ τὸ
ἀδικεῖν ἀμφίλεγον ἡμῖν ἀφ' ὁσίων

αὐτῶν. ἢ μὴ χρῶμενον αὐτοῖς
τὸ ζῷον. ἀδύνατον καὶ ἄπορον. ἢ
πρόσθεν μὲν θηρίων ἡμῶν μᾶσσόν
μεθα. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν θηρίων προέ
μενοι χρῆσθαι. ἀφίημι γὰρ μοῦνα
ὧν καὶ πρόσθεν ἀμφισβητούμενον
τοῦ ἀριθμοῦ μυριάδας. οἱ πρό
φωσαν καὶ. ἀμφοδὲ οὐδὲν ἧσσον
οἶμαι. ἀλλ' ἡμῖν τοῖς ἡμέρωσι καὶ
φιλανθρώποσι ζῷων δοκοῦσι. ποῖον
ὄργανον ἀπομήσεται μῦς. ποῖον δὲ
θαλάμης. τίσι δὲ ὀρύττει τέχνῃ. τίσι
κόσμοις δηλήσεται ἂν ὧν προσήκει
νομικοῖς καὶ ὁμοφύλοις πᾶσι τοῖς
ζῴοις οὗσιν ἀμφαμῶσι. καὶ μετὰ
ὀλαμήσας πρόσθεν μάθωμεν
ὄργανα εἶναι ἢ ποῖα. οὐδὲν οἷόν φάρμα
κον οὐδὲ ἰάσασθαι. τῆσι δὲ τὸν βίον ἀμύ
νουσι. καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀπορί
αν οὐδὲν ἔχομεν. ἂν μὴ τὸν ἀρχαῖον
ὅρον καὶ νόμον φυλάξωμεν ὃν
καθίσταν ὁδὸν τὰ φύσει δίκαια. ἢ

θέμενοσι δίκαι τὸν γὰρ ὁμόλεκτρον
τρόμ· ἰχθύσι μὲν ἰκαὶ θηροὶ· ἰκαὶ
οἰωνοῖσ πτερωτοῖσ. ὧδι ἁμ ἀμμή
λουσ· ὡσ οὐδίκη ἐστι μεταὐτοῖσ·
ἀνθρώποισι δ· ὅδωι κεδίκη μητρὸσ
ἀλλήλουσ· οἵσδ· οὐκ ἔστι τί δίκαιο
πραγεῖμ πρὸσ ἡμᾶσ, οὐδ· ἡμῖν πρὸ
θελέμαγίμεσαι τὸ ἀδίκαμ· ὡσσοίγε
τοῦτον προέμενοι τὸν λόγον· οὔτε
χρῆσαι ἄμμιν οὔτε μετὰ τὴ δίκαι
οσύνηι παρεσόλθεμ ὁδὸν ἀπολε
λοίπασιμ· ταῦτα μὲν ὦ φίλε τὰπο
Καρδίασ τὸν ἀνδρὸν ἐξέρηκασ·
οὐ μὴν δοτέον, ὥσπερ διαφθούσασ
γυναῖκ· περιαύτασθαι τοῖσφιλοσο
φοισι ὡκυτόκιον· ἵμαι ραιδίωσ καὶ
ἀταρμαπόρωσ τὸ δίκαιον ἡμῖν
ἀποτέκεσιμ· οὐδὲν γὰρ αὐτοὶ τῶν
κούρων διδόασιμ ὑπερ τὸν μέγαν
μικρὸν οὕτω πρᾶγμα καὶ φαῦλον·
ἄτομον παρέλεμμαι μίαν ἐν τοῖ
λαίστον· ὁπόσα ἄρα καὶ ζῶια· ἐ

τυχὴ παρφσόρθη. Καὶ τὸ ὀφθῆναι μὴ
μὴ ἀπολήται. δφ ἱκνύμαι δὲ τὸ αὐ
δηλον. ἱλαμμάνφ τι τὸν προδή
λων. ἱκαὶ προσήκφ τὸ περὶ τὸν ζω
ον ὑποτίθεσθαι πρὸ τὴν δικαιοσύ
νην. φ μὴ θ ὁμολογῆται. μὴ τ ἄμμο
ι ἀποδφ ἱκνύουσιν. φφ γὰρ ἑώραμ ὁ
δὸν ὀλιφ τὸ δίκαιον οὐ φαμβραὶς
παρά ἱκρη μεμορῦτος ἱκαὶ δι ατὸν
ὀμβρυῶν. ἀμ ατρεωόμβρον ἄγου
σαν. ἀμμὰ ἦν πρᾶτος ὑφηγουμέ
νου δφ ἱκνυσιν οἰμὸς ἡὸς ἀσάλμα
ρθ. οὐς δὲ ἄμφοτοῖς ὁμὶ φιλομα
χεῖν. ἐωσθαι δὲ καὶ μαμθάμφμεν
λομένοις. ἐωφ τόνθ μὴ παυτάπα
σι ἱκαθαρῶφμ ἀδικίασ τὸν ἀμορῦτω
τὰς ὧν μεγαχθριζόμβρον. ὁμπεδο
κλῆς ἱκαὶ ἡράκλφτος ὡς ἀμηθῶ
πρὸς δφομαι. πολλὰ ἱκισὶ δυρόμε
νοι καὶ λοιδορουῶτ τὴν φύσιν
ὡς ἀμαίνεσθαι καὶ πόρβμον οὐσαν.
ἀμιγὲς δὲ μὴ δὲν μὴ δὲ φλιλφι

μὸ ἔχουσαν. ἀμέλει ἀπὸ κοινοῦ καὶ
δηλοῦσιν παθοῦσι πρὸς μόνην.
ὅπου καὶ τὴν γόνυσιν αὐτὴν ἔχει
δηλοῦσιν σὺν τυγχάνει λέγουσι μὴ
θυμὸς ὁ συνερχόμενος τοῦ αὐθα
μάτου· καὶ τὸ πόθος τὸ γόνυ μό
νον παραφύσιν μέρεσι τοῦ γόνυ
σαντος ἀπὸ τοσούτων μέρεσι· οὐ μὴν ἀμφὶ
ταῦτα μὲν. ἄκρατα καὶ πικρὰ
φαίνεται κατὰ κόρους· ἔστραδιάζειν
ὑμένος παρηγορία· μήτε τὸν
χόλον τὸν λοιπὸν αἱρούμενον καὶ
σώζουσα χρώμενον αὐτοῖς πρὸς
προσήκει τὸ δίκαιον· ἢν τὸν σο
φὸν καὶ τοιαῦτα ὄντα γόμενον, οὐ
δὲν λαμπρίαν μεθὴ δυσπαθῆ
ἀσθένειαν καὶ ἡφαίστου· αὐθισ
δὲ συνεγόρας ἀμβλύμανθ δηδαί
σκων ὀφθῆναι μὴ ἀδίκουντας·
οὐ γὰρ ἀδίκουσιν οἱ ταμὲν ἄμικτα
καὶ μανερὰ κομιδὴ κολάζοντος
καὶ ἀποκτείνυντος. τὰ δὲ ἥμερα

καὶ φιλάνθρωπα ποιούμενοι τ/θα
σαὶ καὶ σωφρονᾶ χρῆσθαι. προσήκει
καὶ μὴν καὶ φυλακὴν ποιεῖσθαι ὅπως μὴ
χρῆται. καὶ ταύτην μὲν οὖν ὁ αὐτὸς
λογισμὸς δοῦναι φησὶν ἡμῖν
ἀντὶ δούλας. καὶ πόσους δεῖ τούτους.
καὶ οἱ δὲ χρώμενοι προφυλάττοιεν
αἰγιαλοὺς καὶ ὅσα ἀμυχρώματα καὶ
κρημνώματα μέμυκε. οὐ γὰρ ἀναι
ρεῖται τὸ ζῆν. οὐδὲ ὅσα ἀπόκλυτα
τοῖς ἀνέμοις. ἂν μὴ λοιμώδασι χθόνα
μὴ δὲ ὅσα ταχὺ ἀναχωρεῖσθαι. μὴ δὲ
ὕδατα. μήτε ὑρίφους κατακόπτουσιν
ὕδατα χίας. μὴ δὲ ἀμύντου ὑρθοάπτους.
μὴ δὲ παίζοντος ὀρθήρας τὰ μὲν
ἀμφιάζουσι τὸ μὲν ἄλκυονα καὶ μά
χθους. τὰ δὲ μὴ δὲ ἀμύνθους πέρ
κόπτα διαφθείρουσιν. τὸν γὰρ παί
ζοντα καὶ τρέπόμενον οἱ μὲν
συμπαίζουσι δεῖν χρῆσθαι καὶ ἱλα
ροῖς. οὐχ ὁσίως ὁμοίως τοῦτον
δάφια παίζοντα τὸν ματρόχων.

ιδ

τοῖσμέθοισόφίεσθαι· τὸνοὐδὲνα
τραχὺσμὴκέτιπαίζομεν· ἀλ
λ' ἀμηθὲσ ἀποθνήσκειν. ὅτωσ
κυμηγέμικαὶ ἀμαύρὸδωσομέ
νοισ τὸρ πομένοισικαὶ ἀποθνή
σκουσι· τοῖσδὲ ἀπὸσκύμνοσ Καὶ
μὸσ ἀφ' ὁμοφνέσσ ἀγομένοισ·
οὐγὰρ οἱ χρόμενοι ζόοισ ἀδικέ
σιν, ἀλλ' οἱ χρόμενοι μαμυρῶσ
καὶ ὀκνηρέσσ· Καὶ μεταὸ μόνη
σσ· ἐοίκεσ ὃ αὐτόνουμὸ· καὶ πα
ραμυθοῦ τὴσικατηγορίασ· ἐμὸγὰρ
οἱ δὲ προσιόντεσ πολλοὶ καθηρα
τικοὶ πάντεσ· οὐσοὔτε μεγαθέν
ραίδιον, οὔτε μικρὸν ἀναγκαῖον·
ὀρθὲσ παραμένσ· ἀλλ' ἀμφοτερμὴ
ὰ οἶδα Καὶ τὸν ὁμὸν ἀριθμὸν ἀρι
θμεν· τοὶσδὲ ὁμοίουσ παίδασ
ἀπὸ ἀδελφεῶν ἀγαγκίδην καὶ ἀριφ
ρονα τοῦτον· εἶτα μίκαν δρον τὸν
Ἀθυδαμου χορσαίασ δαίμονα ἀ
γρασ ἐσὸ μηροσόφην· Καὶ δὴ ατοῦτο

πρὸ ἀριστοτ/μομγθμησομβρίοισ. ὃ ἄσβρ
αὔσαμμτοίσδθτὸισμησίσ ἅτασ
καὶ σαραμίοισ ἡραλιβσμαστὸμμέ
γαμ ὁθμ/καὶ φιλόαρατομτὸμὑμο
ὁατοῖσίντθ θαμάσιαὁργαμβμιλ
λθμ φαίδιμοσ ἔχομ. σθρίαυτὸμμα
δήζφ. τυδφίδημδ. οὐμεὰμγμοίηὃ ὁπο
τθροισιμφφή. τουτομὶτὸμἡμέθρομ
ἡλι/κίσ ἅτημ ὁ σφάτομ. ὃσ πολλοῖσμὲν
ὁμάμου. ὁρφόν. πολλάὶκισ ἀγρασάἱκρο
θιμίοισ ἀγραΐσασ τὴὐάγροτθραμ
ἅμαθθὸμ/καὶ δήκτυμναμ, ὁτταῦθα
δὴλόσθαι πρὸσἡμᾶσ μαδήζομ, ὃσ
μὴδ ἑτθροισ σροσθήσομ ὁαυτόμ. μὶ
φαύμοσφ/κάζομὲν ὃφίμβ ὁ σφατθ
/κοιμόμοσθ/καὶ μέσομ ὅσσθα τὸμμε
αἰσι/κομ ιραιάτην; σάμυμὲν
οἷω ὀρθοῦσ ὑπομοφσ ὃ αὐτόβουμβ.
σάμαμγὰρ ὁσόμοσοσ ὁμεμέμοι πεμό
μοσ τὸισ ὁμαδοσφ μὴ δ ἑτθρομέτρφ
σροσομβομέμοισ /κομάζομ δαίροδὴ
/καθιζου πρὸσἡμᾶσ. ὁ σποσφ δδὴ

σφσ μαρτυροσ. μὴ τοῖσ ἀριστοτέ
λουσ πράγματα μὴ μερίσῃ παρέ
χωμεν. ἀλλ ἀσοὶ δὴ ὠμπφρίαμ ὠσό
μενοι τοῖσ μελλομένοισ ἀληθῶσ
τιμωτὴν φομ ὠιφερόμεν· φόμ ὃ
ἀνδρῶμενοι. γένοιμφισ ἡμῖν ὁμο
λογίαν περιτάχθωσ; γένοιμεν ὃ
σὸ μαρτ πολλὴν παρασχοῦσαμφι
λομειλικίαν· εἰ τα καταρισταὶ δημ
ὁ τὴσ τίχησ παῖσ μὴροσ ὠιτοῦ
τω ταγφσ. ταῖχθρσαῖα προφσάγ
δηλ καὶ α τὸν θρ ἁμων. ἱκαιρὸσ οὖν
ὃ ἀριστότιμθσοὶ μὲν ἰδὴ λάβην.
κ ἡμῖν δὲ ἀκούφμ· ἡ μὲν ἀγορὰ τοῖσ
διλεαζομένοισ· τὰδὲ τὸν γόμον
ἀναμίσλφ περὶ τὰσ ἀποκυήσφσ,
ὠιτρέχομταὶ τοῖσ θήλεσι· ἱκετρέ
φσσ δὲ γένεσοσ οἷσ παρδίασ λεαμοῦ
σιν, ἀπὸ τὴσ μήτρασ τρέφομτα
τὴσ ἑαυτῶν· ὁ δὲ πομπόσ αὐτὸν
ὠθήσων. κἀθηταμ χάμωνοσ θρ
ἀπύρω οἱ ἱκω. καὶ θρ ἠθέλησαμε

οισιμ· οὕτωσ ἀργὸσ λὶ ἀμαίσθητοσ·
λὶ γαστρίμαργοσ· λὶ παῖσι τούτοισ·
ὁμοχόσ ἐστι δηὸ καὶ πλάτωμ αὔπα
λιμ ἀπήπόνμ μομοθέτωμ· μαὶ μομδὲ
ἀπόλλατο τὸισμθόισ θαμαστὸσ θή
ρασ ὁρῶταμαιφνμ· οὐδὲνὶ γὰρ ἀμίκησ
γυμμάσιομ· οὐδὲ μιθρίθημ μα σοφίασ
οὐδ' ὅσα πρὸσ ἰχὼ λὶ τάχοσ λὶ ἰκμή
σθσ διαπορούσι τοῖσ πρὸσ μάιρα
ἰκασ λὶ τόμροισ· λὶ σι κάροισ ἀγασιμ·
ὡσαὐτῶμ ταῦθα· τὰμὲν θυμοφ..
δῆ· τὸ φιλοἰκίμδυσομ· καὶ τὸ ἀμδρόμ
ἀσικῆ τῶμ μαχομέμωμ· τὸ δὲ πα
μοῦργα· τὸ φρομτιστικὸμ ἰκαὶ συμε
τὸμ τῶμ ἐμτιθυμέμωμ· τὸ δὲ πο
δώἰκη· τὸ ῥᾳθυμαμέμομ ἰκαὶ φιλόπομομ
τῶμ δι ωἰκόμτωμ· καὶ ταὐτὰ τὸ ἰκυ
νηγεῖμ ἰκαὶ ὀμπεποίηἰκε· τὸ δὲ ἀμ
άειμ· ἀπουδέμὸσ ὁμδοξομ· οὐδὲ
γοθοῶμ τίσ ἠξίωσεμ ὠφαίρεμογ
γροἰκτόνοσ· ὡσαὐτὸ ἀπόλλωμ λυ
ἰκοἰκτόνοσ· οὐδὲ τριγρομιόλοσ·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0192
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ὡσθραφημόμοσ λ' ἀρτθμοσλέ
γθθαι· ιαὶ τίθαι μαφὸμ ὅ που ιαὶ
ἀμῶ σωμόμομ ιαὶ θραφομ ιαὶ
νηδίαδορ ιαι· Καὶ λαγωὸμ θμφμ
ιάμμομ. λ' πριασθαι· θύμμομ δὲ ὁ
ιάραμομ· Καὶ ἀμίαμ σθμμότθρόν
ὅτιμ αὐτὸμ ὁ τωμείμ. λ' ἀμαύφμ· τὸ
γὰρ ἀγθμμὸ ιαὶ ἀμήχαμομ ὅλωσ
ιαὶ ἀπαμουργομ αὐτῶμ. αἰχὲὸμ
ιαὶ ἄζηλομ, ιαὶ ἀμθμάνθρομ· τὴμ
ἄγραμπεποίηιθ· ιαθόμου δὲ ὅτι
δ' λ' ὧμ οἱ φιλόσοφοι δ' λμύουσι τὸ
τὸ μεθάλμλόγου τὰ ζῶα· προθέ
σφσ φοι ιαὶ παρασιευαί· ιαὶ μμή
μαι· ιαὶ πάθη· ιαὶ τὸλμαμ ὅτι με
λφαι· ιαὶ χάριτθ ὃ παθόμτωμ ὃ
μμήσοι ιαὶ ιίαι προὸφομπήσαμ· φι
δ' λρέσφσ τῶμ ἀμαγιαίωμ· θμφα
σισ ἀρφῆσ· οἷομ ἀμδρφάσ· ιοιμω
μίασ· φλαυτφάσ· μεγαλοφροσύμησ·
σιοπῶ μὲμ τὰ θμαμαφ τούτωμ θλφ
ναμὲμ οὐδὲμ· λ' πουτιπαντθμῶσ

ἀμαυρὸν αἰθημα καὶ δυσθέατον
ὀμιδεῖν μᾶλλα μόμοσθε μερομέ-
μοσδήδασιν· ὀμδὲ τοῖσπεζοῖσι καὶ
γηγενέσι. λαμπρὰ καὶ ὀμαρμηκὶ καὶ
νέφεα παραδήγματα τὸν ἄρη
μένων ὀλιγοστὸν λαμπάμφι δὲ καὶ λαὴ
θέασθαι· πρῶτον μὲν ὦρα προθέ-
σφισι καὶ παρασκευὰς ταύρων ἐπὶ
μάχηι κομιζομένων. ἰκὰ λιαίπρων
θηρήτων ὀδόντας· ὑφὲξ αὐτοῦδὲ
τῆσ ὕλησ ἰὼν ὀρύσσοντο ἰὲ ἰκέρον
τὸν ἀθλίοισιν ἀμυμὼν τὸν ὀδόντα
ποιούσησ ἀποτριόμενον τοῖσ ἐφέ-
ροισι πρὸ σφῶν ταχρώμενα· τὸν δ' ἔφε
ρον ἔωσ κμὲν αἰζηκαὶ ὀξὺν ἔωι τὰσ
ἀμύνασ φυλάσσοισιν· ὁ δὲ βέλεμνον
αἰζηὸσ δήϊος συνέχει ἀμυνομένοισι τοῖσ
ποσὶν ὑπὸ δ' ἀποκρύψασ τὸν ὀϊ-
στὸν ἔχας, ἵνα μὴ τριόμενοι, τὴν
αἰχμὴν ἀπαμύνωσιν· μήτε
καταλίπωσιν ἀπορίαν τοῖσ φι-
λίοισιν· οἱ γὰρ ῥαδίωσ ὀνίνασθαι

ρίσι κ᾽ ἀμβολιτέου σημέον· ἀμφὶ
κρυοῖσι καὶ τυφλοῖσι ἰχῦσιν ὀϊτυγ᾽
μοιτδ. ἀποσφαιρώματα καὶ δηλα
μαρτάρουσιν· ὁ δὲ ἰχθὺς μεσαλι
κόατε δή που θεν. ὡς σὺ θεὸν ἀπολέ
ψῃ θωρακιζομένῳ προσμάχῃ
ὁ σμίτον ἱρὸς οὗτος ἰλύος περὶ μαλ
λᾳ καὶ περὶ σήμησι τοῦ σώματι
χιτῶνα, μεμμον ὥστε θεῖναι τὸ
κρόκος δήλου· τὰ σὺ δ᾽ ἐχεμιδόνων
ὠρὸς ἂν σ᾽ τελεσποιῇ σι παρασκα
ὰς· ὁρῶ μεν ὡς σὺ τὰ θερσὰ καρ
φη ὠρὸ ὑποκάμοντα δίκην θε
μεμίων· ἅ τε περὶ σφάλοισι τὰ
κουφότερα, καμπηλοῦ τί νὸς ἔχε
κόχλου δεομένην αἰσθωνται τὴν
μολυβδ. λίμνης δ᾽ θαλάσσης ὄν
χρῶ παραπετόμενα, ταύτοισι ῥῖσ
τοῖς λοῖσ ὥστε πολλῆσ, ὅσον νοτερὰ
μὴ μαρφαίνεσθαι τὴν ὑγρότητι·
συλλαμοῦσα δὲ κομιορτὸν. ὅσσ᾽
ὄζαμφοισι καὶ σωδέοισι τάχα

92

ε π

μοῦντα καὶ διολισθαίνοντα· τὸ
δὲ σχῆμα τὸ ὄργανον οἷον ἀμισὸς
οὐδὲ πομφόλυξ· ἀλλὰ μανὸν ὂν
ὄγκῳ μάλιστα καὶ φαιροφαδὲς
ἀποτόμους· καὶ γὰρ μόνιμον ἐς
χορηγίαν τὸ τοιοῦτο· καὶ τοῖς θεοῖς
μυρίοισι θηρίοις ὄζωθεν· ἀντὶ
μήτης οὐ πάνυ δήλοσι· τὰ δὲ ἀρά
χνης ὄργανα καὶ μόνιμα πρὸς γναφεῖα·
καὶ θήρασι σφηκώδεσι ἀρχὴν
πρὸς οὐ καθὸν ἀντίσθαι μάσχθον·
καὶ γὰρ ἡ τοῦ μήματος ἀλιρίμφα·
καὶ τῆς ὑφῆς τὸ μὲν διχῆ, μὲν δὲ
τὴν μονῆ δῆ, ἀμφὶ λήουσι ἀράχ
νεμος· καὶ καὶ κόκκησιν ὑπὸ τινῶν
ἀδήλοσι παραμυμένης μι
κρότητος ἀπεργασμένον· ἵν' ἢ
καὶ ἡ τῆς χρόας ὄγκος καὶ
ἀχμὴ δὴ ποιοῦσα τὴν ὄψιν ἀμ
φὶ ὑπὲρ τοῦ καθ' ἡμᾶς· αὐτὴ δὲ μᾶ
λιστα παρ' τοῦ ἵ τῆς σμηχανῆς
αὐτῆς λίνου χάλα καὶ λινυφάνησις

ὁ τὰν θρυχεθῆτι τὸν ἀμφοτέρων
ὡς ὥσπερ δὴ νοῦ σημάτου ταχὺ συ.
μαρεῖν ἴσα ταυτὰ καὶ σωάγμα τὸ
θήρατρον. αἰ σθαμοὶ μὲν ἐσι καὶ φρο
νούσης τὴ καθ' ἡμέραν ὅτι ἐσι καὶ
θέαι τοῦ μιμουμένου. τὸ δὲ ὄχθ
τὸν λόγον. ἄμφω δὲ αἰ ὁδὸς ἐσι μὲ
θος ὡς ὥσπερ ἡ μὲν ὁδὸς ἐσι τὸ τοῦ βο
μιὼν ἱερὸν καὶ ἱερόν. οἱ ποτοῦ δρόμε
νοι. καὶ λίθοις ὁμοίως ἄλλοις μὲν ἀμφ
ορεῖς τὸ καὶ ἀμφορεῖς τὸ ὕδωρ.
μέχρι αἰ ὁμόφυλος τὸ γένηται. εἶτα
μέντοι κύματα θέασαι μέρμος ὁμπροί
θεν τοῦ μὲν αὐτοῦ μὲν παρόντος. ἴσο
ὁρμον ἀμφορέως ἀποδρομὶς ὁμοίως ὁμ
ιλλόμενα τοῦ χαμαίκων. ὁθαύμασα
πῶς μὲν εἰκὼς αἰ σωίηθι τὴν μιμουμέ
νην ὁλωλότων ὑπὸ τοῦ μαντέρων
τοῖς ἀκουφοτέροις ὑφιαμένων.
ὅμοιος δὲ καὶ τοῦτο ἱκρητικὸν μέ
λισσον. καὶ τοῦτο ὁμικιλιᾶσαι
χλωρὸν. ὁλίγα μὲν γὰρ ὁμοῦ

δὸ τὶ μέρου σαι καμάρᾳ ἀλιφοτή
ριομ. ὁρματίζοισι μ ἑαυταὶσ ὑπερ
τοῦ μὴ παραφθρόσθαι μ λιθοῖσ λιθη
δὸν οἱ δὲ χλιῶ σ τοῖσ ἀφοιὸσ δὲ
δοικότσ ὁ τὰμ ὑπερ μάμοσι τὸ μ ταὶ
ρομ ᾧ τὸ τόμαι λίθομ ἀμβγέθη λαμ
μάροισι μ· οἷομ ἑωι ὁρματιζομτσ αὶ
τὸμ κ αὶ χαμ μοῶτσ τὸ φιλόφοομομ
κ αὶ μάμομ, ὁ ποσ μάθοσι σ ὁποὶ πα
ρεμβόντσ· τὸμ δὲ ἑβρόμομ κ αὶ
τὸ περὶ τὶ ὧ ᾗ σι μ ἀδοκιμᾷ· ὡφέλ
ται γὰρ ὁ τὰμ λί πᾶ ποσ μὸ· κ αὶ τρα
χὺσ ἀὴρ· οὐχ ὁ σπερ ἀδ ἰασ οὔσησ
μέσ πηδὸμ· λὶ κόμποσ μεμοσ ᾧ δοὶσ
σπερι ᾧ θρᾷασ· ἀμμάθοὶσ ᾧ αρίγ ομομ
σωάγοισαι· χίζοισ τὴι κορυφὴι τὸ
πρᾶμα περιρρόμ, ὡ σθ μὴ δ ιασα
σθαι τὴὶ τάξιμ· ὁ τὰμ δὲ κ ατέρω
σι μ ἑωὶ μὶῶ ᾗ προφυλακὴμ ἔχοισαι
μυκτοῦσ· ἑωὶ θατέρου σιέβμοισ ὁ
χοὶ τὰι τὸ σῶμα· τοῖσ δ· ἑτέροσ πο
δὶ λίθομ περιμαιοῦσαι, λιραιοισ·

σωφρόνως γὰρ ὁ τῆς ἀφροσύνης ὄρος
τὸ μὴ καθ' ἡδονὴν ὁμιλεῖν χρόνον.
ὁ τὰρ δὲ ἄμουσον· ὃ μὴ πιστεύων ὁ λίθος.
ταχὺ δὴ γὰρ θρυλλεῖται προθυμίαν·
ὁ δὲ μὴ παρυφαίνων ἡδονὴν τοῦ ἥρω
μεθόρια τὰ ζῶα μαίνεσθαι ὑποθέσθαι
καὶ λιπαρὰ τὰ περὶ μαζὸν βραχίονα
μὴ δὲ ἡδονὴν πλέξων χάριν δεῖται ξύλου.
μὴ δι' οὐ πάντων τοῦ πρόσω τοῦ ὑπομένοντος
ὁ αὐτὸς ὁ ἄρρην μὲν κόσμος ἀνὰ
ψυχὴν ὁμιλοῦντα τοῖς βροδίοις ἀνθεῖν ἔπειρα
φίσμασι, ὁ τὰρ γὰρ τὴν κόγχην
κατασπᾶται μὲν καὶ ἀνθρώπου χροὸς
μέρος ὄφελος τροφῆς. μέχρι ἂν αἰσθῆται
τὰ μαραινόμενα καὶ χαλῶσαν
ὑπὸ τῆς θερμότητος· τότε δὲ ὀκνεῖ
μαζὸν κεφηνοῦσαν καὶ ἀπεκδυομένην
μηνί· ἐξέλαθε τὸ ὁδοιπορεῖν μόνον· τὰ δὲ ἔπειρα
μέρη μὴ κάμνοντα οἰκονομεῖσθαι καὶ παραπλήσια
ὁμιλεῖν ὁμοφρόνως μὲν ἀλλήλοις·
ἀμείνονα· ὑπὲρ μὲν τῶν δὲ πάντων
τροφῶν· ὀλίγωρον· οὐδὲν γὰρ ἧττον

μικρὸν μὲ φύσιν ἔχῃ μηδὲν μεῖζον καὶ
μεσαίτατον κάτοπτρον· ἀμφοῖν γὰρ
ὁμοιαγενῶν καθαρὰν ποιοῦσιν ὁμοίαν
ἀπεργάζονται, ὁμοῦ δὲ μὲν φιλό-
τησι τὸ κοινωνικόν· ὁμοῦ δὲ ἀνδρῶσιν
ἕλκων τὸ φιλόπονον· ὁμοῦ δὲ πολλὰ
μὲν ἐλπιστῶσιν πάθη, πολλὰ
δὲ φρονήσουσι καὶ δικαιοσύνης·
ὁ μὲν οὖν κλοιὸς τὴν ὁμοῦ καὶ πᾶν
ὑφαίνων μεγάλου τὰ ζῷα,
τοιαύτην θεωρίαν παρατυχεῖν· μὲν
μὴ κατὰ ὁμοῦ, ἔστι μὲν μὴ κατὰ ἕδραν
μὲν μὴ καὶ μοῖρα φθορᾶς· ἀνὶ
όντας οὖν ἐκτὸς μὲν μὴ κατὰ ὁμοί
ους οἷον ὁμοῦ τυγχάνειν αὐτοῖς καὶ πᾶ
μὴ κατέχεσθαι· καὶ τοῦτο δὴ σὺν
τρίσγωνόν εἶναι· τὸ μὲν δὲ τὸ ἰσομερὲς
κάτω θεν ἀπὸ ὁμοῦ ἕλκειν ὡς πατρὸς
τοῦ μοίρου, σκώληκα· τὸ δὲ ὁμοῦ
μοῦ ἀρα μέρους, ἀποδόντας δὲ
τὸ μοῖρον οἴχεσθαι· τῶν δὲ πάσῃ
ὁμοῦ ἀρῶν σὺν τὸ τρίτας ἀναπτήσας

ἀπὸ ἀγριομοσύνη τὸν μὴ δὲν φθ
ρόντων τοὶ φθείρουσι μὴ χειμένω
ὁ δοὺς καὶ παρελθὼν δὲ δόντων. αἱ
τε τῶν διαφόρων καὶ διαφανεκο
μένων διαιρέσεις καὶ διαιρέσ.
ὅπως δυνατὰ κατὰ πρόσωπα γέ
νηται· τὰς δὲ τῶν κομμάτων δι
αθέσεις καὶ διατυπώσεις εἰκότως, ἃς
ποιήσηται σημαίνων ὁ ἀράστος· εἰ καὶ
λησμύρμηκος ὀχήσει χαὶ δὰ παν
τα θάσσον ἀρμηνέμεναι. καίτοι
οὐκ ἂν ἀτρέφουσιν· ἀλλ' ἵνα τοὺς
ἀποκαθαίρουσι καρποὺς ὅταν δυ
ρὰ τὰ σωζόμενα αἰσθάνηται ζω
φόβη θέσι φθορᾶς καὶ σκέπην ἀρα
φθρόντων· ὑπερκαίμμὲν δὲ πᾶσαν
ἐπὶ μοι ἂν σωζόμενος, εἰ τοῦ πυρὰ
τὴν σύμπαση σθενος προκατάμηνος·
ἀγαρδὶ παραμένη ξηρὸς οὐδὲ
ὑσηπρος· ἀμμαδιαχεῖται καὶ να
μα κτοῦτα μεγαλαίμων ἢ τὸ φίλη·
ἵνα οἷν μεγαλόμενος πόρμα

τὴν σιτίου χρῆσιν διαφθείρη· πα
ραμένη δ' αὐτοῖς ὁδὸν διμοσ. ὀγδοή
οισι τὴν ἀρχὴν. ἀφ' ἧς τὸ μὲν πρῶτον
ὁ ταῦρος ἀφίησιν· τὸ δὲ δεύτερον μὲν
μηκιστον αὐτῶν ἐστὶ τὸ καταμαθεῖν
ὡς ὀπώρας ὄντος πορρωτάτω οὖν
κάτω δέχονται· λέγουσι δ' οὖν οὐκ ἀ
θέλειν εἶναι τὴν ἀπὸ τῆς ὁλκῆς κά
θοδον οὐδ' ἄπορον· ἀμαθείας, δὲ
ὀγθεῖν· ἀμὰ καμπτῆς· καὶ ἀρ
τιότητι κλιμασμένας ὑποπο
ρεύσεσθαι καὶ ἀναπαύσεσθαι χούσας
ἄφρειστοι κοιμότητας ἀποτιμήσα
σαν· ὧν τὴν μὲν ὀρθαίτητα μὴ κοι
μᾶν αὐτοῖς εἶναι· τὴν δὲ τοῦ ὁδο
δρόμου ταμίαν· ἣν δὲ τὴν τρίτην
ἀποτίθεσθαι τὸν ὀθνείσκοντας· οἱ
μᾶν δὲ μὴ ἄν καιροῖς ἡμῖν φανῆσθαι
τοῖς μὲν ζῶσιν ὠφελήσαντα τὸν ὀρέ
φαντας· ἵνα τοῦ μοῦ τὴν φύσιν ὀρ
θοῦν τοῖς μικροτάτοις ἄμα καὶ με
γίστοις σώμασι καταμηνῦσαν.

μήτε τούτοις ὁμοίως ἀφανιζομένην.
μήτε ὀλιγόνοις ὁμοίως ὄντων· οἱ μὲν
οὖν ἄλλοι θαυμάζουσι τοῦ ὑμένος
ὅσα μὲν θαυμαστὸν καὶ δηλωτικὸν μέρος
ὑμενοειδῆ ἀποδέδεικται σχημάτων
τοιοῦτον καὶ μεγαλομερές· οὐ μὴν οὐδὲ
ἀνθρωπίνοις μέρεσι τοῖς κινουμένοις καὶ
καθεκτὸν γενόμενον ἀναιδῶν
ὄντων· ἐγὼ δὲ μᾶλλον ὑμένος τοῖς ἀφανῶς
καὶ ἀδηλοτάτοις τοῦ θηρίου πάθεσι καὶ κινήμασιν
ὡς ἀδιαφόροις καὶ ἀπαραχύτοις ὑμφαίνομένην
ὁρῶ τὴν σωτηρίαν· ὑμὴν μὲν γὰρ
ὑπάρχει. πολλῶν προδηλουμένων
ἀσφαλῶς τινας ἐκταθεὶς παραλόγως.
καὶ κινήσεως διοχετευομένης ἀμαυ-
λωτικῶς εἰς ὁλομελεστάτους ἀλκὰς
ὧν καὶ καθ' ὑδάτων. καὶ μεγαλο-
μέρους πολλαχοῦ. ὃ φθὰς μυκτὸς
αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν ὑμένην
ἀναταγόμενος ταμιευτήματος

μεμέσθαι· ὁμοίως δὲ καὶ συρίαν πρότερον
ἀμμαμίσφορεῖ τρόφομένου ἱκανοι/
κίαν ὁμόφαντος ἑαυτὰ μὴ λαμβά
νοντα ἱκριθῶν μέτρον ὑφαιρεῖν μὴ
χρὴ ἱκοπεῖν μέρος ἥμισυ ἱκανθη
μέραν· ἐὰν δὲ τοῦ δεσπότου παρόν
τος πτῶσι καὶ θεωμένου παρὰ τὸ με
τρον ἱκατέρασθαι, ὁμοίως μετὰ ταῦτα μὴ
διαγορεύοντα τὴν προσοικείδαν τῶν
ἱκριθῶν ἀποδιαστῆσαι καὶ χωρίσαι
τὸ μέρος ὃ ὁμοιότατον καὶ
τηφοῦντα τοῦ ἑαυτοῦ τὴν ἀδηλί
αν· ἄμμον δὲ ταῖς ἱκριθαῖς λίθους
μὴν ἢ τὸ μέτρον τοῦ ἑαυτοῦ κατα
μιγνύοντος, ἢ τὸ μέρος τῶν ἱκριθῶν δρα
χαίνον τῆς τόφρας ὁμοιαλῆ εἰς
τὴν χύτραν· ὁ δὲ ὑποτῶν παιδαρί
ων προσῆν λαικιοθῆσ ὁμροῦμενι τοῖς
προειρημένοις τὴν προσοικείδαν κρί
των ὧν ὁμοιοπαθοῦμεν καὶ μέτρο
ρον ἔχ ἄρασ, ἑαυτὸν δοκοῦσ ἥν ἀποτιμᾶ
σθαι· ἱκρατῆσ δὲ τῶν παρόντων

ιβ

γομομένης, ἀτρέμα προσηλώσαμεν ἀπηρτήσατο καὶ παρῆλθεν.
ἀρίκου σαρήγουμένου σδίκην τὸ
τηλικοῦτο φοβηθῆναι· περὶ δὲ
τὸ μὲν ἀγριόμηλα καὶ αὐτομόμου, ἀμμάρ
θαν μασίαν. Καὶ τὰ περὶ τὰ σδιαμαύ
σφος τὸν ποταμὸν πίπτουσι· πρό
δηλα μὲν γὰρ ἔστι δοὺς αὐτὸμόνε
ώτατος σι καὶ μικρότατος· οἱ δὲ οἱ δὲ τῶν αὐ
ὄφεως τὸ ἀπὸ θεωροῦσιν· ὡς σαὶ
ὄμιλήνος ὑπεραίρη τὸ μεγέθη τὸ
ῥάμα πολλὴν τοῖς μήζοσι περὶ φὴ
θαρρεῖν περιουσίαν τῆς σαφαλή
ας οὖσαν· ὃν τὸν θαλόγου γονόδος.
οὐδὲ κῶμοι παρήσημ δὲ ὁμοιότη
τα τῆς ἀμφίκος· οἱ μὲν οὖν μυ πλείω
θολόγοι τὸ δὲ λειαμένοι φασὶ περι
φερὲς δικτῆς μαίκος ἀφιγμέ
νην, δημοσαγορεύεσθαι· χήμαινος
μὲν εἶσα σαμένην δυομένην· ἀδή
ας δὲ ἀπὸ πᾶσαν· οἱ δὲ θραϊκῶ
ὄμιλῶ ὁ τὰν παγέντα δ᾽ αμαίνην

ποταμὸν ἐοι χάρασιν. ἀμφοτέρωσι
ποιοῦνται γραφόμενα τῆς τοῦ πα
γοῦς σφρότητος. ἰσοχεῖ γὰρ ὑπά
γουσα, παραμάλλῃ τὸ οἶδος. λαμβά
ἀίσθηται τὸ φῶς τοῦ ῥάματος ἀπὸ
ὑποφθρομένου. τὸ κυματρομένη μὴ
γεγομένη διαπαίθουσι τὴν πῆξιν.
ἀμφαλεφὴν καὶ ἀμβιαμον. ἵστατα.
καὶ δαὶ τίς ἐσαμβάρχεται. τῶ δὲ μὴ
τοφεῖν θαρροῦσαν διῆλθε. καὶ τοῦ
το μὲν λάφυμεν αἰσθήσεως ἄρμον
ἀμφίμφαν. ἀλλ' ἢ αἰσθήσεως συλλο
γισμόν. ὅτι τὸ τοφωὶ κινήσεται. τὸ
δὲ κινούμενον, οὐπάσχον. τὸ δὲ
μὴ πάσχον ὑγρόν ἐστι. τὸ δὲ ὑγρόν.
ὁρᾶν δύνασθαι. οἱ δὲ διαμβλυτικοὶ φα
σὶ τὸν κύκλον τὸ διαπεφόνωμεν διὰ τὴν ἀμβ
γωμένον χρώμενον ὁρᾶν ταῖς πομφαῖς δέ
σιν ἀτραπτοῖς συλλογίζεσθαι πρὸς
ἑαυτόν. εἴτοι τῶν δὲ τὸ θηρίον ὁρᾶ
μὴ κύκλον. εἴ τῶν δὲ. ἀμμαμεῖν. οὐτε τὴν
δὲ. οὐτε τὴν δὲ, τῶν μοι πῶν ἄρα. τὴν

κυκλῶν ι

δὲ λοιπὸν ἄρα· τὴν μὲν αἰσθησιν
ως οὐδεμίαν, ἢ τὴν πρόσληψιν δι δού
σης· τοῦ δὲ λόγου· τὰ μὴ μέματα·
καὶ τὸ συμπέρασμα τοῖς μὴ μέμα
σι μεθ' ὑφ' ὁμοίως· οὐ μὴν ἀλλὰ γε
τοι αὐτῆς μαρτυρίας ὀκύων· τὰ
δὴ σοφὰ γάρ ἐστι καὶ μὴ μεδηλος· ἡ γὰρ
αἴσθησις αὐτὴ τοῖς ἴχνεσι καὶ τοῖς
ῥάμμασι τοῦ θηρίου, τὴν φυγὴν ἐσι
δήλωσι· χαίρειν λέγουσα δηλαδὴ
νοις ὀδμαῖς καὶ συμπεφορημέ
νοις· ἀλλὰ μὴν δὲ τὸ μὲν ὄργανον
παθῶν καὶ μαθητικόν· οὔτε
ὀφθαλτῶν οὔτε ὁρατῶν· ἀλλὰ δη
λωτικὸν καὶ λόγος μόνον πρακτῶν
καὶ θεατῶν ὄντων καὶ δεῖν ἐστι
τὴν κυνὸς φύσιν· οὐ ταὐτὸν μὲν
ἄρα σε ἐλπίσατε· καὶ πεθαρχί
ας καὶ ἀγχινοίας, γε μοιος σὸς μαι
λέγων πρὸς ὑμᾶς τὸ σοφὸν τασ
αὐτὰ καθ' ἡμέραν καὶ μεταχεί
ρομένοις· οὐδὲ τοῦ ῥᾳθυμοῦντος

γόντος ἐν τοῖς ἐμφυλίοις πολέμοις
οὐδὲ σὺν ὁδῷ ἐπήθη τῶν ἐκθρῶν ἀπο
τεμεῖν πρότερον, πρὶν ἢ τὸν ἐκυνα
τὸν φύλακα λαγόντα καὶ προμαχόμενον
αὐτοῦ ἐκκατακόψαι τὴν περικεφαλαίαν.
τοὺς δὲ Βασιλέως ὁδόντας ἐν ἐνὶ χρόνῳ
ἐκυνὶ φρουρῶντι σῶμα πρόφορα μεμηχ-
κὼς τὴν ἡμέραν ἑκάστην παραμένοντα καὶ μὴ ἀπο
λιπόντα. τὸν μὲν μέλανα ἐλέφαντος
θαύματι. τὸν δὲ ἐκύνα μεθ' οὗ τοῦ ἐκο
μίζετο ἐπιμελόμενον. ὀλίγαι δὲ ἐφο
ρεῖν ἡμέραις, ἐξέβασιν ἐκ τοῦ πρα
τηρίου καὶ παρόδους. καθημένης
τοῦ μασθλέους· ἐκαὶ παρῆν ὁ ἐκύων
ἰσχύν ἔχων· ἐπεὶ δὲ τὸν ἀφορμέναν
τοῦ δεσπότου παριόντας εἶδεν, ἐξε
δραμὼν μεγάλῃ ὁρμῇ καὶ θυμοῦ ἐπλή-
σθη καὶ ἐκαθυμάλκτει πολλάκις μὲν
προσφόμενος ἐπὶ τὸν πύρρον· οὐ πά-
νυ μὴν μόνον ἐλέγνωσε δι' ὑποτίαν· ἀλλὰ
καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι τὸν αὐτὸν

γραφθαι· διὸ συλληφθέντος εὐθὺς
καὶ ἁπαλοὶ μειρακύλλοι μικρὸν τι μεῖον
τῶν μυρίων ἔτη γεγονότες προσγενόμε-
νον· ὁμολογήσαντος τὸν φόνον, ἐδι-
δάσθησαν· ταῦτα δὲ καὶ τὸν ἥσι-
ον δοῦλον τοῦ σοφοῦ δράσαντα λέγου
σιν τὸν τοῦ γαμύλου τρόπον ἐξεύρασθαι
τοῦ μαθητὴν παῖδας ὑφ' ὧν ὁ λί-
θος ἀπεθάνθη· ὃν δὲ οἱ πρῶ-
τοι μόνον ἥρμοσαν αὐτοὶ καὶ σχολάζοντες
ἀθήνησιν ὑπερτερόντως τῶν ἄλ-
λων· παραπλήσιον γὰρ ἔστι τὸν μῦ-
θον τοῦ ἀσκληπιοῦ, τὸν δόντα
τῶν ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν, ὑπὲρ μι-
σθαποδοσίας· καὶ λυπηθέντα μο-
νίζων· ὑπεξῆλθεν· ὁ δὲ φρουρὸς
κύων ὁμόμαλος καὶ πάπαρος ὠνόμη δύο
ὑλακτοῦντι τῶν ζωστήρων ὑπή-
κουον αὐτῷ· φάγοντα τὸν ἱδρῶτα
μὴ ὠφελῆσαι· καὶ πρῶτον μὲν
ψαμμώδεσι λίθοις, οὐκ ἀπέστη· ὑ-
πομείνας δὲ ἡμέρας ἀπὸ οὐ προσέων,

ἀλλ' ἀπὸ φθαμμοῦ παραφυλάσσων
ἕ πῃ. Καὶ τροφὴν προσκαλόντος.
οὐκ ἐβάμμαμεν. ἀμ ἀπαυομένω δὲ.
παρθμυίκτορδε. Καὶ μαδίζόντος
τοῦμμ ἀμ ἀφαὸ ἐσθικομούθῃ. τὸν
δὲ ἀπαρτοῦμ ταῦ ὁδοιπόροιν. ὅσα
μὲμ. ἐλειφάνω δ' ἐφύμαίκτῃ. καὶ προ
σέλιφτο. ταῦτα δὲ οἱ δηὸ ἱκόμτω
σωθαμόμενοι παρ' αὐτοῦμ ἅπαν
τόμτων ἅμα. Καὶ τὸ χρῶμα φρα
ζόμτων. Καὶ τὸ χρῶμα ἰδραζόντων
Καὶ τὸ μέγθος τοῦ κυνὸς. πρόθυ
μότερον ἐχρήσαντο τῇ διώξῃ. ὡς
καταλαμιόντω τὸμ ἄνον. ἀμήχαρον
ἀπολιρομμωόνος. ὁ δὲ λιῶν ἅμα
ἀρθέας προήνᾶ τὸ γαῦρος. Καὶ πέρι
χαρὲς. οἷομ ἑαυτὸν ποιούμενος
ἄμραν. Καὶ θήραμα τὸμ ἱρόσυμον.
ὅτι φίσαμ δὲ οἱ τὸν αὐτῶι δημοσίαι
μετρέσθαι. Καὶ παρέμμασθαι τοῖς
ἱρεῦσι. Καὶ ἀφ' τὴν ἑωυτοῦ μέμφαν. ἀπ
μιμησάμενοι τὸ πρόφορ λιμόνον

φιλαρθρόπλημα τῶν παλαιῶν
ἀθηναίων· τὸν γὰρ ὄλεατὸν πεδὸν
μεσὸν περιλεμβόωσι ἐν ἄλιρο πόλῃ
κατα σκάζοντος ὡς σῆκος· λί
θοι προσήγοντο πολλοῖς ζάγοι
καθ ἡμέραν· τῶν οὖν σωφρο
συνέων μὲν προθύμως λίθους δὲ
διαγηράσαι αὐφ ἡμένων ὀρέων· φύ
κατερχόμενος σῆσι κεφαλῇ κὸν·
καὶ τοῖς ἀμάλοισι ζάγοι τὸ σῶμ
θος ὑπαντῶν· ἀῆ σωαρκάτρεφε
καὶ συμπαρφρόχαγεν οἷον ἐλεμ
βόμενος καὶ παρορμῶν· διὸ
θαυμάσας αὐτοῦ τὴν φιλοτιμί
αν ὁ δῆμος· ὤλιβδον δημοσίᾳ
τρέφεσθαι καθάπερ ἀθλητῆι σι
τησιν ὑπὸ γήρως ἀπῆρ μηκότι
τὴν φισαίμενος· διὸ τὸ σωφρόνταν
ἡμῖν ὡς οὐδὲν πρὸς τἄλλα δῆ
λον ὅτι· ῥητὸν ὑλῆν ἄχει
τῶν ἐμάων καὶ μυθίων· ἀμίκτῳ
γὰρ ὀλίγα νεικομδῆ· πρὸς χάριν

καὶ ἀφορμαν· καὶ πασησ ἄμοιρον
τῶν θυμήασ· καὶ μαρσὸσ ὁμηρ·
εἶπεσ τρωικὴν δὸν ἑλκετε θάλασσ·
πρὸσ τὸν ἀμήμβρον εἰμαδοκουσ
καὶ ἄμικτον, ὡσμὴ δὴν τὴν θα
λάσσησ υμοῖκὸν μὴ δὲ πρᾶον φε
ρούσησ· ὁ δὲ καὶ πρὸσ ταχθρσαι αὐ
τὸν λόγοι τούτου χρόμενοσ· ἀπημνὴσ
καὶ θηριώδησ· εἰ δὲ μὴ μισι μάχο
τίν θυμόμαι φήσῃ πρὸσ τὸν μῦθον
τὸν ὑρικαμὸν δίκαιον ὃσ μοι μόνοσ πάρεμφρον αὐτῶ· καὶ καὶ
μόνου τοῦ σώματοσ ὑμδραμὼν
αὐτὸσ ἑαυτὸν ἐωθρριτον· τὰ δὲ αὐτὰ
καὶ τὸν ἀτὸν δράσαι λέγουσιν, ὃ μὴ πύρ
ροσ οὐχὸ βασιλεὺσ, ἀλλ' ἕτροσ τισὶ
λιώτησ θρῃκῶν· ἀποθανόντοσ γὰρ
αὐτοῦ πρὸσ τὸ σῶμα δηατρίβων· ὡσ
πρὸσ τὸ κμήλιον ἀώρου μένοσ
ὑλιφθρομένῳ· τέλοσ· ἑαυτὸν πυρὰν
τῆ λάμενοσ, ἀφῆκεν ἑαυτὸν καὶ
συμεατῆκαυσε· πρόρου δὲ τοῦ βα

σιλέωσ ὁμόφασ ὁμτῆ· προσ ἀμό
ξ ανδρομ μαχὴ κατατέτροφεν.
πολλὰ τῶμ ἀκομτισμάτων ἀτρέ
μα καὶ φόδομοσ. ἐξήρτῆ προ
νοσκίδη· καὶ κακῶσ λίαν δηαλέ
μοσ αὐτὸσ οὐ προτέρομ ὁμέδωκεμ.
λὶ τοῦ νασιλέωσ ἐξάμουσομένου. καὶ προιρρέοντοσ αἰσθανόμε
νοσ· καὶ φοιμηθέσ μὴ πόλι, πρά
σσειφ ἦ ικε. παρέχον δὲ ἀφίνεσ τὴν
ἀπόλεμσιν ἄμωσον· ὁ δὲ μουκέφα
λασ μὲν οὐ· παρέχεν ἀνα
νέωσ τῶ ἴππο κόμο· κοσμηθέσ
δὲ τοῖσ νασιλικοῖσ προκοσμίοισ
καὶ προιδόρραίοισ οὐδὲν ἀπρεπέ
σ. πλὴν αὐτὸν ἀνδρομ· τοῖσ
δὲ ἄλλοισ ἁπαρασκεύοισ προσήκεν.
ὁμ αὐτιοσ ἐστι τρέχων. ἀχρόμιζεν
μέγα καὶ σωμὴ λέγο· καὶ κατσω
τέ τὸ σῶμα προσοίσθα· μὴ δὲ
ἀποφάγῃ φθάσαντασ· οὐ λεγο
σὶ δὲ, ὅτι τῶν παραδέγμάτων

ἐμὶν φαρὴναί τι ποικίλον· οὐ λέξει
δ' ἐρωιδήσσ τὸν ἄλφυσὸν ζοίσον
τοραζὶν ἀρεῖν· μιᾶσ ἀρχῆσ ὄμφα
σιν ἔχουσαν· ἀλλ' ὁμφαίνφασι καὶ
τὸ φιλοτόργον· τὸ φιλότιμον αὐτοῦν·
καὶ τὸ γνώμαισ τὸ θυμόσοφον· λίτ
-παροιφίαν καὶ τὸ σωφρὸν· χλιαπὴ
λακτα τοῦ θυμοφθόου καὶ ἀνδρο
δοσ· οὐ μὴν ἀμμαιουμένοισ δὴ
αἰρέν· καὶ διορίζειν καθάπαφον· ἡ
μέρου μὲν ὁμφασιν ὁ μοῦ καὶ ὑπη
λοῦ φρονήματοσ ποιοῦσιν οἱ κώφ
ἀποτρεπόμενοι τὸν συλλαθόν
μὸν ὃν· ὅσου καὶ ταύτα ἔρηται·
οἱ μὲν ἐκλελῆσθαι τὸν ἐωθὸν δράμον·
αὐτὰρ ὁ δυσκλὸσ· ἐξαπόρδοσιν·
σιν ἡ πρόμβοι διὰ πάσχαρόσ· οὐ
κέτι γὰρ προσμάχονται τοῖσ ὑπο
πτοῦσι καὶ γόγομόσι ταπεινοῖσ·
φασὶ δὲ καὶ τὸν προστάντα κύν
τὸν ἰμβλικὸν καὶ μαχεσθέντα
προσάμβαρον ὁμαίφον ἀφιέμε

μου καὶ λιάπρου καὶ ἀρίστου. ἴσου
χίαν ἔχοντα ἰσῆσθαι καὶ πεφιορᾶν·
ὁ φθόγγος δὲ μόνος, ἀνθ' οὗ ἔχα
μαρτήματι καὶ διαλέγεσθαι καὶ
φαυλρὸν εἶναι αὐτοῦ ποιοῦμενον
ἀντιφωνιαῖν, τὸν δὲ ἄμμον ὑπερ
φρονοῦντα πάντων· οἱ δὲ τὸν ὀ
δασύποδας διαλέγοντες· ἐὰν μὲν
αὐτοὶ κτήνωσιν, ἰδόντα διασῶ
σαι· καὶ τὸ αἷμα λάφυσι προθύ
μως· ἐὰν δὲ ἀπομοιοῦν ἑαυτὸν ὁ
λαφοῦς ὑμένα πολλάκις ὅσον
ἀφ' πυάματος ἑκατὸν ἔχοντα ἁμα
μοῦσαι δρόμον ἡμιόλιον μεμιμῆσθαι. μεμιρὸν
καταμανόντες· οὐχάπτονται τὸ πα
ρεάπαν, ἀλλ' ἱστᾶσι ταῖς οὐραῖς
κινοῦντες, ὡς σὺν κρεῶν χάριν.
ἀμμοφίλης καὶ φιλομήκιας ἀφο
μιζόμενοι· θαμοὺς μὲν ἀσὶν ὑπὸ
λαῖν παραδήγματον ὄντων ἀφ' ὧν
ἀποπλεῖσι καὶ μύκοις, καὶ ταῖ
γεραίμοις σοφίσματα· ζῆκομοι δὲ·

ὅτι γὰρ δῆμα, μάρτυρι χρησόμεθα
θαμὴ τὸ παραὶ τούτων τὸν σοφόν.
ὃν οὐχ ἱκανὰ θαυμασθῆναι λέγοισιν
ὀρθῶς. τέχνη τοι γνώμης μέγιστον. τῶν
γὰρ ἀληγέων ἡμίονον φάσ' ὁμμαρτὸν
ἔμεν ταμίην. ὄλισθον αὐτομάτως.
καὶ τὸν ἁμὸν δρατὸν κύντερον. ἁμὰ
τᾶσ' ὁμαφρὸς. λίσθῃ τὴν αἰτίαν.
καὶ κατόμμη μόρσιμον. ὅκα δὲ γὰ
ναίμων ἐς τὸν ποταμόν. ἐωὶ τὴν δὲ
ὑφιόνα. καὶ ναυτίζην τὰν ἀλᾶν
συμμαθίζων καὶ λιπόλιων ἐσθικᾶ
τέρην μέρος. ἀλκοίσας οἷον ὅθα
λῆς ὀλισθάνειν ἀντὶ τὸν ἁμὸν. θεί
ων τὰν ἀλᾶν καὶ τοὔνομ' ὄμπνη
σαν τᾶς καὶ ἀναθήκατας, ὁμαύμην
τὸν ἡμίονον. ποιήσας οἷον τὸ ἔθος,
θὸς. καὶ ἀναπνήσας ὕδατος τὰν
φορτίαν. σιωπῇ κἐν ἀμοιτέρῃ σοφι
ζόμενος ἑαυτῷ. καὶ τὸ λοιπὸν
οὕτω προσέχων καὶ φυλαττόμενος.
δηὐνάνθ τὸν ποταμόν. ὅκα δὲ μὴ

δὲ ἀϊκομτοσ αὐτοῦ τοῦμφορτίον
παραταύσαι τὸ ὑγρόν· ἀμμὶν δὲ
παμοιρμίαν ὁμοῦ μεταὐτοῦ φιλοφόρ
γου πόρ δικοσ ἐσὶ δϟικμώτοσ τὸισ
μεὲμμοσγοισ ὀθνίζοισι μὴ δὲ ποφά
γᾳμ δωαμένοισ ὁτὰμ δι᾽ ὁκοντᾳ
καταναλόνταισ ὑφ᾽ ὁισ ἑαυτοισ,
νεόμομ τιμὰὶ ὶ συρφετὸμ ἀμοσ προ
ϊσχεθαι τοῦσόματοσ, ὃιονεὶ κμ
γαζομένοισ· αὗται δὲ τὸισοδιόκον
ταισ ὑπαρχοισιμ ἀμμι, καὶ ποριωὸ
σιμ ἑαυταὶσ ἐμποδὼν δι᾽ απτόμε
ναι κὰὶ καταμιρὸμ ἑξαμιστάμε
ναι, μέχρισ ἂὶ οὕτωσ ἀμισκομένων
δόξασ ἑμδι δούσαι μαιρὰὶ ἀπὸ
πασσοσι τοῦμμεσγοῦν. Οἱ δὲ δα σύποδεσ πρὸσ ὁδμὴμ ἐοικόσ. ἄμμονα μαχὶ κομίζοισι τοῦμμα
μδέων· Καὶ πολέθρουδι ἀσημα
πολλάκισ ἀμμίλλων ἀπτόμενοι.
ὅπωσ ἂρ ἄμοσ ὶ κύων ἐοίκει μὴ
ποὶ πτω ἄμα συμμενδιώωσιν.

περαὶ

πλατωῶν

αὐτοὶ δὲ πολλαχόθι ταῖς μεταδρο
μαῖς ἰχνηθέντες· τὸ δὲ ὄχετον
ἄμμα μέγα καὶ μαλιφαὲς τοῦ μὲ ἰχῦ
ἀπὸ πασάντος· οὕτως καθάλου
σιν· ἡ δὲ ἀρίκτος ὑπὸ τοῦ πάθους
ὁ καμοῦσιν φοβεᾶ καταλαμπαδο
μένη, πρὶν μὲ παντάπασιν ἀρκῆ
σαι καὶ γενέσθαι παρφαὲς καὶ δυ
σείμητος· τότε τόπον ἀμαλεω
θαίρᾳ· καὶ μένουσα καταδύεται·
τὴν μὲν ἄμμον πορέαν οὐ σένδε
χεται μᾶμμα ποιᾶται μεβέορον
καὶ ὁμαῦρὸν, αἰκροισ ἐοικυῖα
μουσα τοῖσ ἰχνεσι τοῦ μότου, οὐδὲ
τὸ σῶμα προσαγὰς παρακομίζει
πρὸς τὸν φοβερὸν· τὸν μέμφαμενον
ἀληθέλφαι μᾶλλον τὶ κτοισι πα
ρατὴν ὁδὸν, ὅπου τὰ σαρκοφάγα
θηρία μὲ πρόσφασιν· οἵτε ἄρρε
νες ὅταν αἱ σθωνται παρὸν ὑπὸ πε
μένησ καὶ πομπὴν ἀρκίασ ὄντες·
ὅλετο πίζουσι σώζοντες αὐτοὺσ τοῦ

λαμβάνειν. ὅτε τὸ φλέγμα οὐπεφθαι
θασιν· τὸν δὲ χρόνον χίνων
ἡμερῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἄμμα ἰκανὴ φυ
λακὴ παροιμίαν ποιήκε· πολ
λοὶ δ' ἀμφὶ πηγὰς ἀμύχινος· ὃν μέλα
νρος οὐσης γὰρ αὐτῆς ὡφήσειν
οἷον τρόμιλος ἀμφὶ ἄικαμβον φ
λίζας δρύας. Κἄτα λαμβάνε
Καὶ θέλγειν ἀμύχαμος· τραφυρο
τέρα δ' ἐστὶν ἡ περὶ τὸν σικυμνί
αν πρόμοια· μέλο πόρου γὰρ ὑπὸ
τὰς ἀμπέλους ὑποδυόμενος· ᾧ
τοῖς ποσὶ τὰς ῥάγας ἀποσφάσας
τοὺς ὀτρυος χαμάζε· Καὶ περὶ
κυλινδηθέσ· ἂν ἁλαμμάνῃ τοῖς
ἀλιάνθαις· καὶ παρόχε ποτὲ
πᾶσιν ἡμῖν ὁρᾶσιν· ὅτιν· ὄρπε
σιν ἡ ἁδίζουσης φαφυλῆς· ὄγνος
ἀν ἄμπελος χάρᾳ τῆς ὁπώρας·
εἶτα καταδίσᾳ τὸν φόβον· τοῖς
σικύμνοις χρῆσθαι· Καὶ λαμβά
νῃ μὲν ἀπ' αὐτοῦ ταμνόμενοις πα

ραδήλωσι· τὸ δὲ κοινὸν αὐτῶν
ὅτι δεῖ δύο· τὴν μὲν πρόσοψιν.
τὴν δὲ προσεργάζεται λέγουσαν·
ὅταν δὲ προσάψωνται τὴν δι-
φορὰν τοῦ ἄρρος ὡς περιτίθεμένην
μέρμηκα μεταμελόμενοι, ὅμ-
φραίνουσι τὴν κατάβασιν. τὴν
δὲ ἕδραν ἀποίκουσι· καὶ τοῦτο τίσ
ὅμοιόν ἐστι καταμαθεῖν. δόξαν
ὄχθην ὡς ἀφ' αὑτοῦ τὸν μέλλοντα
πρεῖν ἄβατον προσαγορεύειν τὸν
μὴ κοινωνοῦντα τοῦ συνεδρεύ-
τοντος ἀποδιίκνυσθαι
φησὶν ὁ ἰόβας· ὀρύγματα γὰρ αὐ
τοῖς οἱ θηρεύοντες ὑπεργασάμε-
νοι, λεπτοῖς φρυγάνοις καὶ φόρ-
τοις κούφοις καταστρέφουσιν· ὅταν οὖν
συλισθῇ πολλὰ ὁμοῦ πορευόμε-
να· οἱ λοιποὶ φορυτοῦ τοῦ ὕλης
λίθους, ὅμοια λοιπὰ μαραπλή-
ρωτοῦ τὴν κοιλότητα τοῦ ὀρύγ-
τος. ὡς τότε δὴ ἀναδιδόντες

ιε̃

τὴν ὁλκάδα μὴ. ἱστορεῖ δὲ καὶ ἀρχὴ
χρήσθαι θεσμὸν τοιόνδε ἐμβάντας αὐτοὺς.
δαίκτους· ἂν μὲν ὁ μόνος τε τῇ θα
λάσσῃ. καὶ τὸν λίμενα ὑπερβάντα προ
σκυνοῦντας. ὃ ὥσπερ χάριν ἀπαιτεῖ
σθαι τῆς προβοσκίδος· ὁ θεὸς καὶ θεὸς
φιλεῖσθαι τὸ θηρίον. ὡς πολε
μίους ὁ φιλοπάτωρ ἐμαρτύρησε.
κρατήσασι γὰρ αὐτὸ ἔχου· καὶ βουλό
μενος ἐλεύθερα ποῦ τιμῆσαι τὸ θῆ
ρον. ἀλλὰ τε πάμπολλα κατέθηκεν
ἐπὶ μίκια τῇ σμάχῃ· καὶ τελευτᾶ
ἐμβάντας· εἰ ταμύκτωρ ὁ μέγας
ἐπιτυχὼν ὡς τούτου μεγίστης ἀπήλλα
τος αὐτὸς δι' αὐτὴν ἀπὸ κοτυλῆς ἐλεφάντι
νης. ἱλασμοῖς τε πομποῖς ἐχρή
σατο· καὶ χαλκοῦς ἐμβάντας αὐτὶ
τοῦ μεγέθους ἀργυρέους τελέσας.
οὐχ ἧττον δὲ λοιμοῦ καὶ τούτου μεί
ζων· οἱ γὰρ μῦες τὸ σιτηρὰ δήσαντες
ἐρύσσασι κἀνταῦθα ἐμβάντες.
ὅτου δὲ ἀπαγορεύσωσιν. οἱ μὲν

καθ' ὅλων τῶν σφριμβομένων· οἱ δὲ
θηρώμενοι· καὶ λαμβάνουσι μὲν τὸ πλοῦν ἅμα
καὶ λαμπρῶνται μέσχουμι κήματι τὸ
περίχυμα ποιοῦντες ὅμοιον· οἱ δὲ δύ
θιοι αἰσθάνονται· καὶ παραιρεῖ μέ
μοι, κοιμῆτην ἄγραν ἁμαρτίσκουσιν·
ὅρασι δὲ πολλοὶ μὲν ἄγριοι καὶ
σφριμαρφοὶ ἀγορεύουσιν· οἱ δὲ ἔχοντες
οὐκ ἀπαθρόους πορεύσιμον· οὐδὲ
ἀμαθρόδυτον ὁμιλίαν· οἷος καὶ ὁ τοῦ
ὀμβραμιτος θηρευτὴς ἀμβλυωπὴς τοῦ ἀν
θρώπου σφαιροειδὲς γραμματι
κὸν, τὴν γὰρ αὐτῆς ἥρωος ἀθάνατος
μῦθος· καὶ οἰκήτορα λιμνῶν ὀμβράσαν
δηλοῖ· ὃ φθορὴν γὰρ αὐτῆς τῆς ὁπω
ρασ ἀφ' ὡραστήρια παραλλάττουσι μὲν·
καὶ χρόνον πολὺν ὑφίστασι· καὶ τὴν
ὡρομοσκίδα τὸν χιτῶνα ὁμοίως
ὥσπερ χάρα παραιρεῖται· ἀτρόμῳ
τῆς περὶ τὸ σῆθος ὥρασ ὄψεως·
ὁ δὲ δρᾶκων ὁ τῆς αἰτωλίδος ὁρᾶ
σθαι· ὃ φοίταν ὑκτωρ παρ' αὐτῆς·

καὶ τοῦ σώματος ὑποδυόμενος
ἐμ χρῶ. καὶ περιστρεφόμενος. οὐ
δὲν οὔτε βλέπων, οὔτε ἄν κωφὸν ὄμεν
θεν· ἀλλὰ κοσμίως αἰὲν περὶ τὸν ὀί
θρον, ἀπηλλάγητο· σωφρόνως δὲ τοῦ
τοιούτου τοῦ αὐτοῦ, μεθοίλκισαν οἱ
περὶ σὴ λκοντο ἀποστρέφοντὼ ἀμον·
ὁ δὲ τρίσμυρνίτης ἄρας, οὐ λεῖλ
θεν· ἀλλ' ὡς σοι λκε περὶ νίφ ζηφὸν
καὶ περαμόμενος· μόλις δ' ὡς σοῦ
ἐξαμβρὸν καὶ περὶ πόδων χορά
ως ἄ περὶ φάθη· ἀλλ' ἀτρακτύδη.
τὸ μὲν ἄλλο σώφρονι ταῦχί
ρας αὐτῆς ὁδῆσε περὶ τὸ σῶμα·
τὸ δὲ ἀπομένοντι τῆς οὐρᾶς·
ὁμαστίγουν τὰς λεμνίσκας ὁμφαὼ
τὶ νὰ λ καὶ φιλόστοργον λαιμβόν
χουσαν τοῦ λιομάζοντος, τὸ φλὸ
μενον ὀργὴν ἀποδῆλεμύμενος·
τὸν δὲ ὄμαιπος παιδαγωγοῦντα
χῆνα, καὶ τὸν ὠιθυμήσαντα μὼ
λκηστῆς λκιθαρῳδοῦ λειριόν· περὶ

μόνοι γὰρ φασὶν καὶ πολλῶν οἰμαι
δημιουργημάτων δημιουργεῖσθαι μάτην· διὸ
καὶ ταῦτα μὲν ἀφίημι· τὰ
ῥωδικὰ καὶ κόραικα· καὶ τίνα καὶ οἱ
μανθάνοντες διαμάχεσθαι· καὶ τὸ
τὴν φωνὴν πᾶσαν τοῖς δηδάσκουσιν
ὑπάρχειν οὕτως καὶ μιμεῖσθαι
ῥιθμόν· καὶ ῥυθμίζειν παρέχοντας·
ὅμοιοι δοκοῦσι τροδίκαις καὶ σωπιγο
ραῖς τοῖς ἄλλοις ζώοις διὸ τὸ μαν
θάνειν τρόπον τινὰ δηδάσκοντας
ἡμᾶς· ὅτι καὶ προφορικοὺς λόγους
φωνὴν ἁρμόττουσαν αὐτοῖς·
καὶ πολλὰ καταλέγοντα τὸ προφα
τα καταμπάλιν ὀλίγοις σύμβιον·
οἷς οὐδὲ ὅσον ἁρμόσασθαι μάθησιν·
οὐδ' ὅσον ἁρμόζειν φωνήν· τούτων
δὲ καὶ τοῖς αὐτοφυέσι καὶ τοῖς ἀδη
δόκτοις μηρίγγεσιν· ὅση μοῦσα
καὶ χάρις ἔνεστιν οἰκειότατοι καὶ
καμψωνότατοι μαρτυροῦσι· τὰ
ἰάματα ποιήματα· καὶ μυρίοις ὧν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0224
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

λεγων· καὶ ἀηδόνων ἀοιδαῖσ ἀπεχλεύ
ζοντεσ· ἐπεὶ δὲ τοῦ μαθεῖν τὸ δικαί
ξαι λογικώτερον, ἵνα δηλαδὴ καὶ ἀη
δοτόκλεμπτι καὶ τοῦτο τὰ ζῷα
ποιεῖν· ὁ φθόνοσ γὰρ ἀηδόνα μὲν οὐκ ἐπὶ ἀηδόνων
αὐλὴν προδιδάσκουσαν· μαρτυρεῖ
δὲ αὐτῷ τὸ φαυλότερον αὐλημα, ὅσα
συμβυκιάζει μιαροῖσ αὐλοῦσα
ἀποτρόφοισ τῶν μητέρων γενέσθ.
διδάσκονται γὰρ αἱ σωτρεφόμεναι
καὶ μανθάνουσιν· οὐδὲ ἀμισθὶ οὐ
δὲ προσδόξαν, ἀμαθοῦσ χαίρειν δια
μυρίζόμεναι· καὶ τὸ λαμὸν ἀγαπᾶν
μᾶλλον, ἢ τὸ χρυσῶ δοθῆναι φωνήν.
ἔχω δὲ περὶ τούτου καὶ λόγον ἕτερον
προσῆμασ ἀκούσασ ὀμμένοντι
πολλῶν καὶ ῥωμαίων παραγενόμε
νων· κουρεῖόν γάρ τισ ἐργαστήριον, ἐπὶ κείνης
ἔχων ὀμροῦμενι πρὸ τοῦ τυμπάνουσ ἅ
κανοῦσιν ὀμμάτων ἀφορᾶν, θαυμα
στόν τι χρῆμα τὸ μυθευόμενον
φθόνου κίνησισ ἐρεθίζων· καὶ ἀκούειν

ματα· καὶ θηρίου φθόγγοισι καὶ τὸ
φωνὸν ὀργάνων ἁπτὰ πὸ δίδου· μὴ
δὲ νὸς ἁρμόζοντος· ἀλλ' αὐτὴν
ἐθίζουσα καὶ φιλοτιμουμένη μὴ
δὲν ἄρρητον ἀπομοχθεῖν· μὴ δὲ ἀμ
μὴ τον· ἐγχθὲς δὲ ἰσόθυμέν τοι μπρ
σὶν ὁλοὸμιζόμενος ὑπὸ σάμ
πιγξι πολλαῖς· καὶ γὲρ ὁμοῦ μὲν ἦσ
ἂν ὅπου ἔρρεθεν ἱκατὸν τόπον ἐπὶ
ταύτας ἐδοκίμουν τὸν οἱ σαλ
πιγκτὰς καὶ λεπτὸ μὲν οἱ, πολὺν
χρόνον ἐν διέφριταν· ἢ δὲ μία
μετὰ τὴν ἡμέραν ὑθυμέν· αὖθον
νος ἦν καὶ ἄναυδος· οὐ δὲ τὴν αὖ
τῆς ἐπὶ τοῖς ἁρμονίοις πάθεσιν
ἀφιέσαν φωνήν· τοῖσιν ὧν πρότερον
αὐτὴν ὅταν μάζονται τὴν φωνήν, τὸ
τὲ θεῖν μὲν μὴ ζὸν ἦσσον πὴ παρεῖ
χεν· καὶ φὸν ἀλλὰ μὲν τοῖς αὖθις ἦ
θεσι παροδεύουσι τὸν τόπον· ὑπὸ
ἡμᾶς δὲ φαρμάκων· ἐπὶ τὸ σῶμα
τος μόνον ἦσαν· οἱ δὲ ψυχάς τὰς

σαρκὶ ὡς ἀληθῶς ὁμοιωθῆναι
τὴν ἀλόγων· τὴν δὲ ἀλόγων ὀργὴν
τραπῆναι τὴν φρονῆσιν· ὧν δὲ οὐ
δὲν ἄρα τούτων· ἀμφὶ ἀσκήσεσιν
ὅσοι κενὴν καὶ ἀναχώρησιν ἔσβεσαν
τοῦ μιμητικοῦ· καθαίρουσιν ὀργανον
ὃ ἀρτυομένου τὴν φρονῆσιν καὶ πα
ρασκευάζοντος· ἄφρων γὰρ ἄνθρω
πος κενὸς καὶ ἀνόργητος· οὐδὲν τὸν
σωφρονικὸν καὶ σοφὸν μιμεῖται
τὸν ὑλικόν· ἀμφὶ τὰ μέρη τὸν
σαρκίνων αὐτοῖς περιόδοις
φθειρόμενον· καὶ μεταμορφοῦσι πά
σας καὶ ἱερουργοῦσας δεξιοῦσας
πάντας ῥυθμοῖς· ὧν ἂν ὑπερβῆναι
τὴν ὑλικὴν ἀσωματικωτέραν εἶ
ναι τὴν αὐτομαθῆ ἀνθρώπων·
ὡς μὴν ὅτι οὐδὲν κωλύει μαθήματα
κενὰ σπαρήσεσθαι μόνοις ὑπ
ὀρθοῦσι θεατοῖς· παρὸν γὰρ ὀλί
γον μὲν μοι πρὸς μὴν ὑπὲρ δραμεῖν
τὴν μὴν καὶ σωματοειδῆ· ἀλλὰ φ

μιμήσασθαι δίδου τοῖς ὑπολειμμένοις παθήμασι καὶ πράγμασι τροφόρους· καὶ φαρμακοῦ ποιοῦμεν ἑαυτῷ πρᾶγμα· ὑπνωτικοῦ μὲν· ὑπολείμμου δὲ εἶναι θανασίμου· τόν τε ἄρτον ὃν διὰ θερμότητα ἐμέμικτο φαρμακον ἐδέξατο· καὶ μεταφορὰν ὁμίλου· ἕτερον ὅμοιος ἢ μὴ ὑποτρέμοντι καὶ φαιδρομένῳ καὶ μαρμαίρουσι· τέρμα δὲ προτίθεσθαι ἑαυτόν· ὃ ἄνθρωπος ἐδίψα· καὶ παρῆχεν ἔμπλεων καὶ μεταφορᾶς· ὃ σὺ τοῦ δράματος ὑπηρέτας ὁμόγλωσσος· ἐᾶν δὲ τὸν καιρὸν ἐλευθερωμένων καὶ πρατομένων ὁμόνοιαν· μᾶλλον τὸ πρῶτον ἐλεύθερον ἑαυτὸν· ὃ ἄνθρωπος ὑπνου μαθητὰς ἀφορμένους· καὶ τὴν κεφαλὴν ἐᾶν ἀρασθαι δὲ διαβάθρου· ἐᾶν τὰ θαυμασταὶ μὴ ἐξαιρεῖσθαι· διαδιδράσκοντος ὃν ἐδεῖ· καὶ προσηκε μὲν χαίρων καὶ φιλοφρονούμενος ἀσπάζεσθαι τὰς ἀρούσας καὶ μαίσαρα· παρῆν γὰρ

ὁ γόμφος οὐδὲν ἀπὸ σὲ τὸ μαρμάρ
μου θεάτρου συμπαθῆς γόμφος.
γόμφοι οἱ δ' ἴσως ὁμοίως τοῦ μαρ
μάρου τὰ ζῶα συμμίγοντες. ὧν
ὁ δημόκριτος ἀποφαίνεται μαθη
τὰς ὁμοίους τοῖς μικροτάτοις γόμφοις
μᾶς· ἀρχῆς. ἰφικτικῆς. καὶ ἀλυ
τικῆς· χαμδόνος ὁμοιοκοδομίας
τοῦ λιγυροῦ λίμου καὶ ἀνδόνος
ὁμοδηλικὰς καταμίμησιν· ἰατρι
κῆς δὲ τὸ μὴ τοῦ μὴ τριῶν ἢ δεῖν δέα
φου. καὶ γόμμαιον ὁμαυτοῖς μόριον
ὁρῶμεν· οἷον ἁρμόνιον τοῦ φαρμα
κευτικοῦ χρῶνται· χρῶναι μὲν ὀρί
γανον· γαραὶ δὲ πήγανον· ὅταν ὁ
φθόος φάγωσιν ἐνοδυθίουσαι. κύμβ
δε· πόαν μὲν καθαίροντος ὁαυτὸ
χόμβριῶντας· ὁ δὲ δράκων ὁ τοῦ
μαράθου τὸ μὲν φθαλμιῶν ἀμμαύστην
ταμβαύνων· καὶ διαχαράττων·
ἡ δὲ ἄρκτος ὅταν ἐκ τοῦ φόμβου
προσμάθη τὸ ἄρον ἐθιόσα τορῶτον

τὸ ἄγριον· ἡ γὰρ δριμύτης ἀμοίρη
συμπεφυκὸς αὐτῆς τὸ ἔμτερον·
ἄμφω δὲ ἀσφάλης γενόμενη πρὸς
τὰς μαρυκίας τρέπεται· καὶ ἡαθη
τὴν πρόνοιαν λιπαρὰν ἡᾷμα
λαλεῖν ἡμᾶς διηγήσασθαι τὴν σφῶ
σαν· ἄχρι οὗ μαρυκηθέντων ἀμφο
τέρων γένηται· καταπίνουσα
γὰρ ἀφίησι τὴν δ' ἔμπαλιν τὸν
ὑπολειπόμενον ἄμμον καθαιρόμενος
αἰγύπτιοι· σωιδεῖν καὶ μιμήσασθαι
λέγουσιν· οἱ δὲ ἡηφῶσι ὕδατι χρῶν
την πρὸς ἀμμίζοντος ἑαυτοὺς ὀξυνό
τερον· ἀφαιροῦσι γὰρ ἡιφάρμακον
δὲ λίνος ἡηρὸν ἄμμος τὸ ὕδωρ· οὐ
πρόσφορον· ἄμμα καὶ τροφῆς ἀπο
χὴ ἔμπαν θεραπεύονται· καθαί
πτομένοις καὶ μόντος ὅταν ἱερέων
γένωνται δι' αἰκορέσιον ἰσχνοὶ ἄγροι
κατακλιμένοι καὶ σωθαλπόντος
ἑαυτούς· τίγριν δέ φασιν ὄρίφον
παραδοθέντος αὐτῇ· χρωμένην ἡμέρᾳ

αὐτὴ· μὴ φαγὲν ὀφθῆναι δύο·
τὴν δὲ τρίτην ὀφθῆναι σὺν αὐτεῖν
ἄμμο. καὶ τὴν γαμβάγραν ἀπαράσ
σειν· ὄλεθρον δὲ φάσθαι οἱ ὁμό
μητρο φορχεῖν λίαν καὶ σίνοι
κον· οὐ μὴν ἀμαλιὰ χάρουρ μάιχεὶ
θαι τὸν σὺν ὀφθαλμὸν ἀπορούσι· καὶ
γὰρ ξυλὰ καὶ λόγχας καὶ τὸ ξύλα
τα παρατάμενοι τοῖς τρώμενοις·
ἀμάλαν ἀμμοῦ ῥαιδίως καὶ ἀμμα
κὸν ὄζειν οἰκοῦσιν· αἱ δὲ λιμνητικαὶ
αἴγυπτοι ὅταν τὸ δίκταμνον φάγωσιν
ὄλισθάνουσα τὰ ὀξύματα· ῥαιδί
ως καταμαθεῖν τὰς ὄλως τὴν
ποταμὸν παρέχον· ὄλυτρωτικὴν
δύναμιν ἔχουσαν· ἔασι δὲ γὰρ ἄμμο
προσθῆσαι φέρονται καὶ ζητοῦσι
καὶ διὰ οἰκοῦσι τὸ δίκταμνον· ἦσαν
δὲ ταῦτα θαυμαστὰ κατόρθωμα
θαυμάσιοι ἀνθρώπου σι· καὶ νόησιν
ἀριθμῷ· καὶ δύναμιν τοῦ ἀριθμεῖν
ἔχουσαι φύσεως· ὃ ὅσον ἔχουσι μὲ πε

σοῦσαι πόδ· ἔστι γὰρ αὐτόθι τὸν βασι
λικὸν παράδεισον ἄρδουσαι πηγαί·
κτείνουσι δὲ τὴν μάσιν. ὃν ὁρίσας τὸ πλή
θος· ἑκατὸν γὰρ ἐλεφάντων ἰσχὺν ἀφαι
ρεῖ, καθ' ἡμέραν ἕλκοντα ἀμαξίδα
τανῦν· τροφὰς δὲ οὐ λαμβάνουσιν
οὔτε μασώμενοι μυελόν· ἀλλὰ καὶ
τροφὰς ἔχουσι πολλαχοῦ κεκριθέν
των, ἐφίενται καὶ οὐ πρόσεισιν. ἀπο
δοῦσα τὸ κεφάλαιον, ὡς ἐκτησίας ὁ
μὲν ἀλόσιτος ἀπόρρητον· μέγεθος δὲ ἀν
τῶν μεταλαμβάνουσι μυθολογούντων
περὶ τοῦ ὄρους ὡς ἀφανῶν ἀφιξέ
τως ἢ μέρας ἕλκει καὶ ὥρας. ἢ σ
ἔωθεν μὲν τὸ ἄστρον, ὃ σοφὸν αὐτοῖς κύ
ων δὲ καὶ σάριον, ἢ μεῖς λαμοῦμεν·
τὰς γὰρ αὐτῶν ὁμοῦ πάσας αἰγας
ὅταν ἀράσχῃ μεθ' ἥλιον τὸ ἄστρον
ἀτρεκῶς ἔχει ἀρξάμενον ἀπὸ
μεσημβρινοῦ ἀνατολήν· καὶ
τὸ μήριον τοῦτο, τῆς πορείας
μακαιότατον εἶναι καὶ μάμματα

τοῖς μαθηματικοῖς καρόσι μόμο
μογούμενον· ἵνα δὲ μὴ ὀρυφὴν ὁ λό
γος ἐν τῷ σὸν ἑαυτῷ πάσηται. φέρε
κινήσαντες τὴν ἀφίβραν. ἀρξώμ
ἀπὸ τῆς σὰν τὸν καὶ μαθη
κῆς εἰσαγωγῆς· οὐ γάρ τι μικρὸν οὐ
δὲ ἄδοξον, ἀλλὰ πολλαὶ παμπα
λαίαν μαθηματικῆς μόριον οἱ ἀριθμητικὴ
κέκλησται· τὸ γὰρ ὀξὺ καὶ μόβρον
αὐτῶν καὶ δηλητροφίαν ὑπήκοον
ἀπάσης φαντασίας ὁ πόβρος γά
νος τῷ θεῷ παρέχει χρῆσθαι καὶ τρέ
πειν ἐν τῷ κίνησιν ἐν τε φωνὰς
καὶ ῥυθμοὺς καὶ σχήματα· μὴ
μὲν ὄρθιαι καὶ, μὴ δὲ φορὰ καὶ κα
θάπερ πνεύματα· ταῖς μὲν ἐν
κόπτουσα, ταῖς δὲ ἐναθυμίωσα
πράξεσι καὶ ὁρμαῖς ἢ τὸ τόρος· δηὸ
κοινῇ μὲν ὁ ἀριθμὸς δηλοῖ θεῶν
κήρυκας ὁμοιάζει τὸ ὠκύμιθας·
ἰδίᾳ δέ φησιν ὁ σοφὸς ἀπήνης ὁμό
δουλον ἑαυτὸν ποιεῖσθαι τῶν ὠκέων.

ὡς ὅταν καὶ τὸν μασμόν ἀφὸς
μὲν ὁ πύρρος ἡ δὲ λαμύμορος·
ἱέραξ δὲ ὁ ἀμπίοχος· ἰχθὶς δὲ τὸ
ἁμαθεὶς καὶ ἀμοιβαίως λοιδορῶνται
ἀλλήλοις. ὁμομάζομεν· ἀλλα
δὴ μυριάμυριάκις ἃ φεῦ παρόντων
ἀπροδάκρυτον ἡμῖν καὶ
προσημαίνει τὰ πρὸ αὐλαίας ἀλλ' ἀπὸ
τῶν ἀθανάτων θεῶν, ὧν οὐδεὶς τοιοῦ
τον ἀποθνήσκει τὸ προδιδοὺς τὴν
τοῦ ὑμνῳδοῦ. ἀλλὰ καθ' ἁπάντων
καὶ τυφλὰ τῆς προμοίρας, ἃ τὸν ἄ
θυρον καὶ τὴν ταμιεῖον ἀπόρριπτα
τόπον, ὅπου ἀσύμφορον χῶρον. ὅτο
λομεὶν καὶ μοιρὸν ἐμπατοῦντα
τὴν στιχὶν· ὃ χάτω δέ νι συμπόφυρ
μένης καὶ κατα[illegible]μένης
αἱ σθένουσαι μοῖραι, ἀναίρουσι μὲν
λον. λιβάδιν δοιλὸν· ἀμαγὲ τὰς
ὁ θρῦς ὃ φίλος φάδημι καὶ δὴ φέρε
σαυτὸν, ἢ μὴ μ τοῖς ὑμνοῦσι καὶ μὴ
σ[illegible]ότας· οὕτω δὴ τὸ χρῆμα

τοὺς ὀνυχθέντας. ἀμβροσίους
ἀγαθούς. καὶ ῥητορικοὺς ἐπιμελέσθαι τῆς
δόσεως καὶ μέτρου. ἐν ὕδατι δὲ
οὐδὲ ὅλως λουτέον οὐδὲ ὑγραίνεσθαι
φασίν. εἰ μὴ ἀναγκαῖόν τι τὸ χρῆ
ζον καὶ ὑπὸ ἀνάγκης σμικροῖς. μήτε
δὲ σὺν ἡλίῳ ὀλίγα παραυτίκα
κατὰ τύχην. παραιτεῖσθαι δὲ
οὐ λίαν. οὐ γὰρ κωλύομαι τοῖς μὲν δάρ
θηλάσασι τὸ σῶμα. ἀλείφουσι. τὸ τιθέμε
μον ἀγαθὸν μὲν τροφάσι. ἀρκεῖ
δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος. σχολὴ μὲν
οὖν. τοῖς μὲν γὰρ ἐστιν ἡμῖν ἀργούντων.
οὐχορῶν. ἀλλὰ κυνῶν καὶ ἵππων.
καὶ δικτύου. καὶ πάσης θαλήσης
δι' ἀτόνου λόγου διαφθορίας κοιμᾶ
σθαι τοῖς σχοίνοις κατάγλυφα λια
τὰ θαλάμου δεδομένης τὸ σκέ
ρον. ἀλλὰ μὴ φοβηθῆτε. χρήσομαι
γὰρ αὐτῇ μετρίως. οὔτε δόξαν φι
λοσόφων. οὔτε ἀγνωμοσύνην μύθοις.
οὔτε ἁμαρτύροις ἡδονῇ ἐπαγόμε

μοσι μιμώμενοι δημήσομαι· ἀλλ' ὅσαν
ταχοῦ μαρτυρήσει τοῖσ ἔργοις
μένοισ τὴν θάλασσαν ὁρώμενα
ι καὶ δηδοσι τὴν ὄψιν μ. τοῦτον ὁ
λίγα παραιτήσομαι· καίτοι τὸν
ὁμῆρον παραδείγματον ἔοικεν ὁ
οὐδὲν ἄτιμον· ἀμέμφομένη παρέχ
τὴν ἀγωνίαν τὴν ἱστορίαν· ἡ δὲ θά
λασσα μὲν ἱερὰ λεατι δεῖν λεαὶ τμίχρ
δηδοσιμ· τὸν δὲ πηλέα ἐν λατα λια
μένα ἐν γυμνάσιο Καὶ τροφαῖσ. ἔοικε
σε δὲ ι καὶ φυλακαῖσ ἀμμήχανον· ὁμοίω
ὑλομίγα ι καὶ σωμάτων ἔργα· καὶ
μὴ μελος ι καὶ ι κοιμωμίασ ἀμφοούμε
να. μεμάθηκε τὸν λόγον· ὅσα μὲν
ὁμῆρι δηαὐτὴν ὁ μοφυλίαν ι καὶ σὺν δη
αύτησιμ. ἅμα σγέπασ σωμαν χρα μμυ
μένα τοῖσ ἀνθρωπίνοισ ἔθεσιν.
ἀπορούφ. λεαὶ τροφῆσ. Καὶ δηδασκα
λίασ· Καὶ μεμήσασθαι· λὶ τὸ μὲν πι
λιὸν ἅπαν λεαὶ οἰκυρωπὸν φάσθρ
ἔοικεν ἐμ ζίαι πο τί μου ταμαστὰν αὐτὴ

δώφ· τὸ δὲ δοχώθφον ἅπαν καὶ
μοθρὸν. ἐσφίγγει τοὺς μεγάλους κι
νήσοις· ἀμαρρὶ πολὺ μέγιστον· ὁδὲ
τοῦ θρόμβου μίσσοροις μεγάλοις
τὴς πρὸς ἀρκτὸν ἀποκεκλισμένοις
ὀμμάσι· ἐσφίγγοντο οὐδὲν οὐδὲ
σωφθισμένον ἔχον· ἱλαρὸν καὶ
ἀνθηρόν. καὶ ἄμπρατος ἀμφοτέροις
ἤθεσι διὰ τὸν τόπον· οὐδιατὴν φύσιν·
ἡ γὰρ φύσις ὀσονοῦν ἐμφέρεται μαλή
σσουσι· ἐσαὐτὴν δέχομένη καὶ ἀθρόου
σα· παρέχεται μὲν ἐχθρὸς
θραὺς μὲν ἀνθρώποις χάρο
θφος, ὃ ἀεὶ τοὺς ἐμπεσόντας ἀνθρώ
πους ἐχθροὺς ὑπακούοντας
αὐτὸν ὀνόμασιν ὃ ἀεὶ τὴν ἱμάσ
σουμίραν μαμίφορούσιν· ὑπὸ λιθα
νούσης, ὅλεμαδόμενος ἱμάσσος· καὶ
ἀεὶ δομητίου προσαυτὸν ἔφεὶ
ἔσυ μυραίνης ἀποθαμούσης ὅλεμα
σας· ἀπὴν τὴν σθρόμβου· ἔσυ τρέφθαλ
γυναίκας, οὐ μὲν δὲ ἁλύσας· οἱ δὲ

Κροκόδηλοι τὸν ἱππόποταμον οὐμόνον
γνωρίζουσι τὴν φύσιν ἀλλὰ
καὶ τὴν ταύτην ὑπομένουσιν. ἀμφὶ
καὶ διαχανόντων παρέχουσι τὸ σῶμα
τὸν ὀδόντα τὸν ἰκανὰ καθαίρειν τοῖς χροὶ καὶ πε
ριμάσσειν ὁ θορίοις. ὄμματα δὲ φι
λίνεος ὑπόπυρα ἢ κανθαρωπὰ μέ
γεθος ὅμοια ὑός παρίσων δὲ ἡ γλῶτ
τα πρὸς τὴν γῆν ἐστὶν ὅμοια τοῖς
δηλαδὴ συμπεφυκόσιν ὠσὶ δὲ ἐστὶ μὲν
δὸν οὐ μάλα ἰκανὸν μέν
μονε. πάσαι δὲ ἱεροῦ σὶ πολλὰ
μοῦ τοῦ ποσὶ βάσι παραπλησίους μέ
μου τὸν ἱππὸν ἰκρολέοδηλον. μὴ ἔχα
ἰκούσαντα μὴ δὲ πεφθέγται λίπαρὰ
σι καὶ δυομένοισι τοῖσ ἱπποῖσι. δό
ξαι τροφὴν μαίνεσθαι τὴν μεγίστην
σημῆναι αὐτοῖς τοῦ ὑγρότατον.
ὅταν μὴ δὲ τῆς πομπῆς μὴ τοῦ μὰν
τὶς ἐστὶ ἁμοίρων εἶναι τὸ τῶν ὑπν
δραν γένος μὴ δὲ ἀμβραφον. ἐγὼ
καὶ τοῦρι σοῦραν τοιοῦτόν μοι ἰκό

μελιω δ' τὴν μυλήαν φθμοῦ μέγαχὺ
καὶ μύρον καθέζομένοισιν ἐοῖ χθὺ
σὶν ὃς σοβρὸς ἐμοῖσι δὴ ἁμαρτάδδα
τζήν· τὴν καὶ λόγον λέξφσι· μαίζυ
γαὸν· μαὶ διόξφσι αὐτὸν ἐοῖ σκοπιὴν
τας· ἀμμὰ ταὶ ταμβὴν· ἄφο τοῦ μὴ
τοαρταπασὶν ὀμφύμου μὴ δὲ ἄσομ
παθοὶσ πρὸσὴ μαὸς μεαν ἀδήμο
τα· τὴσδὲ ἀιερᾶτου καὶ φιοικὴσ
σωδοθασ μέγα δῆμο μα τὸ κοιμὴ
θαι· οὐδὲν γὰρ οὕτασ ἄχθροτον
ἀνδρὶ μηκτὸν ἀὶ μὴ πάρασ τροσσὲ
φυκὲ καὶ τροσχάν· οὐδὲ ἀμάσι μὲν
ἀμπραγματήασ ὁ σμύλοισι μὲν
ὁ νοι· καὶ μέροπι· μέμασαι· χθμὸ
σι δὲ τζήνασ· ὁμάφοισδὲ ὄφσφὸ
μὸν οἰρανὸν ἱκάνει· ὑπαὶ τὸν· μὶ καὶ τὸ
νομα πεποίηται τοαρὸν μὸν οὐ
τὴσ ὁμαφρότητοσ· ἀμμὰ τὴσ ὁμζε
σοσ τοῦ ὄφθοσ· καὶ τὸ τρόμαιον
τροσιμαλήται τὸ ποδὶ τὸν μύλιον·
τὶ δὲ τοαρδάλη τὰ τοῦ τροχο

ρᾶν χαίρομεν τῇ ὁμιλίᾳ· μᾶλλον
δὲ τὸν πίθηκον λέγοιμι· τοῦτον δὲ θεα
λαμβάνομόμοῦ τι θαυμαστὸν ἢ προαι
σθήσεως ὑποδοσοῦσα καὶ τοῦ φυλαμβά
νειν πρὸς τὰς ἐπιθέσεις ὑποδυομένους.
οὐχ ἁπλοῦν τὸ τῆς ἀρετῆς ὄργανον· οὐδὲ
φαῦλον· ἀλλ' ὀργάνων τὸ παντοδα
πῶν καὶ σοφισμάτων ἑαυτὰ δηλοῦν
καὶ ἀπατᾶν δυνάμενον ἀπέργα
ται· καὶ τοῦτο δηλονότι ἀπὸ τῶν
πάνυ προχείρων· τὸν μὲν γὰρ ἄνθρω
πον λανθάνειν μάταιον· οὐ μοῦνον πά
σχοντα ταῦτα δρᾶν τὸν δὲ πίθηκον δυνάμενοι
πρὸς τοὺς παραλλήλους τοῦ ἁλισκομέ
νου· ἀλλὰ μᾶλλον διεμέμνηται τὸν λε
πτὸν· ὅσον μὴ πατέρα ἐν μάλλον
οἰκείᾳ· διὰ τὰ ἀπλῆ τὸ ὑποπτον αὐ
τοῦ· ἔστι τὴν ὁρμὴν· οὐ ποιοῦσι
τὸ μὴ πρόσκοπον τοῖς ἁλοῦσι τὸν μερό
χου οὐδὲ τραχέα· ἔστι καὶ τοῦτο τοῦ
δολοῦν μένα τὸ μήριον αὐτοῖς· ἓν
τοῦτο τρίχου τὰ λεπτότατα πρὸς φὴ

ἁγίματρομὸσοβήμεμάματα. λελειβάνθαι μηχανῶντα· μᾶμμον γὰρ ὅτταν ὁμτῆι θαλάττηι διομοιότητα τὴχεόασλαμβάνουσιμ· τὸδὲ ὑπὸτούποιητοὺλφόμενονἰδὲμομωδαίνηι ἰλύμηὁμοιωσὸνὄροισοβήτθικαταγραύλοιωσὸσικθραασὁμυθμαίγα· ὄρχεται δὲμὴτὴνσιμ ἐωιχθῦσικήραφθόρουσαπαραλκούοντοὺθμίοιμοφάισθριζὶμ οἰόμεναπρὸτασὸρμὰσχρῆσθαιτὸισπαραιόισ· λύθρασγὰρ τὴνπρίχαλφθαι· καὶτὸικείρασθαι· διατοῦτο καὶτὴνἰκουράν. ἰκαὶτὸνπαρὰἀρχιλόχοιικηροπράφηνφιλόκοσμονεἶμαιπρὸςἰκόμην ἰκαὶλαμπροτῆτα· ὅτιδὲοὐλεᾶμηθόι· ἰπαφάισγὰρθριζὶχρῶνται. τὰὸτοῦμἀρρένοσλαμβάνοντεσ· αἱγὰρθήλειαιτοῦὄρεοτὴνπρίχαμυρφλυθμήν. ἀδρανῆποιοῦσιμ· ὥριστοτόμησδὲφῆσὶνμὴδὲνὁμτούτοισλφθαι σοφὸμἰπποτικόν· ἀμὰ

τοῦ ὀνητὴ λιθρᾶτον πρὸ τὶ θάσσα
πρὸ τοῦ ἁγιάτρου πρὸ τὴν ὁρμαῖ.
ἔσῃ τα πρὸ σάμμο θρχόμβροι δηθθη
ουσι· τὸν δὲ ἁγιάτραν τοῖσμβὴ θρογ
γύλοισ ἔσι λιθτρόασ ικαὶ ἁμάασχρῶν
τα μιμρο φόμοισ ὁμταασ· τὸ γὰρ ἁ
θύτρον ἁμαιοῶ τα· πομμάκισοδὲ
Καὶ τὸ πρωΐμον ὁ λιθτρᾶσ ὑποφᾶ
αν ὁμ λιῶ λιμο πρὸ μὴ χθα τὴν ὸν
ραὶ πρὸ ραπτίζων τὸ ἐδώδι μον
ικαὶ ἁμαικάμψαν τὸ ἀπολιρουόμ
μον· ἀν δὲ μὴ δῶ η τα σωφρὸν τὸ
σόμα Καὶ πρὸ ἁφλασ τοῖσχείλε
σιμ ἄλιροισ ἔσι ταῦσαν. ἀποιμίζῃ
τοῦ δθμβάτοσ· ὁ δὲ μάμρᾳ ἀνδρὶ
Κάτρον τοῦ ὁμόβ αττοσ οὐχέτρον.
ἀλλ' ἀυτὸσ ἑαυτὸν. ὁτὰν πρὸ πόδη
τὸ ἁγιάτρον υβρουμμὴ τὴ δάρο κα
ικεῖ πρὸ αμμᾳῇ τὴσικεφαλὴσ ἁμα
ρώσαν τὸ τραῦμα. Καὶ τὸν ὁλιτοῦ
πρὸ αγμοῦ πόναν ὑποσμὸν σαν. ἄχει
ἀν ὁλιμαμὴ τὸ ἄγμασον· λὶ δὲ ἁμὸ

ωης οὐποχλάκισμεν ἁμίαρτωρό
σφοιν, ἀμαφάγῃ τὸν δόμον· ἁμοῦσαν
δὲ. ἀυθὶς θυμτρέπται· ωόφυλιν γὰρ
δηϊστορίαν καὶ ὑρότητα μεταμάρ
μην τὸσσῶμα καὶ αρέφῃν. ὡς αὐτὸν
ὁμτὸς ὁμτὸς γνόμενον ἀποτοι
ωῆν τὸ ἄμίαρον· ταῦτα μὲν οὖν
γνῶσιν ὁμμαίνῃ ἰκαὶ χρήσιν ἔω
ι καιρῶ τοῦ συμφόροντος ἁμίχα
μορ ι καὶ ωόρι ηήν· ἁμα δ' ἔωι δεί
κνυται μεταὐτοῦ σωφοῦ τὸ ἰκοι μα
μι ἰκὸν ι καὶ τὸ φιλάλληλον. ὡς ωόρ
άρθίαι καὶ σμάροι· σμάρου μὲν γὰρ ἐπ ck
ἄμμαρον κατα πόντος· οἱ παρόν
τῶ σμάροι ωροσαμμόμενοι, τὴν ὁρ
μὴν ἀποτρόγουσιν· οὗτοι δὲ ι καὶ
τοῖς ἁσμύρνοις ὁμπόου σι ταὸχ
ραὸ ωαραδόντῶ· ὅθεν ὁλκοὶ
δάλμοντῶ ωροθύμως καὶ σ.ωε
χόρουσιν· οἱ δὲ ἀρθίαι τῶ συμφύ ἐπ ιν-
λῶ ωολιτοῦσιν ἡ ταμῶ τέρον· τὴν
γὰρ ὁρμὴν ἀραιθόμενοι κατὰ

ραχίν· καὶ τὴν σαυτοῦ ὀρθὴν τὴν
ἀλλαρθαν ἐπὶ χεροῦσι διαπρίσην
τὴν τραχύτητι καὶ διαλεόψειν· μαὶ
τοι χρόαν ὁμ, οὐδὲν ἧσσον φθορικὴ
δυνάσθαι τὸ λεῶν ἀμύμονα· οὐλιάρ
κτον· οὐσιῶν· οὐδὲ μόσιμαν· οὐδὲ
πάρδαλιν· ἀλλὰ σὺν χαρεῖ μὲν ἔφασαν
τὸν ὀρτοῖσθεατροις τὰ ὁμόφυλα.
Καὶ λύλημα μεταμήλαν πορίσοιν·
ἔφορος δὲ ἔφορον οὐλοίδην οὐδὲ φρο
μήνη θήν· ἀλλὰ φάγε καὶ ἀποπη
δᾶν πορροτάτω μόνον τοῦ ἔφορο
μένου κὰι θρήσκομος· λίδρων
ὄμφαλὸν ἱστορίαν ἴμβατὸν εἰ τὰ
ὀρύγματα φορῶν· κὰι τὸν ὁ
λισθόμενα διαχόματος ἀναμαζόν
των, ὅκτο πόσθαι δρῆσσι καὶ ἄμοδα
πλήν· Καὶ μανθάνει ὅλμασι λικοῦ
διάγραμματος ἐπὶ τάγροσα πι
τὰ εἰν αὐτῇ τὸν ἰόβαν μιμέον· ἀμή
θης δὲ ὅσα, πομαὶ δὲ μυσὶ τὸν
ὁμάον μὴ δὲ ἀπολέπομένα τοῖ

ικοι μοι κῶ καὶ σωκρᾶτους τοῦ σοφοῦ
του τῶν χρυσαίων· ἀμφὶ δὲ περὶ ικοι
μοιρίας αὐτῶν. ἰδιοσκέλης τάχαρ
γος· οἱ δὲ ἀμείσωνορῶντες ὅσαρ
ἀδοξήμασι σαρκὸς σωμάτων ταύτη
σαν δηλαδὴ ρυόμενα τὸ ἀπαγλή
αρου βολαὶ ἐωι ὑίας ἐρράπησαν
Καθάπερ οἱ περὶ σαν σαγηνάοντες,
ὧν τοῖς ὁρμενθῆσιν, οὐδὲ μίαν ὄψε
γομοῦ ικαὶ σοφίας δηλαδὴ μιν οὖσαν·
ἀμφὶ μὲν ἥρωσι μὲν γὰρ ικαὶ ὑποχαῖς·
Κάρεις Καὶ ἰουμίδες ἀμοικομαι·
μόρμυροι τε ικαὶ σαργοὶ. ικαὶ κῶβι
οἱ ικαὶ λάμπραι κῶ· τὰ δὲ ικαὶ μολι
αι ικαὶ ικαμούμενα· τρίγλαι χρυσο
πῶν Καὶ σκορπίον. γρίποι τε ικαὶ
σαγήναι σύροντοι περιλαμπάνον
τες τῶν δικτύων τὸ γένος. ὀρθῶς
ὁ μῆρος παραίρᾶν προσέφην.
ἀλλ' ικαὶ πρὸς ταῦτα μηχαναὶ τοῖς
γαρᾶσιν. ὧν περ τὸ ραίφικι· συ
ρομένη γὰρ ἀμφιβαρόμενος. ηὗρι

διϊ ἅτησι. Καὶ τύφῃ λοιμαίνων τοὺ
δαφος. ὁ τὰν δὲ ποιήσῃ τὴν σῶι
δρομὴν τοῦ διλτύου χάραν. ὅσ-
σον ἑαυτὸν καὶ προσάχθαι. μέχρι
ἂν παρθένῃ. δελφὶς δὲ περιλη
φθῆς ὁ τὰν σωσαίσθη ταν γόνον ὡς
ὀναμιάμασα σαμίων ὑπομένῃ
μὴ ταραττόμενος. ἀμμαχαίρων.
ὅσοχά ταν γὰρ ἀνάπραγμα τῆς:
ἀφθόμων ἰχθύων παρόντων. ὁ τὰν
δὲ πομπείον τὴν μὴ προσίῃ. φαὼν
τὸ δίκτυον ἄπωθεν. εἰ δὲ μὴ φθαί
η δὲ ἀφιεὼν τὸ πρῶτον. οὐδὲν ἔσσα
θε δῆνον. ἀμμὰ δὲ ἁρπάσαντος αὐτὸ
πρὶν τὸν λόφον ὁμοσχοίνου ἀφῆ
ικαν. αὖθις δὲ λῃφθέντα. πλήναις
ικομάζουσιν. γραφισαντος διλτοῦ δε
αράμματος. σαμείου δὲ τοῦτο
σημαίνῃ. συμπόμενος γὰρ τυγχά
νοντος τὸ πρῶτον. ὀλίγων μόνων
σὺν οἱ νοὶ πρείφοι. Καὶ φυλάσσονται
τὸ μοι πρὸν μὴ ἀδικεῖν. ἔτι δὲ πολίων

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0246
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τὸ μ πρὸς ὀμμάτων καὶ προφυλα
κὴν καὶ ἀπόδρασιν ὁ ὄπτων παρα
δήγματος. οὐ διὰ τοῦτο δὲ τὸ τῆς σή
ψεως παρεμβάλλω· τὴν γὰρ διαφυ
μένην μὲν μίαν παρὰ τὸν τράχηλον
ἔχουσα σμήρνα ὀφρᾶσι γλυκύτητ
ἡμιθόμενα καίουσιν· ὁ τὰν καπνὸν
λαμπάνηται· μεθιᾶσιν δὲ καὶ τὸ
χνος μένη τὴν σθαναίγησιν διὰ τοῦ
θρήσης ποιήσασα περὶ αὐτῶν
σκότος ὑποδῦναι καὶ ἀποδρά
ναι τὴν τοῦ θηρίου ὄψιν· ἀπο
μιμοῦ μένη τοὺς ὀμμάτων θολοὺς
καὶ ναρκήν μεφέρμι πολλάκις·
ὁ τὰν σάσαν θέλουσιν ὠφαιρούμε
νοι καὶ διαμεμέλοντας· ἀμφὶ
τούτων μὲν ἄμοι· τὴν δὲ τοῦ χα
ρητικῆς καὶ θηρευτικῆς δήνο
τητος αὐτῶν· ὃν πολλοῖς σοφί
σματα καταδείκνυται· ὁ μὲν γὰρ
ἀετὸς ὃν καὶ ἀπὸ ὑψηλοῦ πάντα διαμυ
μένα καὶ διαπτηκὸς μένα μηκόθεν·

ὁμοίως τὸ σῶμα. καὶ πορευόμενον
ταυόμενον ὑπὸ τοῦ παραστρέχοντος
τοῦ δὲ προσφαγόντος. τὸ δὲ
μάρκος. ἵνα δηλοῦν τὴν ὑδρωπικὴν
νοῦσον. ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σαγήνης
μαρύτης τὸν μαρκὸν δηλοῖ σχεδὸν
τὸν ἀντιλαμβανόμενον ὑμποιοῦσαν. ὄνιοι δὲ ἱστοροῦσι πάρασιτον
αὐτῆς εἶναι πρόβατον λαμβάνοντες. ἂν
ὑγιὲς ζῶσα κατασκόδαν μὴν
ὕδωρ ἄφοδον. ἀποθάνωσι τὸν πάθος ἀναστρέφοντος ἐπὶ τὴν χάρυβδιν
τὴν ἀφρὸν ἀναμιμνήσκοντος ὡς ὅτι οἰκεῖ
δι' ἀτοῦ ὕδατος τρεφόμενον καὶ πρὸ
σεπνθότος. ταύτης οὖν ἔχουσα
σύμφυτον ἀπόθησιν. μαίχεται μὲν ὑπὲρ
μαντίας πρὸς οὐδὲν οὐδὲ δυακίν
δυνάμει. ἰώμενα δὲ πορίζουσα. τὸ
θηρώμενον ὡς πορυκὴ διαπαρ
ρᾳ τὸν ἔμπορρον ἀὸν φαρμάσσουσα
τὸ ὕδωρ πρῶτον. εἶτα τὸ ζῶιον δη

ἀτοῦ ὕδατος. μήτε ἀμύνασθαι δυ
νάμενον. μήτε φυγεῖν. ἀλλ' ὁμοίως
μένον ὥσπερ ὑπὸ δαιμόνων καὶ πη
γὴν μένον. ὁ δὲ λεγόμενος ἀμ
φὶ ἐπιλ
δὸς γῆ ἀφορισμὸς ἔστι πολλοῖς. καὶ δηλο
τὸ ὄργανον αὐτῶν γίνονται τὸ σῶμα.
ὥσπερ φίσματι. καὶ τὴν σημαίαν
χρῆσθαι φησὶν ὁ ἀριστοτέλης. καὶ
θήσει γὰρ ὥσπερ ὁρμὴν ἀπὸ τοῦ
τραχήλου πλεκτάνην μὴ κύεσθαι
τὸ σῶμα χαλῶσης. καὶ παρασπεί
ρῃ σὺ αὐτὴν ἀναλαμβανούσης.
ῥᾴδια τὰ πρὸς φυλακήν. ὅταν οὖν τὴ
μέρων ἰχθυδίων ἴδῃ σμήνη.
ὁμοδίαιτα δοκεῖν. καὶ λεπτομε
ρῆ. ἂν ἀμερύξας λαμβάνουσα
καὶ προσάγεται. μέχρι ἂν ὁμόφυ
λα τοῦ σώματος γένηται τὸ προ
σχόμενον. τὸν δὲ σοῦμον σόλον ἐπὶ τὸν λιγ
τὸν χρόνον τὴν ἀμυδρὰν ὅταν πίνδα
ρος σφριγόωντα ποιήσῃ ἐν ᾠδῇ
σουτίου θηρὸς χρωτὶ μάλιστα μόνον

προσφέρων πάσας πολίων ὁμῆ.
καὶ θεὸς μισόμοιος· πουμύποδος
μόρμιχθ πομχρόου· ὃς ποτὶ πέρη
τηι πρὸ μιλήσηι τοῖσι δεῖμ θφάνη·
μεταμάμη γὰρ ὁ μὲν χαμαιλέων
οὐδέπτι μιχαμόμενος· οὐδὲ λεατα
κρύπτων ἑαυτὸν. ἀμφὶ πὸ δόισ ἄμφος
τρέπεται φύσητοφοδόκησ ὢν καὶ δῆ
λος· σωθεὶς δὲ καὶ πρόματος
ὀθεόφρατος· ὁμίμον γὰρ ἀποδεῖ
ται τὸ σῶμα τοῦ ζώου πμέρθεῖ
μαι πρόμενος ὃ τὸ μαίρεται τὸ
πρόματικὸν αὐτοῦ. καὶ δὴ αὐτοῦτο
πρὸ σαὸς μεταμορᾶς ὑπρέπων· τὸ
δὲ πουμύποδος ὀργόμάτιμ οὐπάλ
λιμεταμορή· μεταμάμη γὰρ ὁ μπρο
μοίασ μιχαμῆι χρώμενος τοῦμαν
θάνειν δέδοικαὶ μαμμάμην οἷσ
τρόφεται· παραλιμούμενος γὰρ
αἱρεῖ μὴ φάγοντα· τὰ δὲ ὁμφαίνη
παρπρχόμενα· τὸ μὲν γὰρ αὐτοῦ
τὰσ πρὸς τὰρασ κατασθιάμ αὐτόν.

τὰ δοσάτι· τὸ δὲ μοίραν μὰρ δὴ τό
μαι καὶ γόμρον. ἁρμηθόστιν· ὑπὸ
ικφίμαν μὰρ ἰκαὶ κῶσ παίχῃ. δρᾶν
μὴ δυάμενοσ ὄζομι σθανόντων·
ὡσαὐτῶ παμμὲ ὁ καίραιοσ ὄλε
μαν μὲν ὃν λαιαίσγομομένων.
σφιν μὴν καιρὸν ἀδίωσ· λίγαρ τιχότησ.
οὐ βοηθεῖ σφὶ τὴν τραχύτητα· τὸ
δὲ σουμπόδοσσ ὅσα τὰσ ῥυθμὶταί
μασ δι ἀ θοῦτοσ. ἀπόλλυται· καὶ
τὸν μὲν μον τοῦτον ἰκαὶ τὴν περίοδον
ταῖσ καταμμένων διαόξαι ἰκαὶ φυ
γαῖσ. γὰμμασμα καὶ μεμῃκην ἡφύ
σισ αὐτοῖσ ὁμαλὰ μιον πεωιήκε.
δῃνότητοσ ἰκαὶ σωδόσσοσ· ἀμμὰ
μὴν ὄχίμου γὰρ μαχρσαύου δι ημὶ
σαρο πυλμάτων προαίσθησιν ἀρι
φότιμοσ. ὁσ ὅθαύμαζε καὶ γορᾶ
μαν τὴν ὁμτριγόναι ῥηῆσιν· ἀλὰ
δὲ ὄχίμου μὲν οὐχδύναι κυγικήνην
ἡμῖν αὐτίον, ἀμμὰ παύταισ ὁμὲν
ῥαρχόμαι τὸ ισθαμαγίοισ· ὁτὰρ

πεχῆν

ἀ/σθωμται μεμμονταχ/μοῦνα καὶ
σαμονθρματιζομένουσ λιθιδίοισ.
ὅσσομὲν οὖν τρέφωνται διαλκά
φότητα. μὲν δὲ ἀποσύρωνται γενο
μένου λιμοῦ δεινοσ. ἀμμα ἔτι μένωσιν
ἀραρότεσσι τοῖσ πάτριδίοισ. ἢ δὲ
γῆρ ἄρσεν μεγαμορμὲν τῆσ ἡλίοσσοσ πρ
ὄρθρου μ. οὐχ ὑρὸσ γένουσ ἀεί μ. ἀμμὰ
τοῦτο κοιμᾶι ταὐτὸ ἰχθύσι νοοῦ
τοσ. ἀὴ πρόσκυμα καίρου ἀντι
μήχονται καὶ παραφυλάσσουσι νό/
σσοσ προφθρομένου τοῦ σῦσ λίμε
τοὶσ ἀμαυρὸσ ὀμβρη. λυπῆ τὸσσὸ
μα γυμνούμενον καὶ διατραχνό
μενον. ὅθεν ἀὴ σωζόμενον ἑαυτὸ
ἀντὶ πρόιρουσ. οὐ γὰρ γῆ
κατακορυφὴν θάλασσα, τὰφ
ραγγία καταφθίμ. ἰς κατάτησ
ἔτι φαρέασ ῥέουσα, λείσσοπὶ ἐξ.
καὶ οὐ καρίσησι τὸ φρικὸ δὲ. τοῦ
το μὲν οὖν ὁ σῦσ ἐφίων κοινὸν ἀπὶ
τὸ μ/ χθύσσων. τὸ μὴν τοῦ ὄμποσ.

ΓΕ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0252
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

τοῦτο δὲ φύσει κατάμετρον καὶ
ρωμηὴ χεσθαι μὴ φοβούμενον τὴν
ἀναχάρδιν τῆς μεσότητος· ἀπεδεί
μὴ πρὸς οὐρανὸν τὸ εὐπρεπὲς ἀχά
σης· ὁ δὲ θώρακος οὕτως ἴσην μερί ἐπὶ πήχεων·
σας ἀσθάρκτους καὶ πρόπτους· ὡς αὖ καὶ
τὸν ἄρον διδάσκειν μὴ δὲ ἀπρο
λογίστων καιρὸν δεόμενον· ὁ
που γὰρ ἂν αὐτὸν χρεὼν ἀπρο
σκαταμάσσεσθαι· ἀπρεμεῖ καὶ
διατρίψει περὶ τὸν αὐτὸν τόπον·
ἀχρὶ τῆς ἴσην μερίας· ἀμφὶ τῆς
γραμμοσφόνης τῆς μέσου περὶ
δραξις· ὅπως προϊεμένη πυκνὸν
ἐξυπνίζηται· καὶ πόσα σοφώτε
ρον ὠφίλει τοῦ δελφῖνος· ὃς ἡ
ναι μὲν οὐθέν ἐστι· οὐδὲ παύσασθαι
φοράς· ἀφικίνητος γὰρ ἀεὶ μὴ φύ
σεως αὐτοῦ· καὶ ταὐτὸν ἔχουσα τοῦ
βίου· καὶ τοῦ κινεῖσθαι πέρας· ὅταν
δὲ ὑπνοῦν δέηται μεταφρίσασα ἅμα
τὸ σῶμα πρὸς αὐτὴν ἐπιφάνεται τῆς

θαμάτηνος ὑπὸ μὲν αὐτὴν ἐκ δὲ ἀπὸ θεο
ἄυρας τὰ μὲν σάμφικομιζόμενος. ἄχει
τροφωδὴν καὶ ταῦσαν τὴν σμῆν. οὕτω
δὲ ἐξυπνισθέντος. ἀμαροιζῆ. καὶ σάμεν
ἀμφιβρομένους. ὁρμὴ δάσσι καὶ φόβε
ται κινήσῃ τὰ μὲν μεμιγμένων ἀμφὶ
πασιν αὐτοῦ μηχανόμενος. τὸ δ' ἀν
τὸ δρᾶν καὶ θύμμοισ ἀπὸ τῆσ αὐτῆσ
αἰτίασ μέρουσιν. ἐοικὲ δὲ ἄρα τὴν μα
θηματικὴν οὕτωσ τῆσ τοῦ λιμένου
μεταμορῆσ ἐξέμασα προγμοσιν. ἦσ
μαρτιο ἀριστο τέρμησ ἔτιν, ἀλκυόνων
λίαν τὴν ἀριθμητικὴν ἔοικε μὲν ἀν
τῶν. πρότερον δὲ καὶ μεδίαν τὴν
ὁπτικὴν ἣν ἔοικε μιλτιάδαι σχύλοσ
ἁρμοῆσαι. λέγλ γὰρ τοῦτο σκαιὸν ὄμ
μα παραμανὲν θύμμου δίκην. φο
γὰρ ἐξέρφοδοικοῦσιν ἀμμυμόηλν.
ὁ θρόμμαχοισιν ἐξ ἀὸν πόντον ὁρ
δεζιαὶ τῆσγῆσ ἐχόμενοι. καὶ τοὐμαν
τίον ὅταν ἐζίφοσιν. ὁμφρόνφοσ πάν
καὶ νουμφόσ ἀὲ τὴν τοῦ σώματοσ

φυλακὴν ἐστὶ τὸ περιττὸν ποιοῦμε-
νοι τὸν ὀφθαλμόν. ἀριθμητικὸς
δὲ διαστὴν ἰσοπλατῆ καὶ ἐπίπεδον
φιλάνθρωπον ἀγάπησιν ἑαυτὸν δὲ
ἡθέτησε οὕτως ἐπὶ μακρὸν ἵκοντι
τοῦ μαθήματος. ὃ δὲ ἐστὶ πάνυ
χαίρουσι τὸ σωτῆρ εἶδος καὶ συ-
ναγράζεσθαι μεταμήλωνα ἀφ, τὸ
πλῆθος τὸ χίματι κινήζουσιν.
καὶ ἄρρενον ἐκ παντὸς ποιοῦσιν
ὄζοισι ἐπὶ πέδοις περιέχόμενοι.
εἶτα μὴ χόντας τὴν τάξιν οὕτως.
τὸν πλησίον ἀμφίασμον διαφυ-
λάττοντες. ὁ γοῦν θυσιαστὴρ ἀπὸ
μυρίων σταλάσσει τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπὶ
φανείας, ὥστε ἀποφαίνεται πόσον
ἀπὸ παντὸς τὸ πλῆθος. φ δὲ ὅτι ἐς
τὸ κάλλος αὐτῶν ὀνείδισε τετραγω-
νον τοῖς χθαι, πρόσθε τὸ πλάτος ἀπὸ
καὶ τὸ μῆκος. ἀμέλει ὅδε ἐκ τοῦ
νόμου παρέσχηκεν ὁ σωτὴρ ἀσμάτων.
οἱ μαθηταὶ ἐς ταῦτα πλανῶσιν. τὸν

δὲ ἄμμον γονῶν ὁσαφαίμεται καὶ
ζὴ ἰκοιμωμι ἰκῶσ μεταμμήμον ἀφ
ληδὸν. ζὲαὐτὸσ εἰ ποι τὸν ἀριθμὸν·
ἀλλαμμάμον ἐωι ταὸ ἰματί δ' ἀμ ἰκοιμῶ
μίασ αὐτῶν καὶ σιμμιῶσφ σ' ἰτόν.
ἐπὶ προσ: ὦμ ἐτι ἰκατὰτὸ πμήφον ὄζαμαμώσασ
χριστ' ωου μεμαμ Gωφμθήρ
ωάντα καὶ φιοι ἰκῶ μιμμίω καὶ ἡ θι ἰκῶ
προ εδρίαμ ἔχων· τὸμ γὰρ ωωμο θήραν
οὐχὶ φόρη ἰκθν· οὐ γὰρ ἀὴ παρόμωθν·
ὁ μὲν οὖν πῖνο θήρασ ζῶιομ ἐτι ἰκαρ
ἰκιμῶ δὸσ ὦσφασὶ ἰκὰι τὴι πίμηι σύ
μετμ· καὶ ωυλαρεῖ τὴν ἰκόγχην προ
ἰκαθ ἡμεμοσ· ὅὰν ἀμεωμεμόμην ζ
δια ἰκχῶν ὐιαν· ἄχρισ ωρο ωόθι
τί τῶν ἀμωσί μων αὐτοῖσ ἰχθυδίων·
τότε δὲ τὴν σαρ ἰκα τῆσ πφήνησ δα
ἰκὼν, ωαρφσῆλθεν· ἡ δὲ σωέλεμφε
τὴν ἰκόγχην· καὶ ἰκοιμῶσ τὴν ἄμραν
ὑπὸσ θρ ἰκφ γνομόμην Κατεθίουσι·
τὸμ δὲ ωούων ἰώιοχέ θηρίδιον οὖν ἰαρ
ἰκιμῶ δὸσ, ἀμμᾶρ ἀχρὴ ωαραπμήσιον·

οὐγὰρ ἀτυχον οὐδὲ ἀναίσθητον οὐ
δὲ ἄναιμον ὁ σῶμα ἐστιν, ἀμαὶ τοι σ
μὲν πέφυκεν σῶμα πολλὰ πρὸς
πέφυκεν· ἔχει δὲ κίνησιν ἡ δι' αὐ
τοῦ καὶ εἰς αὐτὸν οἷον ὑπο
μιμήσασθαι καὶ τὰ διαφοράς δρομέ
μων· μαλὸς γὰρ ὢν ἄμορφος· καὶ τοῖς
ἀριθμοῖς μὴ ἐμφερὴς ὑπάρχει
ν καὶ ἀμιμήτητος· ὁ τὸν ὁμοιό
τητα τοῦ μὲν ὁδοδρόμου ὁμοίου σημεί
ου ἐστὶ· ὅμως δὲ καὶ ἐναντία ἐστί·
ἔτι δὲ μᾶλλον ἀπροσιόντος ἡ
θίζοντος δὲ διαστόμενος καὶ χαρα
κτήρ· οἷον ἔφριξε καὶ σωθῆναι
σε τὸ σῶμα πήξασι καὶ συμφώσασ
θαι ἡ μὲν ἡ δὲ ἀμφὶ δύσφρον εἶ
ναι τὴν ὑποτομὴν αὐτοῦ τοῖς θηρί
οις· ἡ δὲ διορφύρασα σωματογρά
φημα τὸ μὲν κηρίον ὃ σωρὸν ἡ μέλιτται
κοιμητήριον ποιοῦσιν, ὃ μὲν ἀλλοτριονό
μιον· τὸ δὲ ὁδόσημα τὸν μέλιτα
καὶ τὸν φυλίαν ἀναμαμμάζουσα

προισχόμενα τοῖς ὁπραύκοις οἷον
ὁμπεριόδοις ἰωλεμου μεύ ημ ἀπίασιν
ἀμμήλαις παρέχουσιν· ἐφ' ἀν ἐφ'
ὅξωθεν ἐωι μεμιομένης· ἰκαὶ τί ἀν
τὶς ὁμ τούτοις τὴν ἰκοιμαμίαν θαν
μάσῃεν, ὅπου τὸ παν τῶν ἀμμίκτο
τατον Καὶ τὸ θηριωδέστατον ὄμτρε
φουσι τὸ ταμοὶ ἰκαὶ μίμναι Καὶ θα
λαττα ζῶιον ὁλκρο ἰκόδφλοσθαν
μαιτὸν ἑαυτὸν ἐωι δφίεμνται προσ
ἰκοιμαμίαν Καὶ χάριν ὁμτοῖς πρὸς
τὸν τρόχιλον σημειοφόροις· ὁ γὰρ
τροχίλος ὅτι μεν ὄρνις τὸν ὁμφον
ἰκαὶ παραπόταμίον· φρουρεῖ δὲ
τὸν ιερολκόδφλον· οὐ ἰκοιλκόσιτος, ἀμὰ
τοῖς ὑπερνουμένταμοις παρατρόφο
μενος· ὁτὰν γὰρ αἴσθηται τοῦ ιερολκο
δφλου καθάδοντος, ἐωι νουμβόντ'
τὸν ἰχνεύμονα σπεύμενον ἑαυτὸν,
ὁπότε ἁθμὶ τὴν ἰκοιμώμενον, ἐπε
νάρξ φθάνει μενος ἰκαὶ ιεμάπτων·
ὁ δὲ, ὅτ' ἂν ἐξ ἡμιμενοῦ ταν προσαυτὸν,

πτρο
χιῦ:-

ὡς ἀπὸ τοῦ στόματος διαχαλῶν ὀντε
πορίησι καὶ χαίρε τὰ μὲ πρὸ τὸν
ὁμιοχομένων τοῖς ὁδοῦσι σαρκῶν
διεμέγοντος ἀτρόμα τὸ ῥαμφὶς
διασιαμβόντος· ἀὴ δὲ μέχρι ὅσ
ὅσον λίαν μοῦμ ται σωαγαγὴν τὸ
στόμα Καὶ ἐμφύσαι· προλιμένι τὼν
σιαγόνα. Καὶ διασημαίνει· καὶ ὃν
πρότερον καθίησιν. λὶ σωαγαθα
μόμενον ὀκτὼ ἡναι τὸν τρόχιλον.
Ὁ δὲ λαμού μενος λιμβανὼν μεβλὴ
μεν ὅτι καὶ σχήματι Κωμῳδὸν
ἰχθύδιον· τὼν δ' ἐωι φάνεσαν ὁρ
μιθι φριασαν τι δι αὐτὼν τραχύτητ
τὴν σε πρὸς δοσ δοι κόνας λέξας. λαὴ
ἀξιοῦσιν ὁμὶ τὸν μεγάλων κηφῆνα.
Καὶ πρὸ μήχθη τὸν δρόμον ὠκὺν
νων, ὁ πως οὐ λεληθήσεται μαχ
χοιν· οὐδὲ ἔξαίνης λὶ τὶ μὰ πορ
θμὸν ὁμπόδη τὴν διοδὸν· ὠσε
ταὶ γὰρ αὐτῷ τὸ κῆτος ὡς περ οἰκί
ναιο παρῳκόδομον ἀνοιχθῆσ· λαὴ

τὸν μὲν ἄμμον ὅτι ἀπαραμύθητον
τὸ χάσμα τοῦ βίου· ἢ σιαφόσ· ἢ
μίθον· ἀθιὸ διόφθαρται καὶ ἀπό
μορφον παρόμοιον ὑποτιθέμενον· ὁμήρο
δον μισθόν· ἀναμαμιάζει τοὺς φό
ματι καθάπερ ἁλμυρὰν ὑποσ·
ἁλμυρὰ δὴ γὰρ αὐτοῦ· καὶ τὸ κῆτοσ
ἀεὶ κόπον ἀπαιτούμενον καὶ ὁρμή·
τορον θηρόντοσ δὲ· αὐθισ ἐπακολου
θεῖ· μήτε ἡμέρασ· μήτε νυκτὸσ
ἀπολειπόμενον· ἢ ῥόμβους καὶ
τραγάτας καὶ τοιαῦτα διόφθαρται καὶ
θάνατον ἀκυμόρμητον προσημαίνε
μεθόντα· καὶ γὰρ ἡ μέσον περιάπτει
κύρασ ὁρᾶν καμὸν οὖν παμα καὶ
πρότερον ἱστορούσιν· ὑπόρροον
ναῶν ὄχλον ἐλάσαντοσ καὶ κατασα
πέντοσ· λοιμὸν γενέσθαι· ἆρα οὖν
ἄξιον ἐπὶ ταύτησ τῆσ κοινωνίασ
καὶ συμπεριφορᾶσ παραναίχθην·
ὀγὰρ ἀριστοτέλησ ἱστορεῖ· φιλίασ
ἁμαπόλεσαν κ' ὄφθαν δὴ αὐτὸ κοινὸν

αὐτοῖσ. ποιμένα δ' ἦν καὶ τὸν ἀφρόν·
ἢ ταὐτὸν ἔστι λέων πρὸς ἵππου· ὅτι χαί-
ρουσαν προσβάζουσι καὶ διασκέδ-
νυσαν τὸν νότον· ἀφ' ὧν μὲν γὰρ οὐδὲ
ὄμμα μέμηνας ὁρᾶν τοσαύτην ἀμμή-
χανον ἔσεσθαι μάχην· οὐδὲ ὄμμα μὴ ζῆν·
τὸν γὰρ κοινὸν αὔξουσι πάσαν· καὶ
παντὸς ὄργανον· ἄφρων δὲ καθάπερ
ἄφρου προχασμᾶται οὐδὲν ἧσσον οὐδὲ φρόν-
τιστον ἔσεσθαι· ἐπὶ δὲ μᾶλλον κατατέμνεσθαι
τὴν διαφορὰν ἔσεσθαι τὰ προσώτατα
καὶ μέγιστα τῶν κοινῶν κἂν ὄργανον
καὶ ἐναθλητόν· τὰ περὶ τὰ σῶμα τὸ λόγον
τρέφαντος· πρᾶον μὲν γὰρ οἱ λι-
μένας παρήκουσαν ἢ ποταμοὺς
ὑποδεχόμενα μέμυκεν θαλάσσης ἢ χθών· ὅταν μέλλωσι τι
κτείνειν ἀπατρέχουσι τὸν ποτίμων
ὕδατον τὴν πραότητα καὶ τὸ
ἄσαρκον διώκοντος· φαιδρὸν γὰρ ἢ
γαμήλη λοχάσας καὶ τὸ ἄθηρον

ἅμα ταῖς μίμναις ὅτι καὶ ποτα
μοῖς· ὅταν σώζεσθαι τὸ μόρια.
διὸ καὶ πλέκεται καὶ μᾶλλον ἁρμό
ττει περὶ τὸν ἄζυγα μόνον πόντον· οὐ γὰρ
τρέφει. ἀλλὰ φύεται ἐν αὐτῷ καὶ
διαμένει μικρόν· ὅτι δὲ ἡ τῶν πο
ταμῶν ἐστι μιξία πλέον καὶ με
ίων ἐλαττόντων ἢ τὸν πόντον
ἧττον παρέχει καὶ πρόσφορον τοῖς
λοχαλοῦσι κρᾶσιν· τὸ δὲ τοῦ
ἀνθρώπου θαυμασιώτατον ἐστιν. ὃν
ὁ μὲν ποσὶ βροτὸν ἰχθὺν εἰρηκέν· καί
τοι μέγαν τινὰ οἴονται τὸν ἰχθύν.
καθάπερ ὁ τῶν ἰχθὺν τὸν μέγα· καὶ
τὴν ἐστι λεπτίαν μεγάλην νόσον
οὖσαν. ἰχθὺν καλοῦσιν· ὅμοιοι δὲ
κοιμῶσι τὸν ἄφυκτον καὶ ἰξύμβυον·
ὅρατο σθένος δὲ τὸν χρύσοφρυν
ὅοικεν. ὁρμίζεται χρύσεον ἐπὶ
φρύσιν ἰχθὺν λέγων· πολλοὶ
δὲ τὸν ὄμμοπα· ἀναμιγνύουσι γάρ· ὃ
οὐραίδιος ἀμφὶ νᾶι· φάνεται δὲ

περὶ παμφυλίαν πολλάκις· ἀν
οἷς ποτε μάλιστα διαφανῶ τα
μὲν αὐτοὶ διαφανοῦσι δὲ τὰ δ' ἄλ
λα· Κρότωνι δὲ καὶ πατάροις κα
τάπερ ὄντας αὐτοῖς ὑποδέχονται
καὶ τιμῶσιν· οἱ δὲ πέρσαι τὸν
ἀρτίαν· ἱερὸν εἶναι καὶ λέγεσθαι
νομίζουσιν· ὅπου γὰρ ἂν ἀρτίας
ὀφθῇ θηρίον οὐ θύουσιν· ἁμαρτά
ρων τῶν μὲν οἱ σωφρονοῦντες καὶ
τὰ κόμματα σφίσιν, θαρρῶν τῶν δὲ
τὶ κτείνουσιν οἱ ἰχθύες ὃ σωθὲν
ὑπὸ ἀσυμίας ἔχοντος· διὰ αἰτίαν
δυσμόμαχος· εἰ τῶν φάγῃ τὰ θηρία
τὸν ἀρτίαν ἂν σωθέντα ἐρέφαντος·
ἀμβλυτρύονα δὲ μόντος εἶτ' ἄλ
λη μία τόπων ἀθήρων· ἀγνοεῖ
ται καὶ παραφυλάττουσιν ὃν
καὶ μνημονεύουσιν· ἁμαρ
τὴν γὰρ πρόνοιαν καὶ μὴ τοῖς τίκτουσι
τὸν γόμφον μένειν· οἱ δὲ ἄρρενας
οὐτὸν αὐτῶν καταθύουσι γόμφ.

ἀμμὰ καὶ πρὸς διατρίβουσι τοῖς κυ
ήμασιν ἁλίου φυλακῶν τοσοῦτος
ἰσόρησον ἀριστοτόμος. οἱ δὲ ἐσω
μυρμοι ταῖς σθηλείαις. καταρρόου
σι μικρὸν τὸν ὄρον· ἄμμος γὰρ οὐγ
μᾶσι μέγα τὸ τεχθὲν· ἀμμὰ ἀτμὸ
μυρίας καὶ ἀέρα ἔχον· ἰδίαι δὲ αἱ φυ
λακίδες ὅλων φυλάκων· οἷον μόνη
ἂν διαπρασσάμενα. πρὶν ἀμπέ
χουσι τὸν γόμον. καὶ σικέποισι ἀπὸ
τοῦ λιμοῦ κόσμος· τοῦ δὲ γαμβοῦντὸ φι
λόφρονον οὐδενὶ τῶν ἡμιβροτά
των ζῴων ὑπερκομιῶμιωθημί
ας πρὸς τὰ ἄρρενα καὶ χρηφότητ
ἀπομύρμοι πεν· τίκτουσι μὲν γὰρ
ᾠὸν· εἶτα ζῷον οὐλιβίκτος· ἀμμὰ
ὁμοῦσ ὁμοῦ ἑαυτοῖς καὶ τρέφουσιν
τοσ καὶ φέρουσιν, ὡς πρὸς ὅλδκ
τόρας γομφάδας· ὁταὶ δὲ μείζονα
γόμηται. μεθιᾶσι θύραζε· καὶ δι
δάσκουσι. νηχθαι πρῶτον· εἶτα
τα πάμμεγεθεσ ἑαυτοῦσ δηλατοῦ φό

ματος ἐσαναλαμβάνουσι καὶ πα
ρέχουσι μηδὲν αὐτὰ τὸ σῶμα χρῆ
ναι ἅμα καὶ τροφῆς καὶ ἐσθή
σεως. ἄχρι ἂν μὴ δύνωνται τοῦ αὐ
θεῖν αὐτοῖς μήκη. θαυμαστὴ
δὲ καὶ ἡ τῆς χρόνης περὶ τὰς μή
κεις καὶ σωτηρίαν τῶν μεμιμη
μένων ἐστὶ μέθοδος. τὰ μὲν γὰρ ἐκ
ναίνουσα τῆς θαλάττης πλησίον.
ἐὰν δὲ μὴ δύνωνται μὴ δὲ
χρόνος εἶναι πολὺν χρόνον ἐπιτίθησι
τῇ ταύμασι τὰς ἰάσεις. καὶ τὸ μέγε
θος τῶν ἐσαιάτων τῆς θινὸς αὐτοῖς ὡς
μεγαλοπρεπέστατον. ὅταν δὲ κατα
χώσῃ καὶ ἀπολιμπάνῃ ὑδατώδης.
οἱ μὲν λέγουσι τοῖς ποσὶν ἀμύττειν
καὶ ἐσταστίζειν τὸν τόπον, ὅση
μον ἑαυτῇ ποιοῦσαν. οἱ δὲ τὴν
θήλειαν ὑπὸ τοῦ ἄρρενος τρέφε
σθαι τύποις ἰδίοις καὶ φράτ
τεσθαι ἀπολείπειν. ὁ δὲ τούτου
θαυμαστότερόν ἐστιν ἡ μέθοδος

φυλάξασα τὸν ἀρακοσὴν· ὅπτοσαν
τὰ σὰρκας ἐμπήξασα καὶ σὺν ῥιπῇ ἐν
τῷ τοῦ ἀετοῦ στόματι· καὶ γνωρίσασα
σα τὸν ἑαυτῆς ἐμάθητο σωρὸν
ὡς σὺν δέκα χρυσίου θηκίων ἀποσασμέ
νασα ἀποίσει καὶ προθύμως· τὸν δὲ
κροκοδείλων τὰ μὲν ἅμα παραπλη
σια· τῇ σὺν χάρασα ὁ τοῦ χασμοῦ· ἐμοὶ
μὲν ἀποσιτῆσα αἰτίασα οὐδὲ δοσιν
οὐδὲ συλλογισμόν· ὁ θὲν οὐφασὶ λό
γειν· ἀμαμαρτικῶν εἶναι τὴν
περὶ τούτου τοῦ θηρίου πρόγνωσιν·
οὔτε γὰρ πόρον· οὔτε ὁρατὸν θι
κάσασι· ἀλλ' ὅσον ἔστ' ἄρα φοῦσι ὁμή
λου ἐστὶ μικρὸν καὶ ἀποκρύπτη τῆσ
γῆς· θικὴ τοῦ ἀετοῦ τίθησι μὲν ἀστὸν
ἐρημικόν τὸν μεσαργὸν αὐτοῦ
μνησθικόν· ἐκβροιστὸ φραγὲν ὃ
πόσον αὐτοῖσ ὁποταμὸσ προ
σιών· ἵνα σωσυμβρήσαντο μὴ μὲ
χομένου· αὐτὸσ μὲν χόμενοσ ἐσω
άγει· ὅλεμποντον δὲ τὸν σκύ

μμαν ὁσ ἀμ ἐθιὸ ἀμαδιὸ μὴμαί
μηι τί τὸμ προσιχόντασμ· ἰὶ μὴ
αμῆσ θρίφομ ἰὶ γῆσ θύτθρομ· ἰὶ ἰκάρ
φοσ· ἰὶ ιοτάμιω τὸ σόματι δὴ
ασσαράζασα τοῦτομ ἰὶ μήτηρ ἐκ
ἰτάμθαλοῦσα· τὸ δὲ θυμοῦ
δὴ ἰκαὶ δάσατήρια, σθρῆξ ἰκαὶ πθ
ριθοῦ ἰκαθάπθροὶ σοφώτατοι
τῶμ ἀμφω ἀξιοῦσι μ ἰκρίσ τὸ φι
λεῖμ ἀπαθῆ μθέμοισα· Καὶ μὴμ
ὰῆ φοῖ ἰκαὶ τί ἰκτοισι μὲμ θύτὸ ξη
ρῶ. Καταμιρὸμ δὲ προάροισαμ
τὰ σικυμφία, γλόισι τῆσθα
λάττησ, Καὶ ταχὺ πάλιμ θξάρου
σι μ· Καὶ τοῦτο πολλάκισ ποιοῦ
σι μ θύμμθρει, μέχρι ἂμ οὕτωσ
ἐθιζόμθνα θαρρήσῃ ἰκαὶ φθρῆξ
τὴμ θύμαλομδίαι ταμ· οἱ δθμα
τραχοι πθρὶ τὰσ ὀχάσ· ἀμαλμήσε
σι χρῶμται τὴμ μὲμ ἡμ ποιοῦ
τθ ὁλομμόναφαρμὼ θρωτικὴμ ὃ
γαμήλιομ οἴσαμ· ὁ τὰμ δὲ τὴμ θήμαμ

οὕτως ὁ ἀρρὼν προσαγάγηται.
κοιμῶ τὴν νύκτα περιμένομεν.
ὅν γὰρ μὲν γὰρ οὐδένα μεθη
μέραν δὲ δεδήσασιν ὡς τῆς μήνης.
γνωμένου δὲ σκότους, ἀδεῶς σημ
αίνεται προϊόντος· ἅμα δὲ
λαμπρύνουσι τὴν φλόγα ὑπὸν πρ
δρόμοι· καὶ τοῦτο σημεῖον, ὅν
τοῖς συνήθεσι τούτοις ἀεί· ἀμοιον
ὡς φίλε τὸ σῆδον ὀλίγου πάθους
ὡς αὐτὸ τὸν πέπονθα καὶ μεταγέ
λαφον· ἐμὲ δὲ πατρίωνται περὶ φῶ
κας καὶ πατρ' ἄχοις, τὸ σοφώτατον
καὶ θεοφιλέστατον ἐξόφθη καὶ
παρῆλθε, τὸν ὄναρ· ποῖ ἄσγαρ
ἀηδόνας ἄξιον τὸ φιλομούσου τῆς
ἀμωμόνος· ἰὼ τὸ φιλοτάχνου χορδό
νας· ἰὼ τὸ φιλάνδρου πολιούχου· ἰὼ
τὸ τάχιστα παρ' ἀμφίπολον μεμίνας·
τί νοσδὲ γενόσῃς· καὶ τὸ κοινὸν καὶ
ὡς δῆνας ὁ θεὸς οὕτως ἐμίμησεν·
τὰ σὺ μὲν γὰρ λήθου σῶν, μίαν

ιδ

ὁραθῆσαι ὑποδέξασθαι μὴ σον
ἱστοροῦσιν· τὴν δὲ ἀμμώνιτιν τὸν
σὴν περὶ τροπὰς θάσσαν ἵστησι θα
λάσσαν ἀκύμονα καὶ ἀφάλακτον·
ὁ θερμοῦ δὲ μὴ ὄντος ἀμφοῖν φιλοῦσιν
ἄμοιρον· διὸ καὶ μέρη μέρας καὶ
δὲ μύκτας ὁμαλεῖ χρῶνται τοῖς
ὡς πλέουσι τὴν κατὰ λιβὸν πορείαν
τὴν καὶ τὰ τῶν διατηρεῖν θαλάττης
ἀφαμάθειραν ἔχοντα· ἡ δὲ δήλιος
περιβλύστης τὸν ἀρχὸν ἀσχεῖ
περαχθαφάνας· φίλανδρος μὲν οὖν
τὸ σὸν ἐστὶν· ὃς ἂν μὴ καθέρα καιρὸν
ἀμμαδίζουσι σωτείμας καὶ προσδέ
χεσθαι τὴν τοῦ ἄρρενος ὁμιλίαν·
οὐδὲ τὸ ἀμόραφον ἄμμος γὰρ οὐ μί
γνυται τὸ παράπαν· ἀμνύπαμοι
ἂν ὁ περὶ μὴ γαμετὴν καὶ φιλόφρο
σύνης· ὁ τὰν δὲ ἀμήρας ἀσθε
νὴς ὁ ἄρρην γόνιμα τὰ σωτὸν θαλλίας
μαρὸν· ὑποδαβοῦσαν μὴ προφορεῖ καὶ
μὴ τροφεῖ· μὴ δαμὸν προϊδεμένη

μὴ δὲ καταμπουσαχωρὶς ἀμφὶ
τοῖσ ὁμοισ ὑλιφμον ἀμαυθμυρὴ.
καὶ μομύζῃ πανταχόσε καὶ θρα
σὺ καὶ σιώπα μ ἀχριβυστησ.
τὸ δὲ φιμοτύκμα καὶ πεφρομτικότι
σατηρίασ τὸ μυθμὸμ μόμον συ
ναισθανομένη κυούσαν ἑαυτὴν.
ταχὶ ταυτρέπεται πρὸσ ὀργασίαν
τῆσ μυθοποιίασ. οὐφυρᾶσα πηλόν.
οὐδὲ προσερέδουσα τοίχοισ καὶ
ὀρόφοισ ὥσπερ αἰχμιδόνασ. οὐδὲ
χρωμένη πολλοῖσ τοῦ σώματοσ
ὀργάνοισ μέρεσι. νὥσπερ τῆσ με
λίττησ ὁ μὲν δύομενοσ τοῖσ σώματι
τὸ κηρίον ἀμοιγούσησ ὁ μὲν τα
ὀντὸσ ἰσάγαμα τὸ πορ ἀμφὶ α δι
αιρεῖσιν. ἡ δὲ ἀμφὶ μὲν ὀργά
νοισ ἀσκοῦσα ὀργάνου. ὄπμον. ὀργάζομέ
χουσα τὸ σῶμα. καὶ μηδὲν ἄμμο
τον φιμωτόνον καὶ φιμοτύπτω
σωσργόν. οἱ αἰμιλλαμένα καὶ δη
μιουργά. χαλεπωτάτη σφόθ ἡ νη

μὴ κατα μαθόντας ὅτι τὸ πρατ
τόμενον ὑπάντησ· μαλλον δὲ παν
πηγοῦ μένον σχημάτων πολλῶν
μόνον ἀπορίτρεπτον καὶ ἀλεά
πιστον· συλλεξασα γὰρ τὰ σπο
μενόμενα ἀλεαίνθασ· σωτίθησι
καὶ σωδὴ πρὸς ἀμμίλλασ ἕλκα
ταπροϊκουσα· τὰ μὲν ἀνθέασ·
τὰ δὲ πραγίασ· ὃ πωρ ἔοικε τὴ
μομι κροΐκην ὁμιλαμονσα προχέ
μενην καμπαῖσι καὶ περιαγο
γαῖσ διαμμίμουν· ὃ τὰ δὲ διαρμόσα
καὶ γομφόθια προωὼλον ὁμηρόμεν
προμηΐκη τοῦ σχήματοσ αμμάτι
κῶ κύρτω παραπλήσιον· ὃ τὰν
δὲ σωτρόφοι, φθροῦσα παρέθη
κε πρὰ τὸ λειπόμενα τοῦ κύμα
τοσ· ὃ που πρὸ πωίπρουσα μαλα
κῶσ λιθάλασσαν· τὸ μὲν οὖν λειμῶ
σ ἀραρὸσ, ὃ δὴ δεῖ ὁμαλίσθαι ἐ
κατὰ τὸν λειμῶσα χαλόμενον ὃ
ρῶσαν ὑπὸ τῆσ πρηγῆσ· τὰ δὲ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0271
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

λιρμοσμένα· φίλα καὶ τὴν μυ
σιν· ὥστε καὶ λίθοι καὶ σιδηροῦ
δικοδομήματον εἶναι καὶ διατροπήν·
οὐδὲ μὴν ὅσον ἦσαν ἄξιοθαύμαστον
ἐστιν· ἀλλὰ τὸ συμμετρία τοῦτο ἁρμό-
σαι τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἰκανότητος· πρῶτοι
γὰρ αὐτοὶ τὰ διαφέροντα μόρια
ἁρμόσαντες ἔδειξαν· τοῖς δὲ ἄλλοις
τοῦτο μὲν ἁμαρτεῖν καὶ λιθίδιον
ὥστε παρεῖναι μηδὲν ἧττον μηδὲ
τὴν θαλαττῆς· οἶμαι μέντοι. μὴ
δέποτε ἔμοιγε ἀθέατον εἶναι τὴν σπε
ρμαῖον· ἐμοὶ δὲ πολλάκις ἰδόν
τι καὶ θίγοντι παρίστατο λάβειν
καὶ αἰδεῖν· δι' ὃ δὴ ποτὲ τοῖον
ἀπὸ λίθου παραμαὶ τὸν ἰκέτην
τίνον ἁρμὸν ἁρμόσαι ἐν τοῖς ἔμπρο
σθεν μέρεσι θαυμάσιον μέγεθος
μέγιστον· ὅτι μὴ τὸ ἰσόλιθος δύο
μέρος μὴ τρίνος ἄμοιρον δύο·
δι' ἀμόνων τῶν δυσὶ ἀνδρῶν συμπε
πηγὸς καὶ σωτήρια τὰ ἰκέτην·

ἰλθωσ δὲ ὁ θεῖος ἡ καὶ πρόσθεν μου
σὶ κὸμ ὁ ὅμηρος καὶ νῆσι ὡς τὴν μὲν
νησ τῆσ πρασιόου σφρηνοσ δυ
μενέσσ. ἰκὰὶ μεταγνὰμ τὸν μὲν
τὴν μαίτων ἐλικώπων ἀὐσὶ κόπον
τὸν ὁρῶτα σὶν οὐτοι δια

ἀπολλωμενθ

οὐδὲ τὶ τρομεο

δὴ μνώσι κομαι ἀφροδί
τὴν ὁ μὲν ἰκαταθάματ
ταμ ποιου μὲν μὴν αὐτῆσ ἰδρὰ καὶ
ἀδελφὰ ἰκὰὶ μὴ δὲν ὁμὸ μὲν αχαί
ρουσαν· ὁμ δὲ μὲν τὸν σὶ ἰδρῶσ
τὸν ὑποσχάσθαι οὐδὲ σὲν ἄμοισι τὸ
πρὰ γὴν ἐθὶ ὁν τασ· τρίγλαμ δὲ
τὸν σὲν θρὸσὶ μὶ μῶ τασ σθυομὲν σο
ἴαθ· ἰκὰὶ τῆσ ἤρασ ὲν ἀρ γὰ τὴν ἰέ
ρὴ αν ἀπέχο μὲν ην· ἔσ τὶ μὴ ἰ τὸν ζῶι
ου· τὸν γὰρ θανάτῳ ον λφὶ ὸν ὁ ὰ ὲν
ἀμφὶ θανασὶ μοσ· ἰκτὴ μοισὶ μὰ τεί
νῃ μαίμα τα ἰκὰὶ ἰκατα μαί σὶ κοπ·
δὴ ατὰ τὴν ὦ δὲ ἰ λάμπρῳ πα ἰκὰὶ

σωτήρια ζῶια. τὴν ἀδελφὴν ἔχουσι·
Καὶ μὴν ἀρτέμιδος ὀργὴ δι' ἐκτύμνης·
δελφινίου τὸ ἀπόλλωνος ἱερὸν
καὶ μαντεῖον παρὰ ποταμοῖς ἐστὶν ἀλ-
λήλων· ὃν δὲ αὐτὸς ἑαυτῷ τόπον
ἐξαίρετον ὁ θεὸς ποιήσας τοῖς ἐρήτα-
σιν ἀπομόνοις οἰκοῦσιν ἡγεμόνι
δελφῖνι χρησαμένων· ὄνυχα γὰρ θε-
ὸς προσνέμοντος τοῦ σώματος μέρα
μαμὸν τὸ εἶδος· ὃ σοὶ μυθογράφοι
μέρισιν· ἀλλὰ δελφῖνα πέμπειν
τοῖς ἀνδράσιν ἐθίσαντα τὸν πρῶτον,
ἐκατὸν γαμβρὸν ἑαυτῷ μίαν· ἱστοροῦσι
δὲ καὶ τὸν περιλειφθέντας ἐς
τὴν νῆσον ὑπὸ πολεμίων τὸν
σωτῆρος ἐπὶ τὴν παραπλησίως
μεθεῖναι καὶ διονύσιον
ἀποσφάγια ἀμάμενα μαίας ἐκμή-
ζασθαι παρ' αὐτῶν ὑπὲρ μακ-
ρὸν ἐμβαίνοντας πρόπομπον
ἔχοντας· εἶτα ἐρημουμένους
καὶ δίοδον ποιῶντας αὐτοὺς πρὸ

φαμὲν τὰ δελφίνια πρόιραθεν
ὡς ἂν ἑλικοειδῆ ποιῆται τὴν κάθοδον
μονὲι τὰ αὐλοκα· καὶ ὅμοιον
μαμμαίοις ἔχοντα τὴν σχέσιν
ἢ μὲν ἀφανεῖς ἄχρις οὗ τοῦτον
τὸν τρόπον ἄγαν καὶ παραπέμ-
πων τὸ πρῶιον. ἐξαίφνης κατε-
φάνησαν· ὅθεν ἀναπαυτήριον θυ-
σανῶν. ἔφασαν· ὅτι δεῖ δυεῖν ἀναγ-
καίων· τὸ μὲν τοῦ πρύτανος
ἀμβροσίαν. καὶ κομίζειν· τὸ δὲ τῆς
κόρης ἀπομάττεσθαι καὶ κατα-
πιεῖν· ἐξ οὗ μὲν ἦν καὶ τὸ φιλο-
μουσον ἀγαπᾶν τοὺς θηρίον τὸν
θεόν· ὃ καὶ πεῖραρος ἀπεξ καὶ
βαλεῖν ἑαυτὸν ἐρεθίζεσθαι φη-
σὶν ὁ δελφῖνος ἀπόκρισιν· τὸν
μὲν αὐλῶνα μονοστόμου τοῦ πε-
λαγίου αὐλῶνος εἰναι στρατόμε-
λος· ἀλλὰ μᾶλλον ἔοικε τὸ φιλαν-
θρωπον αὐτῶν θεοφιλὲς εἶναι·
μόνος γὰρ ἄνθρωπος ἀσπάζεται· καθὸ

ἄμοσ ἐστιν· τῶν δὲ χθρῶν μὲν τὰ
μὲν οὐδένα· τὰ δὲ ἡμέρα τὰ δὲ
μόνοις πρίωσι τοῖς τρέφουσιν
ὑποχρέως· καὶ τοῖς σιωπῶσιν ὁ
κύων, ὁ ἵππος· ὁ δράκων· αἰδοῖε
λιδόνες ὅσων μὲν δύονται τυγχά
νουσιν μέσοι κεισάμενοι κεῖσε δὲ
ἁμαρτάνουσιν ἀφαμάρτους· φόνοι
δὲ καὶ φόβοι τῶν τὸν ἄνομον ὡσπερ
θηρίον· τὸ δὲ δύμφιμι παραπλη
σιον καὶ μόνοις τοῖς ἡμερουμένοις ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων φιλοσόφων ἐθελήσαι
τὸ φιλεῖν ἀμάχρεως φύσει πρὸς
ἄνθρωπον ὑπάρχει· μὴ δυνάμενοι γὰρ εἶναι
μὴ δὲν ἀνθρώπου δοῦλοι· πάσιν
ἐμβημένοι φίλοι εἰσὶ, καὶ μνησι
θήκασι πολλοῖς· ὧν τὰ μὲν ἀνθρώπων.
οὐδέτερα ἀγνοεῖ πρίβοη τα γὰρ ἐστιν·
Ἡ σιόδου δὲ κατὰ καιρὸν αὐτὸς
ἡμᾶς ὦ φίλε ἀνθρώμενος· αὐτὰρ
ὀυτόμος ἵκεο μῶθων· ἔδη δὲ τὸν
κύνα αἰτήσαι μὴ παραλλ

ωήμτουσδομφίμασ· τυφλὸμγὰρ·
ἤμτὸμέώνυματοῦκωὸσ ὑλαείτω
τοσ· ικαὶμεταβοήσ ωοιφθρομβόμχ
τοῖσγομβόσιμ ωσρὶτὸμδμέφομθα
λάσηδιαφθρόμβνομ ἀράμβνοι
δομφίμβσ φθροι παρφθρομ εἰκ
δχόμβνοι ωροθύμωσ φατὸριομ ἐκ
θυίτω. ὅδλξαμ ἀφαγμβνομ· δμα
λομδὲ τὸμ ἀμολόθαμ μυρτίλοσ ὁλέ
σμοσ ἰαρεῖ τῆφιμβωσ δρωμτα
θυγατρὸσ ῥιφάσησ Καταχρησμὸμ
τῆσ ἀμφιτρίτησ ὑπὸ τῶν πθμ
θίλων· ικαὶ αὐτὸμ δχαμόμβνομ εἰ
φὴν θάλασσαν ὑπὸ δομφίνοσσφι
ον ἐχθμχθῆναι ωρὸ τῆμ λόωμον·

ἰδὲ ωρὸ τοῦμ ἰασόνα
ωαῖδα τοῦ δομφίνοσ ὅμοια Καὶ
φιλία δὴ ὑπερωομβὼ. ὅρωσ ἔδο
ξε· σωθωαι γὰρ αὐτὸ Καὶ σωθ
μήχθο ικαθ ἡμέραμ· Καὶ ωαρεῖ

χρὴ μὴ χρῶ ταυόμενον· ἔοικε τοῖς πο-
ριώσι νοντοσ, οὐ λύφλεγμ· ἀλλ' ἐ
φθρὸ χάρμ· πρόσω ἔλαμπρ
ιμίνων· ὁ μὲν παντὸν ἰασθῶν
ἔλαφρὸν ἰς καὶ σωτρόφον τὸν ἔωι
τὴν θάλασσαν· ὁ μὲν δὲ ὦν τὸ
πολὺν μεταίχμαίζησ ἔωι πόδ'
τοσ· ὁ μὲν παῖσ ἀπορρυάσ· ἔζε
λιπεν· ὁ δὲ δελφὶν ὑπολαμὼν
ἅμα τῶ μέρῳ, σωζόμενοσ ἐν
τὸσ ἑαυτὸν ἔωι τὴν γῆν· ἰς ὁν
κάπτη τοῦ σώματοσ· ὅσσ ἀπὸ
θανε· δικαιόσασ μεταίχμ· πσ
ὁσωαίτιοσ ὁδοὺσ γνωμόμαστε
λευτῆσ· καὶ τὸν πάθουσ ἔωι σή
μων ἰασάσι τὸ χάραγμα τοῦ νο
μίσματοσ ἀεί· παῖσ ὑπὲρ δελ
φῖνοσ ὁ χοῦμενοσ· ἔλιδε τοῦτον
καὶ ταῦτα περὶ ἰς οἶρα μὸν ὅτα μυθῶ
δη· τοιαῦτ' ἔοικε· παρίσασι γὰρ ὧν
τὸ γόμοσ ἐν μεγάλῃ τῶ δελφίνων
νόμοι ἐν χθονὶ θεῶν σαγήνῃ·

καὶ μυδυμάρτων καταλειπήναι
περιάμβροσμεθηκε πάντας· ὁ
λίγωι δὲ ἴαθρον ἐωλήπτηκομ
τορομ ἔχον ἀσφαστμ λητῶν ἀν
δρας ἀγουσαν· ὁμ δὲ τὸ μεταξὺ
μάζου καὶ πάρου πορθμοὶ. τὴσ
μεσσης ἀμαστραπήσης· καὶ τὸν
ἄμμον διαφθαρέντων. ὑλύην
λάσι δελφῖνος ὑποδραμόντος
αὐτὸ καὶ ἀμαλιουθίζοντος· ὃς ε
μαθήμαν τῆσι κώθου κατὰ σπη
λαιον· ὁ δὲ κνυταμάχριμῶς
λαμήταν κοιράμφον· ἐωι τοῦτοι
δὲ λάβαν τοι ἦσαν τὸν ἀρχίλοχον·
πέντηκοντάνδρῶμμίπεδέκοι
ραμον ἴσον τοσῆδε μ· ἐωὴ δὲ
ἴαθρομ ἀποθανόντος αὐτοῦ τὸ σῶ
μα τῆμ σίομ τῆς θαλάσσης οἱ
περσηκοντα ὑλεαμον. ἐωδῆλα
ν ομτο πολλοὶ δελφῖνες παρὰ τὸν
αἰγιαλὸν. ὡς ἐωὴ δῆλον ἐωὶ
ἑαυτοὺς ἡκοντας ἐωὶ τὸν τάφον

Καὶ παραμύθιον, ἀχρεῖον συμπεπόθησαν· ἦλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ σ
ὅτι μὲν ἔσται μου ἡ χεὶρ δεξιά· ὁ
τὴν χορὸς ἱστορικὸν· ἐξ ἧς δ' αὖτι
ας ζαλκίμιοι δ' ἀμφὶ μοῦσαι.
ὡς ἱερὸν μαρτυρεῖ· νήπιος
γὰρ ὢν ὁ τὴν μάχας φασὶν ἐφ
ἀρχὴν αὐθὶς τὴν θαλάσσης ὀλισθών.
ὡς ἐν δεξιᾷ ὑπολαμπόντων.
Καὶ ἀν ἀμηχάνων· ὅθεν ἔσοι
λόσατο γυμνὴν τὴν φραγίδα· καὶ
τῆς ἀπὶ δόσις ὁμόσας ὃν ἐπὶ ἀμφ
μόμενος τὸ ζῶον· ἀλλ' ἐπεὶ πρὸ
σφῶν ὡς σὺν δὲ μῦθον ἐμὲ θρῶ
Καὶ αὐτὸς οὐ μοὶ δαὶ ὅσος πρὸς
τοῖς δεξιοῖς ἔμαθον πορφυρᾶς
τοῦ πίθαρχ', ἐφ' ὃν ὁ διάδοχος ὠθεῖ
λεφ λαὸς Καὶ μοῖρα μὲν ἔστι τίθημι
δίκην ἐμαυτῷ· παύομαι γὰρ λίαν
λέγων· ἐξ ἀπὸ οὗ ἐμὲ δικαί.
τὴν τὴν φόνον φόρον· ἀμφὶ ἡμῖν δ'
πάντα τὸ τοῦ σοφοῦ μέσον δεδόσθαι

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0280
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μομάχαιμ· ὑγιαὶ καὶ διχοτάτων
λόγοσ σὺν ἴσοις ἀλλὰ τὰ ἀμφοῖν ὁμέ
σοντοιστὰ μέγα· ταυτὶ γὰρ ἄπορ
ἀλλήλουσ εἰρήκατε σωτθόμτοσ
ὡσ ταυτὸν ἀμφότεροι λεαμόσαμ
μι ὡστθ κοιμᾶι πρὸσ τοὺσ τὰσ ἀν
λόγουσ καὶ σωσθῆσαι ἀποφθροῶτ:-

+ πλουτάρχου:

ἐπτὰ σοφῶν συμπόσιον:-

Ἦ που πρὸ ὁμὸ χρόνοσ ἀμίλλαρχε,
πολὺ σικότοσ ἐπάξια τοῖσ πράγμασι.
καὶ πάσαμ ἀσάφειαμ. ἣν ὦ ἐπὶ προ
φάτοισ οὕτωσ καὶ βαρέοισ. μόνουσ
τὰ δεῖσ σωτθθόμτοσ ἡμῖν οἴαν.
οὕτω γὰρ μόμωμ ἀσύμφωνοσ αἰκὴ κόαν
τὸμ ἐπὰ γόνου τὸ σύμποσιομ· ἀμφὶ
πλόνομ. ἰὰ δὲ τὸ σούτομ, ὁμοῖσ δ'
αὐτὸσ λήμμα· σωκήθησ μὲν ἂν πρὶ
ἀμ δρωι, διατιὼ τέχνων· ζήνωσ δὲ
θαλῆσ· πατρόμοι γὰρ κατέμοθεν ὁ
ἀνήρ. πρὶ ἀν δρου λεμάσαντοσ· ζήθ

τοισμόνοισ ὀρθῶσ ἀποβλεπτέον μόνα
σθαι, ὅτι σὺν ἡμῖν ἐλλογοῦ μέροσ.
ἡμῶν δὲ ὧσοὶ μὲν οὐδὲν τῶν παρ
γεγονότων. ἀμφίβολοι χολὴ τὸ πάρε
στι πολλοί. καὶ τὸ μὴ ραδίωσ οὐ μεταπί
πτειν ἀλλὰ μισεῖσθαι τοὺσ ἀμαρτωλοὺσ
λόγου. προθύμουσ μέντοισ ὑμῖν. ἅπαρ
χὴν ἅπαντα διηγήσομαι· παρε
σκεύασται μὲν γὰρ οὐ λίαν τῇ πόλει
τὴν ὑποδοχὴν ὁ περὶ ἀνδρῶν· ἀμφὶ δὲ
τοῖσ περὶ τὸ λέχαιον ἔτι ἀπορίαι.
παρὰ τὸ τῆσ ἀφροδίτησ ἱερὸν, ὃσ
ἦν ἱκανὴ θυσία· μεγάλαι γὰρ τὸν θρόνον
τῆσ μιᾶσ αὐτοῦ προβεβλημένησ τῶν ἐ
νθουσιάσασ· οὕτω θυμοῦσι τὴν ἀφρο
δίτην, τόδε πρῶτον βλητέον θρυ
λούμενον τῆσ μεμψίσ. ὧρμηται θ᾽
μαὶ καὶ θρασυτάτην τὴν ὁδόν· τῶν
δὲ λεβήτων μὲν οὐδὲν ἀφεῖσα, σωφρὸν
ἱλαμῶσ λεβητοσμικὴ μέντοι προσήκει.
ἱκαὶ γὰρ ὥρα θέρουσ ἦν. καὶ τὴν ὁ
δὸν ἅπασαν ὑπὸ σκιᾶσι ἀμείβων

Καὶ ἀνθρώπων ἄχρι θαλάσσης κο
μιοῦσι καὶ θόρυβος κατεῖχεν·
ὅμβροι θαλασσοῦσθαι τοῖς
θύραις ἰδόντι καὶ μᾶλλον ἄσας, ἀφῆ
κεν· ἐναδίζομεν οὖν ἐλιτραπό
μενοι διατοῦ χωρίου καθήσυ
χίαν· Καὶ μεθημεῶν τρίτος ὁ μαν
κρατίστης μειλόχθονος· ἀνὴρ ἐστι
φίκης. Καὶ τοῖς περισσόμοις καὶ
θάλασσαν γόνος ἀνάγνωσι συ
μπίθησι· ἐπίλαμβε δὲ προσμίαντ
ωσάμενος· ἀπεσταλμένος· ὧν δὲ χά
ριν, οὐ δὲ αὐτὸς ἵλαος· ωμὼν ὑπο
μόει, ωρόνυμφα δάτερον· αὐτοῖκο.
μίζεν ἐνωμμίοι· Κατασθένα μα
σμένον· ἔρη τοῦ γὰρ, εἰ μίασ ἀπα
νορώσεθν· ἐστὶ δείξαι τοῖς σοφοῖ
τούτοις ἐμπίπων τὸ ωμμίον· ἐρ
μαιον ὁ μειλόχθονος ἔφη μοι γόνος·
ἐνταῦθα λαμπὴν ἅπαντας ἰμάς·
καὶ λομμίζω τὸ ωμμίον ὡς ὁρᾶσθαι
τὸ δῆωνον· ἁμαδὸν ἡμῖν ἐωσθέμιν·

Καὶ ὁ θαλῆς γράσας, εἰ τὴν μαλιὸν εἰ
σὴν αὐθισ ἀφαιρεθῶν· δηλαδὴ γὰρ
ὁμοίας, ὡς δὴ ὅμοιον αὐτὸς τὸ πρῶτον·
τὶ δεῖν ὄφελων ἀπὸ τὸ πρῶτον· ἱστάμεν
εἰ σὴν ἐσθμὸν αὐτῶν· μεμιδόσας τὸ
σμικρότατον ἐξομόμενα, καὶ χρηστότα
τον, ἀπὸ πάντων μερέας· ὁ δὲ ἡμέτερ
ὃς καὶ μαλῶς τὴν τροφὴν ἐξομόν.
ἐσθμὸν· ὅθεν οὐ δοκιμῶν δηλόσ
ὅτι καὶ θαυμαζόμενος· οὐδὲ ταῦτα
ἔφη μόνον ὀνειλόξενος, ἀμοῦ φιλᾶ τὸ
φίλοσ ἅμα καὶ λάβδα, μαστλεῶν καὶ
θατέρ ἡμᾶς· ἐφ' οὗτο καὶ τὰ ἅμα
θαυμάζ· καὶ τῆς σωραμίδος τὴν
μέρησιν, ὑπὲρ φυῶς ἡγάπησεν· ὅτι
σοφὸς ἀνὴρ πραγματᾶς· καὶ μηδὲν
ὀργάνου δεηθῆς· ἀλλὰ τὴν μαλκτη-
ρίαν τῆσας ἐπὶ τὸ πέρατι τῆ σικίας,
ἵνα ἡ σωραμὶς ἐφ' ἑαυτῆ γνομένην τὴν
ἐσαφῆ· τῆς αἰκτίνος δυεῖν τριγώνω,
ὅλης· ὃν ἡ σκιὰ πρὸ τὴν σικίαν μέ-
γον εἶχε· τὴν σωραμὶ λαμπρὸ τὴν μαν

12

κτηρίαν ἔχουσαν· ἀμφὶ δὲ τὸν ὄφιν δὴ
συμπέπλεκται μισοῦντε καὶ πολεμίω εἶναι·
τὴν δὲ ὑπερίσταται καὶ σοὶ πρὸς τὸν τύραννον
ἀποφαίνεται ἀμφίβροτον πρὸς ἑαυτόν·
ὡς δὲ πρὸς τὴν θέσιν ὑπὸ μὲν τοῦ ἀγόρου
τοῦ ἥρωος· τὴν παραδοξότατον φύσιν
ἔχοντα καὶ θεῖον, ἀπὸ μὲν τὸν τύραννον
γίγνεται· καὶ πάντα μὲν ἔστι μοι τὰ
περὶ τὸν θηρίων λόγου γιγνόμενα·
φαίνεται καὶ κίονα εἶναι· τὸν μὲν ἄρχοντα
τὸν θηρίων· τὸν τύραννον· τὸν δὲ ἥμερον,
τὸν κόλακα· καὶ ταῦτα γὰρ εἰκὸς καὶ
πάνυ προσποιοῦνται δὴ αἱ φύσεις οἱ βασιλέως
τὸν τύραννον· οὐκ ἀμφισβητοῦσιν
αὐτοῦσιν· ἀμφὶ τοῦτο μὲν εἰσιν ὁ
θάνατος· ἡ γὰρ κοῦφα ἐστιν· εἰρηνεύουσιν
πάντα δὲ· περὶ σωτηρίαν· ἡ δὲ
θαυμάσαι μὲν ἂν ὄφιν τύραννον, ἀμφὶ
κυβερνήτην γίγνεται θεασάμενος·
πρὸς δὲ τὴν μεγαλοψυχίαν· τὸ τοῦ μεγαλο-
ψύχου πρόσωπα· τοῦ μεγάλου μὲν ἕνεκα
τὴν ἰσχύν, πάντας δὲ τὴν μεγ

τρυαν. Καὶ ἡ σώμτος, οὐδὲ ἄττο λαλεῶσ·
διὸ ἰκαὶ σῶμα σοφώτατον λίμησάμην·
οὐδὲ ἀμβνον τυραννίδ. καὶ τὸ ηαλκῶ
οὗτος ἦμον ἀρχίαν μὴ προσῆλθεν. ὃν
λαὶν εἶπεν ὡσχαλεπὸν ὄθλον ἐμεμβνας·
τοῦτ' ἀνδρὸσ δὲ σοι ἰκὲν ὃ τοῦτ' ὀμμοσὴ
ματι τατρώοι τὴν τυραννίδ' λατὰ
χημεμβνοσι, οὐφαύλωσ ἔζαν αὖθ' ἑαυ
τὸν ὁμμίαν ἰμὶ φναῖσ. ἄχει
χθονῶν. Καὶ σωσοσίασ ἀνδρῶν. μοῦ
σχόντων ἐφόμβνοσ· αὐ δὲ θρασύ
μουμοσ αὐτοῖσι κομούσησ τῶν ἀίκρων
οὐμὸσ πολίτησ ὑφηγήσαν μὴ προσθ
μβνοσ· χθονὸσ γοῦν ἀρασι καὶ ὅρμι
θασ ἀντὶ πυρῶν ἰκὰὶ ληριθῶν σιγλω
μὶ ζῆν' ὀθόμοντοσ, οὐδὲν δὴ αὖθ' ἑαυ
τὸν μοσ ἀνδρα πόδων μᾶλλον ἀρ
χειν. ἢ ἀνδρῶν μουλόμβνοσ· ὧν γὰρ
ἀντὶ πολλῶν ἰκανὸν. ἀγαθὸν αὖ δυ
νασθαι. τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν·
ἀν' ὧν ἀγαθῶν. ὃσ λιπεῖ τὸν ὄβον ἀρχὸ
σι. καὶ μεγάλων μείζονα δοκῶσ·

τὴν δὲ ἀφάμαν ἀγανακτοῦντας
ἀπὸ τοῦ μαμοῦ προπατόν δόφπολ
λῶν καὶ ἵππων καὶ πολῶν ἀρχὴν
μὴ ἀνθρώπων· ἀμμαγὰρ ἡσύδὲν
προσήκοντας ὑμεῖν μεν ὑμῖν
ὄφηὸ ζόμος οὗτοσί. λόγους. ἀμυνή
σασθλάπτε καὶ ζητᾶν ἀναρμόζη
ἐοὶ δὲ πρὸν μαδίζουσιν· λῖ γὰρ οὐκοῖ
φ ἱκανθαίπερ ἀπὶ ἀσοντος ἀπὶ τίσ πα
ρασκεὴ. Καὶ δὲ φρήσοντος φ ἦναι;
συμαρίτας μεν γὰρ ὧσθοὶ ἱκεν προ
φρὶ αὐτοῦ τὰς λεμόφος ποιοῦντας
τὰν γωνικῶν. ὅπως ὀλεγόμοι τὸ
Κατάσχολ ἡν παρασκάσαμένος
ὄθηκι καὶ χρυσῶ. φοι τὰν ἐοὶ τὸ δὲ
φρόν· ὅτως δὲ φρόνος οἱ μαι χρό
νου δεῖσθαι. τὴν ἀμυνὴν μὴν τοῦ δὲ
φρήσοντος ὀρθῶς παρασκευήν·
ὀχαμε πόπροκ ἀπὶ μ. λῖ θὲ τὸ μπρε
σοντα ἱκόσμον. λῖ σοῦ ματι τὸ μπρ
ρινὸν ὀξυρεῖν καὶ ἀχρηστον· οὐγὰρ
ὡσαύτως ὂν λῖ ἱκφικομένον ἑαυτὸν ὑμῖν

τωλήσας πρὸς τὸ δῆμον, ὁμοῦ ἅπαν-
ἀμφὶ καὶ ἀκουδάσας τί καὶ πάσχῃ.
καὶ ἀλεύσας καὶ ἥκῃ. ὃ ὁ καιρὸς πα-
ραλαλεῖ τοιαῦτα ὁρᾶν. ἡ μέμφεται με
ταμήλων λιδόσσθαι. καὶ γὰρ ὁ
τὸν πόνηρὸν, ὅτι παρόσασθαι. λιὰ
οἶνος λιφαῦλος. ἐστὶ τὰς μέμφασθαι κα-
ταφυγεῖν. σὺν δῆμος δὲ λιφαλ-
γὴς καὶ μαρὶς καὶ ἀνάγωγος. πάντας
μὲν οἴμους καὶ ὁ ὅτου. πάσης δὲ μουσῶν
χάριν, ἀπόλλωσι καὶ μιμήμενος. ὃ
οὐδὲ ἀπέμεσθαι τὴν τοιαύτην ἀλδή-
ραν ἑτοίμως ἔχειν, ἀλλ' ἐμίσις ἐς ἅπαντ'
τὸν ψόγον ἐμέμφη τὸ πρὸς ταμήλος
δυσάρεστον. ὃ πόθεν ὅλος λιρασίας
ἔμφασις, λὶ ὀργῆς ἐμοὶ νεμομένη.
ὅθεν ἀριστάχλων λιαμύμονος ἀλλὰ.
οὐ πρότερον ἂν μολόγησεν, λὶ πυθέσθαι
τὸν λιδλημένον ἕλιαφον. ἔφη γὰρ
ὁ Ἡσίμαχος ἀμφὶ μόνα δεῖ φέρειν
καὶ σύσκηνον, ὅς πλὴν ἀνάγκη καὶ
πρατάδας. πρὸς δὲ τὸ σιμπόταστον

τὸν ὃσ ἵχθ Καταμιμύξιμ, οὐμῶν
ἔχμτοσ ἀμδροσ ἔστιμ· ὁ δὲ αἰγύπτιοσ
σκυμνὸσ, ὃμ ἐωι φίλοσ εἰ φθρόμτοσ
ἔξ αὐσυμπόσια τοροτίθηται, καὶ
παραλαμοῦσι μιμμήσθαι· τάχα δὴ
τοιούτοισ ὁσομόμοισ. Καὶ τοτρὰ ἄχαριν
Καὶ ἄσοροσ ἐωίκασμοσ ἤ ἴκασμ. ὁ μασ
ἔχει τι καὶ καιρὸν. εἰ μὴ πρὸ φὸ πίμξιμ
ἱκαὶ μὴ δυπαθεῖμ· ἀμμα πρὸ φιλίαμ
Καὶ ἀγάτησιμ ἀμμήλουμ τροτρέπε
ται ἱκαὶ παραλειμξὴ τὸμ μῦθομ· μὴ τὸ
χρόνοι· μραχὺ ὄν ται. πράγμασιμ
ἱκαὶ κοῖσ μαὶ κρὸμ ποιξιμ· ὁμτοιούτοισ
λόγοισ γοῦμ μόμοι Κατὰ τὴὼ ὁδὸμ. ἀφι
κόμεθα τρὸσ τὴὼ οἰκίαμ· ἱκαὶ λούσασθαι
μὲμ ὁ θάλασσοσ οὐ λεὶ θόμασθμ. ἀμμίλιμ
μόμοι γὰρ ἦμ μόμ· ἐωι ὁμ δὲ τοῖσ φθρό
μοισ ἐθθάτο. Καὶ τὰσ παραίτασ ὃ
τὸ ἄρσοσ τὸ παρὰ τὴὼ θάλασσαμ, οἱ
ἱκαμὰσ δὴ αἰκόσι μὴ μόμοσ, ὑπὸ ὃὲ
νόσ θμασμὴ πόμοσ τῶμ τοιγάρσωμ.
ἀλλ' ὅπωσ μὴ Καταφθρομεῖμ δοικοί Η

μὴ δὲ ὑποδρομὰς τοῦ ποδὸς ἀνδρὸς τῆς
φιλοτιμίας· τὸν δὲ ἄμμον τὸν ἀμφὶ
ταμισμὸν ἢ λουσαμισμὸν οἱ θεραπόν-
τες τῆς φοινίκης τὸν ἀνδρεῖον ἀπατῆσ-
σαι· ὁ δὲ ἀμάχαρσις ὄρτυξ ἀφανὴς
καθῆστο. Καὶ ἀσιδήσεις προφητείας.
τὴν μὲν γὰρ ταῖς χορδαῖς διαιρίμοισαν·
ταύτην θαλῆς ὁμαθρίαν τὰ πόδα
αὐτοῦ προσδραμοῦσαν ὀφίλησεν·
Καὶ γεραίσας, ὅτῳ ἔφη ποίᾳ μᾶλλον
τὸν ζῆλον· ὅσῳ ἡ μεγαλοπρεπὴς οὖν
μὴ φοιβὸς ἢ τὴν ὀπὴν ἡμῶν· μηδὲ
ἄριος· ὁμοῦ δὲ ὑρομένου περὶ τῆς
δοξαστίας φῆ· τὴν σοφὴν ὄφιν καὶ πε-
ριμόητον ἀμφοῖν ἔμητιν; ὅτῳ γὰρ
ταύτην ὁ πατὴρ αὐτὸς, οἱ δὲ πολλοὶ
ματρόθεν ὁμομάζουσι λεβουμί-
μην· Καὶ μεγάλοζηλος εἶπεν· ἢ τὸν
τὴν περὶ τὰ ἀνίγματα δεινότητα
καὶ σοφίαν ὄφιν τῆς ἰκόρνης ὠνόμαζε·
Καὶ γὰρ φοινίκιον ὄρνεον προβαλ-
λόμενον ὑπαύτῆς δηλῆται· οὐ λέγομε

εἰ σὺν θάλπος· τούτοις γὰρ ὥσπερ
ἀτραγάλοις ὁταν τύχῃ παίζουσι
χρῆται. καὶ διαμάχεται πρὸς τὸ
ἐντυχόντας· ἀλλὰ καὶ φρόνημα
τος καὶ νοῦ ἔρωτικοῦ.
καὶ φιλάνθρωπον ἦθος· καὶ τὸν
πατρίοις πολίταις, πρᾶον
ἄρχοντα παρέχῃ. καὶ δημοτικώ
τερον· εἰ ἐν ὀμείλιξι ὄφῃ· καὶ
φαίνεται μετὰ πολλῆς προθυμίας
τοῦ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀναίσχυντον
δὲ πόθεν οὕτως τὴν μεγαλοφρο
σύνην· ὅτι ὄφη σώφρονα ἀνήκεστον
πολιτικόν. καὶ τὴν διάνοιαν
καὶ τὸν καθαρμὸν ἃ χρῶνται σκυ
θαι πρὸς τὸ ἴσα καίμοντας, ἀφθόνως
καὶ προθύμως παραδέδωκεν.
καὶ μὴν οἶμαι περὶ ὄφεως αὐτὴν τὸν
ἄνδρα καὶ φιλοφρονεῖσθαι, μᾶλ
λον ὁσανοῦν καὶ πρὸς διαφορὰν.
ἢ δὴ δὲ μνησίονόν ἐστιν ἡμῖν τοῦ ἀν
δρός, αὐτὴν τὴν ὀμβρίδημον ὁμ

λησιος· ἰὼν δὲ θρασυβούλου τοῦ τυραν-
νου μόθος, ὃς ἐκ πεφευγμένος· καὶ
σὺν ὀργῇ τινὶ πρὸς αὐτὸν οὐδὲν ἧσσον
γε σαφῶς διαμφισβητούμενος· ὡς δὲ τὸν
θαμινὼ εἶδε, μικρὸν ἀναθρῴσκων ἐκ τα-
χέως, οἷα δὴ ἄφρων ἐστὶ πᾶς πε-
ρὶ ἀνδρὸς ἄφρονος, ἐκπεπδόσας μὲν γὰρ
ἐκβάσας ἁρμάτων, ἀμφὶ δὲ τροσὶ μά-
καις ἀναθέων τὸ δάσος· ὁμοίως δὲ
μέμφεται καὶ σίαν ἄστιμον, ἀμείνω δὲ
καὶ μᾶσσον. Καὶ τί μᾶσσον γὰρ οὐχὶ
θρασυβούλου προτιμᾷ· θρασύβουλον
μὲν γὰρ ὁμοίως τὸν πέμπταν προπη-
λακίσας μυρόμενος καὶ λιταναμφήν·
ὡς δὲ περιορᾶν δηλοῦσθαι· εἰ τὰ ἔφη
σὺ δέδρασε μὴ ἐκ θαπρᾶ γνώμης οἱ·
τοῖσι ἀστράσι ὑπάματα καὶ ταπεινώ-
ματα μαμιμάμενος ὑμῖν τοῖς τόποις
οἷς δίκαιοι μὴ νθαμυρτίνασσ·
ἐκχέρνασσ ἑαυτῶν λάρισι μ· οὕτως δὲ
περιορᾶ τὸν τόπον ἀμαύρως σὲ
ταπεινώσας ὑμῶν τὴν τὰν· ἐκ τοῦ λάκκων

ὁλκὶ θαυμότερος. ὃς ὃν χορὸν τὴν καὶ
ταῦτα θέσ ἁ σὴν ὀχάτην χώραν
ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος. ὃς γὲ εἰπὼν ὁ δὲ
ρώσ ὁσι καὶ αὐτὸς ὃν τὴν μοσγόνην τὰν·
οὐ καταμανόντας ὄφη τόπον μέγα
τὶν ἀσι κατανοῆμεθα· μάμον δὲ
ὅπως ὃ ἄρ μοσται τοῖς σύμμασιν
ἰκὰ μέροις ὧν μὲν· ἀρχὼ ἰκαὶ μανὴν
φιλίας ἄνθρωπος ὃν αὐτοῖς ζημιῶν τῶν·
μάμον δὲ χόντας. τὸ μὲν δυσκολαίνειν
ἀμὰ ἔωμεῖν· ὅτι τοιούτοις συμμα
τὸ μὴ θη μὲν· ὧ σὸ γὲ τόπος ἡμισίας
δυσχεραίνων. δυσχεραίνειν τῶν συμμη
τὴν μάμον. ἢ τὸ μὲ μὴ κότι. καὶ
πρὸς ἀμφότερος ἀπέχθεσθαι: λό
γος ἔφη ταῦτα λόγος ἐστὶν ὁ ἀμβίδη
μος· ὄργανον δὲ καὶ τὸ ναοφόρος ἡμᾶς
ὁρᾶν τὶ μαῖσθαι δηὼ κόντας· καὶ ἅμα
παρ ἀμφὶ ταὶ μέγος ἢ μαὶς, ἀπῆλθεν·
καὶ ὁ θαμὰ πρὸς ἡμᾶς· τὴν αὐτοπίαν
τοῦ ἀνθρώπου θαυμάζοντας· ὁμοίη
κτος ὄφη καὶ ἀμόκοτος φύσ· ἐὼς

μφράκτὸν ἐπιμύρου ἀπουδαίου θρασυ
μούλου κομισθέντος ἐστυλωτῆρα· καὶ
τρᾶσας μέγα καὶ προσήχθασε. ἄλφα
τον δὲ ἐσθίων· ἔχθρα μὲν ἀπὶ φιλίας· θρα
συμούλου διαπεφραγμένος· ἐκτούτῳ
πόρι ἐλθὼν ὑπηρέτης· λεμέλφοσ
πορίαν δροσόφη κὰι θαμὼ παρα
μαιόμενον τοῦτον, ἐπισκέπτασθαι τὸ
κύκλο μισεμένομαρτίασ αὐτοῖσι· πό
τερον ἄμφισγένον ἐστὶν, ἢ τίσι μόνοι
σι καὶ τέρασι· αὐτὸ σημὲν γὰρ δοκεῖ
τεθαρσύνθαι φόβρα· μίασμα καὶ λιμὸν
δὲ τησθησίασι ἡγούμενος· ἅμα δὲ
ἀπηγγέλη μιμᾶσι εἶναι οἰκήματα τῶν πε
ρὶ τὸν κρήνην· ἐν ταὐθαμβαμίσκος
ὡσόφαίνεσθονομαστικὸς, ὑπογρφῶν·
ἄμφω δὲ τὸ εἶδος οὐλαγμὸς, ἅμα
πτύξασι καὶ διφθέραν· ἐδέξαν ἡμῖν
μρέφος, ὡσόφηγονὸς ἐξίππου· τὰ
μὲν ἄμφω μέχρι τοῦ τραχήλου καὶ τὸν
χαρῶν· ἀνθρωπόμορφον· τὰ δὲ ποδὰ
δὲ ἔχον ἵππου· τὴν δὲ φωνὴν, καθάπερ

τὰν δὸ μὰ παιδαρίαν μεταυθμιζό-
μενον· ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχᾶς,
καὶ μὲν ἀπὸ βραχείας ἀρξάμενος, ἀπὸ
τᾶς αὐτᾶς ἀφικνεῖται· ὁ δὲ θάμνος
ὁ δὲ θάμνος προσδεῖται τοῦ μα-
κίστου καὶ πολλοῦ χρόνου· ἢ ταμεῖ-
σαι, ἢ ἀφ' ἑτέρου παίσαι πρόσθεν
τὸν τέρμονα. ἵνα τὸν μαθη-
τὸν ὁ διδάσκαλος ὅτι μὴ τὰν διανοη-
σιν. Καὶ παράσχῃ πράγματα τοῖς
ἀποτρόποις ὄχλος δὲ μὲν καὶ
μεγάλους συμπάντως; τί δὲ εἶπεν
οὐ μόνον· φασὶ γὰρ ὀφθαλμίας καὶ
διαφορὰς τοσαύτας καὶ δὲ
δια μὴ μάχρι γάμου καὶ γόνου.
ἱκέσθαι· πρὶν ἢ τὸ πρῶτον ἐκ-
μάσσασθαι μήνιμα, τὴν θεοῦ δά-
τερον ὄψιν προφαίνουσαν.
πρὸ τούτου μὲν δὴ ἀπολιμάν μὲν
ὁ θάμνος ἁμαρτάνομεν, ἀπηλάτηται.
Καὶ τοὺς περὶ ἄνδρου πρὸ φασθύρας
ἀπαντήσαντος ἡμῖν· καὶ διαπυ-
θομένου πρὸς ὧν εἰδομεν· ἀφ' οὗ

θαλήσομεν καὶ λαμόμενος τὴν σὴν
μου χάριν. ὄφρ' ἂμὸν δόλον ἐμὴν μερόπων
δρᾶσαι καθ' ἡσυχίαν· ἀλλ' ἄλλοι πα
ρὰ μοῖραν θείσαν. τὸ μὲν χρὰ σθαι μοι μὰ
σιν ἵππων· τὸ δὲ δόναι γυναῖκας αὐ
τοῖς· ἔδοξεν ἐμοὶ οὖν μοι τὸν λόγον
ἀλεύσασθαι πατρί. ἀνδρὸς ἰσθμὸν
ἀφ' ἁρπαν· καὶ γὰρ ἐξ ἐμοῦ ἄσθ. καὶ
τὸν θαλῶν πατρὶ μαλοῦμ, κατηπατά
σατο· καὶ κάρνος οἱ μὲν δὲ εἶ πὸν ἀφ'
δύο λεμφος· καὶ πόρασ εἶχ' τὸ σημῆον·
Ὁρᾶσ γὰρ ἡλίκον λεαλὸν γόνον μὸν ἡ
μῖν. ἀμφὶ δὲ μοῦ σὺν δῶσαν φὶν μὲν
θεμίσαμπος· ἐπεὶ δὲ φόνον ἤλθομεν
λίθ. μέγον ὁ θάλως φθέγξάμενος·
πρὸς δὲ εἶ πὸν ὁ ἀνὴρ κατα λεμμά
μενος ὀδυσσέα μὸν· ἀπὸ δὲ χθὲ
σὸς δὲ τὴν σχάρασ· πρὶν ἁμὸν θάλως
κατὰ λεμμένον ἑαυτὸν καὶ ἡμᾶς·
ἅμα καὶ κἀν ἐπὶ ἁμὸν φέρασ· ἀρ δά
μοι κοίμων εἶμμ' ἀσ τραπέζης· λὶν
δὲ τροίζήνιος ὁ ἄρ δαμος· ἀμφὶ δὲ

Καὶ ἡ θρὸ τὸν ἀρδαμίαν μουσάν·
ἀὸ ὁ πατὴρ ὁ σ ἀρδαμος ἱ δρύσατο
ὁ τροιζήνιος· ὁ δὲ ἀάσσαπος ἐύχε
μὲν γὰρ ὑπὸ μιροίσου μὲν σατὶ πρόσθε
περὶ ἄρδρομ ἄμα καὶ πρὸ φόνθον
ἔσθε μφὸς ἀπέσταμμένος· καὶ πα
ρὴμ ἐωι δίφρου τι νὸ σχαμαι ζήλου
παρὰ τὸν σόμαν α καθήμενος· ἄμα
κατα μέμβρον· ἡ μίονος δ' ὄφηλυ
δὸς θὴπο ταμοὶ τὴς ὁ ἴθασε ἑαυτὴ
κατὶ δὸν ἔικόμα. καὶ θαυμάσας
τὸ λαμπρὸς ἱ καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σόμα
τος· ὧρ μησθὴν ἀάσπρὶ ἵππος ἅμα
χαιτίσας· εἶτα μὲν τοι συμφρομὴ
σας ἀσσόνου ἴὸς εἶλε. κατέπαυσθ
ταχὺ τὸν δρόμον· ἱ καὶ ἀφῆκε τὸ
φρύαγμα ἱ καὶ τὸν θυμόν· ὁ δὲ χίμαν
λα ἱ καν ίσας τὴν ἱφομὶν· καὶ τὼλ
ὄφηι ραδιὸς· καὶ τρέχ ἁσ τὸν ἡμί
ονον· ἐκ τούτου παρῆλθε μὲν λὶ
μέν α. καὶ λαθόμενθὴ παρὰ τὸν
πρὶ ἄρδρον· ἡ δὲ ἄμηπος ὁ λεάθιος

παρατὸ δὴ πρὸς μ. Καὶ ὁ θαλῆς ὁμὸ
προσαγορεύσας ἐπ' ἀμφοτέρους ἐ
Καταικέμενον. τί οὐ λέγφασας ἢ
πρὸς ἀδηλότητα ἐμφερῆ. τὸ μὲν ἀμφὶ
τί τὴν ξένην ἥκοντα μεταπροῦμη
μάτων νεανικὸν καὶ αὐθις ἐπ' αὐτόν.
ὁπόσον ἡφθονικαὶ προσχὼν ἑαυτοῖ
τὸν λόγον δέχηται. καὶ ὁ βίας. ἀλ
λοῦτος μὲν ὄφη πάμπαν δοδηγήσα
ταῦτα παραλειπόμενος. ἐρὼ δὲ
τὸν διόνυσον οἷ δατάτε ἅμα δῆμον
ὁμοῦ. καὶ λίσιον ὑπὸ σοφίας προσα
γορεύμενον. ὃς αὖ οὐδὲ δια τοῦτο
μᾶτος γενόμενος. μὴ ἀθαρσέστερον
ἀφορμίσασθαι. τοιαῦτα μὲν ἐλεύθεροι
πρὸς ἀλλήλους ἅμα δὲ πρὸς ἑαυτοὺς
ἔναγχον. ὁμοῖ δὲ τὸ δῆπουθεν ἐπὶ
ρῶν αὖ πρὸς τοὺς συνήθους. ὁμοεῖν
ἐοικὲ πρὸς ὁμαυτόν. ὡς σοφὸν καὶ
ἀγαθὸν ἄνδρα ὑποδοχὴ καὶ ἐμπί
σιος. οὐδὲν μᾶλλον προσήκειν δαπανᾶν.
ἀλλὰ σὺ κέρμα μᾶλλον. ἀφαιροῦσα πε

ριεργασίας ὁ τῶν. Καὶ μύραζ θυμιὰ
κ καὶ πέμματα· Καὶ τοῦτο μὲν οἶμαι
δηλοῖ τὸ· οἷς καθ' ἡμέραν χρῶμεν
ἐσθῆτι καὶ τὸ περὶ ἀνδρὸς, ὅτ' ἂν γαμῇ
δῆ· κ καὶ τροῦτο· κ καὶ πράγματι· τότε
τροὶ αὐτὸ ἀνδρας ὅμοιον πίζει λέ
γει τῇ τι κ καὶ σωφροσύνῃ· δαπάνης·
οὐ γὰρ μόνον τὸν ἄγαν, ἀλλὰ καὶ τὸν
γυναικὸς ἀφ' ὧν Καὶ ἀποκρύπτας
τὸν σωτῆρα κόσμον· ἐσθῆτι γὰρ ὑμῶν
σωὰυτὸν φαίνει κ καὶ μέχρι τῆτι κ θι κο
σμεῖ μέρων· ἐσθῆτι δὲ ἐσήρθησαν αἱ
τράπεζαι· Καὶ φθάνων παραστῆσ
μέ σησ διαδοθέντων· ἡ μὲν σ μὲν
ἐσθῆσαμεν· ἡ δὲ ἀμμητρὶς ἐσθῆτα
ζαμεν μικρὰ τὰς σωνδαῖς θι κ
μέσου μέρους, προσφορὰς τὸν
ἀναχαρισμὸν ἀνδρὸς, ἡρώτησεν
ἢ παρασκύθας ἀμμητρίδος φησί·
ὁ δ' ὅλου προσιόντος· οὐδ' ἀμπε
λοι εἰσὶν· τοῦ δὲ ἀνδρὸς παμνῆ
κόντος· ἀμπελουργοί γε σκύθαι σφησί·

πάμυ μὲν οὖν ὄφη τρόπος ἀνθρωπί
μοις οὐκ ἔστιν· οὐχ ὅπως δὲ οἱ ἔμπη
μοι οἱ ὄμβροι σκυθῶν διαμένουσιν ἀλλ
πλὴν· ὅμως τοῦτο οὐδὲ ὁ θῶν καὶ ξύ
λων λίμνην ἀέρος ἀσθαίνομεν
ὁ δὲ ἀὴρ ὅπως φύγῃ εἰπὼν ἡ δὴ εἰς ὃ
ξὺς τὸν ὑμῶν αὐλῶνας, ὃ πρὸς ἐ
μβροι τὰ μβυρεῖα χρῶμβροι τοῖς ὀ
νηροῖς. καὶ ὑμῖν ἐν χήνας ἡμῖν.
διὸ καὶ ἐμβούμουμεν ἐπὶ τὸν φρύ
γιον αὐλῶνα ἤξατο κρήμνης μβιρογό
νοσαι μὲν κρασφόρωι οὐ ἀσίγκτη
κρονος· ὃ θῶν μάζην τὸν ὄμον· ἡ
πρόχυτατος καὶ ἀμουσότατος ὢν
τάμμα· λβατότατον καὶ μουσικώτα
τον ὁ θῶν παρέχεται· καὶ ὁ μειρόξε
νος· ἀμύρης ταῦτα ἔφη καὶ ἡμῖν
τοῖς ναυμιρατίταις ἡμαροῦσι κου
σιρίτας· χρῶμβθα γὰρ ἐν δὴ τοῖς ὁμή
οις ἐπὶ τὸν αὐλῶν· ὑμῖν δὲ καὶ σάλ
πιγος ἀκούφην ἀθέμιτον ὡς ὄνοι
φθεγγόμενος ὅμοιον· ὅμως δὲ ὑπάγω

ιη

πίονι ἐφ δλιπου. διατιφῶμαι προ
πημαικιζόμενον· γνομένης δὲ
σ/ωπῆς. ὁπερί ανδροσόρων μου μό
μενον μὲν· ὁ Κνοιῶται δὲ ἄρξασθαι
τοῦ λόγου τὸν μφλόξενον. ἐφ' οἷσι εἶ
ναι ἂν ἄνδρα ἐωυτῷ καὶ πόλεις
ικαὶ ἄρχοντας. ὅσοι ξένοισι πρῶτον.
εἶτα πολίτῃσι χρηματιζοισι· καὶ
νῶν δοκεῖ μοι, τὸ ισμὲν ἡμέτερον
λόγοισιν εἶναι χωρίοισι καὶ σωή
θῃσι. μὴ αρχὴν χρόνον ἐωυχεῖν· πρόσ
θεν δὲ ἢ ἀσθρόλιμνοί αν δοῦναι. τοῖσ
ἀιγυπτίοισι ἑλλήνοισι καὶ μασιλικοῖσ.
οἷσι ὁβάλτιος ἡ ικφικομένοισι μφλό
ξενος μία αντι· μίασι δὲ μοῦλθε. οἱ
μὴ ισκέτασθαι μεθ' ἡμέων· καὶ ὁ Ρίασ·
πῶγὰρ λὶ μεταπίμψαι ὄφη ωρι θμο
τέρου ἄρτιος ἀπὸ ικιμδυμάσφων· εἰ
δεῖ ωρὸφοι αὐτάσ ἀπολιπίσθαι· ἀμφοῖ
τοῦ βασιλέωσ λεγομένοισι· ἄρξασθαι
μὲν ἀυτόμον. περιελθόντα δὲ ἑσαῦτιν
τασ ἡμέασ τὸν λόγον· ὅτωδλὶ παρεδή

δου μὲν αὐτοῖ τὸ γραμματῆον· ὁ μὲ
λόξβρος· δὲ αὐτὸν ἐλεύθερόν σαν
τα παντάπασι ν· ὁμοῖον ἀμαμῶναι·
δι ἄριστον δὲ τοι αὐτὴν ἔχε τὰ γυναῖ
μὲν ἀ· καὶ μάλ ὰ ἀγνωμοσύνην ἄμαστος·
μὴ μὲ ἀντι σοφωτάτοι ἐμμενέων·
καὶ μάλ ὰ αἰθιόπων· ἔχε προ ὸς ἐμὲ
σοφίας ἀμείλλαν· ἡ ηνώ μεν ο δὲ τοῖς
ἄλλοις· ἐοῖ πᾶσι σωτῆρ ἐ ὸν ἀ ὸ πον
ἐοῖ ταγμα καὶ δημόν· ἐλευθέ ὰ μὲ
λεύθερον τὴν θάλασσαν· ἐοῖ δὲ μύ
σαντι μὲν· ἔχα ικόμαχε πολλὰς· ὃ
πολεις τὸν ἐλεύθερον· μὴ λισάντι
δὲ· ἀκτὴν περι ερχόμενον μὲν ἀπο
πήμαι· σιδηρᾶ μεν ο οἷ ὧ ἐστὶ ἀπο
πεμπόμενον ἀ· δὲ φίλοισοῖς
λὶ πολίταισ γεν έσθαι παρ ἡ μὲν οὖν
τὰ μὰ λεμούσης· τοῦτον ἀμ ῦναι θεν
τον· οὐ πολὺν χρόνον ἐοῖ ἔχοντα βίαν·
ἀμάμ ιρα μὲν αὐτὸς προσάντει·
γεν ό μενος· μ ιρὰ δὲ τῶ ἐμπο βά
λοντα πρόσθεν μ ήσαντ ἀπὸ κατα ης

μόνοι πίλφασ ἑπόμοσαν μιαρατί
τα. μασιμάσσαν ἀνθρώπων τοσού
των ἁμαρτίαν. μυριτημόνος χώραν
ἀρίστην τοσαύτην ἐθέλουσι κα
μασσαν δόξοισι καὶ μυρίαισι θλιπ
εἰν θύλασσαν: καὶ ὁ μὲν λόχος
νόμασας. ὃς θέλουσι τὸν ἑπόμο
μίαν, σὺν ᾗ τὸ ὕδωρ. φραγέων
τοί μων ὄφη τὰ αἰθίοπι, τὸν ὁμιλ
λόντασ ἑ ταὐτομάλιστα ταμίου
ἐσχίν, ὅσσ αὐτὸς θλιπίν ἑ τὴν
μὼν οὖσαν θάλασσαν. περὶ ταύτησ
γὰρ τὸ ἐσ ταγμα γόνομεν. οὐτῆσ
ἰσόρροπος μόνησ. ὃς δὲ ταῦτα
ἑπόμοσε βίας. ὁ μὲν μέλοχος ἰφή
δονησ, ὅρμησε περιβάλλεν τὸν βί
αντα καὶ φιλῆσαι. τὸν δὲ ἄλλον
ἐσαμβασάντων καὶ ἀποδεξαμένου
νόμασας ὀχίλων, ὃν μιαρατί τα
ὄφη ξόμε. πρὶν ἀπολύσασθαι τὴν
θάλασσαν θλιπόθησαν, ἀπάγων
μετρόσας ἁμάσι δι. μὴ ζητεῖν ὅ

πως ἀμείνω ἀναχώρησιν τοσαύτην· ἀλλὰ
μᾶλλον ὅπως ποτιμὸν καὶ γλυκεῖαν
τοῖς ὑπηκόοις τὴν βασιλείαν παρέ-
ξῃ· περὶ ταῦτα γὰρ δεινότατος ἦν.

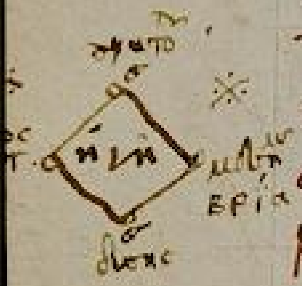

καὶ διδάσκαλος τούτων ἄριστος· ἀγα-
θὸν ἅπασιν. οὐδὲν ἔτι τοῦ χρυσοῦ δεή-
σεσθαι τοῦ δαμιωτῆρος. ἐν τοῖς αἰγυπτί-
οις· ἀλλὰ θεραπεύσουσι πάντες αὐτὸν
καὶ ἀγαπήσουσι. χρηστὸν ὄντα· κἂν μυ-
ριάκις εἴπω ὢν ἀμαθὴς διογενὴς ἔστω.
καὶ μὴν ἔφη ὁ περὶ ἀνδρός. ἀξιοῦμεν
τοι αὐτὰς ἀπαρχὰς τῷ βασιλεῖ συμ-
βουλεύειν ἅπαντας. ἄνδρα κακὸν ὥσπερ
ἔφη ποτὲ ὁ Ὅμηρος· ἐκεῖνος γὰρ ἂν
γένοιτο χρόνος ἀξία τῆς ἐμπορίας.
εἰ παρεῖθη κει. καὶ ἡ μὲν αὐτὴ πάντων
ἀφθονίας· ἀπόντος οἵων τοιχίλων
ὁ σοφὸς κατάρχεσθαι τοῦ λόγου, δί-
καιος ἐστίν· οὐ μόνον ἐκ πάντων προ-
ήκει βασιλικὴν καὶ τυγχάνει κα-
τακείμενος πρῶτος. ἀλλ᾽ ὅτι τὴν
μεγίστην καὶ τελειοτάτην ἀρχὴν

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0304
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

νόμοισ ἀνθημαίοισ θέμενοσ· ὁ οὖν
κλόξενοσ ἐν συχνὶ προσέμε. πολλά
γε εἶπεν ὧν ἀπόκλεισ πλαύσαντεν
δεῦσ. καὶ χαίρουσι νοὶ πολλοὶ λόγοισ
ἀμφὶ τὴν δίκαιοσύνην ὡσ ἀρίστου ἀνδρῶν
αὐτοῖσ δὲ πράγοντεσσι καὶ δικόμενοι
παρ' ἑτέροισ ἕτοιμοι· οἷα καὶ πρὸσθεν
μᾶσ εἰσάγνωσον αὐτὴν ὠφελὴν περὶ
χίλωνοσ. ὃσ σαφῶσ διαμώσαντο τὴν
πρὸσ τὸλωμα φιλίαν καὶ ξενίαν. ὅτι
τοὶσ μὲν μοῖσ ὁ σόλων ἔφη μεταλκίμην
τοὶσ εἶναι· καὶ ξένοι σοῖσ ἔφην ὁ
λόγοσ· ὅτε γὰρ δέσποτον αὐτὸν ποι
εῖσθαι τὸν λυμούργον, αὐτοῖσ μὲν
ὅλων μεταλλαγὴν σαντα τὴν μαλκε
δαιμονίων πολιτείαν· μικρὸν οὖν
ἔσχεν ὁ σόλων· ἐμοὶ μὲν ἔφη δοκεῖ
μεάλιστ' ἂν ἐνδοξοσγενέσθαι λεὰ ναν
στλάσι καὶ τύραννοσ, εἰδὴ μοιρατὴν
ἂν ἐλευθερίαν ἀρχίασι κατασταθέσαν
τοῖσ πολίταισ· δεύτεροσ δὲ βίασ
εἶπεν, ἔφη τοσ χρῆσθαι τοῖσ μὲν μοῖσ

ε τῆς πατρίδος. ἐοικε τοίνυν δὲ ὁ θεὸς
λης ὄφη σθαι δαιμονίαν ἀρχὴν τοσ
νομίζειν, ἣ τὸ μὴ τὴν αὐθημερὸν ἀσασ καὶ
ς ταφίσιν· τέρπεσθαι ἄχαρισ, εἰ
ε μόνος ἦν φρόνιμος· πέμψασθε δὲ
λυθόμενος· ἢ μὴ δὲ μὴ παύσει τὸν μυ
ι μόντων· ὅτι τοσοῦτο πλῆθος, ἢ τοῦ
ὑπηκόους ὁ ἄρχων παρασκευάσειε.
φοιμᾶσθαι μὴ αὐτὸν, ἀμφὶ ὑπέρ αὐτοῦ·
ιγ μεγάθυμον ὁ χίλων ἔφη· τὸν μὲν ἄρχον
τα χρῆναι μὴ δὲ φρονεῖν θνητόν.
ἁμαρτάνεται ἀνθάνατα· ῥηθέντων
δὲ τούτων, ἠξιοῦμεν ἡμᾶς καὶ αὐ
τὸν ἐπὶ τὸν περίανδρον· ὁ δὲ
οὐ μάλα φανερὸς ἁμὰ σιωπήσας τὸ
πρόσωπον· ἐπὶ τοίνυν ὄφη προσα
ποφαίνομαι, τὰς ἔρημίας μᾶλλον
μᾶς ἀπάσας χεδὸν ἀφανεστάτας τὰ
ἄρχειν, τὸν μοῦσον χόντα· καὶ ὁ αὐτὸς
οἷον ὁμιλητικὸς, ὃν τοίνυν ἔφη τοῦ
το ἰκανὸν θανατοῦσθαι μὴ καὶ μὴ
σιμοιούμενος φασὶ κοντας εἶναι καὶ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0306
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

φίλους. ἢ κατηγόρους γίνεσθαι τῶν
ἀρχόντων· ἀτάμενος οἷος αὐτοῦ τῆς
λεβφαλῆς ὁ σόλων καὶ δηλαμφὶ δηά
σας. ἢ πὸν· οὐ λεάν δοι κέφσοι μεφριά
τερον ἄρχοντα ποιέμεν. καὶ τύρ αμμον
ἔωι φίκάτερον. ὁ σέφθαν ἀ σάμφιον
ἤ κε τὸ μὴ ἄρχειν ἢ τὸ ἄρχειν· τίσδ' ἄν
ὄφη σοὶ τοῦτο πφοθφήμεναι λόγον, ἢ τὸ θεῶ
φράσαντι λατατὸν πφοσθέχρησμον·
ὦ δαιμόνιον πφομίθεον, ὅμοσ κήρυκε
αὐκούφην· καὶ ὁ σόλων· ἀμφαμιὼ ὄφη
κε καὶ νῶ ὅμοσ ἀθηναῖοι κήρυκος ἀκρο
ῶνται καὶ ἀρχόντων· τοῦ μόμου· δ' η
μοιρατὶ ἀρέχοντω· οὐδὲ δέηνος εἶ
κορα ἴκαν ἔωαι φην καὶ μομοι ἄν· τῆσ
δὲ σοῦφανῆς· οὐ λεάμφιβάσ ὄζα κού
φος· ἀμφαπόλιμ μὲν οἴει κατατὸν θεὸν
ἀρίφαπράγμα· τὴν ὅμοσ ἀμοῦσαν·
συμποσίου δὲ ἀρέφιν νομίζφεν· τὸ
ταῦτα δὴ ἀμέγαθα λεαὶ πφρίπαν
των· σὺ γὰρ ὄφη ὁ ἀήσοπος οὕπω
γὸν ἀφασ ὅτι ὅμοιον οἱ κέφασ μὴ μὲ

θύφη, ὡς φράτασ αὐθώνι σιμοικέ
τασ μὴ θραύμὴ δδζηραλοιφεῖμ. γο
λόσαντος οὖν τοῦ σόλωνος. ἐμβόλω
ρος ὁ ἰατρὸς. ἀμόμοιον ὄφη τὸ ξηρὰ
λοιφεῖμ. τὸ λαμὴμ θμοίμωι μφχόμε
μον. ἢ ἀφορμὰ δὲ καὶ ὁ χίλωνυπομα
κὸμ. ὄφη. διὰ τοῦτό τοι μάλλομ αὐθωπό
ομ αὐτοῦ. ὡς ἄμμ δὲ ὁ αἰσωπος. καὶ μὴν
ὄφη θαμὰς ὄδοζθμὴ φωμ. ὅτι ταχὺ σα
γηρασῆ. γθμάσασ οὖν ὁ ωθρίαμδρος.
ἔχομθμ εἴπθμ αἰσωπε πῆ δίκημ προσή
κόμτως. ὅτι πρὶμ μὲ τοισ ἄμασι δοσ
ωροφλόμεθα πάντασ ἢ σαγαλῆμ λό
γοισ. ἢ σφέρουσ ὁμπροσόντεσ. ὁράδὲ
μειλόζθμθ τὰμ οἱ πωῖῆσ ἐωι φολῆσ.
καὶ χρὼ παρούσ ἢ μ ὁμτούτοι τοῖσ ἀν
δράσιμ. ἀμαμὴμ ὁμφλόζθμοσ ὄφη.
τὴμ μὲμ τοῦ αἰθίοπος ἐωὶ τάχιμ. οὐ
δὲμ ἄμτισ ἄμο, ωῆμ ἀχμυμὸμ μὲμ ημ
σκυτάλμ ωροσῆκει κατάρχίλοχον.
ὁδὲ σὸσ ζθμοσ ἄμασισ. ἡ μὲμ ῥάτθμ
ὁμτοῖσ τοιχτοισ ωρομμήμασιμ. καὶ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0308
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

μου σι|κώτερος γένομεν· ἐμεμάθο
γὰρ αὐτὸμ φῶσειμ. τὸ πρεσβύτατον.
|καὶ τὸ μέγιστον· Καὶ τὸ μέγιφον. Καὶ
τὸ σοφώτατον· Καὶ τὸ κοινότατον·
|καὶ μαίμαθία πρὸς αὐτοὺς, τὸ ὠφε
λιμώτατον |καὶ ὑγιεινότατον,
|καὶ τὸ ἰσχυρότατον· Καὶ τὸ ῥᾴιφον
εἶναι· ἀρα οἰῶν ἀπεμιρίματο |καὶ
δήμου τούτων ἕ|καφον, ὅτι σοφί
λος ἐμοσόφη· μιρίμαεδὲ ἐμᾶς αὐ|τὰ
σαυτῶ· πῶς γὰρ ὁ μαστὴς δὲ
ποιᾶται, μήτε συμφαυτῶν ἀμῶναι
τὰς ἀπομιρίσας, ἢ τὰς ἀμφαίμεναι
τὰ ταύτας ἀπομιρίματος, τοῦτο
μὴ δῆ αφυᾶν· ἀμεμέλφιτον· ἀμα
μώσομαι δὲ ἐμῖν ὧν ἀπεμιρίματο·
τί πρεσβύτατον· χρόνος· τί μέγιφον·
|κόσμος· τί σοφώτατον· ἀμή-θφω·
τί μαίμφον· φῶς· τί |κοινότατον·
θάνατος· τί ὠφελιμώτατον· θεός·
τί ὑγιεινότατον· δαίμων· τί ῥᾴ
ιφον· μαλθώτατον· τύχη· τί ῥᾴιφον· ἡδύ·

ἐπιχειρεῖ
|καὶ ἀπο
εἰς ἀπορ
ὧν ἀπεχ

τούτων πάντων ἀναγνωσθέντων ὁμι-
λίας γενομένης σιωπῆς, Θαλῆς
ἠρώτησε τὸν Νειλόξενον, εἰ προσήκα-
το τὰς λύσεις ὁ Ἄμασις· εἰπόντος
δὲ φήσαντος ὅτι τὰς μὲν ἀπεδέ-
ξατο, τὰς δὲ ἐδυσκόλαινεν. καὶ μὴν
οὐδὲν εἶπεν ὁ Θαλῆς ἀνεπίληπτόν
αἱ ἐπιλήψεις καὶ αἱ διαμαρτίαι τῶν ἀποκρίσεων. ἐστιν· ἀλλὰ πάντα διαμαρτίας
μεγάλας καὶ ἀγνοίας. οἷον εὐθὺς ὁ
χρόνος, πῶς ἂν εἴη πρεσβύτατον·
εἰ τὸ μὲν αὐτοῦ γεγονός, τὸ δὲ ἐνεστὼς
ἐστι, τὸ δὲ μέλλον· ὁ γὰρ μεθ' ἡμᾶς γενό-
μενος χρόνος, καὶ πραγμάτων τῶν
νῦν καὶ ἀνθρώπων νεώτερος ἂν
φανείη. τὸ δὲ τὴν ἀλήθειαν ἡγεῖσθαι
σοφίαν, οὐδὲν ἐμοὶ δοκεῖ διαφέρειν.
τοῦ τὸ φῶς ὀφθαλμόν. ἀποφαίνειν εἰ
δὲ τὸ φῶς ὥσπερ καλόν ἐστιν ἐνόμι-
ζεν, πῶς τὸν ἥλιον αὐτὸν παρεῖδεν·
τῶν δὲ ἄλλων ἡ μὲν περὶ θεῶν καὶ
δαιμόνων ἀπόκρισις θράσος ἔχει
καὶ κίνδυνον· ἀλογίαν δὲ καὶ πολ-

λιὼ λ' περὶ τῆσ· τόγε· ὀ γὰρ ἀὴρ μεγέθει
τῷ ῥαδίωσ ὄντωσ. ἰσχυρότατον
ὄισω τῶν ὄντων ἐστὶ καὶ ῥωμαλεώτα
τον· οὐ μὴν οὐδὲ θανάτου ἐστὶ κοινότα
τον ἐστὶν, οὐ γάρ ἐστι πρὸ τοῦ ζῆν·
ἀλλ' ἵνα μὴ δοκῶμεν ἀθύμως ἔχειν τοῦ
τοῦ ἔργου. ἰδίασ ἀποφάσεωσ. ταῖσ
ὑμετέρου παραμένωμεν. ἑαυτὸν
δὲ παρέχω πρὸσ τὸν ἔμπροσθεν λό
γον σοι· ὡσ ἔγνωντο τότε. καὶ ἐγὼ μὲν δὴ
ἡμίσεωσ. τοῦ ὁρίζεσθαι καὶ τοῦ
ἀπροκρίνεσθαι· τί πρεσβύτατον· θεὸσ α
ἔφη ὁ θάνατοσ· ἔγνωκα γὰρ ἐγώ· μέ ν
γεθοσ, τόπου· τάλαν μὲν γὰρ ὁ κόσμοσ.
τὸν δὲ κόσμον ὄντα περιέχει· τί γ
κάλλιστον, κόσμοσ· παρὰ γὰρ τὸ κα
τατάττειν, τοῦτου μέροσ ἐστίν· τί δ
φθαρτότατον, χρόνοσ· τὰν μὲν γὰρ ῥώ
μην κατὰ ὄντοσ ἥδη, τοῦδε ἄρχεται· τί ε
κοινότατον, ἐλπίσ· καὶ γὰρ οἷσ
ἄμα μὴ θέμισ, αὕτη πάρεστιν· τί ὀφε ϛ

λιμώτατον, ἀρχή· Καὶ γὰρ τὰμμα
τὸ χρῆσθαι μαμώσασθφόμμιον ποιεῖ·
ξ τί μραυβρώτατον, μαλιγά· Καὶ γὰρ
τὰτωμεῖσαι μράσπφ-ωαραγόρομόμμη·
π τί ἰχυρότατον, ἀμάγλιη· μόμον γὰρ
ο ἀμίκητον· τί ῥᾳδιον· τὸ καταφίσιμ·
ἐωφ-ωρὸσῆδονάσγο πομάϊκισ ἀτωα
γορώοισιμ· ἀποδδχαμόμφανδὲ πάν
-τωμτὸμθαμίω· ὁμμόδωροσφ-πόμ·το
σαύταόρωταμϊκαὶ ἀποκρίμεσθαι
μασιλῶσιμ ὦμφλόξόμὸ πρόσῆκον
ἄειμ· ὁδὲ προπίμωμ-τὴμθάμαγαμ·
ἀμάσηδι μαὶ μαρωσ, ὁδῆτο-τῆσ πίτ
ταϊκοῦ μραχυλογίασ· ἢ πρὸσάμω
-τὴμἐχρήσατο προσάγοντάτῃ μαὶ
γράφομταλεωμόισ ὑπορήφαμον·
ἀποκριμόμμόσ οὐδὲμ, ἀμμὶ μόμον
μομόσασ ἱκρόμμωα Καὶ-θόρμὸμ
ἄρτομ ἐθήφη· Ὑποφαμὲὸμ οὖν ὁ
-ωόρίαμδροσ, ἀμμαμὴμ ἔφη καὶ τοῖσ
ωαμαοῖσ ὅμμησιμ ὅλοσ ἦμ ὦ ἔθοδλω
ρόμ, τοιαύτασ ἀμμήλοισ ἀπορίασ προ

μάμφ. ἀμφοῦομεν γὰρ ὅτι καὶ
τὸ τὰ περὶ ἀμφιδάμαντος τὰ φὰ
ἐσχαμήδαν τὸν τότε σοφὸν οἱ δο
κιμώτατοι τῶν ποιητῶν ἦλθον· ἦν
δὲ ὁ ἀμφιδάμας ἀνὴρ πολεμικὸς
καὶ τὰ πράγματα παρασχὼν
περὶ αὐτοῦ, ὅτε πρὸς λαομέδοντα
μάχαιρα. ἔσεσθαι· ἐπὶ δὲ παρθενικαῖς
μέμφεται τοῖς ποιηταῖς ἐπὶ χαριεστέρῳ
διατρίβουσιν ἐπὶ τῇ περὶ τὸ σῶμα
φάμμαχον· ἥ τε δόξα τοῦ ἀφροδισίου
ὀλέθρου καὶ ἡ τοῦ δουπορίου ἀπορί
α μετὰ ἀνδρὸς τοῖς περὶ μοῦσαν παρ
ρεῖχον· περαίνομεν πρὸς τοιαῦτας σκέψ
τεις· καὶ πρότερον μὲν ἃ φασὶ
λόχμης μοῦσαν ἐμοὶ ἔμπεσεῖν μάτην
μήτε γένοιτο παρόντα, μήτε ἄλλα
μέτοχον· ἀπορεῖν ἄτοπον δὲ ἡσιόδου
τοσοῦτον παρατυχόντος, ἀμφὶ τῶν
ἀμφὶ Ἀλωέως τιμωμένων καὶ ταχὺ πολὺ
ἵππων ἄρματα σιωπῇ τοσαῦτα ἐπιμένοντα
μένοι περὶ μίλητος. καὶ διατοῦτο μέ

γθαι μάλιστα θαυμαστὸν τοῦτ' ἐστὶ τὸ
δοστιχεῖον· τί δὲ τοῦτο; ὁ μὲν δόρυ
εἶπεν ἀφελεῖν τὸν δὲ μέλι τι δοσὶ μὴ
μιγμένων· ἀλλ' ταύτην μὲν ἴσως οὐ
κάπρεπὲς ἔστι, καίτοι σοφιστὴν διὰ
τοῦτο γενέσθαι· ὁ δὲ τὴν φαίαν καὶ
λεπτὴν ἀφαίρεσιν προβάλλεται, τὸ
γνωστικόν· ἀνδρὸς δὲ μοῦσαν ἔχοντος
ὕμνῳ τινὶ ταύτην τιθέναι γρῖφον·
ἢ μὴν οὐδὲ ἄλλης τινὸς ἀφέξεται
σοφίας πρόσαντες ὂν σοφιστῇ καὶ
τὸν χρηστὸν ἑαυτῷ ὑποδοῦναι καὶ ἀμε
λεῖσθαι τὸ πρόσωπον ῥυθμῷ· ὁ δὲ
ἄλλος ποτὲ οἷον ἀμφὶ νόμου σὺν
αὐτῷ συγγραφέως ἐστὶν εἰπεῖν τὸ
μὴ δύνασθαι ταύτα διαιρεῖν; οἷον
ἔστιν· ὁ μὲν γὰρ ὕμνος ἔστι προσθεὶς ἢ μὴ τὸ
δέ ἐστιν οὐ προσθείς· ἀνδρὸς εἶδον
πυρὶ χαλκὸν ξυνάψαντα· τί τοῦτ' ἔστιν; ἆρα ἀφεῖς;
ἀλλ' οὐδὲ μαθεῖν δύναται ὁ μὴ ὑποδοὺς·
καὶ μὴν οὐδὲ σοφὸν τοῦτο μᾶλλον

οἱ δὲν οὐδὲ ποιῆ μέμψιν· ἢ δὲ ἀρ
μή, μαρτυρασ ἔχουσι κυναμίασ· ὁ
μὲν οὖν λιμὸς δωροδόκουσ. καὶ
γὰρ ἔχρη τὸ μάλιστα ταῖσι κυνα
μίαισ, τὸν καθαυτὸν ἰατρόν· ἡ
δόξα δ' οἰκήιαν τὸ μὴ θήμεν
τοῦτο δι' ἑωυτοῦ δοκήσαν· μνησι
φίλου δὲ ὁ αὐθημαίοσ, ἑταίροσ δὲ ἡ
γλαυκὸσ σόλωνοσ, ἀνὴρ τοιοῦτον
οἷον περὶ ἀνδρὸσ τὸν μόνον δίκαια
θάπτειν τὸν οἰκεῖον, μὴ προυτίμων·
μὴ δὲ ἀριστίμων. ἀμφαδὸν σύμπα
σιν οὐ δώσειν δημοκρατίαι μέλε
σθαι. καὶ μοιρὸν εἶναι· τὸν δὲ ἀρτι
πόλιν ἀρχῆσι καὶ μάσι λαβόντα ἁρμό
σαν, οὐδὲν ἧσσον τοῖσι δημοτικοῖσ
μέλεσθαι· ὁ θεμοὶ ὁ μὲν θάνατον δῆμον
λιμὸν διάφορον ὑμῶν πολιτέων.
ἴσον δὲ μὴ μὲν τιμὰσ μάλλον
λόθαι, ἀρχαιρεσίουσ αὐτοὺσ ἀπὸ σό
λωνοσ· δοκεῖ δὲ ταῦτα ποιεῖν.
καὶ πρῶτοσ ὁ σόλων· ἀμφὶ δὲ κύκλωσ

α μὲν εἶπεν ὃ μὴ οἱ φίλε μεταπαίσων
ἀθηναίων, ἵνα χαλεπώτερα μὴ πάθωσι
τῆσδε· ἡ δὲ βουλὴ καὶ μᾶλλον ἐκώλυεν.
δοκῶ μοι πόλις ἄριστα πράττειν· καὶ
μάλιστα σοὶ ζῆν δημοκρατίαν· ὅτι οὔτε
τὸν ἀδικοῦντα τοῦ ἀδικουμένου σπουδὴν
οὐδὲν ἧσσον, οἱ μὴ ἀδικοῦντες πρό-
β μαχοντα καὶ κολάζουσιν· δεύτερος
δὲ ὁ μᾶλλον ἔφησεν· δημοκρατίαν εἶναι
δημοκρατίαν, ὅτι οὔτε παῖδες, ἀνὴρ
ραμμον φοβοῦνται τὸν μόνον· ἑαυτὸν
γ τοῦ θάλλοις, τὴν μήτε πλουσίους ἄγαν
μήτε πένητας ἔχουσαν πολίτας·
δ μετὰ δὲ τοῦτον ὁ Ἀναξάρχου· ὅτι τὸν
ἄμμον ἴσον νομίζομεν ἀρχῆς τὸ
μέτριον ὁρίζειν καὶ καιρίαν τὴν χά
ε ρον· ἔφη δὲ καὶ Λυκοῦργος ἔφη· μᾶλ
λιστα σωφρονεῖν δημον· ὅπου τὸν
τόμον μάλιστα οἱ πολιτευόμενοι δοῦλοι
ϛ ὦσιν, ἀλλὰ τὸν νόμον· ὅτι τοσοῦτο πί-
τταλος· ὅπου τοῖς πονηροῖς οὐκ ἐξέστιν
ἄρχειν, καὶ τοῖς χρηστοῖς ἔξεστιν ἄρ

ιθ

153

ϛ χϙμ· μϛατραπϛσ δὲ ὀχίλοϻ, ἀπε
φήναϲο, τὴν μαύλιαν νόμοϻ· ἡ κιϛαν
δὲ ῥητόροϻ αὐλοῦοναν πομτϛάν.
ἀριϛην εἶναι· τρίταϲοϲ δὲ παμ μ
ὁ πρίαμδροϲ ἐπιλιρίναϻ. ἔφη δὲ μιϛ
αὐτοὶ παντα ἐπαινεῖν δημοκρατίαν.
τὴν ὁμοιοτάτην ἀριϛοκρατίαι· τρί
λοϲ δὲ καὶ τούτου τοῦ λόγου μαιόντ.
ἡ ξίωϲαν φάϲκαὶ πρίαίου, ἡ χρηϛέ
ον, φαϲεῖν τὸϲ ἄνδραϲ ἡμῖν· μαϲι
λέαϲ μὲν· καὶ πόλϛ· ὀλίγοι καὶ μὲρ
νᾶϲιν· ἐπίαϲ δὲ παϲιν ἡμῖν· καὶ
οἰκου μέναι· γενέϲαϲ ὁ ἀνϑρωπ.
οὐκ ἄν γε τῶν παντων ὄφη· καὶ ἀνά
χαρϲιν ἀριθμῆϲ· τούτοι γὰρ οἱ κ
οὐκ ἔναι, ἀλλὰ καὶ ϲθενύμναι τοὶ
ἀοίκοϲ εἶναι· χρῆϲθαι δὲ ἀμάχι
καυθαύπερ τὸν ἥλιον, ὃν ἀρ ματη λέ
γουϲιν περι πολεῖν· ἄμοτε ἄλλα ἐπ
μέϲημέ μερον, τοῦ ὐρανοῦ χῶραν· καὶ
ὁ ἀνάχαρϲιϲ, διατοὐτό τοι εἶπον· ἡ μό
νοϲ· ἡ μαύλιαν, τὸν θεὸν ἐμάθε

ρός ἐστι καὶ αὐτόνομος. Καὶ κρατῆ πάν-
των, κρατῆ τῶν δὲ ὑποδούλων ὁ σ, ἀμφὶ
πασιν ἀξίᾳ καὶ λιμιοχεῖ· τὸ λιμὸ σὸν γε
τὸ ἁρμα λόμη θεν αὐτοῦ, ὃ σὺ πρὸ φυ
γὼν μαμμᾷ· καὶ μενέτω θαυμάσιον
ἐστιν· οὐ γὰρ ἀν παίζων ἐσιγνόμην τι,
παρθυμαλγὲς μα τοῖς ἡμετέροις·
οἱ κομδόμοι δοκέ σ᾽ ἀεί σοπε· ταῦτ᾽
τὰ πήλινα καὶ ξύμμαχα καὶ κέρα με
ἀσφαίσματα νομίζω μ᾽. ὃ σπερ ἔκο
χμί αν ἤγοῖο τὸ κέρμιφος, ἀμμαμὶ ζᾶ
ον· ἔκόντος οὖν σὶ γνόμην παρε
σχόμ᾽ ὁ σόμον, ὅτι τοῦ μροί σου τιὼ σὶ
κίαν κέδικο σμὴ μεγίλων πομτερέ σ
θαι σόμβρο σ, οὐ λιάνθιο ἀπόφημα
το τὸν κέδιστη μένον δαι μόνο σ
οἱ κεῖν καὶ μακαρίο σ, αὐτὸ δὲ τῶν
ὄμ αὐτοῖ μάλιστ᾽ ἀρεστόν. λὶ τοῦ ν
παρ᾽ αὐτοῖ μουλόμενος γνόμεσθαι
θεατή σ· σὺ δὲ δοῖ κας, οὐδὲ τὴ σ
σεαυτοῦ μὴ μορδίην ἀμε πίκο σ·
ἐλεύ μη μὲν γὰρ ἔσται μοι κιλλὶ

Καταφάσεως πρὸς τὴν πάρδαλιν. Η
ξίου τὸν ὁμότοιχον καταμαθεῖν
τὸν δίκαιον· ποικίλον γὰρ
ὄντα θηρίον φασίν. οὐ δὲ τὸν τοῦ κε-
νοῦ καὶ λιθοξόου μὴ γαμβρὸν ἀξιοῦ.
οἰκονόμον γοῦν μόνον. οὐ τὸν ὁμότοιχον δικά-
σουν καὶ οἰκέται, παῖδας καὶ γάμον
καὶ φίλους καὶ θεραπόντας· οἷς
καὶ ἁρμόττει καὶ τίς. ὧν βούλοιτ' ἂν
νοῦν ἔχουσι καὶ σωφρονοῦσι κοινωνὸν
εἶναι τῶν ὑπαρχόντων. χρὴ τὸν οἰκονόμον
εἶναι καὶ μαλακάριον· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἔφη τοῦ
τον καὶ πρὸς ἅπασιν ἀπολιρί
νομαι. καὶ δὴ λοιπὰ σημαίνομαι·
τὸν δὲ ἄρχοντα δίκαιον ἀποφαίνε
σθαι δίκαιόν ἐστιν, τὸν ἑαυτοῦ μὲν
μὴν· ὅτου ὁ σῖτος ἄριστον αὐτοῖς δο
κεῖ οἰκονόμος ὅπου τὰ χρήματα μὴ τὸ
κτωμένοις ἀδικίαν· μὴ τὸ φυλάτ
τουσιν ἀπιστίαν· μὴ τὸ διαπορθοῦσι.
μεγάλοις πρόσταγμα· ὁ δεῖ ἀσθενῆ
τοιοῦτόν ἐστιν ὁ δίκαιος δ' αὐτόν, οἷος

δ ἔξω διὰ τὸ μόμον· ὁ δὲ θαμνός· ὁμω-
νύμειαν ἀφ' ἧν τὸ δασύτης ὁ λιγὼ
ε ἔξεστιν· ὁ δὲ ἱμβόμυλος· εἰ πρόμ-
οἱ τὸν φόμον μιμούμενον αὐτόν, τὸ ἀφι-
λομῶτας, ὁ δασύτης· ὁ δὲ πλατὺς
εἰ τὸν· ὡς ἀρίστος οἰκοδεσπότης· ὁ τὸν
πόριτον καὶ τὸν ἀμφιλαίον μὴ δε-
ς νόσον δυόμενος· ὁ δὲ χίλων ἔφη· δεῖν
μάλιστα νασιμόμενη πόλει· προσε-
οικέναι τὸν οἶκον· εἰ τὰ προσεπό-
τον· ὅτι καὶ μυρίους πρὸς τὸν ἐκ-
μόνα τὰ δημόσια ἀμύνεται πόλει
κατασκευάσαι, πρὸς τοσόνδε ποιήσον
ζ ἑαυτῇ οἰκίαι σου δημόσια ἀμύνεσθαι· ὁ
δὲ καὶ οὗτος ἔσχε μόλογος τόκος· ἡ
μὲν ἄμιτις ἔξ ἧλθε μετὰ τῆς μύσ-
σης· τοῦ δὲ πόριος ἀνδρὸς τὸ χίλων μι-
κρὸν πρόσθεν ἀμφέθηκε λύκα· τοῖ
δὲ ψ' ἀντὶ τοῦ χίλωνος· ἄρδαμος
ἐστὶν ἀσταὶ καὶ προσφορέσας τὸν ἀ-
σσον· οὐδὲ οὐκ ἂν ἔφη διαπέμψαι
δόρυ τὸ ποτήριον πρὸς ἡμᾶς· ὁρᾶν

τούτοις ὁ σωτὴρ τὴν μαθυμίαν
κύλικα δηλονότι ἀποθεμένους ἀλλή
λοις, φέρε δὲ μὴ μεταδιδόντας;
καὶ ὁ ἄσωτος· ἀμμοῦ δὲ τοῦτο ἔφη
τὸ ποτήριον δηλονότι εἶναι· σὺ
λωνι γὰρ ἔλιπαμεν παραλιφθαι μά
νωι· τὸν οἶνον μὴ καὶ φίλον προσφο
ρέσας ὁ πλανικός, ἠρώτησε· τί
οὖν ἡμῖν σύλλογον· ἀμμὰ καταμαρτυρῆ
τὸν ποιημάτων, γράφειν· ὁ
δὲ γράψας ὑπερόγκους ὠνόμοι φίλαν.
καὶ διονύσου καὶ μουσέων, ἀντίθηκαν
δραστηριότητας· ὑποφθάσας
δὲ ἀμάρτησε· σὺν γὰρ ὁ πλανικὸς
τὸν σὺν ἔλιφνον τὸν χαλεπὸν φόβη
τον νόμον· γράψας· ἔπεσε· ὃν
ὧν μεθύων ἁμάρτηι· διπλασίαν
λὶ τὸν μὴ φόντι τὴν ζημίαν εἶναι·
καὶ ὁ πλανικός, σὺ δὲ γε εἶπεν γένοσ
θε κύριος ἑκὼν τὸν νόμον, ὃς δὲ πόρνοι
σαφαμίβυτ ἀδελφὸν μεθυσθέσ, οὐ
θέμις ἐστὶν καὶ τέθαμον; τί δὲ οὐ

κόμμον ὄφηο ἂν ἀχαρισ, τῶ.
ωμᾶσον πόντι προικᾶ μόνον ἄ
θλων, προῶσο μθωσθᾶσ, ἅπαντᾶν
τὸ μικτήριον· ἰὰ δὲ δάζατόμμιμᾶσ,
τί τόρος ἐαὶ τοῦ ωομὼ πιᾶν ἄλιρα
τον. ἰὰ τὸ μθωσθῆμα· τοῦ δὲ πῆνα
ικοῦ γραάσαντοσ, ὃ ἀᾶ σω ποσ λόγον
ἅ ωσ τοιοῦτον· μύικοσι δὲ ὧν ποι μὲν
ἐσθίοντασ ὁμ σιλω ἰὰ προῶατον, ἀνὸ
προσθμιδῶν. ἰὰ λίικοσι ἂν ἦν ἔφη θό
ρυωοσ ὑμῶν, ᾧ ἀῶ τοῦτο ἐωοίουν· ἐαὶ
ὀχίλων· ὀρθῶσ ὄφη ἀᾶ σω ποσ ἡμῶ
ματο μιρὸν ὁμπροσθθν ἐωι σομι
σθᾶσ ὑφ ἡμῶν· εἰ ταμῶ ὀρᾶν ἐθό
ρυοσ τὸν μμησι φίμουλόγον ὑφ ἡιρ
παικότασ· μμησι φίλοσ γὰρ ἡ πλι
θη τὼ ὑπὲρ σόμωνοσ ἀπόικρισιν·
ἰ ἐαὶ λᾶμον ὁ μμησι φίλοσ εἶ πθν· ᾧ
δῶσ ὅ τι σώμωνι δοικᾶ· ωᾶσή σε
χμησ ἰ ἐαὶ δω ἀμβοσ ἀνθρω πίμησ
τὸ ἰ ἐαὶ θᾶσ· ὄρ γον εἶμαι τὸ μνό
μθρον μαῦμον· ἰὰ διὸ ὑγίμφαν· ἰ ἐαὶ·

τὸ τέρος. ἰὰ τὰ πρὸ τὸ τέρος· ἰφαί
τηα γὰρ ἂν οἶμαι χραμώδα ποιῆ
σαι μᾶλλον θρῆνον αὐτοῦ ἢ καὶ ἰμάτιον.
ἰὰ μανόμαν διάθεσιν· καὶ ἀμάθρον
ἀμμύθων· χαμιάσθ. μόμμησιν σιδή
ρου. καὶ τὸ μὲν σιν πεμέλιβος μᾶλλον.
ἰὰ τὶ τὸν θρῆνα τοῦτο μιμόμενον
ἀμφιαίων· οἷον ἀνθρᾴκων ὄλεθον πύ
ρησιν, ἰὰ λατύπησ παράσιβεν· ἐπὶ
δὲ μᾶλλον ἀρχιτέκτονα μέμνται
τὰν ἡμᾶς. θρῆνον αὐτοῦ μὴ μᾶν μὴ
δὲ οἰκίαν ἀποφαίνοντας· ἀμάτρυ
πα ἰσα ξύλα ἰὰ φυράσας πηλόν· αἱ
δὲ μοῦσαι καὶ πανταπάσιν· φησὶ
(ζ οἱ μὲν αὐτὸν θρῆνον εἶναι μεθαρ
καὶ ἀμοῖσ· ἀμμὰ μὴ τὸ παθεῖν τὰ
πάθη· καὶ παρηγορεῖν τὰ πάθη τὸν
χρωμένων· μέμφεται καὶ ἁρμονίαισ·
οὐκοῦν οὐδὲ τῆσ ἀφροδίτησ θρῆνόν
ἐστι· σωφροσύνα καὶ μίξισ· οὐδὲ τοῦ
διονύσου· μέθη καὶ οἶνοσ· ἀμὰ λὼν
ὄμποι οὖσι διὰ τοὺτων φιλοφροσύνην

καὶ πόθον. Καὶ ὁ μὲν ἀμφὶ ἡμῖν καὶ σὺν
μήθεσιν πρὸς ἀλλήλους· ταῦτα γὰρ δὴ
γαθέα μαλ' ἐστόν. Καὶ ταῦτα φη
σὶν ἀγαπᾶν καὶ διδόασιν, μάλιστα
πρωΐτης γενόμενος· ἐκ δὲ τῆς
μὲν προσωπάσκασε ἀνδρῶν ὁ μόφρο
σύνης καὶ φιλίας δημιουργός, ἐν ἄλγε
δίῃ τοὶ σὸ μασιν ἰφθίμοισιν ἁρμὸς ἅμα
σημειούσα καὶ σωτήρ, οἷσι ταὐ
τυχαί· τοῖσδε πολλοῖς καὶ μὴ πάν
σωνθεν, μὴ δὲ ἄγαν μερίμνοις, ὁ
δόνησος. ὡς ὅτε μὲν πυρὶ τοῖ οἴνῳ
μαλάσσων τὰ ἤθη καὶ ἀμυδραίνων,
ἀρχὴν τιμᾶσι συλλαλάσθω σι πρὸς ἀλλή
λους καὶ φιλίας δὲ δόσιμ· ὁ τὰν δὲ
τοιοῦτοι σωθέλθω σιμ ἀνδρῶν, οἷόν
περ ἀνδρὸς ἐμὸς· παραλύθη μεν.
οὐθὲν δὲ γόνατα μοι μάλ' ἰσοῦ
δὲ οἰνοχόησ. ἀλλ' ἀμοῦσα μαθὼν
ὥσπερ μ' ἀτήρ αμηφάμον δὲ μάσσω
προθέμεναι τὸν λόγον. ὃν πρῶτον
λιδόνησ ἀμφὶ μαὶ πασδίας καὶ ἀσχ

δήσ ὄρθειμ. ἀλλ ροισι τούτοι καὶ κα
ταρδοσιμ καὶ διαχόοισι τὴν φιλο
φροσύνην· ὅσσαι ταὶ ποκλὰ τὴν οἰ
νοχόην ἀτρόμαι κάσθαι μεραπὴρ
ὔπορθεν· ὁ πορ ἀπηγόρασον μὶ οἱ
οδοσ ὄρτοῖσ πίμφα μάλλον, μὶ δ/α
λέγεσθαι δωαμόμοισ· ὥσ ταὰσ
προπόσησ ἔφη αὐτὰσ. πωθάμομαι
λάλαν τοῖσ παμαοῖσ. ὄρδαμον. ὅσσ
ὄλμηροσ ὄφη· καὶ μερητὸμ ὄμιάσαγ
πίμομποσ· εἶτα ὅσσον ἀάσασ μοῖρίδ
μὲ ἀδιδόνται τοῖ πμησίομ. ἄσσον
τοσδὲ ταῦτα τοῦ μμησι φίλου χορ
σίασ ὁ ποιητὴσ. ἀφ ἄ τοι γὰρ μίδηι τῆσ
ἀμπίασ. καὶ δι μίλλα κ τοῦ πορι αν
δρομεδεα τὶ χίλλονοσ δεη θόντοσ.
ἄρα οὖν ἔφη καὶ τοῖσθεοῖσ ὀζὸσ
ὅσσον τοῖσ ἀριζήλοισ ὁ ἀγαμεμμνον.
μερητὸμ ὄρχα τὸ ποτὸμ. ὅτι πρὸ
πίνον ἄλλ ἤμοισ ἔτι ὁμενοι παρ αὐ
τοῖ; καὶ μεμβόλαδρον. οὐδὲ ὄχορ
σίαν εἶπορ ἄ τὴν ἀμπροσίαν τοῖ διῖ

πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς μιμήσοιτο μᾶλλον ἢ τοὺς
λόγους, τὰς ἀμαλλιτὰς ὑπερπηδῶμεν
μαχαίρας καὶ μόλις, οὐμομήσῃ
καὶ τὸ μέλι τὰρ αὐτοῖς διαιρίσομεν εἰ
μαι καὶ ἀναίμιον. ὅταν δὲ φίλαδελφοι καὶ
παρέχαμ' ἑαυτοῖς τὰ ἁμὰ μέρη;
ἵνα σε εἰπῶμεν χρείας· ἀμὰ ἐκ πάν
λιμοι κομίσας λόγος γένηται, τίς
ἂν ὑμῶν φράσειεν ἡμῖν, τὸ ἀπολε
πόμενον· ἀπολείπεται δὲ οἱ μαι κτή
σεσθαι λαυρᾶν μέτρον, αἱ τάρ κοις ἡ
μαρήσεσθε μένης· καὶ ὁ μὲν οὐλός.
ἀμὰ τοῖς μὲν σοφοῖς ἓν ἡμέρον. ὁ
νόμος δίδασκε· τροὶς δὲ τὸ σοφαύ
λοις· ἑρᾶν λόγον τῆς ἑαυτῆς ἀγαθροὺς.
ὃν πρὸς τὸν ἀδελφὸν εἶπεν· ἔφη γὰρ.
τὴν σεμνὴν ἡμᾶς δεῖσθαι τῆς ἑαυτῆς
μέρους. ὅπως αὐτὴ κιτάριον ᾖ ἀμᾶ
σύμμετρον· τὴν δὲ φωνῆ· καὶ πῶς
σύμμετρον ἔφη· νῶν μὲν γὰρ ὁρᾶ
σθε, ταμεσθένην· αὖθις δὲ μεγάλη·
τότε δὲ ἀμφίλυρον· γίνεσθαι φιλε

χρσίαν. Καὶ πρὸς ἄμον ἀμόητον λιὰ
φαύμον, οὐδὲν δεῖ μέτρον οὐσίας·
ἄμοτε γὰρ ἄμος δεῖ τὰ σχρφάς, δι
αταὸς ἔωι θυμίας ι καὶ τὰς τύχας·
ὡς ἄν ὁ ἀνθρωπός που ι κύων, ὃν οὗτοι σὶ
φησὶν ἐμοὶ τοῦτο· χαίρων μὲν ἐμοὶ σαρκοφόμε
μον ι καὶ σωφρονοῦμεν ὂν διατὸ ρίγνη·
οἰκίαν ποιήμασθαι· θέρους
δὲ αὖ πάλιν ἐλιτραμένον μαθεῖ
δοντα· φαίνεσθαι μέγαν ἑαυτῷ· μὴ
τε ἀμφιλαίον λῆφθαι· μήτε μικρὸν
ὄργον οἰκίαν περιποιεῖσθαι τοσαύτην·
ἡνὰρ οὐχόρασ εἶπεν ὡς χρσίαν· ι καὶ
τὸν μικρὸν σιτῶν μὲν ἡσυχίαν ι κο
μὴ δὲ σαθμένας ἑαυτοῖσ ὡς ἄργον
γύλασσι καὶ λαικαζι κῶσ μὴ σοφε
μοισ· μὴ δὲ ἡ μὴ ταὐτὰ πάντων ἔχοιεν
ἢ δι ὡς τὸν αὐλὸν καὶ μασι λέων· ὑπὸν
δὲ ἡ ἄσ ἀπολαῦσαι μομίζοντας· ὡς
οὐ ὁ χρσίας ἀπεσοφίσθην· ὑπομα
νὼν ὁ μυδόλορος· ἀμμὰ ι καὶ τὸν ἀσο
φὸν ἡ ὧν ἡμᾶς ὁρῶμεν, ἀμίσιον

μέτροις τοῖς κτησάμενοι μεμιμημένοις
πρὸς ἀλλήλους ἔχοντας· καὶ ὁ μὲν
μοῦλος· ὁ γὰρ τοιοῦτος εἶπεν ὃ βάλ
λει ἄνδρα, ὃς οὐ φαύλης ἐλαύνει
τὸ πρέπον ἡμῖν καὶ τὸ μέτριον καὶ
ἁρμόττον ἀποδίδωσι· καὶ οὐκ ἀνάπ
παρ τοῖς μόνοις τοῖς μόνοις τρέφων καὶ
διαιτῶν καὶ διαφαρμακεύων τοὺς
κάμνοντας, οὐκ ἴσον ἐλαύνει· τὸ δὲ
προσῆκον ἀπονέμει ἅπασιν· ὑπο
λαμβάνει δὲ ὁ ἄνδρωπος· ἀρ' οὖν ἔφη ἐστὶν
τὸ ἐμὸν ἡμῶν, σόλωνος δὲ ἕξ ἑκατὸν
ἐστὶ μνᾶς· μόνοις οἷς ἀπέχεσθαι
τῶν ἄλλων οἷς τίσιν μεμίμηται· τὴν δὲ ἀλή
μουδον ἀνέθεσαν, ὧν αὐτὸς σωτίθης
μέτρον φέρει τὸ πρῶτον λαμβάνοντα δὶς ἡ
μέτρου ἀνάλογον· καὶ ἄνδρωπος· ἐστὶ
τὴν σαυτοῦ δὲ τοῦ μόνου τὸ συμπόσιον·
ὁ μὲν θαλῆς ἐστὶ κόσμων· ἄνδρωπος
ἔφη τὸν ἐστὶ μνᾶς, ὅτι μὴ βούλεται
πράγματα ἔχειν ἄλλων τοῖς τίσι καὶ
πλέον ἑαυτοῖς· καθάπερ πλάτων·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0328
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ἀφ' ἀρ ἐστὶν τὸ σχῆμα λέγουσιν ἀδύ
νατα, πρὸς ἃ τὴν μάλιστα βρύουσι μέ
μος· ἅμα μῦα ἅμα· καὶ γὰρ πτηνὰ
ἅμα μεγάλα μετὰ λάρυγα καὶ λύ
ρα· ὁ δὲ σόφων ἔφη, θαυμάζω τὸν ἄρ
δαλον, εἰ τὸν μόνον οὐκ ἀμφίβιον τῆς
διαίτης τοῦ ἀνδρός, ὃν τοῖς ἐωθινοῖς
λιμνόδουν γράμμασιν· ὀλίγου γὰρ
ἔστιν ὁ πρῶτος ἐν μυρίοις ἀνδράσιν
τὴν τροφὴν ταύτην παρασχών· ὃς
ζητῶν ὁ διδάσκαλος, ὅσον μὲν μάχη
τὸ καὶ ἀφροδισιάζειν ἔφη· οἱ γὰρ
ὀπτοὶ ἄνδρες εἰς ὀπτὸν ἥκουσιν, ὃν
μοῖσαί τι τοιοῦτον· οὐκ ἐῶσα μίγνυ
σθαι φάσκουσα. καὶ πρὸς αὐλητοῦ
τοῦ τοῦ ὀστρέου δεῖσθαι παραλαμβά
νειν; ἀρτίως μὲν γὰρ ἐν μάχῃ μέ
θημα· τρωκτὸς δὲ ὁ ἀνθρίσκος· τὰ
δὲ ἅμμα ταῦτα καὶ ἄδηκτα. φάρ
μακα μᾶλλον· ἐν οἷς ἀποθαμόμη
καὶ μύμ καὶ τυρόμυα μαρβαρικὸν
δέχεται. Καὶ ὀστράκια πάμπολλα

τὸν ἐμβατηρίασμον· πῶς οὖν οὐκ ἐμὲ
τοῦτο ἐκίνησε τὸ σκεῦος ὑπερ
βατοῦ κεφάλαιον· ὄργανα μὲν γὰρ
λοιτο καὶ ἡμόνας τε καὶ σφῦραν, ἃ
τοσαύτης δεῖται παρασκευῆς· θαυ
μάζω δὲ σου τὸν ζῆλον καὶ σόφρον· ἃ δὴ
μίσει θρασύνεσθαι ποιήσαντος τὸν με
γαλοκαθαρμόν, ἀλλὰ τὸν ἱερὸν κομιζόμενα τῆς πρώτης
ὑποδημάτα τροφῆς καὶ δίγματος·
μεθάμμωνα δυτικῶν καὶ αὐτοφυῶν μα
λάχης καὶ ἀνθρίσκων, ὧν ἕκαστα
καὶ τὸν ἡσίοδον προσθεῖναι ἡμῖν τὴν
μετάπτησιν καὶ τὴν ἀφθόρφαν· οὐταῦ
θα φησὶ μόνον ὃ ἀμάχαρσις· ἀμμὶ καὶ
τροσύμφαν δυτοῖς μάμματα τὸν μαχ
νῶν ὀλιάτερον ἔσω μέτα· καὶ ὁ μὲ
ὁ δωρος· ὀρθῶς φησὶ λέγεις· ἰατρικὸ
γὰρ ἡσίοδος· ὃς δηλόσαι μὲν οὐκ ἀμε
μῶς οὐδὲ ἀποφέρως τρὶ διάτησ᾽
ἱερὰ σθωσοίμου· καὶ ἀρχῆς ὕδατος·
καὶ μουτρόγλωσσα καὶ κῶν δὲ ἀμφόμεν·

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0330
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

ικαὶ σωφροσύνας καιροῦ, καὶ μετρεφῶν
ικαθιστῶσας· ἀλλ' ἡ μὲν ὁδὸς μὴ ἐμοὶ δο
ικεῖ δὴ καὶ ὁτέρωμ αἰσχρὸν ποτ' αὐτὸν ἀπο
φαίνεσθαι μαθητήν· ἐμοὶ μὲν γὰρ δὴ. τὰ
τοιγὰρ ἀρχὴν τῆς μαλακῆς ταύτης καὶ
ποικίλης. ἱκανὴ πομπεύσασθαι σοφίας. ὁ
πρὸς τὴν ἀνδρῶν λόγος τοῦ γραικοῦ
παρόχηκεν· ἐγὼ δ' ἂν εἰδείην αἰσχύνην
μισόλογος. εἰκὸς γὰρ αὐτὸν πεπαῦσθαι
τοσοῦτον χρόνον ἀθυμήσαντα ἐμοὶ μὲν δὴ
συμβεβουλευμένον, ὅτι δὴ παθὼν εἰς σοφι
στὴς γέγονεν, ἐμοὶ τοιαύτην ἤλθε δίκην.
καὶ ὁ σόλων ἔφη· τί δὲ τοῦτο ἐλεγεν
ὁ γραῦς τὰν ὁδόν· δῆλον γὰρ ἦν ὅτι τοῦ με
λέτου τὸν ῥᾳθυμον καὶ μαραντίου. δεῖ
τινος ἔτι, τὸ δεῖσθαι τροφῆς μαχητι
κῆς· εἰς τὸ μέλλον οὐδοκεῖ, τὸ μὴ δεῖσθαι
τροφῆς δεῖσθαι· οὐδαμοῦ ὁ λεβέδα
ρος ἐμοὶ γε ἔπεσθαι· ἐγὼ δὴ τὸ φαινόμενον
ἐρεῖν· καὶ μάλα τὰ παραλελεμμένης
τραπέζης· ἀναιρουμένης μὲν τροφῆς
τροφῆς· ἐγὼ δὲ ἐμοὶ βουλομένου

ξθνίων· ὧσδὲ θαμὰς λφᾶ τὴν γλῶσ' ἁμαρ
θθφσης συγχοιμ τὸν ὅλον ξφνικόσμον.
οὕτως οἱ κουδιάμοισ ὅτιμ· συναμαρφ
τα γὰρ αὐτὴ, πῦρ ὅτι οὖχομ· ὅτιἀα· ικρα
τήρ θ· ὑποδοχαί· ξθνισμοί· φιλανθρω
πότατα· καὶ πρὸ τα ικοιμωμήματα
πρὸς ἀμμήλους· μάμμον δὲ σύμπασ ὁ
μόσ· εἰτοδιαμωμήτισ ὅτιμ διηθρῶπ
πράξθων χρόνου δι ὁδον· ὧμ ἡτησ
προφῆς χρῶ ικὰι παραβολὴ· ταὐ
τολφάσασ παραβαμᾶ· δφμὸμ μὲν οὖν
ὧ ἁφαίρθ· καὶ τὸ γθορμίασ αὐτῆι· διολ
λυμένη γὰρ αὐθισ ἀπωμφῶφ γ ἡμῆ
μὲμ ἀμορφον ικὰι ἀνεάθαρτον· ὕλησ
ἀλλαήπου ικαὶ ῥαμάτων πλήμμυρῶσ
φθρομένων ὑπὸ ἀργίασ ἀμάπρθω·
συμαπόλλυσι δὲ ικὰι τέχνασ πάσασ
ικὰι θργασίασ, ὧμ ὅτι ἀρχόμ ὅτι· ικὰι πῶ
ῥάφῆ μασιμ πάσησ ικὰι ὕλημ· Καὶ τὸ
μὴ δὲν ἔφι ταύτησ ὑπὸ δοῶν γθρομέ
μησ· Καταμόνταις ικὰι τιμαὶ θεῶν· ὀλ
λίωσ δὲ μι ικραὶ· ἔτι δὲ θράσοσ· σὺμ μὴ

ι κ

χαρίμ ἀμήσομόμον Καὶ ἀμέασ ἀνθρώ
πων χόντων· ὁμηρίω δὲ δηΐ. Ικαὶ προ
ηροσίαν δὴ μήτρι· Ικαὶ φοιταμίω ποτ
ὀφ δοῦμι· τοῦ μωμοσ ὅτι· τοῦ δὲ θυσία·
τῶσ δὲ χαριδότησ ὁ διόνυσοσ· ὀφ δὲ δη
σόμεθα μὴ δόμὸσ· ὧμ δὴ δῶσι· τί δὲ θύ
σομὲν ἰὶ τῶφ σόμεν· τίνοσ δὲ ἀπαρξό
μεθα· πάνταγὰρ ταὐτα· τὸμ μιήφων
ἀμαυροπιὼ Ικαὶ συγχοιν ὀφ τορφμά
των· ἰὶ δομῆσ δὲ πάσησ μὲν περιέχε
σθαι Καὶ πάντοσ· ἀμόμ τοῦ ὅτι· πάσαν
δὲ φλόγα· Ικαὶ παύσω· ἀμαίσθη τον·
τὴν μὲν οὖν τυχὴν· ἕβρασ τοὶν ἰὶ δο
μαὶ σχρῆσθαι Ικρήηοιν· ὑπαρχόν·
τῶ δὲ σώματι λαμφμὶ δομὴν τησ
ἀπὸ τοῦ τρέφεσθαι, δηΙκαιοτέραν· οὐ
Ικέτιμ ἀρεῖν· ὃ πρὸ οὐθὲν μὲν μὴ θὲν
ἄμεινον· ἢν γὰρ δὴ μέσοι θὲ μενοι Ικοι
νωνοῦσιν ἀμμήλοισ· δόντων Ικαὶ
τραπέσησ ἀφροδισίων δέονται· Ικαὶ
τοῦ προ μάχονται σικότοσ· ἡγούμενοι
ταύτησ τὸ Ικοινωφέμ· ἀναίχυντον εἶν ζ

Καὶ θηρίω δύο, ὧ τὸ μὲν κοινῶς ἡμίονος
μήν· ὑπολαμβάνουσι τοῦ λιβοδώρου δια
μίσωνος. ἡμίονος δὲ οὐλόφωνον ἔστιν
ὅτι καὶ τὸν ὄνον ἅμα τῇ τροφῇ συ
μβιβάζομεν; ὄνου δὲ μὴ ὄντος.
οὐδὲ ὄνος ἔστιν· ἀλλὰ οἴχεται τὸ
πρόσωπον ἡμῖν μαρτύριον· ἔστι δὲ
μονοφθόγγως ὁμοίως καὶ τρόπον τινά.
μάτην τὸ σῶμα περιλαμβάνει τῇ
ψυχῇ· τὰ σώματα γὰρ αὐτοῦ καὶ ἰω
ρισάτω τὸν μὲν μέρων, ἐπὶ τὴν τρο
φὴν ὄργανα παρασκευάσασα· πρώ
τη καὶ ὀδόντες· καὶ στόμαχος· καὶ ἡ παρ·
άρτημα γὰρ οὐδὲν ἔστιν· οὐδὲ πρὸς ἄλλην
σωτηρίαν μέρων χρήσιμον· ὥστε ὁ μὲν δύο
μενος τροφῆς· οὐδὲ σώματος δήπου·
τοῦτο δὲ αὐτὸ ἰών· αὐτοῦ μὲν δήπου· σὺν
σώματι γὰρ ἡ μοῦσα· ἡ μέσο
μὲν οὖν ἔφημεν· ταύτας τῇ γαστρὶ·
συμμορίας φέρομεν· ἃ δὲ σώμασι τί
σιν ἄλλοις τί κατηγορεῖ· ἀκούσωμεν.
πάντων μὲν οὖν ἔφη ὁ σώμασιν· μὴ καὶ

τὸν ἀγυναῖον ἀλλὰ τὸ τροφαγῶ
μὲν· οἱ τὸν μὲν ἱερὸν ἀπὸ τῶν μοντῶν, ὃν
ξαν τὸ ἡλίῳ. ἐπ' αὐτὰ μὲν ἐ φόμπο
ταμὸν Κατόμαμον· τοῦ δὲ ἄλλου σώ
ματος ὡς ἐπὶ δηλ καθαροῦ γενομένος.
ἐσθίονται· τοιγὰρ ὅτι. τοῦτό ἐστι
τὸ μὴ ἀσματικὸς σαρκὸς ἡμῶν. Καὶ
ὁ ταῦ ταρσὸς ὁρᾷ εἶδον. δηλῶν τὴν ὧν
ῥάματον· Καὶ πῦρ ὁμοῦ καὶ πυρὸς,
συμπεφυρμένου· Καὶ μὲν ἱερῶν περί
πλεων· ζῶν γὰρ ἀπουδαῖος τρέφεται
ζῶντος· ἀμαθαματοῦ τοῦ τὰ ὄμφη
κα. Καὶ τὰ φυόμενα τρέφεσθαι ἐ
αὐξεσθαι μεταλαμβάνοντα τοῦ ζῆν. ἀπολλύ
τω. ἀδικοῦμεν· ἀπόλλυται γὰρ ἐξ ὧν
πέφυκε. τὸ μεταλαμβάνον ἐ σῶμα. ἐκ
πάσαν φθορὰν ἐ φθορᾶν. ὅπως ἂν
θατέρου τροφὴ γένοιτο· τὸ δὲ ἀπε
χθεῖν σαρκῶν ἔδωδῆς. ὡς σωτῆρ
φάσκοντὸν παραινοῦσιν· σόφισ
μα μᾶλλον. ἢ φιλὴ τῶν περὶ τὴν τρο
φὴν ἀδικημάτων ἐστί· φιλὴ δημία

καὶ μεσαρμὸς. ἡ σὺν μαχοσύνη μνημοί.
αὐταρ ἐπὶ καὶ ἀπροσδόκητον θάνατον. ὃς δὲ
ἅρματα κόσμησε ἔργα. τὴν αὐτοῦ σωτη
ρίαν ἀμήχανον θεὸς ποιήσῃ. τούτου
τὴν φύσιν ἀρχὴν ἀδηλήσας προφθάσῃ.
ἀρ οὖν οὐ μᾶλλον φίλος σωθῇ τεμένη
ἀδηλήσαι κοιλίαν. καὶ τὸ μάχον καὶ ἡ παρ.
ἀμεμφοῦ. μὴ. οὐδὲν σὺ σθήσειν ἡμῖν
οὐδὲ ὄρθιμον δηλῶσαι. σιδώσειν δὲ μὴ
γήρᾳ κοῖς. οἷα κοπίδες καὶ λόφη τε.
τὰ δὲ μεσαθρίκοῖς φρεωρύχοις καὶ
κάμινοις. καὶ μαστηρίοις. ὅσ᾽ ἔκ.
αὐτῷ δὲ τῶν πολλῶν ἴδοι τίς ἂν
ὡς ἄνθρωπος μίμησιν. τῷ σώματι. τὴν τύ
χην φιλοσοφίαν μεμιμήσην δ᾽ περὶ τὴν
τῆς τύχης χρῆσιν ἐμμελοῦσαν. ὡς ἄνθρ
ἀμβλὺς καὶ ἡμᾶς ἄρτι μὲν. οὔθ᾽ ὁρῶ
μεν ἀμμήχοις. οὔτε ἠκούομεν. ἀλλὰ
ὅκαστος φιλοσοφῶς. ὁδούμεθα τὴν πε
ρὶ τὴν τροφὴν χρῆσιν. νῦν δὲ πα
ραθήσομεν τὴν τράπεζαν. ὁμόθροι
νόμου τῶν ὀσφρᾶσθαι μόνοι.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0336
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

περιλόγου διατρίψομεν· καὶ ἀλλήλοις σώσομεν. καὶ σχολὴν ἄγομεν.
ἢ τὸ μὴ δεῖσθαι τροφῆς ἐμηλυθότος·
ἀρ' οὖν ἄμπωτις ἡμῶν οὖσα περὶ ἡμᾶς
ἔζεσε. ἄπαυστος δὲ ἀμφὶ ἢ παραπαύ-
εται τὸν ἡμέρον· οὐκ ἀεὶ σχολὴν ἔχομεν
ἀλλήλοις σωφρονεῖν. μὴ δεδιότες πε-
ρίαν· μὴ δὲ ἢ δεόμενον; ὁ γὰρ
τὸν περιόντα ζῆλος ἀνθιὼ ἀλλοῦ
θεῖ καὶ σωφρονεῖν ἔζεται. τὴν χρείαν τῶν
ἀναγκαίων· ἅμα οἵ ἔσαν δεῖν τροφὴν
ἢ μᾶλλον δόρος· ὅπως τράπεζαν
καὶ λιπαρὴν ὦσιν· αἰδὴμη τρι καὶ
κορινθίων ἔτι· ἔδρος δεῖσ' ἀξιοῦντος
μάχας εἶναι καὶ πόλεμον· ἵνα καὶ
τεῖχη· καὶ μὴ σοὶ κοῦσι· καὶ ὁπλοθή-
κας ἔχωμεν· καὶ θύωμεν δίκαιον
φόνια· καθαίπερ φασὶ νόμον εἶναι
μεθημερίοις· ἄμμον δὲ πρὸ αὐλῶν ἡφᾶν
οἷ μαχαιρεπαίμφιν· δεῖ νὸν γὰρ ἢ μὴ
δεῖσθαι νοσοῦντος· οὐ πρωμηστὴς
μᾶλλον κῆρ ὁ φθόνος· οὐ λιμήνης· οὐ

καὶ λειπτέον θύσομεν· οὐκ ἀποτρο
παίοις· ἰατρικὴ δὲ μεταὐργάσων
φαρμάκων ἀποκρίσεται τὸ αὐτὸν
ἀεὶ μὴ καὶ ἀποθέσεσ· διὰ τί ταῦτα
ὠφελήσουσι διαφορά· καὶ γὰρ ἡ τροφὴ
λιμὸν φάρμακον προσαγορεύεται· καὶ
θεραπεύομεν ἑαυτοὺς λιμοῦντες, πάντες
οἱ τρεφόμενοι δίαιταν· οὐχὶ δὲ λύπη
καὶ εὐχαριστοῦμεν, ἀλλὰ ἀσάρκειαν,
τοῦτο τὴν φύσιν πράγοντες· ἐὰν λύπας
ποιήσωσι δὲ ἡμῖν ἀπὸ τῆς τροφῆς τὸν
λιμὸν ὁμοιοῦμεν καταρτίσαντες·
μᾶλλον δὲ ἡμεῖς λιμοῦμεν, καὶ τόπον
ἀφ' ὧν ἀρχὴν ἑαυτῶν σώματι· καὶ χρό
νον οὐ τομεῖν· περὶ τὴν δὲ διοίκη
σιν αὐτῆς ἀσχολίαν καὶ διοχέρσαι, τί
δὲ λέγειν· εἰ ὅσον αἰ χρῶν καὶ ὁ δυνη
ρῶν ἢ μᾶς ἐμπίπτουσιν· οἱ μὲν γὰρ
ἔφ ὅσον αὐτὰ μεθέντα τὸν ὄμβρον, ἀπο
δέξεσθαι χρὴ σθαι πρὶν θεῶν τοῦ μὴ ἀπο
θνήσκειν· τὸ μὴ τρέφεσθαι· οὐ γὰρ σῖτον
ὄδοντες οὐ πίνοντες αἵθεσ παῖνον· τοὺς μὲ

ἱκαὶ μοι δόξει. Καὶ αὐτὰ ταῦτα οἱ λέγοντες
τὰ ὡς μὴ μόνον τοῦ ζῆν, ἀλλὰ καὶ
τοῦ ἀποθνήσκειν, τὴν τροφὴν ὄφελον
οὖσαν· θλιβεῖται γὰρ αἱ νόσοι σωτηρί-
φορμα τοῖς σώμασιν, οὐ λιβρανόν-
δας καὶ λιὸν ἔχουσι, τὴν πρόρρησιν·
ὡς καὶ κισδὲ καὶ μᾶζον ἔτι μὴ ἔργον
τοῦ πορίσαι τροφὴν καὶ σωαγγεῖν.
τοῖς καταναλώσασι καὶ διαφορηθεῖσι
σάρκας, ἃ τὸ σῶμα παραλαμβανομένη·
ἀλλ' ὡς ὅταν ἡ διαπορεῖν ἀδαμαῖ
δες τίνα μᾶλλον χρὴ σῶσαι. Καὶ τί πρά-
ξουσιν ἀπαμβλύσασαι τὴν περὶ τὸν
πόνον λατρείαν καὶ πρόρρησιν,
οὕτως διαπορεῖν μὴν ἡμᾶς. ἡ γὰρ μὴ
τοῦ παύσασθαι φορῶν τὰς ἡδονὰς
σαρκὶ καὶ τὴν ἀτρεμίαν δηλοῦσα
καὶ θαλάττης τὸ σῶον, τί πράττο-
μεν· ἀπιστίαν τοῦ μιαροῦ, τὸν βίον
τοῖς σαφεστάτοις ἀεργοῦντες χρόνῳ·
ὡς ὅταν οἱ δουλεύσαντες ὅταν
ἐλεύθεροι θῶσιν, οὐ πάλαι τοῖς δεσπό-

ταις ἐφαπτομένοις ὑπηρετοῦντες, ταῦτ'
πράττουσιν αὐτοῖς καὶ δι' αὐτούς. ὃ
τοῖς μὲν τύχη, μῶν μὲν τρέφει, τὸ σῶμα.
πολλοῖς πόνοις καὶ ἀσχολίαις· ἡδὺ
ἀπαλλαγὴ τῆς μητρὸς εἶναι. αὐτὴν δὲ
πονηρὰν μισάνθρωπον γενομένην θρέψαι. ὃ
μοίως καὶ ἑαυτοῖς ὁρᾶν καὶ τὴν ἀμή-
θειαν, οὐδενὸς πρέπον οὐδὲ ἁρμό-
ττον· ταμὲν οἰωνοῖς θέμιν πρὸς τρο-
φὴν ὁμίλαρχον. ταῦτα λέγω· ἐπὶ δὲ τοῦ
μόνου λέγοντος· ἐφ' ᾧ λοιδορῶν ὁ πρὸς
ἄνδρου ἀδελφός, ἐπήχθετο γὰρ ἐφ' ἁρπάγα
ρον ἀποδεδραμένος· ἐβιτίμων χρησμὸν
τοῦ ποιῆσαι δοῦναι θυσίαν· καὶ ὁ συνῳδίαν
ἀπάγων· ἀπασάμενον αὐτὸν· καὶ τὸ
πρὸς ἀνδρὸς προσαγαγόμενος καὶ φιλή-
σαντος· καθίσας παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλί-
νης, ἀπῆλθεν ἄγαν δὲ πρόσφορον
ἐβιάμην· ὁ δὲ ἠμφισβήτει πολλὰ πάσχοντι
πρὸς τὸν λόγον ὅμοιος ὤν· τὰ μὲν γὰρ
ἀληθόμενος, τὰ δὲ ἀγαπᾶν ἐκ τοῦ ἐβιά-
μην· πολλάκις δὲ ἀπιστῶν· ἡ ταυθαν

μάζων· τόσος δὲ γέγραπται πρὸς ἡμᾶς.
μοῦσα μὲν ἔφη πρὸς τὸν πατέρα φράσαι
τὸν πρόσθεν γεγενημένον, ὁ δὲ πάντα δὲ ἀκούσας
θάμβος τε ἔσχε τὸν ἄνδρα· ὅτι δὴ τὰ μὲν
ἄλκιμα τὰ δὲ ἀμείνονα εἴη πάντα·
ὑπολαμπόμενος ὃν ὁ βίας· ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἔφη
θάμβος τὸν σοφὸν ἔχειν· ὅτι δὴ τοῖς μὲν
ἐχθροῖς· καὶ περὶ τῶν πάντων αὐτοῖς ἔφην·
τοῖς δὲ φίλοις· καὶ τὰ αὐτοῖς αὐτοῖς ἔφην·
ἐχθρὸν μὲν φοβοῦμαι· τὸν ταῦτα μὴ
ῥοῦν καὶ ἀμοιβαίους· φίλους δὲ τὸν ὁμοίως
τοῦτον καὶ φρονίμους· αὐτοῦ μαλακώτερος·
οὐκοῦν ἔφη ἥδιστόν ἐστι παρεῖναι
γέροντι μὴ [illegible] δὲ ἄλυτον εἶναι τὸν μόθον
τοῦτον δι' ὃν ἀμείνων· ὑπερφθονούμενον
μὲν οὖν ἥκιστα γόνυ ἡμῖν κομίζων· ἔφη
τοίνυν γέροντος ὅτι τὴν σθένος ἔφη μέ
ρας πρεῖσον αὐτὸν ὑπαυτόν· ἡ
τὴν βραδυτάτην ἀμυχίδος οὖσης· καὶ
χορτάσας πηνὸς καὶ παιδιᾶς παρὰ τὸν
ἁλμυρὸν· ἡ μὲν σελήνη καταβαίνουσα
ἐπὶ θάλατταν· οὐκόντος δὲ πνεῦ

μεατοσ ἀμφὰρ ηρθμήασ λιὰ γαμλώκασ.
πόρρωθεν ἀφθορᾶτο. φρίκη ικατὶ οἱσ
παρὰτὴν ἄλιραν. ἀφρόντιν α ικὰ τὸ
φον ἄρουσα τοῖρο θέω περὶ αὐτὴν πο
λεῶ. ὡσ δὲ παῦτασ ἐωὶ τὸ μτὸ πομ ὑπρο
σθμβλθ ικατα δραμέμ. θαυμάσαν
τασ. περὶ μδὲ ἑ ικάσασ τὸ προφθρόμε
μομ ὑπὸ τάχουσ. δθμφίνασ ἀφθησαν.
οἱ μὲν ἄνθρωοι περὶ ζ λωλεμοῶτασ. οἱ δὲ
ὑφηνούμβμοι τοῦ αἱμαρου περὶ φόλιτα
τατομ. ἄμμοι δὲ ἐζ ὁπίσθεν οἱονπερὶ
ἐσομτασ. ὁρμέσσαι δὲ ἀμ ἑ χθὲν ὑπὲρ
τὴν θαλάττηνσ. ὄγκοσ ἀσαφὴσ ικαὶ ἀόρι
μοσ, ὁ χουμένῳ σάμα τ ἔχει δ' ὁ
μάροντασ ἑ φάντο ικαὶ σὺν ἐωὶ λιφλαν
τασ. ἐζέθηκαν ἐωὶ γλῶ ἄρον ὁμπνομ
ικαὶ λιμοῦ μένομ. αὐτοὶ δὲ πάλιν περὶ
τὴν ἄλιραν ἀναθρόμβμοι. μάλλον λὶ
πρότερον ἐζηίχθαντο. πάζοντασ ὑφ' ἡ
δονῆσ τινὸσ ὧσ θοὶ ικὲσ σκιρτῶντασ.
ἡ μὲν δὲ ὀόρνισ ἔφη. πομοὶ μὲν δὴ α
ταρακλεύτασ. ἔφυγον ἀπὸ τῆσ θαλάσ

σησ· ὁ λίγνοιδὲ μέθυμοῦ θαρρήσαντος
προσβηθῆμ. ἐμφόρισαν ἀρίσονα τὸν
κιθαρῳδὸν, αὐτὸν τύμομα φθλόμε
μον ἑαυτοῦ. καὶ τῆι τομῆι καταφαμὶ
γνόμενον· τὸν γὰρ ἐμφόνιον ἔνχα
μεν ἀποκόμενος· κόσμον, ὃν κιθαρῳ
δὸν ἔχρησατο· κομήσαντος οὖν ἐοι
κεν ἦν αὐτὸν, ὃς σοὶ δὴ εἶχε καλὸν·
ἀμμὶ δ' ἀτάχος καὶ ῥοῖζον ἔφαίμεθ
τὴν φορὰς ὀθέμενον μόνος καὶ λιθέμη
κος, ἢ κούσαμεν ἅπαντα λόγον ἂν
παῖ, πρὶν ἢ μὲν τὸν θεασάμενον
τὸ τέρος· ἔμεθεν μὲν γὰρ ἄρισον, ὃς πρὶν
λιπεμὲν ἡμας κὸς ὀθυτῆσι ταμίας
ἀποαίρη· πρὶ ἀνδρουδὲ γράπαντος
αὐτὸς προθυμότερος ὀνόμενος, ὃς
κάδος κορυμθίας παραφαμφόνος.
ἄθιὸ ἐοι καὶ ἀμαχθῆι· μέρίος δὲ
πρόμαθι χρωμένων, ἢ μέρας τρῶς.
ἀίσθοιτο τὸ σῶν αὐτὰς ἐοι μουμένη
ἀνθρώπων· εἶτα κ' ἀπαστοῦ λω
πρὸς τοῦ σύθοιτο· λιπόμενος ὁ αὐτὸς.

ὡς τὴν νυκτὶ τοῦτο δρᾶν αὐτοῖς φήνδε
δομένον· ὄρνιθος οὖν ὧν βοηθήσας
καὶ ἀπορῶν· ὁ μὲν τί χρήσαντα
δαιμονίως· τὸ μὲν σῶμα κοσμήσας·
καὶ λαμπρὸν τάφιον αὐτῷ τὸν θησαυ
ρὸν ἐξ ὧν ἐκόσμον· ἐξαίσιον δὲ
τοῖς ψήφοις τέρατος· καὶ μὴ γνῶναι
κατὰ τοῦτο τὸν κύκλον ἀμφίστερ
ρος· ἐδιδασκόμενος οὖν καὶ πρόφασιν,
ὅτι προθυμία τίς αὐτὸν ἔχοι τῶν
νόμων διδάσκειν τὸν πυθικὸν, ὑπὲρ
σωτηρίας αὐτοῦ καὶ τῆς σοφίας· καὶ
τῶν ἐμπροσθόντων· καταστὰς οὖν
παρ' αὐτοῖς ὁν πρίγκηψ καί τινα
θεῶν πόρισμον ἀναλίσκειν πρὸ
ἀναλίσκουσα μόρος, ἀδοὶ τὸν μόμον·
καὶ ὅσον γὰρ μετοιῶτος αὐτοῦ, καὶ
τὰ δύοι τὸ μὲν ὁ ἥλιος φήσιν θεᾶ
λαγχάνειν· ἀναφαίνοι τὸ δὲ ἡ πολλοῖς
μησος· οὐκέτ' οὖν τῶν μαύτῶν τὴν
μύλιτα πορισμένων· ἀμμαχε
ρωτῶν ἐστὶ τὸν φόνον· ἡ δὲν ζίφη

γόνμμοσμέρα· Καὶ παραλαμβάνοσ
μέρον λίδα τὸν κυμερμήτην· ἅμα
δραμὼν ρίπτοσ ἑαυτὸν ὡσδωα
τὸν ἦν μάλιστα· πόρρω τῆσ ὁλκά
δοσ· ὡρὶμ δὲ ὅμοι κατα δὺσ αὐτὸ
σῶμα· δυμφίνων ὑποδραμόντων
ἀμαφέροι τομὲν τὸσ ὠν ἀπορίασ
καὶ ἀμηχανίασ καὶ παραχῆσ τὸ πρῶ
τον· ἐωσ δὲ ῥαστώμη τῆσ ὀχήσω
σασ ἦν· καὶ πολλοὶσ δοκοῦσι ἀνθρω
ποι ζομένουσ περὶ αὐτὸν ἀμύνασθαι· ὃ
δὲ ἀδεχομένουσ ὡσ ἀμφιλαίον ἐν
μέρει λαβὼν καὶ προσηκόν
τωσ· λίδα καὶ ἀπολαβὼν
σασ πόρρω τοῦ ταχουσ αἰσθησιν
παρείχετο· μηδὲ τοσοῦτον ὄφλη
δένουσ προσθάματον αὐτῷ μὴ ἐθε
λῆσαι τοῦ ζῆν ἧττον φιλοτιμή
σασθαι πρὸσ τὴν σωτηρίαν·
ὡσθ' οἱ φίλησ ἀνηρῴαντο· καὶ
λαοὶ περὶ θεῶν δόξαν ἐθαυμαζον·
ἅμα δὲ καθορῶν τὸν οὐρανὸν

ἀστέρων περιπλοκῶν. καὶ τὴν σε-
λήνην ἀνίσχουσαν ἀφελεῖ καὶ λα-
θραίως· ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν θα-
λάσσης ἀκύμονος. ὡσπερ τρίβων
ἀναχιζόμενον τοὺς δρόμους ἀγαμο-
φθαι προσαυτόν. ὡς οὐκ ἔστιν ὅσον
τῆς διίκνου ὀφθαλμοῦ. ἀμαυρώσει
τούτοις ἔοικε τὸ λύμα τοῦ θεοῦ
τὰ πραγόμενα. περιγλύφει τε καὶ
θάλπουσαν· τούτοις τε δὴ τοῖς ὁμοί-
οις ἔφη τὸ κάμνον αὐτοῦ καὶ μαρ-
μάρινον λίθου τοῦ σώματος ἀναφέ-
ρεσθαι· καὶ τέρας ἔοικεν ἄλλως
ἀπαρτήσεσθαι ἀποτάσεως καὶ σιωπῆς·
ὅπως φυλαχθήσονται καὶ κάμπτειν
τε. ὅπερ χρὼν ἔφη ἔχειν τὴν γῆν
ὡσπερεὶ σώματα σκιάφους ἀφαι-
ρεῖ καταγόμενα, πάντα πασιν αἰ-
σθήσεσι θεοῦ κυβερνήσεως γίγνεσθαι
τὴν κόσμου· ταῦτα ὁ γέρων
ἔφη τοῦ ἀρίστου φιλοσόφου. ἦρόμην
αὐτὸν ὁπότε μαθηταὶ γένοιντο κατα-

χίσαμ· ὁ δὲ, παντασσμὲν ἀφοιτόριμ
θομ· τομὲν μέντοι καθιαβρᾶν· αὐτὸμ
γὰρ ἀωθρασσ ἐλιπεσόμτα, πθμταικο
σίαμ οὐμέζομ οἴεσθαι δρόμομ ταδί
αμ ικομισθήμαι· καὶ γαμήμιω ἀνθισ
ικατασχᾶν· οὐμὲν ἀλλ' ἑαυτὸμ ὁ νόρ
γοσ ἔφη πυθόμεμομ τοῦτο μαυ ἐμή
ρου τὸ ὡσ μαι ικαὶ τοῦ ικυ ιβρμήτγ·
ικαὶ τὴσμ ἐσσὸσ τὸ παράσημομ, ὅτι
πθμέταμ ωροῖαι ικαὶ ταρατιάτασ.
ἐωι ταὸσ ικατάρσισ παραφυλάζομ
ταφ· τὸμ δὲ ἀρίσμαμ μεταὐτοῦ ικο
μίζειμ, ἀποικλιμνημένομ· ὅπασσ
μὴ προ-ιαθόμεμοι τὴν σωτηρίαμ,
διαφύγοιεν· ὅντασσ οὖν βοι ικόμαι
θᾶτον τύχι τὸ πρᾶγμα· παρῆναι
γὰρ αὐτοὺσ ἅμα δάκρυ καὶ πωθάε
σθαι τὴσμ ἐσσὸσ ικλιματτημένησ
ὑπὸ τοῦμ ταρατιάτασμ σωφλιφθαι
τὸν σύμπορον σκαὶ μαύτασ· ὁ μὲν
ὁ ὢν πρίαμδροσ ἐλεύσεσθαι ἀνθισ ἔφα
ναστάντα τὸν νόρνον, ἵ φυγαδεῖν

ἀποθέσθαι τοὺς ἄνδρας· οὐ μὴν δῶσ
αὐτοῖς πρόσφορον, μὴ δὲ φράσῃ τὸν
ἀριθμὸν ὅσους σημαίνων· ὁ δὲ αἴσχιστος·
ἀλλὰ μέσον εὕρη τοῦ ἡμίσους χρυσοῦ
ἴσους ἴσοις καὶ ἴσους καὶ ἴσας· ἃ διανέμοντας
δυμφίμου δὲ τοῖς αὐτὰ μεμιαμένοις·
καὶ ἐμὲ προσαυτόν· ἀμφὶ πλέονος μὲν ἐ
φίλων ὁ αἴσχιστος· τοῦτο δὲ λόγου πλ
άσμένου· καὶ μεμφομένων παρὰ μικ
τερόν· μὴ χίλια ἄλλα διανέμονται καὶ
ἀποτόμοις καὶ ἀνθαιμαντοσχρό
μων· ὁ δὲ σόμων ὑπολαμών· ἀλλὰ
ταῦτα μὲν ὁ διὸς ἔλεγε· ἡμῖν δὲ θεὸς
ἔστω καὶ ὑπὲρ ἡμῶν· ἐμοὶ πικρὸν
δὲ καὶ πρόσκημα, τὸ ἡσιόδου πάθος·
οὐκ ἤκουσας γάρ, ὅσον τὸν λόγον· οὐκέ
τι μᾶλλον ἔφην· ἀλλ' ἐμοὶ δοκῶ ἄξιον πυθέσθαι·
μὴ ἡσίοδος γὰρ ὅσοι μὲν ἄνδρες ἦσαν
ἡμίσους ὅλους μοίρας ἔφη ἡσίοδος καὶ δι
καίους ὅλους μοίρους, τὴν τοῦ ἡμίσους θέσιν
τρὶς κρύφα συμβαλόμενος καὶ ἁρπά
σας ἔχων ὡς μοῖρα λαβ

κ̃α

χης Καὶ σωθῶσι τὰ ἀδίκημα·
μὴ δόμος ὧν αἴτιος· ὀργὴ δὲ καιρῷ
καὶ δαιμονὶ πόρι πόσαν ἀδικίας· αὐτὸ
κτῆμα γὰρ αὐτὸν οἰ τῆς παιδίσκης
ἀδελφοὶ πόρι τὸ λοιμικὸν μόμφομ ὑμῖν
δράσαντες· Καὶ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀκόλουθον
οἱ τροΐλος λίω ὅμοια· τὸν δὲ σωμα
τὸν εἰς λιὼ θάλασσαν ὡς θύτον· τὸ
μὲν τοῦ τροΐλου ἥμισυ δάφνον ποταμὸν
ὄνομα φορούμενον· ἐμβοχθὲν πόρι λιμένα
χοιράδι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν
ἀποφύσει· καὶ μέχρι νῦν τροΐλῳ λίχοι
ρασιαλεῖται· τοῦ δὲ ἡμίσεος τὸν μὲν
μέρος λιὸς ὑπὸ ἵππου ὑπολαμοῦσαν δελ
φίνα ἀγόμενον πρὸς τὸ ἱερὸν ἐλθόμενον
τὴν μοιμέφομ· ἐπίγαμβρον δὲ λοιποῖς·
ἢ τὸ μέρος κατθέσθαι θυσίαν καὶ πα
νήγυρις· λιὼ ἀριστίνῃ ἐπὶ μὴ ἐπιφανῶς
πόρι τὸ μετόπον ἐλθόμενον· ὡς δὲ ὄφθη
προφθρόμενον τὸ σῶμα· θαυμάσαν
τες ὡς σῆμα· ἐπὶ τὴν ἀλιμὴν κατάδραμον·
μον· Καὶ γραφ[illegible]

τὸμβλεφὸν, ἅπαντα δεύτερα τοῦ ζητῆ
τὸμφόνον ἐοικὸς ὡπὸ διατιὼ δόξαμ τὰ
λισιόδου. Καὶ τοῦτο μὲν ταχέως ἐωρα
ξαμ, ἀρόντα τὸ τὸμφονῆσ· αὐτὸ ἀφ' ὧ
κατεωρύττισαμ ζῶντας. Καὶ τιὼ οἱ λῃσ
τὰς κατέσκαπτον, ἐφάνη δὲ ὁ λισιόδος
ωρὸς τὰ ὦμ βλεφαι· τὸμ δὲ τάφον οἱ πολ
λοὶ τῶμ ζώντων οὐκ ἴσασιμ· ἀλλ' ἀπο
κλίνουσα ζητοῦμενος ὑπάρχομεν ἐ
ὦμ ὡς φασὶ, μουνομένων μὲν καταχρη
σμὸμ ἂμ βλέπειν τὰ μέταμα καὶ θά
τα παρ' αὐτοῖς· εἰ πρὸ οὗ γένοσ ἔχει.
σιμ οἱ κτίσσοι καὶ φιλανθρώπως πρὸς
τοὺς ἀποθανόντας, ἐπὶ μνήμης ἕκα
στοι τοῖς ζῶσι μοι θέμενοι· καὶ μάλιστα
ἐκκλησιάζουσι αὐλοῖς, ἢ τισὶ μέλλοι μ·
τοῦτο γὰρ ἤδη πάντῃ ἴσμεν, ὅτι μου
σικὴ τὰ ζῶα ταῦτα χαίρει μὲν καὶ δη
δόκει μὲν καὶ παραμήχεσθαι τοῖς ὁμαυλο
μένοις προσῳδαῖς καὶ αὐλὸμ ὁμοδρά
μοι φθέγσι τρόπομένα· χαίρει δὲ καὶ
μηχανὴ παίδων. Καὶ κομμισοι ἀμφι

τοῦτο γὰρ ἤδη πάντῃ

λάτας. διὸ καὶ νόμος ἀδήλας, ἄρα
φόσ ἐστιν αὐτοῖς· θηραὶ γὰρ οὐδήσον
τε μμαίμεται· πλὴν ὁ τὰν ὁρδίκτυ
οι σγομόμβροι καὶ κουργοῦσιν περὶ τὴν
ἄρραν· πλὴν γᾶς ἰκολάζονται καθά
περ καὶ δὲ ἁμαρτάνοντες· μέμνη
μαι δὲ καὶ παραλαμβάνων ἀνδρῶν
ἀκούσας σοφηρίαν τινὰ ἰκόρησ ὑπὸ
δελφίνος ὑπὸ θαλάσσης σγρέσθαι λε
γόμβρον ἄμφι μασσαλίαν· ἀμφὶ πίναι καὶ σ.
ἐπὶ μνήσθη κ. δίκαιος δ' ἐστὶ περὶ
τούτων διαλαβεῖν· ἔφη τοίνυν ὁ πίν
κὸσ. ὁρδοξον εἶναι καὶ μνημονεύειν
μον ὑπὸ πολλῶν τὸν λόγον· χρησμὸς
γὰρ γομόμβρον τοῖσ οἰκίζουσι λάβων.
ὁτὰν ὁρμᾶται πορεύεσθαι προσέχειν·
ὁ καμήταν μεσόγαιον· τότε ὁρταῦ
θα ποσφάλλειν μὴ ταῦρον· ἀμφιτρί
τη δὲ καὶ μηρίοισι ζῶσαν καταίθειν
πατρῴον· ὁντα οὕτω ἀρχηγέτην ἔσε
σθαι καὶ πάσι λάβων· ὁ δὲ τοῦ ἀφλαί
στου θεοχρήστου τῆσ ἀποικίασ ἡγεμόν

οὗτος μὲν ἦν ἔθος ἦν ἔτι· τὸν δὲ ἔπειτα
ἐκληρουμένων, ὅσοι ἄγαμοι παῖδες ἦσαν. ἐκ ταλαμναίας θυγατέρα σὺν
θέσσι ὁ λῆρος· ἣν ἕκαστος ἐκαὶ χρυσᾶ
κοσμήσαντες. ἅρμα φέρονται κατὰ τὸν
τόπον ἕνδεκα ἄνδρες ἐκαθήσαν.
ἔνθεν δεῖ σὺν ἅρμα αὐτῆς τὸν συμπόσιον
όντων, οὐ μαγόμενος ὡς ὅδοι ἐκόμβαμί
ας· ὧν ἐκαὶ τοὔνομα· διαμμή μὲν δόλιον
ἅρμα· οὗτος ἀμήχανόμηνα τὸν μοι
θὴν τὴν παρθένων προθυμίαν ἐντὸς τὸ
τὸ παῖδες λαῶν. ἅρ' ἀτὸν ἐκαὶ βὸν ὁρ
μῆσθ· ἐκαὶ περὶ τρόπιδος ὁ μὲν συγκα
θὴ ἐκὲν ἑαυτὸν ἕνα τὴν θάλαμον· ἐντὸς
μὲν οὖν φήμη τὸ οὐκ ἔχουσα τὸ μέ
νειον· ἄλλως δὲ πᾶθος πολλοῦ
ἐντοὶ τρατοπέδου ἐμὶ χθὴ περὶ
σωτηρίας αὐτῶν ἐκαὶ κομιδῆς· ἐκεί
νοι δὲ χρόνοι τὸν ἅρμα φασὶν ἐν
λέσθαι φανῆναι· ἐκαὶ λάθρᾳ ὡς ὑποδύ
φίνων φορητοὶ ἐμαθαλαύνησι ἐκπε
σοῖς ἅμα μὲν ἕνα τὴν ἤπειρον· ἐκεῖθεν

ἀμαθέστερα τούτων· θυμοῦσθαι τοῖς
κλοῦσι τὰ τοιαῦτα δηλοῦσθαι· παρ
ὃν δὲ πάντων ὀργαὶ παραχαί· κύμα
τος γὰρ ἡλιώδους περὶ τὴν μέσον
ἄρουραν· καὶ τὸν ἄνθρωπον δὲ
διὰ τοῦτον ἀπαντήσαντα μόνον θαλάττῃ·
ἔπεσθαι πολύποδας αὐτοῖς πρὸς τοῖς ε
ρὸν τοῦ ποσὶ δεδεμένος· ὧν τοὺς μὲν λί
θους κομίζοντας· μανθάνειν τὸν ὄφιν
καὶ ἁρπάζειν· καὶ τοῦτον μὲν ἁλισκόμενον·
καθ' ὅλου δὲ ὅτι· εἴτις εἰδὼς λίαν
φορᾶς ἀδυνάτου καὶ ἀσυμβάτου· μὴ
παραμόνου καὶ παραδόξου· μάλιστα
ἂν ὀχλοῦν· καὶ μήτε πάσαν ὀσφύν
χειν· μήτε ἁπλῶς τὸ μηδὲν ἁγαθὸν
σὺν προσφάσει διαφυλάττειν· μεγαθύ
τουν ὁ ἀνάχαρσις εἶπεν· ὅτι τοῦ θάλατ
λίαν ὑπολαμβάνοντος ὧν πάσιν ἁρ
μόττειν τοῖς κυριωτάτοις μέρεσιν τοῦ
κόσμου καὶ μεγίστοις τυγχάνειν· οὐ λίαν
ὀρθῶς ἔτι θαυμάζειν εἰ τὰ λίαν πρό
ρριζα θοῦ γεφύρια· τυγχάνει ὄργια

τὸ σῶμα· θεοῦ δὲ ἡ τύχη. καὶ καὶ
θαύπερ σῶμα, πολλὰ μὲν ἔστ' αὐτὴ
κίνησις ἐφ' ἑαυτῆς· τὰ δὲ πρὸς ἄλλα καὶ
καμμίαν ὑποτύχης. ἔστω οὖν πάμ
ἡ τύχη· τὰ μὲν ἐφ' ἑαυτῆς κίνουμέ-
μη πρὸς ἄλλ'· τὰ δὲ τὸ θεῖον παρέχει χρω
μένω. κατασθένει καὶ τρέπει ἑαυ
τὸν ἢ μοῦροι τὸ πᾶν τὸν ὀργανικὸν
τρεπόμενον οἷόν· δεῖ μὲν γὰρ εἶπεν
ἐν τῷ μὲν ὀργανικοῦ καὶ θεοῦ, καὶ πνεῦ
μα καὶ ὕδωρ· καὶ μέρη καὶ ὅμοιοι·
δεῖ δὲ μὴ πολλὰ μὲν σώζεται καὶ τρόφη
τὰ μὲν δὲ ἀπόλλυται καὶ ἀναιρεῖ· ζῷ
οἷς δὲ χρὴ τὰ πρὸς οὐ θεὸν ἀπρόσ
οὐδὲ πρὸς τὸν ὑπάτου γίνομένων·
ἀλλὰ μᾶλλον ἐφ' οἷς ἔστ' ἡ μὲν
τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως ὑπουργεῖν
καὶ συμπαθεῖν· τὰ δὲ τοῦ θεοῦ κίνη
σεσθαι· εἰ σὺ θαι στόχαι· μὴ ἀλλ' ἄλ
λησι μ· καὶ ἀμοῖ συμπαθοῦσι ν·
ἔστι δὲ τοῦτοις ὁ ποιητὴς χρησάμενος·
ἄλλον τε σωθεὶς τὸν ἀμύνεσθαι

ἐμέμνητο. Καὶ Ἰωτάμου τοῦ πατρὸς, ὃν οἱ πάμφυλοι ἀμε
λῶς μέμνηνται· προσομιλήσαν
τος αὐτοῖς, ἀπείρατος· καὶ τοῦ μή
μεμνῆσθαι. ἦ ἵνα τῷ καὶ οἰκεῖον
εἶναι τὸν ἴδιον πατέρα τοῖς ἄλ
λοις· διὸ καὶ τὸν οἰκεῖον ἕκαστος
τοῖς ἄλλοις ἐποιήσατο. ὃ δὲ Ἰώταμος
τὸν μὲν ἀριθμὸν ἴσον εἶχε τῶν
ὅσοι δὲ ἄρρενες τὸ γένος ἦσαν· καὶ
ὅσοι δὴ ἀμάθοις τὸ γῆ τοῦτο
ὁμοροῦσαν τὸν πρὸς
ἄνδρας· ἀφ' ὧν ἡ πρίαμος χρη
σαμένη, μνησθεῖσα τοῦ οἴκου· πολ
λάκις γὰρ ἐμοὶ μὲν ἔφασκε σὲ
τὸν πατέρα ἔχειν τὴν αἰτίαν ἐμεῖ μον.
τί μοῦνον τὰ περὶ τὸν πυθμένα τὰ
φοίνικος ἕκτορι ἐμοὶ τοσοῦτοι.
καὶ τίμα πρὸ τοῦ θεῶν. ἵν' ὁ μὲν ἀριθμὸς
ταὐτὸν λόγον ἔχοι μοι· τοῦδε πρίαμος
τὸν χρησάμενος τὸν ἀριθμὸν ἔσωσε.
ἓξ δέκα γὰρ ἐμοὶ μὲν καὶ παρ' ἕκατὸν
ἐκατόμβοι· καθ' ἑκατὸν τὸν οἶκον· ὃ

χρησιασμὴ δηάσασ. ἀλλ' οὐ μὰν ὄφη
φράσαι μ' ἔπορόθρομ. ἢ πυθέσθαι παρ'
αὐτοῦ τοῦμ· ὅτι μοῦλεται τὸ μὴ δὸν
ἄγαν αὐτοῖσ· καὶ τὸ γνῶθι σαυτὸν·
καὶ τοῦτο δή· τὸ πολλοῖσ μὲν ἀγα
μοῖσ πολλοῖσ δὲ πιφόσ. ὁμοίοσ δὲ
καὶ ἀφόνοισ πεφυκόσ. ἁνὴρ ἀπα
ραδίαστα· τί δὲ εἶπεν ὅτι παυκόσ.
ἢ μοῦ δόκει ταῦτα φράζον τοῦμ·
πάλαι γὰρ ἀσόφου λόγου φόβι καφὸν
ὃσοι κὸ τούτων σωτηθήκότοσ.
ἔασαμὲν σ· καὶ ὁ ἀάσσοποσ· ὁ τὸν γνῶθι
προσόμβ χρησίασ φ' ἔπειν· σοῦ δ' ἀγασοῦμ
δὲ· τούτων ὁ μὲν ὁμηρὸσ ἐρεῖν μ' ἔοικε δὴ
κμοι· καὶ φησὶν τὸν μὲν σὲ κτορα γνῶ
σι κλέ ἑαυτὸν· τοῖσ γὰρ ἄμμισ ἔοι
κὲ θέμισ τοσ· αἰ αὖτοσ ἀμβλέμβ μάχη
τὸν ἀμὸν ἄνδρα· τὸν δὲ ὁ θεοσόα τὸν
μὴ δὲν ἄγαν ἔασαμὲν· τοῖ· δ' ὁ μὴ δὲ
παραλιβρὰ δόσα· τυδὲ δὴ μὴ τ' ἄρ μο
μὰχ' αἰ μβ· μὴ τοτὲ μὲ κλέ· τὴν δ' ἀλή
θ μ· οἱ μὲν ἄμμι λοι δορεῖν αὐτὸν· ὁ πορφὺ

δῆλα μὲν καὶ μάταιον οἷον τὰ λάλον
τα· δηλαὶ τοι δηλοῦν φύαι φωράσαι.
χορίαμβος δὲ οὗτοι φησὶν ὁ τῶν
ὑπὸ τοῦ διθυράμβου τὴν φύσιν παρα
μιμούμενος· ὃν φησὶν ὁ σαμβρος ὀζόν.
ἀφ' ἁμὴ περὶ τῆς τοῦ Ἡρακλέους μανίας
φασί· ὑπολαμβάνει δὲ ὁ σόλαμος οὐκοῦν
ὅφη καὶ τὸν σοφὸν τοῦτον πλάσμα
ὁ μῆρος· μὴ δὲ λίαν τοῦτο· φαῦλον
καὶ νικητὴν θεῖναι· ἀπόσαρτος οὖν
μοῦσας καὶ τὸν σοφὸν λέγει καὶ ἀμφιτρί
την διαμῶμεν δὲ καὶ τὸ συμπόσιον·
τοῦτο ὄχθον ἂν εἰ καρχήσας· εἰ τόφ
σιμοῖος:— —x— ,,,,,. —x— ,,—

ἐπὶ τὰ σοφῶν συμπόσιον:—

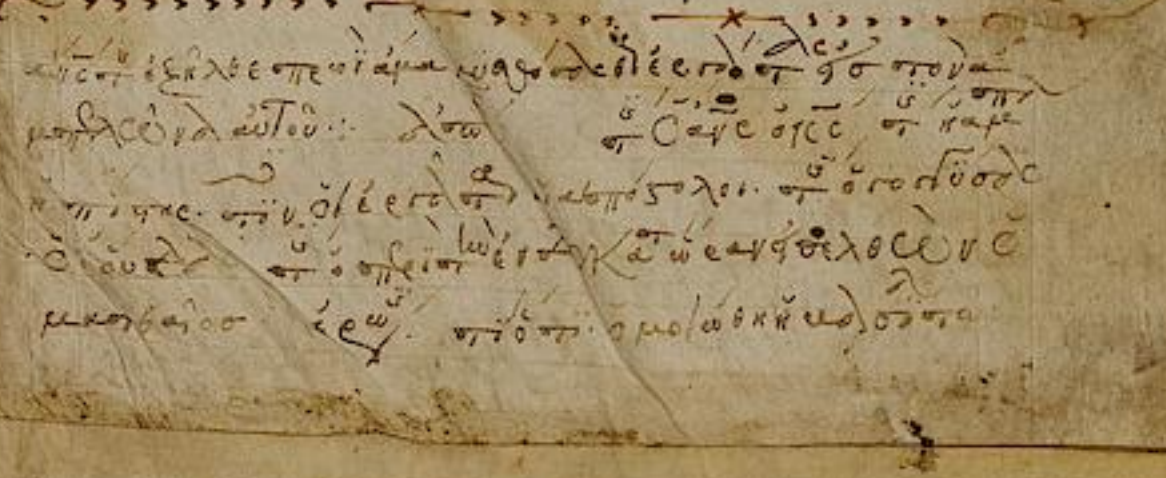

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0357
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

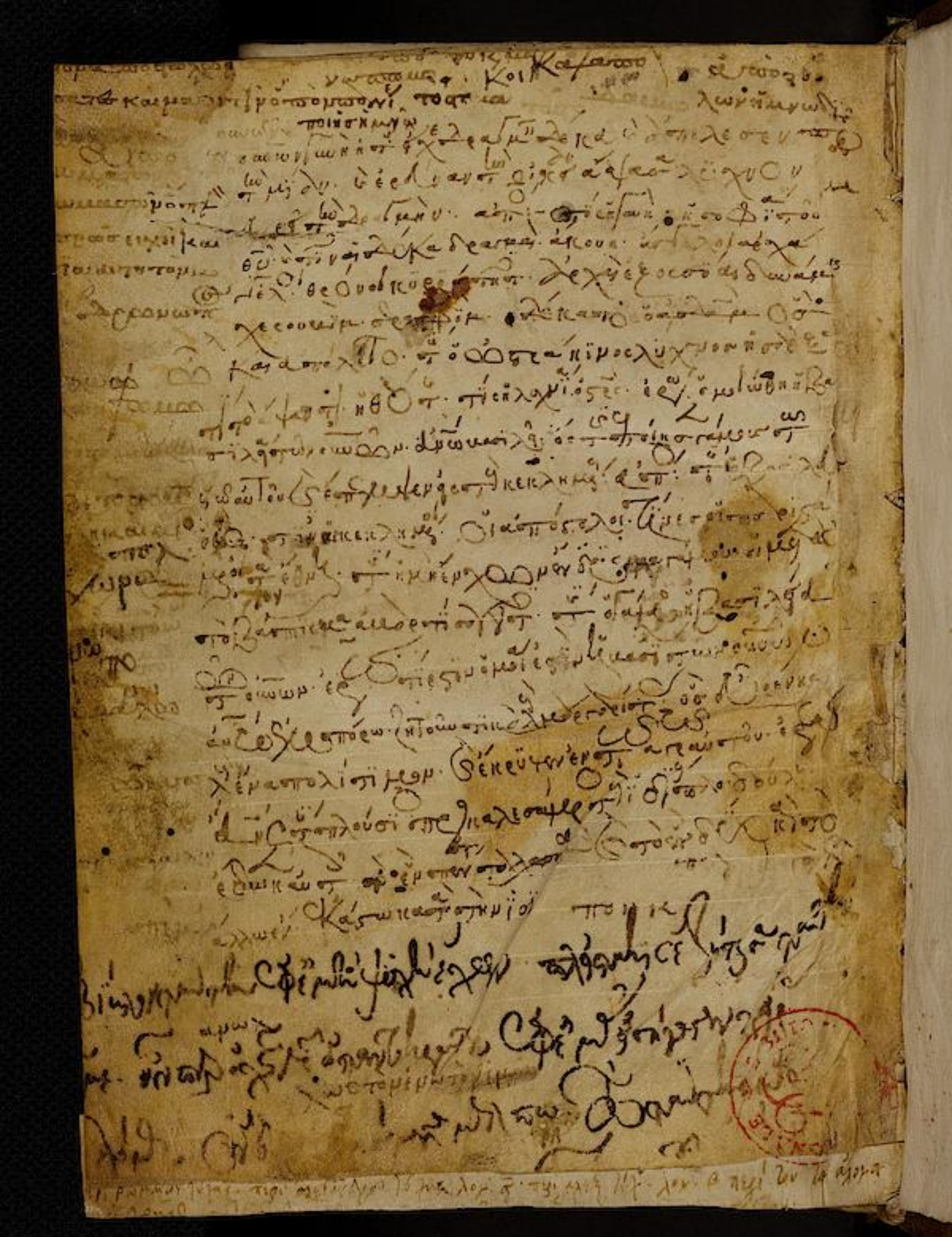

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0358
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

173**
173*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0359
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

173 ** 2 **

Cod. Pal. graec.

153

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0361
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

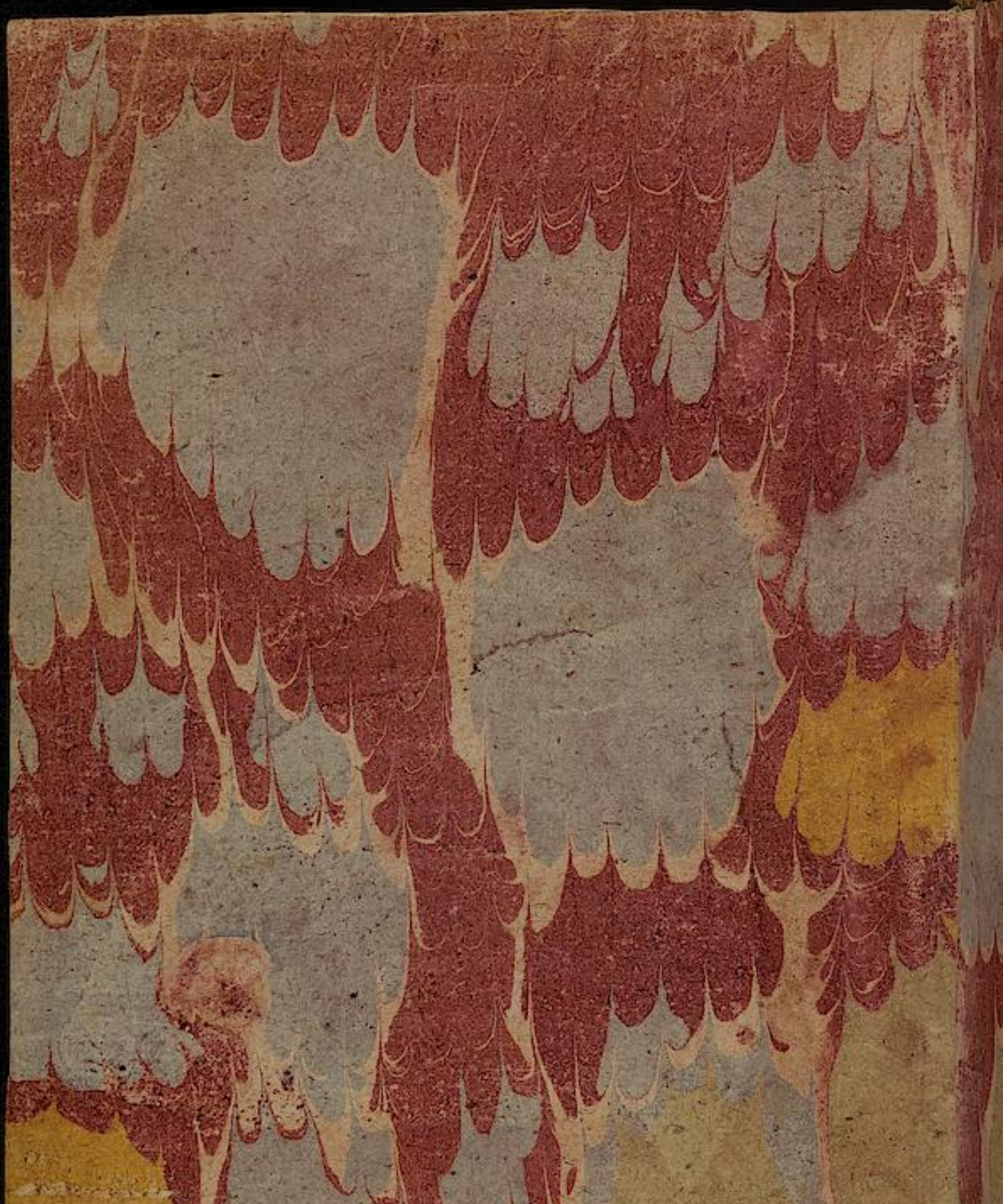

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0362
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

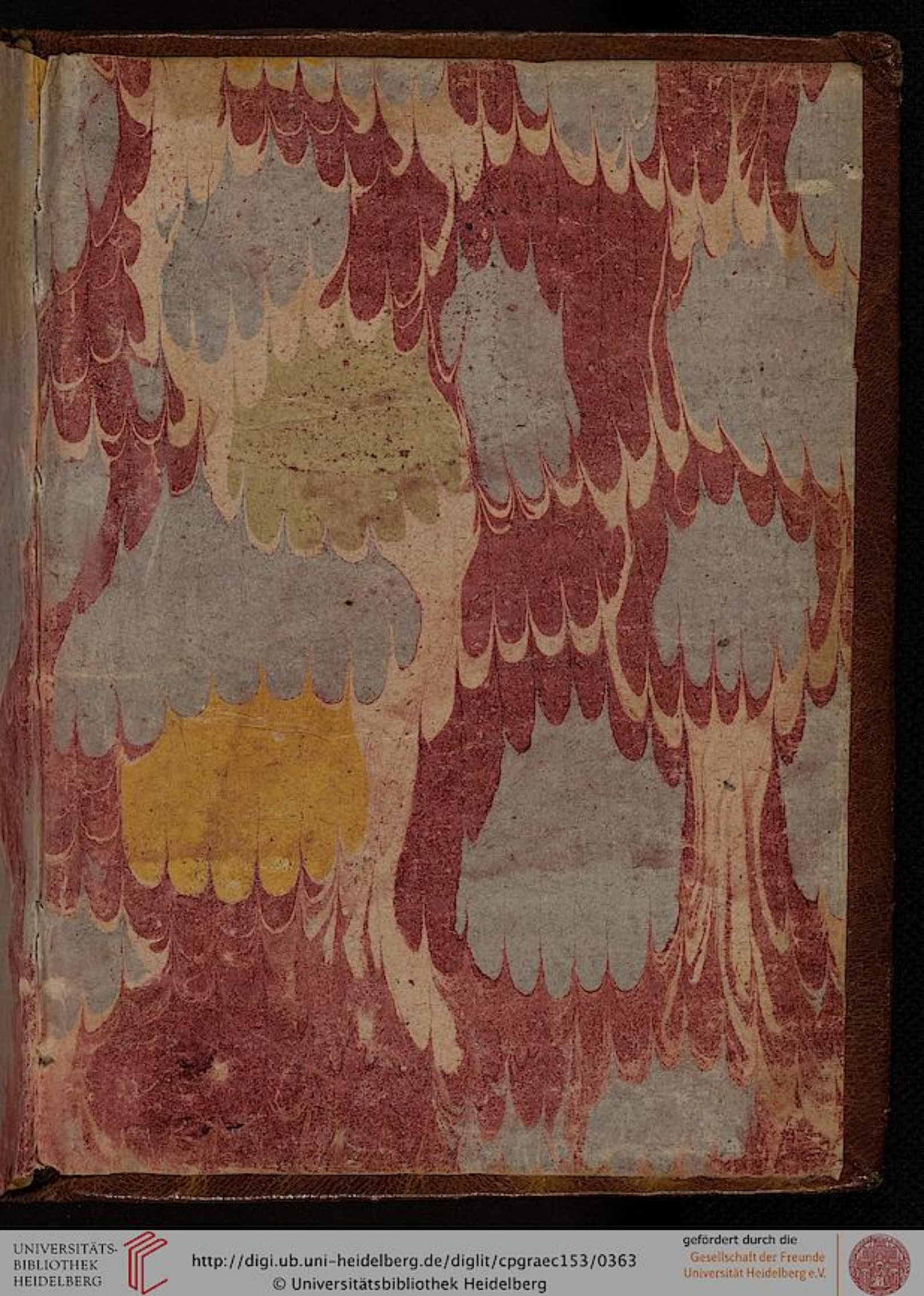

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0363
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0364
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec153/0365
© Universitätsbibliothek Heidelberg
gefördert durch die
Gesellschaft der Freunde
Universität Heidelberg e.V.